

Neke su ljubavi rijetke...
Sve su vrlo dragocjene...

Ako ste voljeli
**PEDESET
NIJANSI SIVE,**
ovo ćete
obožavati!

Rijetko. i dragocjeno

AFERA BLACKSTONE IV

RAINE MILLER

STILUS

Raine Miller

Rijetko i dragocjeno

AFERA BLACKSTONE IV. DIO

POSVETA

Junaštru - vojnicima koji se časno bore

Sve što je uzvišeno toliko je teško koliko je i rijetko. —

Baruch Spinoza, 17. Stoljeće

Prolog

7. svibnja 1837.

DANAS sam posjetila J.-a. Razgovarala sam s njim i otkrila mu vijest. Više od svega željela bih da on razumije koliko žalim., ali znam da je to izvan svih granica mogućnosti, dok se jednog dana ne susretnem sa svojim Stooriteljem. Tek ću tada moći doznati kako se on osjećao u vezi sa svim ovim.

Koja je cijena krivnje? Šest slova ove riječi pritišću me svom težinom. Živim, ali ne zaslužujem taj dar. Ritmom svakodnevnice koračam kroz dane, ali koja je svrha toga? Mogu li osobama koje volim i koje mi uzvraćaju ljubav donijeti išta dobro otkriju li moju tajnu? Nisam postupila ispravno kad sam to mogla. Šutjela sam jer sam se bojala da ću ograničiti slobodu osobe koju volim više od svega. Moje gorko žaljenje sada će morati počivati u vječnoj šutnji koja je slomila srca svih koje sam ikad voljela.

Danas sam pristala udati se za čovjeka koji kaže da mu je najveća želja brinuti se o meni. Traži da mu dopustim da me voli i štiti. Kad me pogleda u oči, dodirne mi dio duše na način koji me plaši, ali istodobno me vuče sve bliže k sebi, želeći mi pokazati svoju odlučnost. Mislim da zna ponešto o mojoj tajni. Razumije me, njegove riječi prodiru u samu srž mog problema, a ja ne mogu ništa drugo nego popustiti njegovim zahtjevima. Stoga ću otići živjeti u Stoneivell Court i započeti život s njim, ali jako se bojim onoga što me čeka. Kako ću ikad moći ispuniti ono što se od mene očekuje? Ne zaslužujem poštovanje i bojim se da će se ovo srce koje tako brižno čuvam naći u velikoj opasnosti, da će se razbiti u tisuće koma.đića i prestati kucati u mojim prsima. Darius Rourke ne razumije da ne zaslužujem da me ijedan muškarac voli. Ja sam rastrgana, slomljena, ali on me unatoč tome uporno uvjerava i tješi da će sve biti u redu i želi da mu vjerujem.

Otkrivam da ne mogu Dariusu uskratiti želju da me usreći, kao što nisam mogla uskratiti ništa ni svom dragom Jonathanu... MG

Prvi dio

LJETO

*So shine bright, tonight you and
I We're beautiful like diamonds in the sky
Eye to eye, so alive We're beautiful
like diamonds in the sky.¹*

-Rihanna - Diamonds

---

¹ *Zasjajmo snažno, večeras ti i ja/lijepi smo, kao na nebu dijamanta dva/jedno pokraj drugoga/lijepi smo, kao na nebu dijamanta dva*

Prvo poglavlje

24. Kolovoza Somerset

“ČUJE se ocean”, rekla mi je, čvrsto privijena uz mene. Njezina ruka nježno mi je milovala zatiljak, a njezin me slatki, nježni miris dovodio do ludila.

“Mmmhmm.” Zaustavio sam se na mjestu koje mi se činilo savršenim za otkrivanje tajne. “Stigli smo na naše medeno odredište, gospođo Blackstone. Sad ću te spustiti, za potpun učinak”, upozorio sam je prije nego što sam je polako osovio na noge. Okrenuo sam je prema kući i rukama joj pokrio oči.

“Želim vidjeti. Ovdje spavamo?”

“Nisam baš siguran koliko ćemo spavati... Ali da, noćas ostajemo ovdje.” Poljubio sam je u zatiljak i maknuo dlanove s njezinih očiju. “Za tebe, ljepotice moja. Sada možeš otvoriti oči.

“Stonewell Court”, rekla je tiho i upijala prizor velike kuće koja je bila osvjetljena od ulaznih vrata pa sve do krova. “I mislila sam da smo ovdje. Sjećam se mirisa mora i škripanja šljunka po kojem smo koračali tog dana. Prelijepo je. Ne mogu vjerovati da ćemo stvarno ovdje odsjesti.” Raširila je ruke. “Tko je za ovo zaslužan, Ethane?”

Još uvijek joj nije jasno. Uhvatio sam je za ramena i poljubio u vrat. Proždirala me potreba da prislonim usnice na njezinu kožu. “Uglavnom Hannah”, promrmrljao sam. “Trudila se učiniti čudo na daljinu. Hvala Bogu na virtualnim sastancima i e-potpisima na pravnim dokumentima.”

“Što si rekao?” upitala je i okrenula se prema meni, a na njezinu prekrasnom licu čitala se zbunjenost. Volio sam je iznenađivati, a zasad se činilo da će ovim biti vrlo zadovoljna. Činiti Brynne sretnom činilo je i mene sretnim. Kraj priče. Proteklih smo mjeseci odrađivali dvostruke smjene na recepciji Hotela slomljenih srca i već nam dugo treba nešto što će nam pomoći da zaboravimo svoje patnje. Barem je takvo bilo moje viđenje.

“Kuća je noćas naša”, rekao sam joj. Zataknuo sam joj zalutalu svilenu koverču iza uha i udahnuo njezin opojni miris. Da, dopustio sam si uživati u spoznaji da smo uspjeli. Doista smo uspjeli. Preživjeli smo i stigli ovdje gdje smo sada.

Vjenčani. Mi smo muž i žena. Dijete je na putu. Vlasnici smo goleme kuće na selu. Nevjerojatno je da je sve to moje, ali dokaz je ovdje, preda mnom.

Jedno je bilo sigurno. Želio sam sve. U to nije bilo sumnje. Ni jedne jedine sumnje.

I sve je bilo moje.

Brynne je bijelim zubima nježno zagrizla donju usnicu. Umalo sam zastenjao vidjevši taj prizor. Ta putena usta... Želio sam ta usta na sebi. Očajnički sam ih želio. Dok su se u mojoj glavi vrtjele pornografske slike svega onoga što će se odvijati u idućim satima, ona je rekla: “Tvoja sestra je stvarno uspjela. Ostala sam bez teksta, Ethane. Ovo je savršeno mjesto za našu prvu bračnu noć. Ne postoji ništa savršenije od ovoga.”

“Ti si savršenija.” Obujmio sam joj lice i prislonio usnice na njezine, a potom jezikom potražio put prema njezinu slatkom okusu. Ljubili smo se pred tim zdanjem, okruženi svjetlom baklji i mirisom ljetnoga noćnog povjetarca koji je dopirao s oceana. Dražio sam je da otvori usta za mene i ona ih je, naravno, otvorila. Dobro sam okusio svoju djevojku, želeći joj na taj način dokazati da je moja, samo moja. Uvijek sam imao taj poriv s njom, još od prvoga dana. Moja žena.

Seksi. Tako jebeno seksi.

“Sviđa ti se?” upitao sam kad sam se konačno prisilio izvući svoj jezik iz njezinih usta. Predugo je već prošlo otkad sam se posljednji put mogao prepustiti užicima, bez obuzdavanja svojih poriva. A moja jaja, koja su poprimila savršenu nijansu plave, bila su pravi dokaz toga. Brynne je spavala kod svoje tete Marie tijekom pripreme za vjenčanje.

Pitao sam se kako ljudi uspijevaju živjeti u celibatu i usto normalno funkcionirati. Zapravo sam znao kako to izgleda.

Bila je to golema pušiona i meni to nikako nije išlo.

"Sviđati je preblaga riječ. *Zaljubila* sam se u ovo mjesto." Opet se okrenula prema kući i namjestila svoje zamamne obline uz moje bokove. *Oh, da!* Na svojoj će ljupkoj guzi, preko čipkaste vjenčane haljine, osjetiti koliko mi je kurac tvrd. Više se nisam mogao suzdržavati. Dva tjedna bez nje bilo mi je jebeno previše... pogotovo zato što sam postao beskrajno ovisan o njoj u svome krevetu. Bez nje više nisam mogao dobro spavati. Za mene stvari nisu funkcionirale ako Brynne nije pokraj mene u krevetu... ako joj ne udišem miris, ako se ne privijem uz nju.

A tek kad bi me mučili oni strašni snovi...

Koliko god mi je bilo teško što je opterećujem svojom sjebanom prošlošću i mučnom emocionalnom prtljagom koju sam vukao za sobom, ranjivi dio mene shvatio je da jedino njezina prisutnost može otjerati te vragove. Brynne je bila moja jedina utjeha. Silno sam se bojao da je ne preplašim svim tim groznim sranjima i davao sam sve od sebe da se moji noćni užasi ne događaju. Katkad bih uspio. A katkad ne bih. Zasad uspijevam izbjeći noćnu moru kakvu sam imao noć prije nego što ju je oteo Karl Westman.

Westman. Već na samo ime uzavrela mi je krv od bijesa. Taj šupak joj se više nikad neće približiti, ni on ni bilo tko drugi. Svejedno mi je bilo mučno od pomisli na to kako ju je pokušao odvesti...

"Ethane? Što ti je?"

Odagnao sam te misli i odmahnuo glavom. Čvršće sam je zagrlio. "Oprosti, malo sam... Sve je u redu, ljubavi." Njuškao sam joj vrat točno iza uha.

"Govorila sam ti koliko sam sretna što noćas ostajemo ovdje, a ti nisi ništa rekao..."

Prekinuo sam je prije nego što je izgovorila rečenicu do kraja. Moja me djevojka dobro poznavala. Osjetila bi kad bi mi misli odlutale i kad me nešto mučilo. Brynne je o mojim mračnim trenucima znala više nego itko drugi, ali svejedno je nisam htio uvlačiti u to više nego što već jesam. Jednostavno joj nisam mogao to učiniti. Nisam to mogao učiniti svojoj slatkoj, nevinoj djevojci, svojoj ženi, majci svojega djeteta. A pogotovo ne sada, na našem medenom mjesecu. Namjeravam uživati u vremenu koje ćemo provesti ovdje zajedno. Ili ću umrijeti pokušavajući.

Stoga sam joj vješto odvuкао pažnju.

"Drago mi je da se tako osjećaš, gospođo Blackstone, jer nakon što smo ovdje bili zajedno, nisam više mogao izbaciti iz glave ovo mjesto. Htio sam te dovesti ovamo. Treba malo dotjerati unutrašnjost kuće, ali građevina je dobra i temelji su joj čvrsti kao stijena dok se ovako nadvija nad morem. Ova je kuća ovdje već jako dugo i nadam se da će još dugo ostati."

Iz džepa sam izvadio malu omotnicu i pokazao joj je.

"Što je to?"

Srce mi je brže zakucalo zbog nježnoga zvuka njezina, glasa kad mi je postavila to pitanje. "Ovo je tvoj vjenčani dar. Otvori ga."

Otvorila je omotnicu i istresla njezin neobičan sadržaj na dlan. Bilo je to nešto moderno, ali i vrlo staro. "Ključevi?" Naglo se okrenula prema meni, otvorenih usta i zadivljena izraza lica. "Kupio si ovu kuću?!"

Nisam mogao suspregnuti samozadovoljni smiješak. "Ne baš." Okrenuo sam je opet prema kući, isprepleo svoje ruke s njezinima i spustio bradu na njezino tjeme. "Kupio sam nam dom. Za sebe i tebe, za breskvicu i sve maline i borovnice koje će možda kasnije stići. Ova kuća ima dovoljno prostora za sve njih."

"O koliko borovnica govorimo, jer upravo gledam u golemu kuću koja sigurno ima gomilu soba koje valja popuniti."

“To tek treba vidjeti, gospođo Blackstone, ali uvjeravam vas da ću dati sve od sebe da te sobe ne budu prazne.” Ob, da.

“Ahaa, a zašto onda stojiš ovdje? Ne bi li se trebao baciti na posao?”

Zvučala je vrlo samodopadno, a meni se to jako sviđalo.

Podigao sam je u naručje i počeo hodati. Vrlo brzo. Ako je ona spremna za Zemlju medenog mjeseca, onda neću biti tako glup i odgađati priču. Ne, nisam bio budala.

Brzo smo prevalili ostatak staze. Začas smo se uspeli kamenim stubama naše nove ladanjske kuće. “I mladenka prelazi preko praga”, rekao sam i ramenom gurnuo teška hrastova vrata.

“Postaješ sve tradicionalniji, gospodine Blackstone.” Meko se nasmijala.

“Znam. Sviđa mi se to.”

“Oh, čekaj. Moja prtljaga. Želim da i ti otvoriš svoj dar, Ethane. Spusti me. Svjetlo ovog predsoblja savršeno će odgovarati.”

Pružila mi je crnu kutijicu ukrašenu srebrnom vrpcom, koju je tako oprezno držala. Izgledala je vrlo sretno i tako divno u vjenčanoj haljini, a oko vrata je nosila onaj privjesak u obliku srca. U sjećanje su mi se nakratko vratile muke koje je proživjela kad ju je Westman odveo, jer je taj privjesak nosila onoga dana kad se vratila. Tada sam pregledao svaki djelić njezina tijela ne bih li pronašao tragove ozljeda ili zlostavljanja. Kad smo otišli pod tuš, taj je privjesak bio jedina stvar koju je imala na sebi. Samo dragulj u obliku srca oko vrata moje prekrasne Amerikanke... Prenuo sam se i odagnao ružne misli, ljut na sebe što sam opet dopustio da zavladaju. To sam sjećanje potisnuo duboko, u skrivene predjele svoje psihe. Ovdje večeras nema mjesta ni za što ružno. Ovo je bila naša noć. S nama će večeras, u ovim posebnim trenucima, biti samo dobre i divne stvari.

Podigao sam poklopac tanašne kutije i razmaknuo ukrasni papir koji je bio unutra. Ostao sam bez daha kad sam ugledao fotografije. Na njima je bila Brynne, veličanstveno gola, u umjetničkim pozama, omotana samo u vjenčani veo.

“Za tebe, Ethane. Samo za tvoje oči”, prošaptala je. “Volim te svim svojim srcem, svom dušom i cijelim svojim tijelom. Sve to sada pripada tebi.”

“Slike su predivne”, rekao sam ne skidajući pogled s njih. Mislim da sam je konačno razumio sada kad sam gledao te slike. Barem sam davao sve od sebe da shvatim što ju je motiviralo. “Prekrasne su, ljubavi. Mislim da znam zašto si se htjela sada slikati.” Brynne je morala svojim tijelom stvarati lijepe slike. Bila je to njezina stvarnost. A ja sam je morao posjedovati i brinuti se o njoj kako bih ostvario svoje težnje za dominiranjem. Bila je to moja stvarnost. Znam da nisam mogao protiv toga. Znam samo da ne postoji drugi način da budem s njom. Ja sam ono što jesam i ne mogu se promijeniti, ne mogu biti drukčiji s Brynne.

“Htjela sam da imaš ove slike. Samo su tvoje, Ethane. Samo ti možeš vidjeti takve moje slike. One su moj dar tebi.” “Ne znam što bih rekao.” Proučavao sam njezine poze, upijao slike, uživao u njihovim detaljima. “Sviđa mi se ova gdje gledaš preko ramena, a veo ti pada niz leđa.” Još sam neko vrijeme gledao tu fotografiju. “Oči su ti otvorene... i gledaju ravno u mene.”

“Da, jesu. Moje su se oči otvorile onoga dana kad sam upoznala tebe. Ti si mi dao sve. Zbog tebe sam i poželjela otvoriti oči, prvi put u svom životu, i pogledati što se nalazi oko mene. Ti si me natjerao da te poželim. Ti si me natjerao da poželim živjeti. Ti si bio moj najveći dar, Ethane Jamese Blackstone.” Nježno je položila dlan na moj obraz, a njezine bistre, smeđe oči pokazivale su mi što osjeća. Ona me voli.

Stavio sam ruku na njezin dlan koji je još počivao na mojem obrazu. “I ti si moj najveći dar.”

Poljubio sam svoju mladenku u predsoblju naše nove, kamene kuće. Ljubio sam je dugo. Nije mi se žurilo, a ni njoj. Činilo se da u rukama imamo luksuz vječnosti.

Kad smo bili spremni, opet sam je podigao u naručje, uživajući u njezinoj mekanoj težini uz moja prsa. Svidjelo mi se kako mi se napinju mišići dok je nosim uza stube. Držati nju pomagalo mi je održati sebe. To mi je imalo smisla. Nisam to mogao nikome objasniti, ali nisam ni imao potrebu. Bilo je to nešto što sam jedino ja trebao znati.

Brynne je uistinu bila moj najveći dar. Bila je jedina osoba koja mi je mogla prodrijeti u dušu. Jedino su njezine oči to mogle. Samo oči moje voljene Brynne.

Drugo poglavlje

ETHAN me nosio uza stube. Osjećala sam se sigurno u njegovim čvrstim rukama. Njegov opojni miris i napeti mišići punili su sva moja osjetila muževnošću. Očajnički sam ga željela. Nervoza zbog prve bračne noći? Možda malo, uz mrvu zdrave emocionalne iscrpljenosti. Bili smo odvojeni dva tjedna i već mi je nedostajala intimnost. Na koncu, vođenje ljubavi bilo je osnova naše povezanosti. Moram biti iskrena i priznati da je ona prvotna, eksplozivna povezanost među nama bila čisti seks. I u tome nema ničeg lošeg.

Ali Ethanov izraz lica sada je bio nešto drukčiji. Zapitala sam se što se zbiva u toj prelijepoj, kao isklesanoj glavi. Muškarac iza maske. Moj muškarac. Moj muž.

Ipak, nisam se brinula jer sam znala da će mi reći što ga muči. Ethan mi je bez problema govorio sve što mu je na umu. Bio je to dio njegova posebnog šarma. Nasmiješila sam se na pomisao na neke uistinu lude stvari koje mi je govorio još otkad smo se upoznali.

“Čemu taj seksi osmijeh?” upitao je, a na njemu se nije vidjela ni mrva umora i zadihanosti unatoč tome što me nosio impresivno izrezbarenim stubištem od hrastovine. Unutrašnjost kuće bila je prekrasna i jedva sam čekala vidjeti još, ali imala sam osjećaj da zasad neću vidjeti ništa osim naše spavaće sobe.

“Razmišljala sam o posebnoj vrsti tvoga šarma, gospodine Blackstone.”

Podigao je obrvu i uputio mi vragolast smiješak. “Možda moj šarm ima veze s našom prvom bračnom noći i s nama golima, gospođo Blackstone. Umirem za tobom.”

Nasmijala sam se na tu skrivenu pritužbu zbog manjka seksa protekla dva tjedna. I ja sam umirala za njim, ali zaključila sam da je to bio dobar test za nas dvoje. Usto, iščekivanje trenutka bilo je puno intenzivnije zbog te odvojenosti. Namjeravala sam mu sve nadoknaditi, i to vrlo brzo. “Naravno, goli i bračna noć idu ruku pod ruku.”

“Mota li ti se još nešto po glavi, ljepotice?”

“Ništa osim prizora u kojemu moj prelijepi muž stoji pred oltarom i čeka me”, zastala sam, “i moje namjere da ga nagradim što je bio toliko strpljiv sa mnom ova dva tjedna.” Ethan je naglo udahnuo i požurio stubama.

Stavila sam dlan na njegov obraz i osjetila kako me bocka njegova bradica. Bila sam mu rekla da ni pod kojim okolnostima ne želim da bude svježe obrijan na vjenčanju. Obožavala sam osjećaj njegove brade na svojoj koži dok me ljubi i dok usnama klizi po mojemu tijelu. Bila je to jedna od posebnosti koja je činila mog Ethana. Voljela sam ga onakvog kakvog sam upoznala i željela sam ga upravo onakvog kako je izgledao kad smo izgovarali zavjete.

Očito me poslušao.

Kad smo stigli do vrha stuba, krenuo je dugačkim hodnikom lijevo. U dnu se nalazila soba. Naš bračni apartman, pretpostavila sam.

“Stigli smo, gospo.” Promrmljao je i ostalo. “Hvala kurcu.” Jedva sam se suzdržala da ne prasnem u smijeh.

Ethan me pažljivo spustio, ali nije se micao od mene. Njegova je ruka milovala moju nadlakticu. Uvijek me je dodirivao. Bila mu je to potreba, a i meni je taj neprestani kontakt udisao život. Uvjerena sam daje to bio jedan od razloga zašto smo se tako eksplozivno povezali, od samog početka. Ethan je činio ono što mi je trebalo da probudim dio sebe koji je bio toliko slomljen. A sada? Riječ “slomljena” više me nije određivala kao ženu. A za to mogu zahvaliti Ethanu.

“Da, vidim. Vrlo je lijepo ovdje.” Promatrala sam sobu, u kojoj je barem pedeset bijelih svijeća treperilo u staklenim posudicama svih veličina i oblika. Obasjavale su zidove i namještaj dajući im određenu toplinu, zbog čega je sve izgledalo kao da pripada nekom drugom svijetu.

Kao da smo otputovali u prostor koji je postojao prije mnogo godina. Dok sam pogledom upijala unutrašnjost sobe, osjećala sam se kao da sam zašla u neko drugo stoljeće, a dojam je pojačala i moja dugačka haljina. "Još uvijek ne mogu vjerovati da si kupio ovu kuću", rekla sam i pogledala ga. "Obožavam je, Ethane."

Zapitala sam se tko su bili ljudi koji su nekoć živjeli ovdje i što su radili u ovoj sobi. Je li ovdje bilo još bračnih noći osim moje i Ethanove?

Impresionirala me veličina kreveta koji se nalazio nasred sobe. Pored njega su svi ostali komadi namještaja u sobi izgledali sitno i krhko. Bio je to krevet od punog drva s baldahinom i tanašnim zastorima koji su nježno leljulari na ljetnom povjetarcu što je u sobu dopirao kroz otvoren prozor. Hrastovina je sjala finim rezbarijarha vještih majstora iz davnih, izgubljenih vremena.

"Vjeruj... I ja tebe obožavam."

Ethanov je duboki glas iza mene razbio tišinu.

A ja sam stajala mirno i čekala.

Osjetila sam kako mi podiže veo s vrata i kako mi zadiže kosu. Potom sam osjetila njegove tople usne na svojoj koži, kao da me obilježava poljupcem. Toplim jezikom kružio je po mojem vratu, a ja sam istoga trena ostala bez daha. Drhtala sam od želje za njim. Bilo je dovoljan samo jedan Ethanov dodir i ja bih se pretvorila u bludno biće kojemu očajnički treba još. A on je toga bio svjestan.

"Ali nisi je trebao kupiti", prošaptala sam. "Ti si sve što želim i trebam, Ethane. Samo ti."

Zastao je, a potom tiho rekao: "Zato si ti jedina žena na svijetu za mene." Nježno mi je ljubio vrat. "Ne mariš za materijalne stvari. Vidiš samo mene, a to sam znao od prvoga trena."

Okrenuo me prema sebi i obujmio mi lice svojim snažnim dlanovima. Milovao me prstima, a njegove su me prodorne plave oči požudno gledale. "Trebam te kao što trebam zrak koji udišem. Ti si moj zrak, Brynne."

Potom su njegova usta počela proždirati moja i pokreti njegova jezika posve su me obuzeli. Činilo se kao da Ethan uzima ono što je njegovo. Osjetila sam kako se dio moga tijela ispod struka zažario, a želja i strast bile su kao iskre koje se pretvaraju u plamen. I on je mene trebao, a to mi je i pokazivao.

Zavukla sam ruke u njegovu kosu i grabila ga za vlasi, a strast je još jače buknila. Začula sam samu sebe kako stenjem dok me on gutao sve snažnijim poljupcima. Doslovce sam se tresla od požude. Znala sam da moram usporiti prije nego što postane nemoguće stati.

Maknula sam ruke iz njegove kose i prislonila ih na njegova prsa. Trebala mi je mitska snaga da ga odvojim od sebe i prekinem poljubac. Nije mi to bilo lako, ni tjelesno ni emocionalno. Više od ičega na svijetu željela sam ga obavijati cijelu noć, ali imala sam plan koji sam namjeravala provesti u djelo.

Oboje smo stajali ondje zadihani, priljubljenih lica, ali nismo se dodirivali. Ethan je bio u svom vjenčanom odijelu i ljubičastom brokatnom prslukom, a ja sam na sebi imala čipkastu vjenčanu haljinu starinskoga kroja. Seksualna napetost pucketala je u zraku oko nas, poput divlje električne oluje koja će svaki trenutak eksplodirati.

Rekla sam Ethanu što želim.

"Moram se pripremiti za tebe... Molim te?" Ispustila sam drhtav uzdah i ponadala se da razumije koliko mi je to važno.

Vidjela sam kako mu je Adamova jabučica kliznula grlom. "Dobro", rekao je smireno, kao da se silno trudio odgovoriti na moj zahtjev bez ikakvih znakova što on uistinu o tome misli. Imala sam dojam da mu se ne sviđa pomisao na to da još mora čekati, ali pristao je zbog mene, jer je bio tako divan. "Onda ću se i ja pripremiti, gospođo Blackstone."

“Hvala ti, Ethane. Čekanje će ti se isplatiti.” Podigla sam se na nožne prste i poljubila ga u vrat.

“Oh, u to nimalo ne sumnjam.” Na svojim sam usnama osjetila vibracije njegova seksi glasa dok je izgovarao naglas te svoje misli. “Isplati mi se čekati sve što ti činiš.”

Odmaknula sam se i pogledala prema svjetlu koje je dopiralo iz kupaonice. “A kamo ćeš ti otići pripremiti se?” Osjetila sam griznju savjesti što ga tjeram iz sobe, iako je to bilo tek nakratko.

“I susjedna je soba vrlo lijepa.” Pokazao je prema vratima na zidu s lijeve strane kreveta. “Ovakve stare kuće uvijek su imale spojene sobe za gospođu i gospodina, kako bi se oni lako mogli sastajati radi važnih, privatnih stvari koje su se zbivale usred noći.” Prstom je klizio mojim dekolteom, a posebno je usporio kad mi je prelazio preko grudi koje je prekrivala čipka haljine.

“Oh? Važne privatne stvari, kažeš.”

“Naravno, dušo. Jebanje je... vrlo... vrlo... vrlo važno.” Između svake ove riječi udijelio mi je mekan, zavodljiv poljubac.

“A u kojoj se sad sobi nalazimo. Gospođinoj ili gospodinovoj?” upitala sam bez daha, kao da je netko najednom isisao sav zrak iz sobe.

Slegnuo je ramenima. “Nemam pojma. A nije me ni briga. Ja ševim i spavam ondje gdje je moja gospođa i tako će uvijek biti. Izaberi sobu, gospođo Blackstone.”

Uhvatio me za ruku i galantno mi ljubio zapešće. Pogled mu je zavodljivo bježao prema meni i ja sam osjetila kako je ukrao još jedan djelić mog srca. Ma koga zavaravam? Već je imao cijelo moje srce i imat će ga zauvijek.

Uzdahnula sam od žudnje za njim i prisilila se uzmaknuti jedan korak, da stvorim razmak između naših tijela. Udaljavala sam se, ali moja je ruka i dalje bila u njegovoj. “Okej... kako ti zvuči to da se nađemo ovdje za petnaest minuta?” Uzmaknula sam još jedan korak i približavala se kupaonici, ali pritom ni sekunde nisam skinula pogled s njegovih plavih očiju koje su pratile svaki moj pokret.

Te su plave oči sjale strašću čovjeka koji će uskoro navaliti na moje tijelo. Konačno mi je pustio ruku, a meni je istog trena počela nedostajati toplina njegove kože.

Uputio mi je svoj posebni pogled, onaj koji sam vidjela već toliko puta i koji mi je bio dobro poznat - bio je to sirov pogled, pun muške snage i... seksualne nadmoći zbog koje mi je cijelo tijelo gorjelo.

“Petnaest minuta jebeno je predugo, ljepotice.”

Morala sam obuzdati jecaj koji mi se otimao iz grla zbog učinka što su ga Ethanove riječi imale na mene. Na koncu, bila sam obična smrtnica, a Ethan je izgledao i ponašao se poput grčkoga boga.

Uputio mi je još jedan požudan pogled koji je obećavao puno vatrenog seksa, a potom se okrenuo i izašao, nježno zatvorivši vrata za sobom.

Kad sam ostala sama, soba je najednom utihnula, a ja sam se osjećala silno usamljenom bez njega. Samo sam stajala i upijala stvarnost tog trenutka. Spremam se voditi ljubav sa svojim mužem. Ta me pomisao prenula i brzo natjerala u akciju.

Pojurila sam u kupaonicu i skinula haljinu, što, srećom, nije bilo teško zahvaljujući lako dostupnom smičku sa strane. Pažljivo sam prebacila haljinu preko vješalice koja je, pretpostavljam, služila upravo toj svrsi. Moram se sjetiti učiniti nešto lijepo za Hannah. Doista je mislila na sve.

Odložila sam veo sa strane dok sam prala zube i popila čašu vode. Skinula sam donje rublje i ostala samo u svilenim najlonkama i halterima boje lavande. Pogledala sam svoj profil u zrcalu. Trbuščić se već nazirao. Nije bio velik, ali bio je vidljiv. Pomilovala sam našu malu breskvicu i dohvatila veo. Opet sam ga pričvrstila i vratila se u sobu. Popela sam se na naš uzdignuti krevet i utonula u mekoću pernatog prekrivača. Namjestila sam se na koljena i

okrenula se leđima prema vratima na koja je Ethan maloprije izašao. Na ta će vrata ponovno i ući. Htjela sam da prvo ugleda mene, i to na način na koji sam planirala. Bila sam spremna, ali srce mi je svejedno divlje tuklo.

Zatvorila sam oči.

I čekala da Ethan dođe.

ZAČUO se zvuk otvaranja i zatvaranja vrata. Vratio se u sobu.

Osjećala sam kako zuri u mene i pomisao na to što od mene vidi snažno me uzbuđivala. Okrenula sam glavu i potražila ga pogledom.

“Želim te neko vrijeme samo gledati”, rekao je nekoliko koraka od mene, ne mrdnuvši.

Vidjelo se koliko ga je prizor uzбудio. Pogled mu je bio požudan i čvrsto je stiskao vilicu. Ta me spoznaja još više ohrabrila.

“Jedino ako i ja mogu gledati tebe.”

Moj Ethan također je bio spreman. Prekrasno odijelo s ljubičastim brokatnim prslukom kliznulo je s njegova tijela jednako brzo kao i moja haljina s mene, čini se. Na njemu je bio samo jedan odjevni predmet. Donji dio svilenе crne pidžame koja je sezala ispod njegova struka. Crna je tkanina činila divan kontrast s njegovom kožom naglašavajući zlatna mišićava prsa i savršeno isklesan trbuh. Upijala sam njegovu ljepotu. Linije njegovih mišića tvorile su veličanstveno V točno ispod njegova struka, a meni su narasle zazubice i morala sam progutati slinu. Očajnički sam poželjela staviti usta na taj trbuh.

To je tijelo bilo tako savršeno, tako puno muške snage i moći, da mi je katkad bilo bolno gledati u njega.

Spustila sam pogled.

“Okreni se.”

Dubok, zapovjedni ton njegova glasa zapalio me u tren oka. Odmah sam se pretvorila u robinju njegove nepopustljive nadmoći u seksu. Ethan je imao kontrolu nad tim dijelom naše veze. Imao je kontrolu nada mnom.

A to me uzbuđivalo do pakla.

Prišao mi je bliže, a dok je čekao da ga poslušam, iz njegova je tijela zračila moć i požuda.

Polako sam se okrenula prema njemu i izložila mu se. Bila sam posve gola, osim svilenih najlonki i vela. Stavila sam ruke na krevet i ispružila ih, a grudi sam izbacila van. Drhtale su pod njegovim intenzivnim pogledom, a moje osjetljive bradavice su se od uzbuđenja ukrutile, gotovo do bola. Čin nuđenja svojega tijela suprugu prve bračne noći beskrajno me uzbuđivala i bila sam prepuna iščekivanja.

“Samo za tebe”, rekla sam tiho i pogledala ga u oči.

Vidjela sam kako mu se napinju mišići na vratu dok mi je prilazio. “Ljubavi... tako si seksi. Nemoj se micati. Ostani tako i pusti me da te diram.”

Znala sam kako će se ova igra odigrati. U toj igri dobivam divnu nagradu za svoju poslušnost.

Rub madraca lagano je utonuo kad se Ethan popeo na naš golemi krevet. Kleknuo je preda me, tako blizu da sam mogla osjetiti kako iz njega zrači vruća strast.

Mirno sam sjedila, ali bila sam napeta od iščekivanja što će prvo učiniti.

Klečao je preda mnom i nekoliko me trenutaka samo proučavao - pogledom je obilježavao moje tijelo kao svoje vlasništvo. Ethan je volio mrvu voajerizma u našem seksu. Katkad je to bilo pomalo perverzno, ali ja sam uživala u tome.

Konačno, nakon trenutka koji se činio poput vječnosti, spustio je glavu na moje grudi i duboko udisao moj miris. Potom sam osjetila kako kruži jezikom po mojoj dojci sve dok nije stigao do tvrdog pupoljka moje bradavice. Stavio ju je cijelu u usta i povukao unutra. Duboko sam udahnula i umirila se, spremna na njegov nasrtaj.

“Preпусти se osjećaju, draga. Neko vrijeme ću ti samo sisati savršene sise. Toliko sam gladovao za njima.”

Nije žurio zasititi se mojim sisama. Obrađivao me i raspirivao moju želju.

Uporno je kružio jezikom po mojemu mekom mesu, sve dok me nije odlučio nagraditi. Primio je moju bradavicu među zube i nježno je gricnuo.

Drhtala sam uz njegova usta, očajnički želeći još. Ali znala sam da moram čekati. Takva su bila pravila. A ja sam uvijek bila dobra curica.

Unatoč tome, zastenjala sam. “Ethane...”

“Što je?” pitao je, zauzet obrađivanjem jedne moje bradavice ustima, a druge rukom. Dvama me prstima slatko uštipnuo, što me posve raspametilo. Ne znam kako je Ethan znao koliko su moje bradavice osjetljive, ali shvatio je to još prvi put kad smo bili zajedno i to je znanje vješto koristio svakom prilikom. Molim i hvala, gospodine Blackstone.

Zastenjala sam i zabacila glavu unatrag, snažnije mu gurajući svoje grudi.

“Želiš nešto više osim mojih usta na svojim jebeno savršanim sisama?”

“Da.”

“To sam i mislio”, nasmijao se pohotno. “Ljepotice moja, umirem za tobom već dva tjedna”, mrmljao je dok je usnicama klizio po mom vratu i grickao me, “i moram te upozoriti da ću se vjerojatno pretvoriti u zvijer dok budem prvi put jebao svoju ženu sa savršanim sisama.”

“Da, Ethane...”

“Sviđa ti se to?” zadirkirao me. Njegova je ruka napustila moju sisu i klizila preko mojim rebra i trbuha, sve do međunožja.

Izvila sam bokove prema njemu kako bih dočekala njegovu ruku. Umirala sam za veličanstvenim pritiskom koji će olakšati bol što je cvjetala mojim središtem. “Da. Volim kad se pretvoriš u zvijer”, rekla sam hrapavim glasom.

Ethan se vragolasto nasmijao, a njegov je prst utonuo među moje stidne usne i klizio mojim klitorisom. Trznula sam se. “O, Bože... Tako mi je nedostajalo dirati te”, rekao je i upozorio me pogledom, kao da me nježno prekorava što se mičem, a trebala bih kontrolirati svoje pokrete.

“Trebam te, Ethane”, pobunila sam se, zvučeći kao da se ispričavam. Sve sam brže disala dok se mojim tijelom neobuzdano širio vrtlog. Borila sam se da ostanem mirna kako je Ethan tražio, ali on je svojom rukom pretvarao moj klitoris u oblak užitka koji samo što nije eksplodirao.

“Oh, i ja tebe trebam... strašno te trebam. A sada hoću vidjeti svoju ženu kako svršava prvi put ove večeri.”

Gledao je u mene i prstima izvodio svoju čaroliju, a ja sam kliznula u beskraj, napinjala se i izvijala dok su me proždimali valovi čistog užitka.

“Aaah, Ethaaane”, drhtala sam dok su mnome vladale reakcije mog tijela. Bila sam posve bespomoćna i nisam mogla ništa drugo nego primiti.

Ethan je dubokim poljupcem gutao moje usnice dok sam svršavala. Ljubio me intenzivno, gotovo do bola, a opet toliko senzualno i romantično kao što je jedino on znao. Ništa na svijetu nije bilo ljepše od osjećaja kad me Ethan tako ljubi dok svršavam.

Dok su mi orgazmički valovi i dalje oplakivali tijelo, a iskrice tinjale, Ethan je počeo govoriti. “Toliko te volim. Noćas ću ti dati sve što imam. Dirat ću i prisvojiti svaki dio tvog tijela. Svaki dio. Sve ću uzeti. Želim biti svugdje gdje me tvoje tijelo može primiti... gdje te mogu ispuniti.” Zagledao mi se u oči, snažno i prodorno, tražeći moje dopuštenje i želeći se uvjeriti da pristajem na sve što noćas traži od mene. Pristajem. Cijelim svojim tijelom.

U trenucima poput ovoga toliko sam ga voljela da mi je bilo teško pojmiti sve to. Iako je Ethan bio zahtjevan ljubavnik, uvijek je mene stavljao na prvo mjesto, s nježnošću i poštovanjem. I s ljubavlju. Njegova dominacija u spavaćoj sobi bila je samo stvar ukusa i nije

imala nikakve veze s nama kao pojedincima. Ethan u našem svakodnevnom životu nije bio muški šovinist. Bio je jednostavno - muškarac.

Samo muškarac. Samo moj.

Izostanak mog odgovora očito ga je nagnao da nastavi govoriti. "Jer ako to ne budem mogao, Brynne, mislim da neću više moći funkcionirati i pretvorit ću se u luđaka." Grickao mi je rame i vrat. "Volim te toliko da me boli. Dopusti da ti pokažem koliko te volim." Dirao mi je cijelo tijelo, grudi, trbuh, prelazio preko haltera i najlonki. "Tako si lijepa... i čekaš me ovdje poput božice."

Odgovorila sam mu drhtavim glasom. "Ž-želim da mi pokažeš. Uzmi me kako god želiš."

Ethan je nato duboko zastenjao, a njegova se bradica trljala o moj vrat dok me dražio i sisao usnicama. Drhtala sam od potrebe za njim.

"Znaš li zašto to moram?"

"Daaa, znam... "

"Onda mi reci. Izgovori to. Hoću čuti te riječi kako silaze s tvojih lijepih usana." "Zato što sam tvoja, Ethane... "

Moja izjava izazvala je u njemu brzu reakciju. Pritisnuo me uz krevet i nadvio se nada mnom, gledajući me svojim plavim očima koje su se zamračile od požude i koje su pokazivale njegovu seksualnu nadmoć. I sve je to bilo za mene. Samo za mene.

"Da, jesi", odvratio je samozadovoljno i ponovno kleknuo. "Ali moram se najprije uvjeriti da si spremna za mene. Raširi noge i pokaži mi svoju veličanstvenu picu koju toliko obožavam."

Moj se voajer vratio.

Izvadila sam ukosnice vela iz kose i podigla ga, a potom bacila s kreveta. Kliznuo je na pod uz mekan zvuk.

Ethanove su oči zasjale dok je gledao što činim, a prednji dio njegove pidžame napinjao se od erekcije. Trebam taj kurac.

Polako sam raširila noge, prvo jednu, a potom u drugu. Koljena su mi bila savijena, a stopala položena na pokrivač. Osjetila sam poriv da se izvijam pod njegovim snažnim pogledom, ali sam se svladala jer sam razumjela njegovu fantaziju da mu budem ovako izložena, da budem spremna da me uzme kako on želi i zahtijeva. Pomisao na to opet je u meni budila bludnicu.

"Tako si lijepa. Tako savršena. Tako... moja", rekao je i približio lice mojoj pici.

Strašna glad i iščekivanje koje me već dovelo do ove točke u meni su izazivali neobuzdanu požudu i potrebu. Ako me uskoro ne zadovolji, mogla bih umrijeti.

"Ah, jebote, daaa", promrmljao je kad se bacio na moje međunožje i snažno uronio jezik u mene.

Izvikivala sam njegovo ime, nisam se mogla stišati, beskrajno zahvalna što smo sami u kući. Kad bi Ethanova usta bila na mojoj pici, gubila bih svaku kontrolu nad sobom.

Proždirao me, gurao je jezik u mene i obrađivao me prstima. Vodio me prema još jednom eksplozivnom orgazmu zbog kojeg ću bez sumnje opet izvikivati njegovo ime na sav glas.

Ethan me tako lizao da sam se bojala da ću poludjeti. Dovodio me do ruba orgazma, opet i iznova, da bi se na kraju odmaknuo i silio me da čekam. Znao je točno što želi i bio je vrlo vješt u tome što mi je radio.

Osjetila sam kako se pomaknuo i začula tanašni zvuk svile dok je svlačio hlače svoje pidžame. Gledala sam kako namješta svoj tvrdi kurac na moj ulaz. Samo ga je malo umočio kako bi navlažio glavić.

Zastao je, a njegov predivni, ukrućeni kurac pulsirao je na mojem ulazu. Bila sam u deliriju. Trebao mi je njegov kurac. Trebao mi je on. Poganski bog seksa došao je pariti se sa

mnom i odvesti me u nebesa. Umalo sam svršila zbog samog pogleda na njega, tako erotski moćnog.

“Ne još, ljepotice. Moraš čekati”, upozorio me.

“Ne mogu više čekati.” Podizala sam bokove prema njemu kako bih ga primila. Objmio je dlanovima moje lice pa me snažno uhvatio za kosu, vezavši me tako uz sebe, oči u oči, kao što je htio.

“Želiš moj kurac.” To nije bilo pitanje, nego gola istina. “Da, želim ga”, molila sam.

“Onda će ga moja ljepotica i dobiti”, promuklo je odvratio i zario mi ga do jaja, ispunivši me cijelu.

Oboje smo povikali zbog snage našega združivanja. Najprije smo se samo gledali dok je ležao tako zaključan u meni, pulsirajući od vrućine. Naša su se srca u tom trenu stopila u jedno. Mogla bih se zakleti životom.

Gurnuo je jezik u moja usta u isto vrijeme kad mi ga je počeo zabijati. Oba njegova dijela kretala su se u paru i uzimala me. Dok su se naša tijela spajala u mahnitom seksu, strasti, životinjskoj požudi, govorio mi je sve ono što sam voljela čuti od svog muškarca.

Držao me čvrsto uza se, dlanovima mi objmio obraze i šaputao mi riječi na usta dok je nasrtao na mene. Govorio mi je koliko me voli, koliko sam lijepa, koliko ga zadovoljavam kad mu se tako predam, kako će me jebati svaki dan, kako voli kad mu se moja pička steže oko kurca...

Govorio mi je sve te divne, prljave riječi. Izgovarao ih je i prije, a bez sumnje će ih izgovarati opet.

Također, Ethan je održao obećanje koje mi je dao nešto ranije, a znala sam i da hoće. Moj je muž bio pohotna zvijer dok je prvi put jebao svoju ženu.

Treće poglavlje

NAGLO sam se prenuo iz sna, snažno i duboko dišući. Brynne. Prvo što bih osjetio kad bih se probudio bio je strah zbog nečeg što sam možda učinio u snu. Mrzio sam to. Pomislio bih kakva je njezina reakcija ovaj put. Jesam li ljutito vikao nešto što ju je preplašilo? Jesam li se trzao i ometao njezin san? Jesam li je pokušao jebati kao luđak ne bih li se umirio?

Moji su strahovi bili vrlo stvarni. Znam da su bili stvarni jer sam sve to već činio pred njom.

Bojažljivo sam pogledao prema njoj i pokušao smiriti svoje srce koje je ubrzano tuklo. Brynne je ležala na boku, veličanstveno gola, a kosa joj se prelijevala po jastuku. Mirisala je na svoj cvjetni parfem, pomiješan s čistim mirisom seksa i sperme. Lice joj je bilo okrenuto prema meni, kao da udiše moju prisutnost. Mirno je spavala.

Hvala nebesima.

Izbjegao sam još jednu katastrofu. Nisam se sjećao ničeg iz svoga sna, ali s vremena na vrijeme bih se ovako naglo budio, a to sam mrzio gotovo onoliko koliko sam mrzio i snove kojih bih se katkad sjećao. Okrenuo sam se na bok prema Brynne i uživao u prekrasnom pogledu na nju. Obožavao sam je gledati nakon jebanja do besvijesti. I uživao sam u svakoj orgazmičkoj, pulsirajućoj sekundi naše prve bračne ševe. Poriv za cigaretom na trenutak mi je zagolicao misli, ali rekao sam samome sebi da to moj mozak traži nikotin na koji sam ga tako svjesno navikao. Mojem tijelu zasigurno nije trebao, a mojoj ženi i djetetu još manje.

Moja je žena bila prekrasna dok spava. Bila je lijepa u svakom trenu, iako se nije razbacivala svojom ljepotom kao što su to činile druge žene koje sam poznavao. Brynne je bila toliko drukčija od svih njih. Bila je to prikrivena ljepota, koja nimalo nije pokušavala privući pozornost na sebe. Bila je posve prirodna, a izazivala je zanimanje bez imalo truda. Znao sam to istoga trena kad sam je ugledao one noći u galeriji Andersen gdje sam kupio njezinu fotografiju. Moje je srce prije nego tijelo osjetilo daje Brynne posebna. Mislio sam o tome. Bio je to trenutak koji je presudio moj život. Bilo je to mjesto kojem sam se uvijek vraćao kad mi je trebalo utočište pred mučnim demonima koji su živjeli u mojoj podsvijesti. Samo se prisjetim te noći kad su nam se pogledi prvi put sreli. Da, bilo je to vrlo sigurno mjesto na koje sam mogao pobjeći.

Sam pogled na nju bio je dovoljan da je opet poželim, ali ono što je zaista raspaljivalo moje strasti bila je spoznaja da ona sada u potpunosti pripada meni, i u emocionalnom i u zakonskom smislu.

Znam da će mnogi reći da sam pravi šonjo što sam je odmah oženio i napumpao, ali nije me bilo briga što drugi misle. Ako je trenutak odgovarao meni, onda je tako trebalo biti. Jer moj život jednostavno nije funkcionirao prije nego što se pojavila Brynne. Činilo mi se da uz nju dobivam priliku postati normalan...

KAD sam se kasnije opet probudio, znao sam da je svanulo, kao što sam znao i da je još netko budan. Znao sam to jer mi je drkala kurac i oblizivala bradavice svojim vrućim jezikom. "Dobro jutro", rekao sam i zadovoljno uzdahnuo.

Podigla je glavu i nasmiješila se. "Dobro jutro, mužu." "Sviđa mi se kako zvuči ta riječ. I sviđa mi se način na koji me budiš našega prvog bračnog jutra." Gurnuo sam bokove prema njezinoj ruci kako bih stvorio više trenja.

"Tek sam počela s tobom. Ti si sinoć bio glavni. Sad je moj red", rekla je.

"Onda sam ja jedan vrlo sretan gad." Povukao sam je na sebe i dugo je ljubio. Kad sam prestao, obujmio sam dlanovima njezino lice i tražio znakove nezadovoljstva. "Je li sve u redu, ljepotice moja?" Htio sam se uvjeriti da sinoć nisam pretjerao. Brinuo sam se da sam je

pregrubo jebao, pogotovo sad kad je trudna. Znao sam da ću morati malo smiriti strasti kako trudnoća bude odmicala, ali dr. B. me uvjeravao da je zasad sve u redu.

“Da. Rekla bih da je sve savršeno.” Nasmiješila mi se, a oči su joj zasjale prekrasnom zlatnosmeđom nijansom.

“Sinoć... bilo je tako divno.” Opet sam je poljubio. “Bila si nevjerojatna.”

Obrazi su joj lagano porumenjeli, što se zbivalo uvijek kad bi pomislila na neke od doista prljavih stvari koje smo radili u krevetu. Zbog toga sam je još više poželio. Dopustila je daje uzmem onako kako ja želim i imala je povjerenja u mene. To me njezino povjerenje bacalo na koljena i nikad ga neću uzimati zdravo za gotovo. “I ti si bio nevjerojatan.” Drkala mi ga je punom dužinom, čvrsto ga stežući i lagano kružila glavićem, zbog čega mi se bolno digao.

“Tako je dobro”, promrsio sam kroz zube.

“Znam”, rekla je zločesto, a potom se spustila kako bi ga stavila u usta.

“Aaah... da! Da, to je to...” Izgubio sam sposobnost oblikovanja suvislih riječi pa sam zašutio i prepustio se njezinom velikodušnom daru.

Brynne mi je savršeno pušila. Zнала je sve prave pokrete. Uvlačila je moj kurac u usta sve do grla, lizala mjesto oko vene koja ga je hranila i stiskala mi jaja baš u onim trenucima kad su tražila pritisak.

Pustio sam je da izvodi svoju čaroliju, zabacio glavu unatrag i prepustio joj kontrolu nad mojim užitkom. Neko vrijeme.

Dok ja ne odlučim preuzeti uzde u svoje ruke.

Vješto me obrađivala i sisala me svojim vlažnim, vrućim ustima, sve do grla. Osjetio sam da su mi kurac i jaja nabrekla do kraja i shvatio da ovog jutra želim biti duboko u njezinoj slatkoj pički dok budem svršavao.

Stoga sam je povukao na sebe da me zajaše. Brzo sam je podigao i pronašao svoju metu. Brynne je odmah znala što želim i povela moj kurac u svoje gnijezdo. Spustila se na mene i progutala me sve do kraja.

Predivno. Jebeno savršenstvo.

Glasno je povikala kad sam ušao u nju i zabacila glavu, a pritom joj se kosa razlila niz leđa. Izvila se tako da sam mogao vidjeti kako ubadam kurac u njezinu pičku. Jebali smo se kao da nam život ovisi o tome.

Znala je. Znala je točno što volim i kako to volim. Moja savršena božica seksa.

Dok me je jahala, proizvodila je zvukove koji su bili ispunjenim čistim seksom. To me je još više raspalilo. Zgrabio sam je za bokove i jebao toliko divljom brzinom da se njezino stenjanje promijenilo i pretvorilo u preklinjanje. Bližila se orgazmu.

“Gledaj me, malena. Gledaj me tim prekrasnim očima dok mi svršavaš na kiti. Želim osjetiti tvoje sokove kako se razlijevaju po mene. Želim ti gledati lice dok se to događa.”

Ono što se nakon toga zbilo pripada uspomenama koje se nikad ne zaboravljaju. Znam da nikad neću zaboraviti kako je Brynne gledala u mene u trenutku kad sam je u potpunosti posjedovao. Lice joj je bilo rumeno od užitka, a bradavice, krute i čvrste, podrhtavale su joj nad rebrima. Kosa joj je padala niz ramena, a oči su joj plamtjele od zadovoljstva. Jednostavno mi je oduzimala dah.

Spustila se niže i zagledala se u mene. Iz njezinih smeđih očiju izbijala je strast. Osjetio sam kako se njezini mišići grče i stežu oko mog kurca. Kurac mi je bio tvrd kao kamen i bio je spreman lansirati me u zaborav, vinuti u zemlju čistog užitka. Nisam uopće mislio na to što bih joj mogao učiniti kad se dogodi eksplozija. Moj kurac u njezinoj pički, moje ruke u njezinoj kosi... Ethan unutar Brynne. U tom trenu nije postojalo ništa drugo.

Ne znam koliko je vremena prošlo, ali kad sam se uspio pribрати i vratiti u stvarnost, Brynne je ležala na meni, još uvijek me držeći u svom tijelu, duboko dišući. Moja su usta bila priljubljena uz njezin vrat. Nježno sam je sisao i milovao jezikom.

Odmaknuo sam se i usredotočio na taj djelić njezine kože. Ostavio sam trag na njenom elegantnom vratu. Izgledalo je kao da sam je ugrizao, što sam činio i prije, a što ću sigurno činiti i ubuduće. Nisam se mogao svladati u trenucima kad sam bio posve izgubljen u njoj. Srećom, njoj nisu smetali tragovi koje bih ostavljao na njezinoj koži. Ja sam unatoč tome osjećao grižnju savjesti što sam tako gubio kontrolu tijekom seksa s njom. Brynne je bila jedina žena koja je uspjela dovesti me takvog otkrivanja duše. Bila je jedina osoba kojoj sam vjerovao dovoljno da se uopće usudim povesti je na to mjesto u sebi.

“Ovaj put sam ti ostavio golem ljubavni ugriz, malena. Zao mi je što sam te obilježio...”

“Znaš da ne marim za to”, prekinula me i pogledala u oči.

“Možda ćeš ovaj put mariti”, odvratio sam, “jer moramo otići dolje do velike kuće i pozdraviti sve naše goste koji su odsjeli kod Hannah i Freddyja.” Nježno sam je pomilovao po modrici koju sam napravio sisanjem njezine kože ispod uha. Zapitao sam se što će reći kad je dobro pogleda. “Ja sam zvijer, što da kažem?”

“Ti si moja divna zvijer i uvjeren sam da je trag kojim si me označio posve u redu. Pokrit ću ga kosom.” Opet je spustila glavu, privila se uz mene i zijevnula. Vrlo seksi.

“Nekome se spava.”

“Čuj, to se događa kad ne spavaš dovoljno tijekom noći”, odvratila je istog trena i stavila ruku na moja rebra u namjeri da me pošaklja.

Uhvatio sam je za ruku i spriječio njezin potencijalni napad. Usput sam je zgrabio za divno dupe i dobro ga stisnuo. Kad bih osjetio te meke obline u svojim rukama, sve na svijetu bilo je baš kako treba. “Ali moramo se pokrenuti, malena”, nježno sam je podsjetio, vrlo nezadovoljan što ne možemo ostati zajedno u krevetu i odspavati još nekoliko sati.

“Čekaj malo, čujem li ja to dobro? Čija je ideja uopće bila da priredimo tako ekstravagantno vjenčanje s doručkom? Moja sigurno nije.”

Bila je u pravu. Naše se vjenčanje pretvorilo u veći događaj nego što smo htjeli, ali kad su se stvarali planovi, razlozi za takvo što bili su i više nego valjani. Kad su se zamisli stavljale na papir, htio sam da ona bude maksimalno izložena: što je pažnja javnosti bila veća, to je Brynnina zaštita od uhode bila bolja. U to vrijeme nitko od nas nije znao daje riječ o luđaku pod imenom Karl Westman. Bojao sam se da su ondje bili uključeni ljudi s viših razina, ali oni su zapravo počistili sav nered. U to sam bio siguran. Westmana je sredila američka tajna služba. Prijetnju su eliminirali i uništili profesionalci koji su, ako požele, mogli učiniti da osoba jednostavno nestane.

U trenutku kad je Westman ispao iz cijele priče, naši su planovi za vjenčanje bili već daleko odmakli, a objave za medije poticale su tračeve. Bilo je prekasno otkazati cijeli događaj ili mijenjati popis gostiju pa smo nastavili s prvotnim rasporedom. Veliko vjenčanje, brojne zabave, gosti koji odsjedaju kod nas cijeli vikend, bučni odlazak na medeni mjesec u Italiju - sve je to bilo pomno smišljeno kako bi javnost doznala da se Brynne udaje za vlasnika elitne zaštitarske agencije, duboko povezane s britanskom vladom.

Ideja da pozovemo odabrane prijatelje da odsjednu s nama tijekom vikenda i požele nam sreću jutro nakon vjenčanja u tom trenu činila mi se izvrsnom. Ali sad mi je bila vrlo glupa.

Nisam mogao dočekati da pobjegnem s Brynne. Samo ona i ja. Sami u našem malom svijetu gdje je sve bilo mirno i sigurno, gdje smo mogli disati.

Nasmiješio sam joj se i poljubio je u vrh nosa. “Ideja je bila moja, ljepotice. Okrivi mene.”

Nakrivila je glavu prema meni i otvorila jedno oko. “Da te okrivim za to što sam pospana zbog vrlo burne bračne noći li za pompozno vjenčanje koje zapravo nismo željeli?”

Nasmijao sam se njezinu pitanju. “I zajedno i za drugo. Kriv sam po svim optužbama, gospođo Blackstone.”

“Dobro. Za kaznu moraš pripremiti tuš i nositi me u kupaonicu jer mislim da još ne mogu hodati. Dobro znaš što mi čine tvoji orgazmi.

Da, dobro sam znao. Obično bi zaspala nekoliko minuta. “Mislim da ne mogu ni ja, nakon ove epske ševe, ali potruditi ću se.” Pažljivo sam je maknuo sa sebe i uspravio se u sjedeći položaj. “Imam snažnu motivaciju, malena. Moj je plan odvesti te nekamo gdje ću te moći imati samo za sebe.” Dohvatio sam mobitel s noćnog ormarića i pogledao koliko je sati. “A to ću i ostvariti, jer imam točno pet sati da te ukrcam u avion i da poletimo prema talijanskoj obali. Ako moram doručkovati s gomilom ljudi da bih te mogao odvesti odavde, onda neka tako bude, ali znaj ovo: da mogu to izvesti, već bismo se iskrali i već nas odavno ne bi bilo ovdje.”

Brynne nije ništa rekla. Samo je gledala za mnom dok sam odlazio u kupaonicu otvoriti vodu, a kad sam se vratio, ona se još nije bila pomakla. Ležala je umotana u plahte i izgledala podatno i rumeno od orgazma koji je maloprije doživjela u mojim rukama. Tako mi je bila lijepa, nisam je mogao usporediti ni s čim. Kad je izgledala ovako nakon seksa, Brynne je bila sama definicija ljepote.

Njezin je pogled klizio mojim tijelom, promatrala me i mjerkala, što je često činila kad sam bio gol. Moja djevojka voljela me pohotno gledati kad god bi joj se ukazala prilika. I da se nismo tek maloprije jebali do besvijesti, moj bi kurac sada stajao čvrsto i uspravno i molio bi za mrvu pažnje - tako bi na mene djelovao njezin pogled. Brynne je mogla izraziti toliko toga a da ne izgovori ni riječ. Ne znam kako joj je uspijevalo biti tako nemilo seksi samo me gledajući, ali nikad neću ni doznati. Pretpostavljam da sam bio jebeni srećković koji je ubirao svu korist od toga.

Zurili smo jedno u drugo - nijedno od nas nije htjelo odvratiti pogled. A tada mi je uputila svoj posebni, lagani smiješak. Bio je to smiješak koji i inače pokazuje zadovoljstvo, ali sada mi je govorio koliko je Brynne sretna zbog budućnosti koja je pred nama.

“Posve si neodoljiv u ovom trenutku, gospodine Blackstone.”

Odmahnuo sam glavom. “Pada mi na pamet nekoliko riječi kojima bih se sada mogao opisati, ali neodoljiv sigurno nije jedna od njih.” Prije bih rekao bijesan i lud. Nema šanse da se “neodoljiv” ovdje uklopi.

“Ali meni si neodoljiv”, rekla je, “jer si tako frustriran što si prisiljen na druženje sa svim tim ljudima, kako ih nazivaš. Usput, to su naši najbolji prijatelji i obitelj i samo nas žele otpratiti na medeni mjesec i poželjeti nam sreću.”

“Znam” priznao sam. “Ali u ovom trenutku ne želim te dijeliti... ni s kim.” Doista sam se tako osjećao. Barem sam bio iskren i priznao.

Brynne je ispružila ruke prema meni, a ja sam je podigao u naručje, smjestio uz svoja prsa i milovao joj dupe dok je obavijala noge oko moga struka. Poveo sam nas u kupaonicu i ljubio je cijelim putem, brojeći sate kad će se moja želja ostvariti.

NARAVNO , čim smo stigli na doručak u Hallborough, započelo je klicanje, uz pokoji zvižduk. Ethan je bio u stanju zgrabiti me i pobjeći kroz prozor, da je to bilo izvedivo, ali uvjerala sam ga kako nemamo izbora i da se moramo pojaviti. Podsjetila sam ga koliko će svi biti sretni što nas vide. Čini mi se da se na kraju složio sa mnom jer sam imala dobre metode uvjeravanja, za koje sam mislila da ih moram upotrijebiti ukaže li se potreba. Ali kad smo se pojavili na doručku, ugledala sam lica koja su izgledala kao da nagađaju što smo sve Ethan i ja radili prethodne noći, i ti su mi izrazi bili previše napadni. Gadila mi se pomisao da ljudi zamišljaju moje privatne trenutke. Dobro sam razumjela zašto mi je nelagodno kad je o tome bila riječ; ništa se nije promijenilo. I dalje sam se tako osjećala.

Pokušavala sam se smješkat i izgledati sretno, ali spoznaja da ljudi u sobi zamišljaju seks u kojem sam uživala sa svojim mužem podigla je zid oko mene. Morala sam se složiti s onim što je Ethan maloprije predložio. Plan bijega kroz prozor sad mi se činio vrlo

privlačnim. Ethan je očito osjetio moju nelagodu jer me nježno stisnuo i šapnuo: "Još četiri sata, ljepotice. Pobjeda je naša." Poljubio me u čelo, a potom smo ušli među ljude.

Bez obzira na moje osjećaje dužnosti prema gostima, moram priznati da je Hannah za nas okrenula nebo i zemlju. Uz organizatoricu našega vjenčanja i Elainu, koja je uskočila u pravom trenutku, Hannah se pobrinula da cijela svadba protekne u najboljem redu. Nisam mogla biti zadovoljnija kako je sve ispalo.

Nedostajalo je samo jedno. To jest, samo jedna osoba... Ali tu se nije moglo ništa učiniti. *Volim te, tata.*

U službenom predvorju kuće Hallborough bili su postavljeni stolovi s lanenim bež stolnjacima, ljubičastim cvijećem i starinskim srebrom, koje je sigurno vrijedilo cijelo bogatstvo. Ethan i ja uskoro ćemo živjeti blizu Hannah, Freddyja i njihove troje prekrasne djece, a zbog toga sam bila vrlo sretna. Imati obitelj koja me voli i podržava značilo mi je sve na svijetu. Već su toliko toga učinili za nas. Radujem se što ćemo biti susjedi i što ćemo više vremena provoditi zajedno.

Tako sam stajala nasred sve te buke i sjaja, s mužem pokraj sebe, kružila od stola do stola i zahvaljivala svima koji su odsjeli na imanju Hallborough kako bi s nama proslavili radostan događaj. Ethan je izgledao božanstveno, kao i obično, bez imalo muke. Vlažna mu se kosa kovrčala uz ovratnik tankog bež pulovera, koji se savršeno slagao s ispranim trapericama i mekanim mokasinama svijetlosmeđe boje. Ethan je u svakodnevnoj odjeći izgledao jednako dobro kao u odijelu. Narasle bi mi zazubice čim bih pogledala u njega.

Kad smo se istuširali, brzo smo se odjenuli i odvezli do imanja Hallborough pozdraviti goste. Ustrajali smo na tome da jutarnje okupljanje bude opušteno i ležerno. Stoga se Ethan odlučio za traperice, a ja za bijelu ljetnu haljinu čipkasta uzorka i kožne sandale. Morala sam pustiti kosu jer mi je Ethan ostavio doista uočljiv ljubavni ugriz na vratu, a ja nisam imala ni najmanju namjeru pokazati ga. To bi još više raspirilo nagađanja o tome kako sam ga zaradila. Za muškarca toliko dominantnog u seksu, Ethan se uistinu brinuo za mene. Toliko sam ga puta uvjeravala da ću mu reći ako ikad pretjera, ali nisam sigurna je li mi vjerovao. Oh, Ethane, što ću s tobom?

Ni u jednom trenu nije skinuo ruke s mene. Dok smo obilazili stolove i čavrljali s ljudima, sve me je vrijeme držao oko struka ili bi njegova ruka bila na mojim leđima. Ljubio me u glavu i nježno milovao moju ruku. Činilo se da mu to treba i bez obzira na to koji su bili njegovi razlozi, pomisao da me on treba kako bi dobio utjehu davala mi je golemu snagu na mojem putu k vlastitom emocionalnom zacjeljenju. Osjećala sam se toliko voljenom i zaštićenom dok smo hodali tim predsobljem i razgovarali s ljudima.

Čak je i moja majka izgledala kao da je sretna zbog nas.

"Dušo, odabrala si tako divnu haljinu za odlazak na medeni mjesec. Sviđa mi se taj vez na rubu", rekla je.

Vez na rubu? Ozbiljno? "Ahhh, hvala, mama. Znaš mene, volim kad je sve vrlo jednostavno", odvratila sam i zagrlila majku. Nisam zaboravila da se Ethan i moja majka nisu baš složili. Trenutačno su sklopili slabašno primirje jer su oboje bili dovoljno pametni da puste da se vjenčanje odvije bez imalo drame. Jadni Ethan: dopala ga je punica čudovište i morat će je trpjeti do kraja života.

Moja se majka lagano namrštila na moj odgovor, doista lagano, ali svejedno sam to prepoznala kao mrštenje. Njeno lice bez bora nije dalo ni nagovijestiti njezinu stvarnu dob od četrdeset četiri godine. Izgledala je puno mlađe. "Ali sad možeš nositi sve, Brynne. Trebala bi koristiti priliku dok još možeš." Čim je to izgovorila, majka je shvatila pogrešku i počela se igrati mojom kosom. Uspjela je spomenuti moju trudnoću, ali u isto je vrijeme bježala od te činjenice i pretvarala se da ne postoji. Bravo, mama. Zašto barem malo ne može biti poput tetke Marie? Marie me nije osuđivala i uz nju se nisam osjećala kao neodgovorna

droljica koja je zatrudnjela prije braka i nije se pretvarala da neće postati baka za šest mjeseci. "Ne znam zašto nisi podigla kosu, dušo, to bi ti dalo pravu dozu elegancije..."

Raskolačila je oči. Potom mi je spustila kosu i namjestila je, oprezno, kao da barata radioaktivnim otpadom. Kad je moja kosa opet bila na svom mjestu, lagano je gurnula Franka da mi čestita. Činilo se da ju je golemi ljubavni ugriz na smrt preplašio. Možda sam zločesta, ali došlo mi je da joj kažem koliko mi je bilo dobro dok mi je Ethan to radio.

Na trenutak sam poželjela da mogu uživati u koktelima koje su naši gosti pili uz doručak.

Frank, moj očuh, poljubio me u obraz i rekao mi da sam prekrasna mladenka. Koliko god sam cijenila te njegove riječi, opet sam osjetila snažnu bol što moj otac nije bio ondje. I zato što ga više nikad neću vidjeti.

Ethan im je zahvalio i osjetio moju potrebu da se maknem. Tako mi je dobro čitao misli. Kad smo stigli do Neila i Elaine, osjetila sam golemo olakšanje.

"Pa ti i dalje hodaš, stari", Neil je zadirkirivao Ethana i srdačno ga potapšao po leđima.

"Da, istina." Ethan mu je uzvratio tapšanjem po leđima i poluzagrljajem.

Ali Neil očito nije završio sa zadirkivanjem. Vidjela sam njih dvojicu u akciji proteklih mjeseci i doista nikad nisu prestajali. "Onda? Je li bio dobar, Brynne?" upitao me, a potom prasnuo u smijeh. "Usput, jutros jednostavo zračiš."

Elaina je pljesnula zaručnika po ruci i rekla mu da umukne.

Nasmijala sam se i rekla Neilu da dama nikad ne govori o tome, a potom sam primila poljupce i zagrljaje od naših dvoje najbližih prijatelja. Neil je radio s Ethanom u Blackstone Securityju, a Elaina i ja smo se našle na prvu. Živjeli su u stanu nasuprot našem u Londonu i s njima smo provodili dosta vremena u večerama i opuštanju.

"Za šest tjedana sve ćemo ovo činiti ispočetka, samo što ćete se onda vas dvoje braniti od komentara vezanih za bračnu noć", rekla sam Neilu, podsjetivši ga da se bliži i njegov posebni dan.

Neil se nacerio od uha do uha i čvrsto stisnuo Elainu. "Znam. Brojim dane do trenutka kad ću ovu ženu učiniti čestitom."

"Ha, prije će Elaina učiniti čestitog čovjeka od tebe, frende", rekao je Ethan.

"Istina. I konačno ćeš dovesti Brynne u Škotsku da vidi kako mjesto izgleda."

"Vjeruj mi, Neile, dala bih sve na svijetu da u ovom trenu mogu biti u Škotskoj, u tvojoj kući, i uživati u doručku nakon vašeg vjenčanja", rekla sam mu iskreno.

Pogledala sam Ethana i razmijenila s njim urotnički smiješak, jer je ideja ovakvog doručka zapravo bila Neilova. Neil je posjedovao golemo imanje u Škotskoj, a kad su ljudi već doputovali tamo, njih su dvoje organizirali i noćenje za svadbene goste. Tada se ta ideja činila izvrsnom.

"Zašto?" upitali su Neil i Elaina u isti glas.

"Doznat ćete", odvratili smo Ethan i ja nevino.

"A GDJE je Gaby? Želim se pozdraviti s njom." Pogledom sam pretraživala sobu pokušavajući pronaći svoju najbolju prijateljicu, ali nije je bilo na vidiku.

"To je uistinu dobro pitanje", rekao je Ethan. "Kad smo već kod toga, gdje je Ivan?"

Slegnula sam ramenima. "Činilo se da su naši kum i kuma zbrisali sa zabave i zaputili se nekamo gdje je bilo bolje." Nasmijala sam se. "Možda su zbrisali zajedno. To bi bilo zanimljivo."

"Da, znam. Čuj, Ivanu se sigurno sviđa Gabrielle."

"Mogla bih se zakleti da sam osjetila neke vibracije sinoć kad sam bila s Benom. Uhodili smo ih, a Simon ih je potajno fotografirao. Misliš li da tvoj rođak i moja prijateljica nešto mute?"

“Ako mute, Ivan mi nije ništa rekao. Ali nešto se dogodilo one noći na svečanosti u Mallertonovu čast, nakon što se oglasio alarm. Stalno se pitam što je bilo između njih dvoje, jer sam ih vidio kako jedno za drugim dolaze iz istog smjera. Kao da su možda bili zajedno...”

“To mi nisi rekao, Ethane.” Odmahnula sam glavom u nevjerici. “Zbilja, vi muškarci ne znate ispričati detalje.”

“Čuj, u tom mi trenutku to nije bilo bitno. Previše sam bio zaokupljen potragom za tobom.” Privio me uza se i snažno poljubio, tako da sam zaboravila da se nalazim u prostoriji s gomilom ljudi koji nas gledaju, sve dok oni nisu stali kuckati srebrnim priborom po kristalnim čašama i podsjetili me gdje smo. Osjetila sam kako se rumenim, a Ethan je nezadovoljno zastenjao kad smo se odmaknuli jedno od drugoga. Tiho je promrmljao: “Još samo četiri sata.”

“Evo ih. Gospodin i gospođa Blackstone konačno su stigli.” Ethanov otac, Jonathan, raširio je ruke i oboje nas snažno zagrlio. “Uspjeli ste, dragi moji. I bili ste dobri, moram priznati.” Poljubio me u obraz i potapšao Ethana po leđima. Stajali su licem uz lice, kao čovjek pokraj čovjeka, u tihoj komunikaciji koju su samo oni razumjeli.

Mogla sam samo pretpostaviti o čemu su obojica mislili. Imali su osjećaj da je Ethanova majka ovdje, u važnom trenutku životnoga puta svojega sina. Jonathan se nakratko zagledao u strop, a potom kimnuo Ethanu. Vidjela sam kako je i Ethan kimnuo njemu, a potom sam osjetila kako me nježno stisnuo za ruku.

Stisnuo me za ruku koju ni u jednom trenutku nije bio pustio.

Tako je započeo naš brak, jednoga ljetnog dana krajem kolovoza, tek četiri mjeseca nakon što smo se prvi put ugledali. Sve je započelo u sobi prepunoj ljudi, jedne proljetne večeri - u galeriji skrivenoj među londonskim ulicama -kad se sudbina uplela u naše živote i zauvijek izmijenila njihov tijek.

Četvrto poglavlje

30. Kolovoza Talijanska obala

GRIJALO me talijansko sunce koje je obasjavalo seoce Porto Santo Stefano. Pogled na kamenite otoke u malenom zaljevu uistinu je očaravao, ali nisam htjela otvoriti oči. Bila sam previše snena i ugrijana, previše zadovoljna da bih uopće pomislila i na što drugo osim uživanja u miru koji smo konačno pronašli. Nevjerojatno je koliku razliku može učiniti jedan jedini tjedan.

Ethan i ja nalazili smo se na savršenom mjestu... nismo morali paničariti zbog stvari koje treba obaviti ili zbog nečega što bi nam se moglo dogoditi niti smo mislili na sve ono što nam se doista dogodilo.

Da, moj se život nije mogao usporediti ni na koji način sa životom kakav je bio prije četiri mjeseca. Bila sam sretno zaljubljena u svojega novopečenog muža i, nakon prvotnog šoka, bila sam zaljubljena i u spoznaju da ćemo postati roditelji. Pomilovala sam svoj trbušić. Zasad smo ga još zvali bre- skvica. A kasnije? Ne zna se. Moj idući pregled kod dr. Burnsleyja bio je zakazan tek za mjesec dana i iako će ultrazvuk moći pokazati spol djeteta, odlučila sam da ga ne želim znati. Hoću da mi to bude iznenađenje i nitko mi neće moći promijeniti mišljenje. Rekla sam Ethanu da on može doznati ako tako želi, ali upozorila sam ga da taj podatak zadrži za sebe. Uputio mi je začuđen pogled koji je govorio nešto poput volim te, ali sad me stvarno malo plašiš, i odmah je promijenio temu. Kakav muškarac. Ali bio je moj muškarac, a to je bilo ono najvažnije. Postat ćemo roditelji, a taj ćemo zastrašujući proces proći zajedno.

Ležala sam tako na privatnoj plaži u Italiji, ispred ekskluzivne vile, i sunčala se. Očekivala sam da će mi moj muškarac donijeti neko hladno piće kad završi s plivanjem. Nije loše, gospođo Blackstone. Još uvijek nisam mogla povjerovati u stvarnost mog novog prezimena. Gospođa Blackstone se svakako svidjelo Ethanu, jer je to vrlo često izgovarao.

Pogledala sam u svoj vjenčani prsten i zavrtjela ga oko prsta. Sad sam udana. Za Ethana. Krajem veljače dobit ćemo dijete. Pitala sam se hoće li moje čuđenje zbog svega toga ikad nestati.

Okrenula sam glavu na drugu stranu, namjestila se na bok i opet zatvorila oči, spremna upijati još malo veličanstvenog, talijanskog sunca, kojeg je ovdje bilo napretek, za razliku od mjesta gdje smo mi živjeli. Jesen je već bila iza ugla, a uskoro će Londonom zavladatai tmurni zimski dani. Sad je bio trenutak za uživanje u divnom suncu, stoga sam se potpuno prepustila tome.

Pustila sam misli da lutaju prema mjestu gdje je sve sretno i jednostavno, a sve ono što nije bilo takvo nastojala sam spemiti ondje gdje pripada i zaključati u jezivi ormarić koji sam mrzila otvarati. Bio je to ormarić u kojem su bile zatvorene sve ružne stvari, sve brige i žaljenja, gubici i bol, očajničke, loše odluke i posljedice tih odluka... Ondje su skupljale prašinu.

LEDENE kapi koje su mi padale na ramena probudile su me iz drijemeža na plaži. To se sigurno Ethan vratio s pićem. Otvorila sam jedno oko, nezadovoljna zbog hladnog buđenja, i pogledala u njega i njegovo ozbiljno lice. Tijelom me zaklanjao od sunca. Bože, kako je bio lijep, snažnih mišića i zlatne kože. Mogla bih gledati u njega godinama i nikad se ne bih zasitila. Ethan nije mario što drugi misle o njemu, a zbog toga je bio još privlačniji. On nije bio ljepušasti momčić koji je nalazio zadovoljstvo u nečijem divljenju. A divili su mu se mnogi. I to ne samo žene. Mojemu suprugu divili su se i brojni muškarci. Ali on to uopće nije primjećivao.

“Što si mi donio?” promrmljala sam.

Ignorirao je moje pitanje i pružio mi bocu hladne vode. "Vrijeme je za još malo kreme za sunčanje, koža ti pomalo postaje ružičasta."

"Kažeš to samo zato da bi mi mogao trljati cijelo tijelo", rekla sam.

Čučnuo je pokraj mog ručnika i samodopadno me pogledao. "Potpuno si u pravu, ljepotice."

Pijuckala sam vodu i zatvorila oči, a Ethan je nanosio kremu na moja ramena. Uživala sam u osjećaju njegovih ruku na sebi. Njegovih ruku. Njegova dodira. Ethanov dodir i dalje me obarao s nogu. Nije čudo da mu nisam mogla odoljeti u početku, kad me pokušavao osvojiti. Od prvog je trenutka s njim bilo tako. Sjećam se kako je one večeri zurio u mene s drugog kraja galerije Andersen, kako me presreo na cesti i nagovorio da me on, potpuni neznanac, odveze kući, kako je stavio ruku na moja leđa i smjestio me u svoj Rover, kako je zahtijevao da pojedem hranu i popijem vodu koju mi je kupio. Sjećam se prvog, odlučnog poljupca u hodniku Shires Buildinga i kako je uzeo sebi za pravo da me dira, kao da je to bila njegova dužnost, bez ispričavanja što prelazi društvene granice. Jednostavno je bio takav sa mnom. Uvijek.

Ethan me je "uzeo" i proglasio svojom na način koji sam razumjela od samog početka. Čak i da je činjenica da takav muškarac progoni baš mene izgledala nevjerovatno i smiješno, imala je smisla u trenutku kad sam prihvatila svoju sudbinu s Ethanom Blackstoneom. On je znao kako potvrditi svoje vlasništvo nada mnom, svakim svojim dodirima. Osjećaj je bio božanstven.

"Divno je."

"Slažem se", hrapavo je promrmljao Ethan, "a sad se okreni."

Okrenula sam mu se i pokrila lice rukom kako bih zaštitila oči od sunca. Ethan mi je pažljivo utrljavao kremu; htio je pokriti svaki djelić mogega tijela. Kad je stigao do mojih grudi, zavukao je prste pod moj kupaći kostim i milovao bradavice, naprijed i natrag, sve dok se nisu posve ukrutile, a ja sam drhtala. Htjela sam još.

"Iskorištavaš me u javnosti?" upitala sam ga.

"Ne, ne uopće", odvratio je i smjestio se pokraj mene na ručnik kako bi me poljubio. "Iskorištavam te na vrlo privatnoj plaži, gdje nas nitko neće uznemiravati."

Podigao je ruke kako bi mi odvezao gornji dio bikinija. Skliznuo mi je s grudi, a potom sam osjetila njegovu hrapavu bradu kako kruži područjem oko moje bradavice i draška me. Bradavice su mi sada bile posebno osjetljive, vjerojatno zbog trudnoće, i preplavio me val uzbuđenja već na prvi dodir. Kad bi taj prvotni potres malo popustio, sve bi opet bilo kao prije, a Ethanovo grickanje i sisanje bilo je dobro kao i uvijek. Zavukla sam ruke u njegovu kosu dok mi je on poljupcima obasipao grudi. Uživala sam u toj pažnji.

"Samo da znaš, Blackstone, sada neće biti seksa na plaži."

"Uh, malena, baš si me slomila. Planiram vruću ševu na plaži već tjedan dana."

"Čuj, ako i dalje planiraš to izvesti, iskušaj me kad zađe sunce. Nalazimo se na mjestu gdje u bilo kojem trenu netko može naići i vidjeti nas, usred bijela dana. Nema šanse da to radim da bi me netko gledao. Zar nikad nisi vidio one TV emisije gdje skrivene kamere snimaju seks na plažama?"

Ethan je zakolutao očima i odmahnuo glavom. "Ali nema nikoga kilometrima daleko. Samo pijesak i more... i naše dvije duše." Značajno me pogledao.

"Ti si posve lud, znaš li to?" Uхватила sam ga za bradu i poljubila u usta.

Nasmijao se i gledao kako opet vežem bikini oko vrata i pokrивam se. "Ti si potpuno ludo, prekrasno biće koje leži na tom ručniku, u tom bikiniju. Uvjerem sam da bi ti trebalo zakonom zabraniti da se tako odijevaš."

Nasmiješila sam mu se, zadovoljna zbog tog komplimenta, i pomilovala svoj trbušić. "Uskoro neću više htjeti obući kupaći kostim."

Stavio je svoju ruku na moju. "Savršeno si lijepa onakva kakva jesi. I breskvica tako misli." Govorio mi je u trbuh. "Breskvice? Ovdje tata. Reci mami kako divno izgleda u bikiniju, hoćeš li?"

Nasmijala sam se. Bio je tako sladak i neodoljiv. Voljela sam ga još više nego prije, ako je to uopće bilo moguće.

Prislonio je uho na moj trbuh i zastao kao da sluša. Nekoliko je puta kimnuo glavom u znak odobravanja" "Da, dobro. Breskvica kaže da predivno izgledaš, a ja bih dodao da joj potpuno vjerujem i da je posve uzaludno prepirati se s djetetom koje se još nije rodilo."

Zadovoljno sam uzdahnula. "Volim te, moj ludi mužu." "I ja tebe volim, moja prelijepa ženo", odvratio je uz vragolast smiješak, "ali mislim da se moramo poševiti na ovoj plaži barem jednom prije nego što odemo odavde."

"O, Bože, ti stvarno misliš samo na jedno." Polako sam odmahнула glavom. "Moramo ti naći nekakav hobi."

Zabacio je glavu i nasmijao se. "Ljubavi, moj je hobi jebanje tebe, u slučaju da to još nisi shvatila."

Pošakljala sam ga po rebrima. "Mislim da bi trebao početi s vrtlarenjem ili loviti ptice ili nešto slično."

Uhvatio me je za ruku tako da ga nisam više mogla škakljati. "Igrat ću se u tvom vrtu kad god hoćeš", mrmljao je i mekano mi ljubio ruku, "i lovit ću tvoju pticu."

Privila sam se uza nj i položila mu glavu na prsa, udišući njegov miris, a dlačice na njegovim prsima lagano su me škakljale po nosu. "Toliko me usrećuješ, Ethane."

Te su ga moje riječi očito dirnule jer ga nikad nisam vidjela da tako brzo reagira.

Podigao me s ručnika i rekao: "Obujmi me nogama." Učinila sam kako je tražio i čvrsto ga stisnula nogama oko struka, prekrizivši gležnjeve iza njegovih leđa.

Dok smo tako odlazili s plaže, sve vrijeme smo se ljubili, kao da naša tijela ne mogu bez toga preživjeti. Ethanova snaga uvijek me je ostavljala bez daha. Sad sam se jednako tako osjećala. Bila sam bez daha, napaljena. Opet.

Iduća dva sata proveli smo u krevetu. Vodili smo ljubav, polako i bez žurbe.

"ŠTO želiš za večeru? Hoću li ja kuhati?" "Ne", odgovorio je.

"Stvarno mi nije problem, Ethane. Kuhinja je tako lijepa i praktična, a usto je jako dobro opskrbljena."

Ethan se igrao mojom kosom i provlačio prste kroz moje pramenove. Volio je to. Izgledalo je kao da je posve odsutan dok to čini, primjerice, dok ležimo zajedno budni i krevetu, ali ja sam osjećala da mu ta igra mojom kosom znači puno više. To gaje umirivalo. Činilo se da mu je to utjeha i bili su to dodiri koji nisu imali veze sa seksom. Ethan me volio dodirivati sve vrijeme, na svaki mogući način.

"Gladna si."

Kimnula sam. Njegova je ruka i dalje bila u mojoj kosi. "Vratio mi se tek. Treba mi hrana za naše dijete. I treba mi desert." Pošakljala sam ga po rebrima kako bih ga pokrenula.

"Dakle, gladna si... i nestrpljiva", zadirživao me. "Onda neću biti tako glup i uskratiti trudnici hranu."

"I desert, ne zaboravi", podsjetila sam ga i pokušala ga ponovno pošakljati po rebrima, ali on je osujetio moju namjeru.

"Vodim te van na večeru. Ne želim da kuhaš. I, bez sumnje, moja će djevojka dobiti bogat desert."

"Aaah, hvala ti, ljubavi, tako si mi dobar." Napućila sam usnice i čekala da me poljubi.

Ali nije me poljubio, nego me pogledao sjajnim, vragolastim pogledom i pljesnuo po guzi, veselo i zaigrano.

“Bolje ti je da mrdneš tu božanstvenu picu i odeš pod tuš prije nego što opet odlučim uzeti je.”

Ustala sam s kreveta, ali prije nego što sam otišla i ostavila ga ondje, nagnula sam se prema svom voljenom mužu, koji voli imati sve pod kontrolom, i stavila vrh kažiprsta na njegova prsa. Uputila sam mu strastven i zavodljiv pogled, uhvatila se za grudi pa nježno potezala i vrtjela bradavice. Pritom sam senzualno oblizivala usnice.

Ethan je bio opčinjen. Kao da je prestao disati dok je ležao ondje i gledao moju seksi predstavu. Stavila sam prst na njegovu bradavicu, a potom nježno klizila noktom niz trbuh, vrlo polako, niz njegove pločice, i zaustavila se na njegovoj kiti.

Cijelo mu se tijelo napelo dok sam ga tako dražila, bez milosti. Ethan je u tom trenu bio moj seksualni rob i to smo oboje znali. Potom sam poduzela novi korak.

Namignula sam mu. “Moja pobjeda”, šapnula sam i pobjegla u kupaonicu. Naravno, Ethan je pojurio za mnom. Škakljao me i nasmijavao dok smo se tuširali. Vratio mi je za ono što sam mu maloprije činila. Vratio mi je u orgazmima.

* * *

“NETKO doista uživa u večeri.” Ethan me promatrao kako jedem, a njegovo prelijepo lice razvuklo se u golem osmijeh.

Tjestenina je bila tako bogatog okusa da sam zastenjala. “O, Bože, ovo je najukusnija zapečena tjestenina koju sam ikad jela. Voljela bih da je i ja mogu ovako pripremiti.”

“Možda i možeš. Slikaj je mobitelom, pomoći će ti da zapamtiš kako su je oni pripremili.”

“Odlična ideja. Zašto se ja toga nisam sjetila?” rekla sam i dohvatila torbicu.

Sjaj u Ethanovim očima pretvorio se u zadirkivanje. “Vjerojatno zato što si previše zauzeta trpanjem hrane u sebe.”

Gurnula sam ga nogom ispod stola. “Glupane.”

“Samo se šalim” zagundao je. “Jednostavno sam sretan što konačno možeš jesti. Brinuo sam se dok sam gledao kako se stanjuješ. Sada barem imam brigu manje.”

Poslala sam mu poljubac. “Prvo, danas si me pošteno izmorio, i drugo, mislim da moje tijelo nadoknađuje za sve one mučnine, kad nisam mogla ništa progutati. Ne smijem si dopustiti da pregladnim, jer tada ćeš se morati bakćati jednom vrlo čangrizavom vješticom.” Napravila sam grimasu. “Vjeruj mi, ne želiš da se to dogodi.”

Tjestenina mi je uistinu prijala, ali većinom sam uživala zbog toga što sada konačno mogu jesti a da mi se nakon toga ne povraća. Beba nam je ukazivala na svoju prisutnost, unatoč tome što je bila tako malena, a hrana je bila potrebna kako bi sve funkcioniralo.

Ethan je odložio vilicu i nož i zagledao se u mene. “Prvo, uživao sam u tome da te pošteno izmorim, i drugo, uživam što vidim da opet slatko jedeš. Nisam glup. Kad moja djevojka kaže da hoće jesti, onda će jesti.” Natočio je još vina u čašu. “I treće, ti si jedna divna vještica, čak i kad si strašna.”

“Jesam li sad strašna, Ethane? Budi iskren.” Znam da su ga moji emocionalni usponi i padovi katkad plašili, ali trudnoća je i za mene bila teško razdoblje. Bojala sam se promjena na sebi. Nisam to mogla kontrolirati, ali nisam htjela biti luda žena koju pucaju hormoni, koja će ga natjerati da opet poželi vratiti se u dane kad je bio samac.

“Nikad nećeš biti strašna.” Uhvatio me za ruku i poljubio u dlan. Oči su mu se smiješile i gledale me s ljubavlju. “Ono što bi bilo uistinu strašno je pomisao da nisam sa svojom prekrasnom vješticom i našom breskvicom.”

“Volim te.” Zamišljala sam da ću te riječi izgovoriti bez suza u očima, ali to nije bilo moguće. Bilo je dovoljno da me Ethan samo pogleda i u meni bi se pokrenula rijeka osjećanja.

“Ja tebe volim više”, rekao je tiho i otpio gutljaj vina. “Mislim da sam to dokazao time što sam pustio tebe da voziš večeras.” U jednom je gutljaju ispraznio cijelu čašu. “Još uvijek

se oporavljam od te lude vožnje.”

“Pokušavaš li me uzrujati svim tim komentarima i ispijanjem vina jer znaš da ga ja sad ne smijem piti?”

Ethan je prvo zinuo od iznenađenja, ali potom se nasmiješio osmijehom od milijun dolara. Obarao me s nogu. “Misliš da te namjerno uzrujavam?”

Nisam ništa rekla, samo sam se zavalila dublje u stolac i zagledala se u njega. Ležerna plava košulja isticala je boju njegovih očiju, kroz jednostavne lanene hlače nazirale su se njegove snažne noge, a jedini dodaci koje je nosio bili su vjenčani prsten i Rolex. Ethanu nisu ni trebali dodaci jer su njegovo lice i tijelo bili i više nego dovoljni. Moj muž bio je tako lijep muškarac. Nisam bila glupa, znala sam da će mi donijeti briga tijekom našega zajedničkog života. Žene će ga progoniti i htjet će ga uloviti, a to će me dovoditi do ludila.

“Otkrio sam da te volim zadirkivati”, rekao je konačno. Način na koji me istraživao pogledom govorio mi je da ga je moja reakcija malo uzбудila.

“Zašto to voliš?” šapnula sam, a cijelo mi se tijelo napelo u iščekivanju što će mi odgovoriti.

“Digne mi se kad ti vidim ljutnju u očima i kad postaneš borbena.” Strastveno je zurio u mene, a glas mu se stišao. “Mogu misliti samo na jedno, Brynne.” Vrškom prsta milovao je moj prstenjak i ja sam osjetila kako mi cijelu ruku prožimaju žmarci. “Hoćeš da ti kažem što je to?”

“Da... “

“Mislim o tome koliko još vremena treba proći dok se opet ne budemo jebali, a ti budeš ležala raširenih nogu poda mnom, samo što ne svršiš.”

Okej. Moja reakcija ga je jako uzбудila.

Zatvorila sam oči i potisnula žudnju koja je prostrujala mojim tijelom i nakupila se u mojemu međunožju. U tren oka iskapila sam vodu iz čaše od talijanskoga kristala. Više me nije bila briga za desert.

Zašto sam, pobogu, pristala otići van na večeru?

Lagano sam se nakašljala i trudila se pobijediti silnu vrućinu koju je Ethan odašiljao prema meni. Pokušala sam se vratiti na razgovor koji smo maloprije vodili. “Dakle, komentirao si moju vožnju prije nekoliko minuta...”

Uhvatio me za ruku. Palcem mi je milovao zglobove prstiju, a njegove su oči govorile da planira ostvariti svoje zločeste zamisli čim se vratimo u vilu. “Da, ljepotice?”

“N-nisam tako loše vozila.” Nakrivila sam glavu. “Ili jesam?” Ethan je bio udovoljio mojoj želji da ja večeras vozim. Nalazili smo se u Italiji gdje se vozi desnom stranom ceste i imala sam dovoljno samopouzdanja preuzeti volan. Moja kalifornijska vozačka dozvola još je vrijedila i nisam htjela zaboraviti kako se vozi. U četiri godine otkad sam u Londonu, nisam imala auto niti sam sjela za volan, uglavnom zbog toga što se ondje vozi lijevom stranom. Činilo mi se previše zastrašujućim uopće pokušati, a londonski javni prijevoz bio je više nego dobar. U Engleskoj nisam nikad imala potrebu za vožnjom. Ovdje smo unajmili ultraseksi kabriolet BMW 650, tamnoplave boje... i namjeravala sam koristiti priliku da ga vozim.

“Ma nisi. Ti ništa ne radiš loše...” branio se. “Stvar je u tome što vožnja desnom stranom ceste nije moja definicija ugodnog. I bojim se da se ne ozlijediš. Puno bih se bolje osjećao kad bi vozila veći i sigurniji automobil.”

“Mislim da neću nikad voziti u gradu. Ozbiljno, mislim da mi nikad ne bi bilo ugodno voziti Londonom, čak i ako budem živjela ondje cijeli život.”

Nasmiješio mi se, pun razumijevanja, a njegove plave oči poprimile su boju noćnog neba. “Živjet ćeš sa mnom cijeli život i nije važno gdje će to biti, dokle god smo zajedno. Ne moraš brinuti zbog vožnje Londonom jer je to prava noćna mora i ne želim da voziš. Za to

imaš mene." Prislonio je moju ruku na svoje usnice i udijelio mi još jedan zavodljiv poljubac u dlan. "Ali ako želiš voziti, ja ću ti to omogućiti..."

U tom trenutku prekinuo nas je konobar i donio piće kojim nas je počastio gost za susjednim stolom. Bila je to vrlo skupa boca Biondi Santija, vina koje ja, nažalost, neću moći još dugo piti. Konobar nam je pokazao muškarca koji mi se činio poznatim. Bio je visok, puti boje karamela i vrlo zgodan. Kretao se elegantno, poput kakva sportaša čiji su pokreti proračunati i precizni, a dok je prilazio našem stolu svaki njegov korak zračio je čistim samopouzdanjem.

"Hej, zdravo i tebi", pozdravio gaje Ethan pokazavši na bocu. "I hvala ti na ovome. Vrlo lijepo od tebe." Srdačno su se rukovali.

"Bilo mi je zadovoljstvo", odgovorio je s naglašenim britanskim izgovorom, a u glasu mu se osjećalo zadovoljstvo.

Ethan ga je predstavio. "Dillone, ovo je moja žena Brynne. A ovaj mladić, draga, zove se Dillon Carrington." "Drago mi je, Brynne. Lijepo je konačno te upoznati. Vidio sam samo tvoje slike u trač-rubrikama." Pružio mi je ruku pa smo se rukovali. Bio mi je odnekud poznat, ali nisam ga mogla nikamo smjestiti u svojoj glavi. Bilo je očito da su Ethan i on stari znanci.

"I meni je drago, Dillone. Hvala ti na vinu. Sigurna sam da će biti izvrsno. Nego, čini mi se da sam te već negdje vidjela. Jesmo li se možda već upoznali?" Dillon se nasmijao i odmahnuo glavom. "Ne, nismo. Ne bih zaboravio nekog poput tebe, Brynne."

"Ethane?" Pogledala sam ga u nadi da će mi pomoći da se sjetim, ali on se očito zabavljao na moj račun jer mi je samo namignuo.

"Znaš, Dillone, smiješno je kako smo Brynne i ja upravo razgovarali o tome da bi trebala naučiti voziti lijevom stranom ceste. Naime, ona jejenki."

"Ahaaa, pa to je vrlo zabavno. S desne na lijevu stranu, dakle. Hoćeš da ti posudim svoje zaštitno odijelo, kompa?" upitao gaje Dillon.

Zaštitno odijelo? Nisam imala pojma tko je taj tip, ali bila sam uvjerena da ga odnekud poznajem, osobito zato što je on znao tko sam ja. Očito ću morati pomnije pratiti trač-rubrike. Ethan je poznavao puno slavni ljudi, a brojni britanski mediji pisali su o našem vjenčanju i zarukama.

"Hoćeš li nam se pridružiti? Jesi li sam večeras?" pozvao ga je Ethan iz pristojnosti.

"Ne, ne, hvala. Ne bih vam smetao. Vidio sam vas kad sam ušao i samo sam vas htio pozdraviti i čestitati, naravno. Trebam se s nekim naći, za koju minutu."

"Aha, dobro. Drago mi je da si se javio. Nedostajao si nam na vjenčanju, ali znam da si tog dana bio malčice zauzet.

Dillon se nato nasmijao. "Da, jesam malo. Morao sam se vozikati u krugovima cijeli vikend. Došao sam ovamo da se malo odmorim i oporavim."

"Čestitam na pobjedi. Gledao sam reportaže. Kako si ih prešišao. Briljantna izvedba." Vidjela sam daje Ethan bio doista impresioniran Dillonovom pobjedom, u čemu god ona bila.

"Hvala. I hvala na sponzorstvu. Nadam se da si dobio darove koje sam vam poslao."

"Bio je to dobro utrošen novac, ozbiljno. Bilo je genijalno vidjeti Blackstoneov logotip na broju osamdeset jedan. Doista."

Odlučila sam pogađati pa sam ih prekinula. "Ti si vozač utrka, Dillone?"

"Da, bavim se utrkama." Nakrivio je glavu prema meni. "Mogu te naučiti kako se vozi lijevom stranom u tren oka, Brynne", rekao je i šarmantno mi se nasmiješio. "Ako ti ikad zatrebaju satovi vožnje, obvezno se javi."

"Šanse da se to dogodi ravne su nuli, Dillone. Mislim da ću ja preuzeti tu čast i učiti svoju ženu kako se vozi u Velikoj Britaniji, hvala lijepa."

“Čuj, vidjet ćemo koliko ćeš napredovati sa svojim lekcijama do listopada, kad se budemo vidjeli na Elaininu i Neilovu vjenčanju, jer planiram provjeriti kako Brynne vozi”, zadirkirao je Dillon i namignuo u mojem smjeru.

“Oh, i ti ćeš biti ondje?” upitala sam ga.

“Da, hoću.” Lagano je kimnuo glavom. “Neil i ja se poznajemo još od školskih dana. Znam i lana, Elainina brata. Obojica su mi dobri prijatelji.” Dillon je pogledao preko ramena, u smjeru svoga stola. “Moja gošća je stigla pa ću vas sada ostaviti da večerate u miru. Tako mi je drago da sam te konačno upoznao, Brynne.” Lagano mi se naklonio. “A ti, Blackstone, dobro si ubrao, gade stari.” Odmahnuo je glavom i vragolasto se nasmiješio.

“Oštrouman si, kao i uvijek, Carringtone. Još jednom ti hvala na vinu i vidimo se uskoro u Škotskoj.”

Dillon nam je mahnuo i vratio se za svoj stol, a njegov upečatljiv izgled privlačio je pozornost svih gostiju u restoranu. Pozdravio je svoju djevojku, egzotičnu, dugonogu brinetu koja je očito nosila silikonske umetke i koja je doslovce zurila u nas, vjerojatno zato što smo zadržavali njezina dečka.

“Čini se dragim”, rekla sam. “On je stvarno slavan, zar ne?”

“Ah, da, pomalo. Upravo si dobila ponudu za satove vožnje od svjetskog prvaka Formule 1.”

“Ne mogu vjerovati. Dakle, on jest poznat. Zнала sam da sam ga već vidjela, ali nisam bila svjesna da je to bilo na televiziji i u novinama.” Pogledala sam prema Dillonovu stolu. “Ali čini mi se da se njegovoj djevojci nije svidjelo što razgovara s nama. Odašilje nam prilično otrovne vibracije.”

“Mislim da mu to nije djevojka.” Sarkazam u Ethanovu glasu bio je i više nego primjetan. “Zašto to kažeš?”

“Draga... “ Njegov pogled sve je rekao. “Kažem to zato što ga poznajem. Dillon Carrington nema djevojke. On ima samo pratilje” Ethan je kimnuo u smjeru njihova stola. “A ono mu je pratilja.”

“A kako to znaš?” bila sam uporna.

“Jer sam i ja bio... “ Promeškoltio se u stolcu kao da bi najradije pregrizao jezik zbog toga što je rekao. “Ma zaboravi. Doista ne želim razgovarati o društvenom životu Dillona Carringtona na svom medenom mjesecu.”

“Ni ja”, rekla sam. I doista nisam htjela znati išta više jer sam bila uvjerenjena da Ethan zna o čemu govori. Naime, natuknuo mi je razlog.

Naposlijetku, on je bio isti kao Dillon Carrington prije nego što je upoznao mene.

Peto poglavlje

“VOLJELA bih ostati ovdje s tobom i plivati, ali trebali bismo ući u kući i početi se spremati za zabavu. Moram oprati kosu.”

Zastenjao sam u znak protesta i nezadovoljstva, nadajući se da će to upaliti. “Neee, molim te.”

“Ethane, daj. Znaš da moramo ići. Ja moram ići. Marco je rekao da smo mi njegovi počasni gosti i cijela je zabava vezana uz nas dvoje. Bilo bi jako nepristojno da se ne pojavimo.”

Povukao sam je k sebi i namjestio njezine noge oko svojega struka. Držeći je tako zarobljenu, hodao sam bistrim, blistavim morem prema plićaku našega malog zaljeva. Pomislio sam da bih se možda trebao praviti blesav umjesto da prigovaram, možda će to imati bolji učinak. “Ostaješ zauvijek sa mnom ovdje, u ovom divnom oceanu.” Grickao sam joj uho i lizao ušnu školjku. Okus njezine kože miješao se sa slanoćom oceana.

“Zauvijek, ha?” odvratila je i nakrivila glavu u stranu kako bi mi pružila bolji pristup vratu.

“Točno.” Prihvatio sam njezinu ponudu i počeo joj sisati prekrasni vrat. Ljubavni ugriz koji sam joj napravio prve bračne noći sada se jedva nazirao. Ruke su joj bile omotane oko mojih ramena, a duge noge oko mojih bokova, baš onako kako sam htio. Još kad bih joj uspio odvratiti pažnju s te glupe zabave na kojoj toliko ustraje, moja bliska budućnost bila bi savršena. Plutao bih u moru i upijao sunčeve zrake, u zagrljaju sa svojom divnom djevojkom. “Da. Zauvijek ovdje, s tobom, a ne na nekoj usranjoj zabavi među gomilom idiota.”

Duboko je uzdahnula, vjerojatno zato što joj je bila puna kapa mene, a potom je prislonila čelo uz moje i lagano se ljuljala. “Što ću s tobom, Blackstone?”

“Ako zbilja ne znaš, ja imam nekoliko ideja.” Stisnuo sam je za slatko dupe i povukao ga da osjeti moj kurac.

“Dakle, seks u zamjenu za odlazak na zabavu?” protrljala se bokovima uz mene pod vodom, a meni se istog trena digao. Pojurio sam van iz mora.

Otkako smo došli ovamo, već sam je nekoliko puta tako zgrabio i odjurio s njom u kuću. I svaki je put završilo na isti način. Vulkanskim seksom. Nevjerojatnom ševom. Vrhunskom nagradom u intimnosti s voljenom osobom, koja me vodi sa sobom u blaženstvo. Vodi me na mjesto koje sam samo s njom uspio pronaći.

Nosio sam je u kuću, tako priljubljenu uza se, a ona mi se mazila uz vrat. Bio sam prilično uvjeren da mi za nekoliko minuta ta glupa zabava neće biti ni nakraj pameti.

“TO ćeš obući za zabavu?”

Zbog tog mi je pitanja najprije uputila vrlo mrk pogled, a potom mi okrenula leđa, zamahnuvši svojom svilenom kosom.

Toliko o finoj ševi nakon plivanja u kojoj smo uživali prije dva sata. Izgledalo je kao da je to bilo prije dvije godine, jer smo se upravo spremali za Carvelettijevu jebenu koktel-zabavu.

“Želiš li možda reći da ne izgledam dobro u ovoj haljini, Ethane?” upitala je hladno dok je nanosila šminku na oči pred ogledalom u kupaonici.

“Izgledaš i više nego dobro, a upravo me to i brine.” Brynne je uvijek bila izvanredno seksi, ali ta haljinica koju je večeras odjenula će me dokrajčiti. Naglašavam: haljinica. Bila je to žuto-plava svilena tunika sa slikom Partenona na prednjoj strani. Taj dio bio je u redu. Problem je bio u dužini haljine. Naime, posve je otkrivala njezine dugačke, preplanule noge,

zbog čega će svaki muškarac koji je bude vidio pomisliti samo jedno. Volio bih vidjeti te noge oko svojega struka.

“Previše se brineš. To je samo slatka ljetna haljinica. Zaboga, na ljetovanju smo, na plaži. Moja odjeća odgovara prilici.”

Slatka haljinica? Bože, pomози. Bio sam uvjeren da će mi večerašnja zabava oduzeti nekoliko godina života. Zbog nekoliko razloga. Prvi je bio taj što imam prekrasnu ženu koja plijeni pažnju kamo god krenemo, bez obzira na to što se nije voljela isticati. Drugi je razlog bio mjesto gdje se održavala zabava i rulja koja će se ondje okupiti. Nisam se mogao pretvarati da sam sretan zbog toga, ali znao sam da sam nadglasan i da se nemam pravo buniti kad je riječ o Brynninoj karijeri modela.

Sjedio sam na krevetu, ljutito navukao cipele i razmišljao o tome što bih mogao reći ljudima na zabavi. Zdravo, ja sam Ethan Blackstone, drago mi je. *Moja žena je jedna od Carvelettijevih manekenki. Zar nije divna bez odjeće? Fenomenalne sise, da, znam. Vjerujte mi, znam. (Namignem.) Koja vam se njezina slika najviše sviđa? Ova gdje joj se vide sise ili ova na kojoj pokazuje svoje seksi dupe?* Protrljao sam se po bradi od muke.

Sadržaj ovoga imaginarnog razgovora bio je više nego što sam mogao podnijeti pa sam pokušao usmjeriti misli na naše poslijepodneвно plivanje. Ali bez uspjeha...

Carvaletti, jedan od njezinih prijatelja fotografa, pozvao nas je u svoju kuću, koja se slučajno nalazila baš u Porto Santo Stefanu. Ma genijalno. Brynne je bila odlučna u svojoj namjeri da nas odvuče onamo pa sam pretpostavio da ću morati svoju djevojku čuvati od napaljenih tipova umjesto da uživam s njom na plaži, pod zvijezdama.

Brynne je stavila hladnu ruku na moj obraz i prenula me iz mojih tmurnih misli. Vidio sam zabrinut izraz na tom lijepom licu. Zar ne bi bilo divno kad bih je mogao ljubiti sve dok ne zaboravi da trebamo ići na tu zabavu?

“Molim te, ne daj da nam ova zabava pokvari večer. To su samo ljudi iz modnog svijeta koji su se slučajno okupili dok smo mi ovdje.” Molećiv pogled koji mi je uputila malo me je smekšao i osjetio sam grižnju savjesti što joj ne pružam veću podršku u njezinu poslu.

“Oprosti, malena. Pokušavam ti biti podrška, ali bojim se da mi baš ne ide. Poludim kad vidim druge muškarce kako ti se upucavaju. Kad vidim kako te gledaju, najprije bih ih ubio, a tek poslije postavljao pitanja.” Pogledao sam njezinu “slatku haljinicu” i odmahnuo glavom. “A kad si tako odjevena, onda znam da me čeka večer puna muka.”

“Moji fotografi pretežno su gay, Ethane.” Mogao sam zamisliti kako me Brynne smatra posesivnim idiotom, ali znao sam da još nije u toj fazi. Ipak, ako nastavim ovako, bit će.

“Ali Carveletti nije jedan od njih, zar ne?”

Duboko je uzdahnula i prislonila usne na moju kosu. Povukao sam je da mi sjedne u krilo i zario lice u njezin vrat.

“Ne moramo ostati dugo, Ethane. Idemo tek toliko da pozdravimo ljude i da ne ispadnemo nepristojni.”

“Obećavaš?” Znao sam da se ponašam kao totalni šupak, ali barem sam bio iskren o svojim osjećajima. “Ne znam te dijeliti i ne mislim se zbog toga ispričavati”, promrmljao sam joj na uho,

“Obećavam, dragi mužu.” Prislonila je svoje usnice na moje. “Samo mi kaži tajnu riječ kad ti bude dosta i odlazimo.”

“Eto vidiš. Kažeš mi nešto takvo i ja se osjećam kao bezosjećajna svinja.” Zataknuo sam joj zalutali pramen iza uha. “Tako si lijepa, i to ne samo izvana.” Stavio sam prst na njezino srce. “I tu si lijepa.”

Izraz lica joj se smekšao. “Toliko te volim, Ethane, čak i onda kad si bezosjećajna svinja.” Uhvatila me za bradu i poljubila u usta.

“Znam. I svaki dan zahvaljujem nebesima zbog toga.” “Onda, koja je tajna riječ?”

Na trenutak sam razmislio. Najednom mi je sinulo. “Simba.”

Nasmijala se i pogledala me odmahnuvši glavom. "Dobro, neka bude Simba."

"BELLA, božanstveno izgledaš, tako sjajiš, sve je na tebi savršeno." Marco me poljubio u oba obraza, takav je bio običaj, a potom me uhvatio za ruku i odmjerio od glave do pete. "Divna haljina. Vidim da ti posve odgovaraju brak i majčinstvo, draga."

Osjetila sam kako me Ethan prestao tako grčevito stiskati nakon Marcova prijateljskog i posve prikladnog pozdrava. Možda neće više biti paranoidan i misliti da me Marco želi poševiti svaki put kad me fotografira. Ethanu nije bilo jasno da Marco jednostavno nije takav. Marco je bio profesionalni fotograf koji radi svoj posao sa mnom, ništa više. Doduše, razvili smo divno prijateljstvo. Marco je uvijek bio dobar prema meni i voljela sam raditi s njim. Nadala sam se da će Ethan to shvatiti večeras, kad smo svi na okupu.

"Da, odgovora mi, Marco. Mislim da ne mogu biti sretnija." Okrenula sam se prema Ethanu i lagano ga gurnula u rebra da nešto kaže.

"Gospodine Carvaletti, hvala vam na pozivu. Cijeli se dan tome veselimo." Ethan je vješto lagao i pružio mi ruku. Savršeno je igrao ulogu gospodina; to mu je uvijek dobro išlo. Večeras je to činio zbog ljubavi prema meni. Znam da nije htio biti ovdje, isto kao što nije htio da radim kao model. Tiho sam mu šapnula hvala. Poljubio me u obraz i tiho odvratio: "Ne zaboravi na Simbu, malena." Potom nam je otišao po piće.

Marco me poveo u obilazak svoje elegantno opremljene vile koja potječe još iz sedamnaestoga stoljeća. Divila sam se umjetninama koje su se ondje nalazile. Imao je i posebnu prostoriju koja je služila kao galerija za sve njegove fotografije. Na dvjema sam bila i ja. Prva me je prikazivala kako sjedim na stolici, jednoga koljena podignutog tako da strateški pokriva određene dijelove mog tijela, a pogled mi je zamišljen i usmjeren u daljinu. Druga je fotografija u stilu dvadesetih godina prošloga stoljeća - na njoj nosim pernat šal i satenske cipele. Bila je to jedna od prvih fotografija za koju sam pozirala i mislila sam da je uistinu lijepa.

"Divna je, bella. Kad smo radili tu seriju fotografija, odmah sam znao da imaš talenta." Marco je stajao iza mene i divio se fotografiji na kojoj sam ja bila njegova tema.

"Bila sam tako nervozna, ali ti si me nasmijao rekavši mi da zamislim Iggyja Popa u haljini." Slegnula sam ramenima. "Time sam probila led i nakon toga sve je bilo u redu."

"Ta fora mi uvijek upali, bella."

"Čuj, Iggy Pop bi stvarno izgledao smiješno u haljini, stoga bravo, Marco." Nasmijali smo se, a potom smo se vratili među ljude.

Gdje je Ethan s mojim pićem? Pogledom sam pretraživala prostoriju, ali nisam mogla vidjeti njegov visoki lik kako se ističe u gomili. A bila sam doista žedna.

"Razgovara s Carolinom i Rogelijem, mojim prijateljima", rekao je Marco, točno pročitavši moje misli. "Čini mi se da se znaju otprije."

Doista? Ethan je poznao nekoga na ovoj zabavi? Očito onda nije tako loše kao što je mislio da će biti. Jedva čekam da ga počnem zezati zbog njegova cviljenja što moramo doći ovamo.

"Oh, baš dobro. Veselim se što ću ih upoznati. Ali prvo trebam malo vode. Silno sam ožednjela nakon dugog plivanja danas. Vjerojatno je to zbog slanog mora."

"Dođi sa mnom, bella. Ja ću se pobrinuti za tebe."

NAKON jednoga sata bila sam i više nego spremna zbrisati odatle. Nažalost, bila sam jedina koja se tako osjećala. Ethan i njegova stara prijateljica Carolina sjedili su na kauču jedno pokraj drugoga, smijali se i čavrljali o izborima u Italiji i svemu ostalom, od najboljih skijaških staza u talijanskim Alpama do cipela Ferragamo. Izgledalo je da se divno zabavljaju.

Ja sam, s druge strane, zaglavila s Rogelijem i njegovim neprikladnim pogledima. Očito nije odustajao od toga da vidi što je ispod moje haljine. Nije bio ovdje s Carolinom, kao što sam u početku pomislila. Rogelio je došao s drugom djevojkom po imenu Paola - talijanskom manekenkom koju sam viđala prije na fotografijama, ali nisam je nikad upoznala sve do sada. I ona me odmjeravala od glave do pete, ali zbog drugih razloga. Rogelio je bio odurni ljigavac, a Paola me doživljavala kao prijjetnju. Ali nije se trebala brinuti zbog mene, jer mene nimalo nije zanimalo ono što ona radi - doslovno se bacala na Rogelija i puštala ga da je pipa po cijelom tijelu. Zar se namjeravaju početi ševiti ovdje pred svima kako bi privukli pozornost? Zar je mene dopao ovaj pohotni gad i njegova ekshibicionistička drolja? Nije pošteno.

Ethan nije ništa primjećivao.

Meškoljila sam se u stolcu i pokušavala namjestiti haljinu. Žalila sam što nije malo duža i što mi malo bolje ne pokriva noge. Htjela sam otići kući i zavući se u krevet, ali Ethan nije shvaćao da mu šaljem tajne znakove kad bih mu protrljala koljeno ili stisnula ruku. Samo je pričao i činilo se da bi mogao tako još satima. Koji mu je vrug bio? Obično nije brbljav, ali večeras je bogme bio - i to na zabavi za koju me molio da ne idemo.

Primijetila sam da je Carolina vrlo lijepa žena. Elegantna i vitka na tipični europski način, koji me sada plašio. Naime, moje trudničke obline postajat će sve veće i veće kako mjeseci budu odmicali.

Potapšala sam Ethana po nozi.

Okrenuo se prema meni i nasmiješio se, stavivši svoju ruku na moju. I odmah se vratio razgovoru s Carolinom. Tek nakratko mi je pomilovao ruku i to je bilo to. Poslužitelj nam je prišao i ponudio sladoled. Nisam mogla odoljeti toj slastici, iako su svi drugi odbili.

Ta bogata ledena krema od čokolade imala je božanstven okus. Barem sam u nečemu na ovoj zabavi mogla uživati, kad je sve ostalo bilo sranje.

Paola mi je odmah dobacila komentar. "Gelato ima toliko kalorija. Ja ga nikad ne jedem."

Da, ali zato se uvijek ponašaš kao kučketina, Paola. "Stvarno? Ja uživam u njemu. Štoviše, liječnik mi je rekao da se počnem trpati. Koliko god mogu pojesti. To je dobro za dijete, bit će zdravije ako se malo udebljam."

Upitno me pogledala. "Trudna si?"

Pomilovala sam svoj trbuščić, koji se zbog široke haljinice nije vidio. "Da. I udana." Podigla sam lijevu ruku i pokazala prsten. "Toliko sam sretna; ponekad mislim kako sam osvojila lutriju života." Privila sam se uz Ethanovo rame, a on me pomilovao po obrazu.

Osjetila sam golemo zadovoljstvo kad je zakolutala očima prema meni. Otišla je po piće, a Rogelio mi se i dalje cerio kao ljigavac i namjestio svoj ukrućeni kurac u hlačama, što je sada bilo više nego očito. Fuj! Vodite me odavde.

Ethan uopće nije bio svjestan ničega što se zbivalo jer me samo blijedo pogledao kad sam prekinula njegov razgovor i rekla: "Simba je upravo zvao i rekao da hitno dođemo." "Molim?" upitao je zbunjeno.

Udahnula sam i pokušala ponovno. "Simba nas zove da dođemo kući."

"Stvarno?"

"Rekao je odmah?"

ETHAN nas je vozio kući, a ja sam sjedila pokraj njega i durila se. "Nije ti dobro?" upitao me nakon nekoliko minuta šutnje.

"Zbog čega to misliš?" Zurila sam kroz prozor u prekrasne svijeće koje su ljudi stavljali u staklene lanterne ispred svojih kuća. Bio je to lokalni običaj koji smo otkrili za boravka ovdje. Zvali su ih lanterne želja. Napišeš želju na komadić papira i staviš u lanternu. Dok

papirić gori, tvoja se želja oslobađa i odlazi u svijet duhova, gdje će se možda ostvariti. Želim da nismo otišli na ovu zabavu.

“Čuj, nisi baš bila društvena.”

“Zato ti jesi.” Prekrižila sam ruke i pogledala u njega.

“Molim? Samo sam razgovarao sa starom prijateljicom. Hvala Bogu da je ondje bio netko s kim sam mogao razgovarati, inače bih poludio. Sjeti se da ja nisam htio ići na to jebeno mjesto, Brynne. Ali ispalo je ugodnije nego što sam mislio.”

“Otkud poznaješ Carolinu?” Mrzila sam što sam se u tom trenutku osjećala tako nesigurno. Nisam htjela znati jesu li nekoć bili više od prijatelja, ali morala sam priznati daje to bilo vrlo moguće.

“Upoznali smo se prije nekoliko godina, kad sam radio na važnom zadatku za talijanskogpremijera. Ona je savjetnica za kulturu i radi u vladi”, odgovorio je prebrzo, kao da je unaprijed pripremio što će reći kad ga to budem pitala.

Osjetila sam tračak nelagode u njegovu glasu. Način na koji se ponašao podsjetio me na onu večer na svečanosti u Mallertonovu čast, kad se oko njega motala plavuša s crvenkastim pramenovima, s kojom je “samo jednom izišao”.

Raspoloženje mi je palo još više i osjetila sam silnu ljubomoru na pomisao da su Ethan i Carolina nekoć bili zajedno. Ševio ju je. Znala sam to.

“Aha...” Nisam mogla smisliti bolji odgovor. Samo sam htjela otići u krevet i izbaciti te neugodne misli iz glave.

Nisam čekala da mi Ethan otvori vrata kad smo se zaustavili pred našom vilom. Izišla sam sama i pošla prema stubama.

Ali nisam stigla daleko. Obujmio me svojim snažnim rukama i prislonio uz svoje mišićavo tijelo. “A kamo si krenula?” Njuškao mi je vrat i prstima zavodljivo milovao ključne kosti. Moje je tijelo reagiralo istoga trena. Bradavice, u posljednje vrijeme posebno osjetljive, odmah su se ukrutile.

“U krevet, Ethane.” Bilo mi je jasno da zna da se ljutim. Ali nije me bilo briga. Nisam si mogla pomoći - bila sam ljubomorna i osjećala sam se nesigurno i povrijeđeno.

“Ne još, ljepotice.” Poljubio me iza uha, a sirova požuda bila je očita prema tonu njegova glasa. “Otišao sam na tvoju zabavu i bio sam dobar. Zato sada dobivam onaj spoj s tobom na plaži, koji sam ionako htio odmah.”

Moja se ljutnja na te riječi otopila. Okrenula sam se prema njemu, zarila lice u njegova prsa i udisala njegov miris, koji me začarao još prvoga dana. “Bila je to grozna zabava”, promrmljala sam, “i bilo mi je užasno.”

Pomilovao me po kosi i poljubio u tjeme. “Da, vidim, ali ja mogu učiniti da se osjećaš bolje”, obećao je. “Zaboravi na tu pretencioznu zabavu i dođi sa mnom.”

“Dakle, nisi htio još ostati na zabavi i čavrljati s Carolinom? Očito je da ste vas dvoje stari prijatelji koji se dugo nisu vidjeli.” Moje otrovne riječi izletjele su iz mene prije nego što sam ih uspjela zaustaviti.

Zbunjeno me pogledao i lagano nakrivio glavu. “Malena, što ti to znači?”

Slegnula sam ramenima. “Stekla sam dojam da ste ti i ona bili... da ste imali nešto...”

Ethan je raskolačio oči i prasnuo u smijeh. “Okej, sad mi je jasno. Misliš da smo Carolina i ja izlazili.” Polako je odmahnuo glavom. “Nismo, malena. Mi smo samo prijatelji i kolege. Osim toga, ona je barem deset godina starija od mene.”

“Čuj, još uvijek je vrlo lijepa. Mislim da njezine godine ne bi smetale nijednom muškarcu.”

Ethan se opet nasmijao. “Ali mislim da bi im smetalo to što ona voli žene.” “Aha... Čuj, to je dobro. Hoću reći, ima smisla. Čekaj malo, Carolina je lezbijka? Ta prekrasna žena ne šljivi muškarce?”

“Ne. Ona igra za tvoj tim. A zašto misliš da sam cijelu večer sjedio između tebe i nje? Nisam htio da dobije priliku biti blizu moje predivne žene.” Nježno me poljubio i grickao mi usnice. “Ne kažem da se bojim da ćeš preći na drugu stranu, ali zašto bih riskirao?”

“Oh, Bože! Nema šanse da se to dogodi.” Lagano sam ga odgurnula i odmahivala glavom u čudu. “To je nešto najsmješnije što sam ikad čula.”

“Zar još nisi shvatila da ništa ne riskiram kad si ti u pitanju, draga moja? Uvijek će biti tako.” Nije skidao pogled s mene.

“Mislim da sam večeras shvatila nekoliko stvari... “ Osjećala sam se kao glupača, ali ipak, činjenica da me je Ethan sve vrijeme samo ljubomorno čuvao, a ne ignorirao, otjerala je sve moje strahove. “Jedna od njih je ta da ova haljina nije bila najbolji izbor za zabavu.” Pokunjeno sam ga pogledala. “Uistinu je prekratka i neću je više nositi kad budemo izlazili.”

Ethan je ispustio uzdah olakšanja. “Divno izgledaš u njoj, ali moram priznati da te neću odgovarati od te odluke.” Posesivno me pomilovao po guzi. “Jer ovo je moje”, zastenjao je i opet me poljubio, gurnuvši mi jezik u usta i ispreplećući ga s mojim. Na taj mi je način pokazivao da doista misli to što je rekao.

Ja sam bila njegova.

Kad je nevoljko izvukao jezik iz mojih usta, shvatila sam da još nije bio završio sa svojim objašnjenjem. “U jednom trenu pomislio sam da ću Rogeliju iskopati oči. Umalo me ubilo kad sam vidio kako te odmjerava. Morao sam se okrenuti, jer bi inače taj tip završio slijep, a ja bih završio u nekom zatvoru u Italiji.” Slegnuo je ramenima, ne nudeći nikakvu ispriku što se tako osjeća. Ethan je bio vrlo iskrena osoba. Bila je to jedna od njegovih osobina koju sam najviše voljela, kojoj sam se divila. A sada sam naučila važnu lekciju o povjerenju. “O, Bože, Rogelio je bio odvratan. Gadio mi se.”

“I meni.” Poljubio me u nos. “A sad prestanimo razgovarati o toj groznoj zabavi i pođimo na spoj na plaži koji smo dogovorili. Skidaj cipele, gospođo Blackstone.”

Dok smo se izuvali, shvatila sam da je Ethan uživao u mojoj nelagodi. Odavao ga je smijeh i sjaj koji sam mu vidjela u očima. Moram priznati da me Carolinina seksualna orijentacija umirila, ali bila sam dovoljno pametna da znam da ćemo kad-tad naići na neku od Ethanovih ljubavnica. To je neminovno, ali s tim ću se nositi kad se to dogodi.

“A što ćemo raditi na plaži?” upitala sam ga dok me vodio plažom, kroz pijesak koji je bio hladan pod mojim bosim stopalima.

“Imat ćemo spoj. Vjeruj mi, malena. Ovo je nešto što sam vrlo dobro isplanirao.”

“Kladim se da jesi. Dobro znam da pod spojem misliš na seks...”

Moje su riječi zamrle kad smo sišli sa stazice i stigli na plažu. Valovi su oplakivali cijelu obalu, uz ugodne, umirujuće zvukove koje može proizvesti samo kretanje vode uz zemlju. Mjesečina je plesala po morskoj površini, ali ono što me uistinu očaralo bio je niz staklenih lanterni s malenim svijećama, koje su bile poredane na mekanom pijesku oko deka i jastuka. Činilo se da ih je stotine. Na jednoj strani nalazila se posuda za led u kojoj su stajala hladna pića i poslužavnik s kolačićima i svježim voćem.

“Predivno je, Ethane.” Jedva sam mogla govoriti od iznenađenja. “Kako si ovo izveo?”

Poveo nas je prema dekama i povukao da sjednem pokraj njega. “Bila je to moja ideja”, otpočeo je, “ali trebala mi je mala pomoć da je provedem u djelo. Franco je sve uredio dok smo nas dvoje bili na zabavi.”

Osvrnula sam se oko sebe, zamišljajući Franca, čovjeka zaduženog za našu vilu, kako viri iz mraka, nadajući se da će uspjeti uloviti sočan trenutak.

“Znam što misliš, ali ne moraš se brinuti. Franco se ne skriva u grmlju, vjeruj mi.”

Nervozno sam se nasmijala. “Čuj, ako je Franco negdje u grmlju, čeka ga prava predstava.”

“E, to volim čuti. Moja djevojka prihvaća ideju vruće ševe na plaži”, vragolasto mi je prošaptao na uho, a potom mi zavodljivo liznuo ušnu školjku. “Sviđa ti se moje iznenađenje.”

Tijelo mi je živnulo istoga trena, toliko sam ga trebala. Ethan me znao uzbuditi najjednostavnijim pogledom ili dodirom. Zavukao je ruke u moju kosu i skinuo neurednu punđu. Postajao je sve vještiji s mojim vlasima. Smiješila sam se dok mi je tražio ukosnice i vadio ih, jer sam znala da će me grabiti za kosu u znak dominacije mnome kad budemo duboko u seksualnoj igri.

“Smiješiš se”, rekao je.

“Zato što volim gledati kako radiš jednostavne stvari.” Kosa mi se razlila po ramenima.

“Ovo za mene nije jednostavna stvar”, šapnuo je, igrajući se mojim pramenovima i puštajući da mu klize kroz prste. U očima sam mu vidjela uzbuđenje. Gledao mi je u usnice. “Ovo mi je sve na svijetu.”

Prislonio je usnice na moje i jezikom tražio put unutra, pažljivo me istražujući. Zavukao je obje ruke u moju kosu i lagano je povukao, natjeravši me tako da se izvijem prema njemu, da mu se ponudim.

“Ti si mi sve na svijetu, Brynne”, šaputao je i klizio usnicama niz moj vrat, pa sve niže, niz svilenu haljinu. Zaustavio se na dojci. Usmjerno se na bradavicu i nježno je opkolio zubima kroz dva sloja tkanine.

“O, Bože...” Zastenjala sam zbog tog ugriza čistog užitka. Toliko sam već bila zagrijana od njegovih dodira da sam se polako gubila. U tren oka odveo me na ono mjesto gdje više nisam htjela misliti ni o čemu osim o senzualnom putovanju na koje polazim s njim. Tako je bio vješt u vođenju ljubavi sa mnom - tako je bio vješt u svemu. “I ti si meni sve na svijetu, Ethane.” Izgovorila sam to gotovo bez daha.

Osjetila sam kako njegove ruke skidaju moju haljinu, a potom me obavio topao zrak kad ju je povukao preko glave. Haljine više nije bilo.

“Ti si moja božica. Ovdje, u ovom trenutku, upravo ovakva.” Pritisnuo me na deke i nadvio se nada mnom, zarobivši me potpuno i proždirući me pohotnim pogledom. “Ne znam otkud bih počeo. Želim te cijelu, odjednom.”

Nije mi bilo važno otkud će početi. Nikad nije bilo važno. Željela sam sve što mi je radio. Trebala sam sve.

Stavila sam ruke na njegovu košulju i počela mu otkopčavati dugmad.

Ethan se vragolasto smiješio. Volio je kad ga skidam. Volio je gledati kako mu pušim kurac. Volio je gledati kako njegov kurac prodire u mene. Na bilo kojem mjestu.

Skidala sam mu košulju s ramena, niz ruke, dokud je mogla ići, jer je dlanove naslonio čvrsto na deku. Potom sam prešla na njegove hlače i ljutila se što ih ne mogu svući dalje od njegove čvrste stražnjice.

“Moja malena se ljuti... Reci mi što želiš”, zapovjedio mi je.

“Želim te gledati golog”, dahtala sam i klizila rukama po njegovim boksericama. Stisnula sam mu kurac. Bio je tvrd kao kamen, obavijen baršunastom kožicom. Odmah sam ga poželjela, taj savršeni dio tijela u svojim ustima, da ga pušim i drkam sve dok ne eksplodira zbog mojih dodira. “Želim tvoj kurac. Želim tebe.”

“Uh, jebote”, zastenjao je, a pogled mu je bio divlji od požude. Naglo se podigao, skinuo košulju, svukao hlače i bokserice i bacio ih u stranu. Uzbuđeno je disao, a pogled mu je sjao sirovom, žestokom posesivnošću. “Obožavam te.”

Spustio je košarice mojega grudnjaka i zgrabio obje dojke, a potom ih sisao dok se bradavice nisu pretvorile u oštre vrške. Val vrućine palio je moje središte. Bila sam potpuno spremna za njegovu kitu, ali znala sam da je neću još dobiti, koliko god preklinjala.

Ethan je preuzeo kontrolu.

Zavukao je ruke iza mojih leđa i s lakoćom otkopčao grudnjak, a potom ga bacio nekamo na pijesak. Zarežao je od užitka kad se vratio na moje dojke i dražio ih svojom bodljivom bradicom, lizao mekanim jezikom, znajući točno kako ih treba sisati da se pretvore u nakupinu živčanih završetaka koji samo što ne eksplodiraju od potrebe. Njegova je ruka kliznula u donji dio mojega bijelog kupaćeg kostima koji sam nosila ispod haljinice i posesivno me uhvatio za picu. "Sve je ovo moje", rekao je odlučno i gurnuo u mene svoj dugački, snažni prst.

Trljala sam se o njegovu ruku i zastenjala kad je malo savio prst i pronašao moju slatku točku, premostivši jaz između vrtoglavog zadovoljstva i orgazma koji sam tako očajnički trebala zbog toga što mi je činio.

Sve mi je to učinio u roku nekoliko sekunda.

"Ethane, molim te", preklinjala sam.

Odgovorio mi je tako što mi je palcem stao milovati klitoris i poveo me na put prema zasljepljujućem orgazmu. Orgazmu od kojeg sam zadrhtala cijelim tijelom i nakon kojeg sam jedva povratila dah.

"Nemoj odvrćati pogled. Hoću da me i dalje gledaš, nakon što si svršila", stenjavao je. "Želim ti vidjeti vatru u očima i želim da ti noge drhte dok sam u tebi, želim da izvikuješ moje ime." Njegovi su prsti sada sporije kružili mojom picom i umirivali me nakon divljeg užitka. Bila sam spremna pokoriti se njegovoj potrebi da me posjeduje.

"Želim da svršiš", dahtala sam i uhvatila ga za kurac. Povlačila sam ruku gore-dolje po baršunastom udu, uživajući u Ethanovu siktanju.

"I hoćeš", obećao je.

Svukao mi je donji dio kupaćeg kostima i s poštovanjem poljubio moj brežuljak. Obično je to bilo posljednje što bi učinio nježno, a nakon toga igra bi postala prljava i divlja. Činilo se kao da je to konačna potvrda kojom mi pokazuje koliko me voli i kojom mi poručuje da to ne zaboravim kad seks postane sirov, životinjski. Moj pohotni bog seksa imao je nježnu savjest, otkrila sam. I zbog toga sam ga voljela još više.

Ali nije se trebao brinuti. Ja ga prihvaćam i grubog i njeznog... bilo kakvog.

Ethan me okrenuo na bok i legao suprotno od mog tijela, tako da mu kita može biti u mojim ustima, a moja pica u njegovim. Podigao mi je nogu i polako ljubio po unutarnjoj strani bedara, draškajući me nježno i približavajući se polako mojoj pici, kao da je ona posebna delikatesa koju čuva za kraj.

Primila sam njegov golemi kurac u ruku i drkala mu, uz lagano kruženje na vrhu, što ga je dovodilo do ludila. Zastenjavao mi je u picu kad sam ga opet stavila u usta i gutala njegov široki glavić. Uvlačila sam ga duboko u grlo i pritom klizila rukom kako bih postigla ritam koji je obožavao. Sisala sam... kružila... drkala... klizila.

Vodila sam ga prema orgazmu, uživajući u napinjanju njegovih bedara i trbuha, u zvuku njegovih riječi i stenjanja koji je na trenutke bio prigušen jer su mu usnice bile priljubljene uz moje međunožje i vodile me prema vlastitom vrhuncu, dok se konačno sve nije pretvorilo u bujni vrtlog seksa i užitka koji je nemoguće opisati riječima. Oboje smo se izgubili u mahnitom zadovoljstvu zajedničkog dostizanja vrhunca.

"Tako je dobro... tako mi dobro pušiš kurac, Brynne..." Ethan je dahtao i stenjavao, na što sam se prenela iz transa orgazma.

"Obožavam pušiti tvoj prekrasni kurac." Okrenula sam se i kleknula između njegovih nogu, gutajući njegov ukrućeni ud, uvlačeći ga duboko, da mi udara u grlo. Milovala sam mu jaja i stiskala ih, a ona se bivala sve tvrđa, spremna dati mi ono što tražim.

"Ah, ah, ah... Svršit ću ti u usta, Brvnne", jedva je izustio. Trzao je bokovima i jebao me u usta. Zgrabio me žestoko za kosu, držeći me tako zarobljenu uz svoj kurac... dok je izlijevao svu svoju mušku srž niz moje grlo.

Izvikivao je moje ime. To sam i očekivala, isto kao što je i on to tražio od mene.

Podigla sam glavu i vidjela njegove plave oči kako me gledaju, prepune vatrenog sjaja i beskrajne ljubavi... prema meni.

“Volim te”, rekao mi je tonom koji se mogao opisati jedino kao ton čistog blaženstva.

Prepoznala sam to jer sam se i ja tako osjećala.

Nekoliko sati kasnije, nakon što mi je priuštio više orgazama nego što sam mislila daje moguće, ležala sam u zagrljaju svojega snažnog muškarca, uz nježne zvukove valova koji su oplakivali obalu, okružena lanternama u kojima su treperile svijeće. Spoznala sam sreću i ljubav kakvu nikad prije nisam iskusila. Sada sam razumjela koliko je dragocjeno imati tako nešto.

Kako bih mogla živjeti bez toga? Sto bi se dogodilo sa mnom da izgubim Ethana? Bih li mogla preživjeti takvo što?

Ethan je promijenio moj život. Nikad za mene neće postojati ništa drugo. Nikad.

Zatvorila sam oči i usredotočila se na to vrijeme i mjesto. Na naš ljubavni krevet načinjen na plaži u Italiji, na Ethana koji spava pokraj mene držeći ruku na mom trbuščiću.

Privijao nas je oboje uz svoje srce, posjedovao nas, štutio... volio.

Bilo je tako divno...

Gotovo sam se bojala povjerovati da se sve to doista događa meni.

Drugi dio

F E S E N

*Did the cold wind bite you,
did you face up to the fright?
When the leaves spin from October
And whip around your tail?
Did you shake from the blast,
did you shiver from the gale?²*

— Jethro Tull - Weathercock

---

² Štipa li te hladan vjetar, možeš li pobijediti strah/ Kad se u listopadu podigne lišće/ I ometa ti korak/
Je li te potresao taj nalet, jesi li zadrhtala na vjetru?

Šesto poglavlje

30. rujna Somerset

MAJKA je ležala mrtva nasred ceste, a dječak je plakao nad njezinim tijelom koje su samo ostavili na tlu. Sati su prolazili sporo kao što sunce putuje nebom. Bilo mi je sve teže odagnati taj prizor. Nisam mogao čuti ništa osim njegovih krikova koji su prodirali ravno do mog srca. Taj dječak bio sam ja. I ja sam jednom bio na njegovu mjestu. Nisam ga više mogao slušati, ni jedne jebene sekunde. Stoga sam pojurio prema njemu i zgrabio ga. Donio sam odluku koju više nisam mogao izbrisati, jer to je za njega bila smrtna kazna. Dječak nije imao šanse preživjeti. Iskoristili su ga da me namame. Ne mogu povući ono što sam učinio...

Trgnuo sam se iz sna i pokušavao doći do daha. Bilo je kao u usporenom snimku nekog filma, koji je netko najednom ubrzao i izbrisao svaku logiku, ali imalo je smisla kad se poveže s mjestom na kojem sam upravo bio u svome snu. U jednom me trenu pritiskala beskrajna težina, mrak i očaj, a nakon toga, u djeliću sekunde, probio bih se na površinu gdje bi me zaslijepilo svjetlo slobode.

Mrzio sam to.

Ti su se snovi poigrali mojim razumom. Zbog njih sam bio sjeban.

A spavao sam u krevetu pokraj svoje žene. Sad slijedi trenutak koji me plašio više od ičega na svijetu. Trenutak u kojem nepomično ležim, previše uplašen da bih pogledao u nju i uvjerio se spava li mirno... ili je nemirno budna. Je li me ovaj put uhvatila? Ili sam se opet provukao?

Skupio sam hrabrost i pogledao prema njoj, ne pomaknuvši previše glavu. Bojao sam se da ne učinim previše pokreta - što je bilo glupo razmišljanje jer se ljudi u snu sve vrijeme miču - i nadao sam se da nije ništa vidjela, ništa čula... ništa znala.

Spavala je na boku, leđima okrenuta meni.

Hvala ti, Bože!

Moja djevojka spavala je manje tvrdim snom otkad je trudna. Nažalost, i ja sam spavao manje tvrdim snom. Pokušavao sam dokučiti razloge pojavljivanja mojih noćnih mora i nastojao shvatiti zašto su se probudile sada, nakon što su godinama bile zakopane. Ali nije bilo teško zaključiti.

Razlog je bila Brynne. To što sam je pronašao i zaljubio se u nju oslobodilo je sve moje nagone za njezinim posjedovanjem. Ona me uključila i to je bilo to. Da, osjetio sam snažan poriv da je učinim svojom, ali upravo me njezino uzvratanje ljubavi toliko dirnulo. Prvi put netko se za mene brinuo, netko mi je nudio utjehu i toplinu.

Prije nego što se pojavila Brynne, mogao sam zakopati sve ružno i strašno, mogao sam se odmaknuti od svega što mi se dogodilo. Nisam dopuštao samome sebi da osjećam. Bio sam isključen iz svega, bez emocija, ravnodušan. Ali sada više nije bilo tako.

Sada kad bi mi se vraćale slike, slijed događaja bio je još više poremećen nego inače. Prošlost i sadašnjost stapale su se u mojoj glavi i pretvarale u golemu zbrku koja je zveckala mojom podsviješću. Ništa nije bilo nalik stvarnosti. Sranja koja su se događala miješala su se sa sranjima koja su se mogla dogoditi, ali nisu. A bila je tu i jebena budućnost... To će me uništiti, bio sam uvjeren.

Bilo je toliko toga zbog čega sam se bojao budućnosti.

Kad se zaljubiš, sve se promijeni. Shvatiš to jer ti vrlo brzo postane jasno da se prije nisi imao zbog čega brinuti, jer nisi imao nikoga koga bi mogao izgubiti. A sada, kad imaš?

Imam vijest za vas. Možete izgubiti tu osobu. I to na više načina. Postoji gomila stvari zbog kojih biste se trebali brinuti. Na primjer, hoćete li moći doživjeti drugi dan ako vam neki luđak oduzme jedinu osobu na svijetu bez koje ne možete živjeti?

Brynne je za mene bila ta osoba. Trebao sam je kako bih mogao živjeti.

Srećom, ona je sad spavala, posve neometena mojim podsvjesnim previranjima. Ležala je na sigurnom, u krevetu pokraj mene.

Duboko sam udahnuo i samome sebi sam rekao da mogu ovo. Razdvajanje prošlosti i straha od nepoznatog išlo mi je sve bolje.

Stoga sam se usredotočio na njezin miris i privio se uz nju. Prislonio sam lice uz njezinu kosu te udisao opojnu mješavinu cvijeća i citrusa, koja je bila svojstvena samo njoj.

Stavio sam ruku na njezin trbuščić koji je malo narastao od našega medenog mjeseca, ali još uvijek je bio malen. Na mjestu gdje je prije bila posve ravna, sada je bio brežuljak. Bila je u osamnaestom tjednu, a beba je sada bila veličine bataka, kako kaže TheBump.com, internetska stranica koju sam označio kao "omiljenu" na svim svojim uređajima. Volio sam znati kako se stvari odvijaju.

Brynne nije htjela doznati spol našega djeteta. Iako je još bilo prerano za to, bio sam zadivljen njezinom odlukom i sposobnošću da čeka, jer većina bi ljudi odmah htjela doznati taj podatak. Rekla je kako želi da joj to bude iznenađenje. Poštovao sam tu njezinu želju. Osim toga, kad bih ja doznao, bez sumnje bih se izlajao i pokvario iznenađenje, a onda bih bio u velikoj nevolji. Bolje je da ni jedno od nas ne zna hoće li nam doći Thomas ili Laurel.

Tko god dođe, bit će savršeno.

Polako sam opet tonuo u san, posve opušten i umiren njezinom toplinom, kad je najednom ona postala nemirna. Disanje joj se ubrzalo i tijelo joj se napelo. Dodirnula je svoj trbuh i pronašla ondje moju ruku.

"Ethane?"

Glas joj je bio uznemiren, gotovo preplašen, i pomalo prigušen, zbog čega sam zaključio da čvrsto spava i da nešto sanja.

"Šššš... Tu sam, pokraj tebe, malena." Nježno sam joj milovao trbuščić i mazio se licem uz njezin vrat, sve dok se nije umirila.

Zatvorio sam oči, konačno spreman ponovno usnuti, kad je ona opet progovorila. Ovaj put bilo je jasno kao dan...

"Uvijek ću biti uz tebe, Ethane."

Naglo sam otvorio oči. Njezina me izjava bacila na koljena, ne zbog riječi koje je rekla, nego zbog toga što mi moja djevojka poklanja ljubav i pazi na mene, čak i snu, kad nam je svijest zamućena.

Toliko smo bili povezani.

Kakve god mi karte sudbina udijelila, nikad je neću moći pustiti.

KUĆA je doista bila golema. Svakako prevelika za naše potrebe, zaključio sam. To je potvrđivala i veličina moderne garaže u kojoj sam upravo bio parkirao automobil. I dalje je imala svoj prvotni izgled. Izvana je nalikovala spremištu za kočije, a tome je i služila prije dvjesto godina kad je izgrađena. Činilo se da je ova garaža primala ogromne kočije i kola koje je vuklo više konja i kojima su upravljali kočijaši. Sve mi je izgledalo pomalo čudno jer sam oduvijek živio u gradu. U gradu sam rođen i u gradu sam odrastao. Ali ipak smo istoga trena zavoljeli ovu kuću, a u srcu sam znao da je to pravo mjesto za naš novi dom. Još se nismo mogli posve preseliti, ali dolazili smo na produžene vikende. I nismo mogli posve prekinuti sa životom u Londonu jer je moj posao bio ondje, a Brynne se namjeravala vratiti studiju nakon što se dijete rodi.

Agent za nekretnine otkrio nam je neke pojedinosti o Stonewell Courtu. Temelji su položeni 1761., a izgradnja je trajala nekoliko godina. Kupio ju je gospodin iz Londona koji je htio imati kuću na selu, gdje će moći provoditi ljetne dane u ljenčarenju na plaži, kad god vrućina, smrad i vreva velikoga grada postanu nepodnošljivi.

Prije nekoliko stoljeća London nije bio tako ugodan kao danas, stoga mi je bilo jasno zašto su se gradile takve palače na selu. Bilo je zanimljivo kako smo mi sada radili isto što i

nekadašnji vlasnici prije dvjesto godina. Živjeli smo u Londonu, a u selo smo odlazili radi odmora. Život u našoj novoj kući bio je zabavan i to je bilo sve što me zanimalo.

Nasmijao sam se svaki put kad bih se sjetio da su ovakve goleme kamene kuće nazivali "ladanjskim kućicama". Odmahnuo sam glavom i pošao iza kuće potražiti Brynne. Robbieju sam dao jasne upute da je nečim zaposli dok sam ja na tajnom zadatku. Naime, kupovao sam joj rođendanski dar. Da, moja djevojka danas puni dvadeset petu, a ja joj popodne pripremam proslavu.

Prošao sam ispod luka koji je vodio prema vrtovima i tražio je pogledom. Našao sam je. Igra se s cvijećem. Ona to ne bi nazvala igrom, ali izgledalo je kao da se doista zabavlja, s vrtnim rukavicama i lopaticom za cvijeće u ruci. Sadila je nekakvu biljku nalik vinovoj lozi u starinsku, veliku vazu.

Vrtovi su joj se sviđjeli već onoga dana kad smo prvi put kročili na imanje, zbog čega mi je bilo drago, iako je tvrdila da ne zna puno o biljkama. Govorila je kako želi naučiti još otkad je vidjela vrt moje majke u očevoj kući u Londonu. Mjestu na kojem sam je zaprosio.

Robbie James, vrtlar kojeg smo "naslijedili" kad smo kupili Stonewell, pomagao joj je sa sadnjom. Trudio se da se sve obnovi i osvježi nakon što je godinama bilo zapušteno jer u kući nitko nije živio. Bilo mi je drago kada sam vidio da je odabrala puno svojega omiljenog ljubičastog cvijeća. To sam dobro znao, naravno, jer sam joj prvi put poslao baš ljubičasto cvijeće, a ona mi je dala drugu priliku. Pogledao sam u nebo i tiho zahvalio anđelima koji su vjerovali u druge prilike.

Dakle, Brynne je brzo zavoljela naš novi način života. Bio sam sretan zbog toga. Ako se voli igrati u zemlji, neka se igra i uživa. Ali, što se tiče fizičkog rada u vrtu, smjela je biti samo promatrač. Naglasio sam Robbieju da ona ne smije u ruke uzeti ništa teže od crijeva za zalijevanje. Ako joj padne na pamet previše raditi, Robbie mi to mora reći, a ja ću je potom zaustaviti u takvoj namjeri.

Mahnuo sam Robbieju dajući mu do znanja da sam se vratio i da je njegova dužnost trenutačno završila. Podigao sam palac u zrak, čime sam mu poručio da je posao dobro obavljen, a on mi je uzvratilo pozdrav. Rođendanski dar bio je na svojem mjestu i sve je već bilo spremno. Nasmiješio sam se zamišljajući njezinu reakciju kad bude vidjela što sam učinio.

Prišuljao sam joj se iza leđa i rukama joj pokrio oči. "Pogodi tko je."

"Kasniš, znaš. Sad više nemamo ni malčice vremena za ljubavni sastanak. Muž će mi se vratiti svakoga trena i poludjet će ako te zatekne ovdje."

Dovraga, stvarno je duhovita. "Brz sam. Ući ću i izaći prije nego što on išta skuži."

"Oh, Bože." Okrenula se i stavila mi ruke na prsa, smijući se i mašući glavom. "Sigurno se šališ."

"Šalim?" blijedo sam je upitao. "Ako želiš ševu na brzaka prije nego što se vrati tvoj ljubomorni muž, bolje nam je da požurimo."

Smijala se i odmaknula korak unatrag pa počela izvoditi predstavu sa skidanjem rukavica. Uživala je u našoj igri. Kosa joj je opet bila svezana, baš onako kako sam volio, jer tako ću imati zadovoljstvo rasplesti je kad legnemo u krevet.

Sramežljiv, ali vragolast osmijeh na njezinu licu bio je jasan znak da nešto smišlja. Zagledao sam se u nju čekajući njezin idući potez i tako smo oboje stajali, čekali, kovali planove u svojim glavama i cerili se kao budale.

Tada mi je bacila rukavice pred noge.

Kurac mi se odmah probudio.

Ona je zavodljivo spustila pogled, a potom se okrenula na peti i potrčala prema kući. *To! Dat ću joj dvije sekunde prije nego što krenem za njom.* Bit će božanstveno kad je ulovim.

BRYNNE me tako vješto jahala. Kružila je i trljala bokovima, zbog čega su me stijenke njezine pičke tako čvrsto stezale da sam znao kako mi neće trebati dugo da svršim. "Oh, Ethane... tako ti je tvrd", rekla je bez daha. "Tako si dobar."

"Tvrd mi je zbog tebe, da te mogu ovako jebati." Zgrabio sam je za bokove i lagano nas nagnuo. Volio sam gledati kako se jebemo, kako nam se tijela sudaraju, spajaju. To bi me odmah dovelo do orgazma.

Ali više od svega htio sam da Brynne prva svrši.

"Diraj si sise, za mene."

Kao savršena ljubavnica, uhvatila se za dojke i podigla ih, kao da mi ih nudi, kao da su dragocjeno voće. Da, to je savršena usporedba. Uvijek sam Brynnine grudi smatrao sočnim i božanskim umjetničkim djelima, ali trudnoća ih je sada mijenjala. I to na dobar način. Sada su bile još sočnije.

Uštipnula je tamnoružičaste bradavice i one su propupale, ravno u središtu tih bujnih ljepotica, a odmah potom počela je vikati. Jasno sam vidio znakove njezina užitka koji su se stapali s finom granicom boli i pomogao joj doći do svršetka. Stavio sam prste na njezin klitoris i trljao vlažni vršak, a ona se nastavila nabijati na moj nabrekli kurac.

Usljedi je eksplozija. Čekao sam da je obuzme prvi val orgazma koji će stezati i sisati moj ud. To je sve što mi sada treba. Njezin orgazam potaknuo bi moj, u tek nekoliko sekunda. Znao sam što mi se sprema, a to je bilo veličanstveno, svaki put.

"Ooooooh... svršavam...", stenjala je.

Tako lijepa u svojoj božanstvenoj golotinji, pronašla je užitak, a njezine velike, smeđe oči sjale su toplinom boje jantara.

"Oh, da, oh, da!" Pošao sam za svojom djevojkom sam na put eksplozivnog užitka čim se njezin pogled spojio s mojim, a njezino je unutarne podrhtavanje i refleksno stezanje izvlačilo iz mogega kurca i posljednju kap. Nastavio sam jebati, gurajući ga duboko. Znam da je to bilo glupo od mene, ali želio sam da sva moja sperma bude u njoj. Na taj način mogao sam biti u njoj čak i onda kad nisam.

Srušila se na mene, a oboje smo disali teško, ugodno kako može biti samo nakon orgazma. Pomilovao sam je po leđima i zatvorio oči. Bili smo stopljeni u znoju, mojoj spermi i njezinim tekućinama. U divnoj, uzbudljivoj, prljavoj mješavini.

"Ovo je najljepši rođendanski poklon koji žena može dobiti", promrmljala je, "ali sada požuri prije nego što te moj muž zatekne ovdje."

Nasmijao sam se i ljubio joj bradu. "Drago mi je da ti se sviđa. A tvoj muž bi trebao malo bolje paziti na tebe."

"On bi trebao malo bolje paziti da ja budem zadovoljena", odvrtila je. "Trudnoća me čini gotovo nezasićenom."

"Ja ću se brinuti za tebe, malena. Zaboravi njega. On je jebeni idiot."

"Da. Osim toga, imaš puno veći kurac od njega." "Kvragu, ženo. Stvarno zadaješ pune ruke posla." Počeo sam je škakljati, sve dok nije vrištala i molila me da prestanem.

Smijali smo se i ponovno se umirili, jednostavno uživajući u trenutku naše bliskosti. To je za mene bila istinska sreća. Nije mi trebalo puno u životu, ali sada, nakon što sam iskusio Brynninu ljubav, bio bih izgubljen bez nje. Ljubav. Nešto što nikad nisam tražio, ali me ipak sustiglo i posve opčinilo... Sada je moje emocionalno preživljavanje ovisilo o tome.

Udisao sam njezin božanstveni miris i milovao joj leđa, kad sam osjetio kako me nešto pošakljalo po prsima, točno na mjestu gdje je ona položila obraz. Protrljao sam se prstima po tom mjestu i osjetio nešto toplo i tekuće. Koji vrag? Podigao sam ruku i ugledao krv kako mi kaplje s prstiju.

Srce mi je stalo. "O, Bože, Brynne, pa ti krvariš!"

“ŠTO? Stvarno?” Uspravila sam se i ugledala Ethanovo prestravljeno lice. Njegovi su prsti bili umrljani krvlju. Stavila sam ruku na nos, jer odmah mi je bilo jasno o čemu je riječ. “U redu je, Ethane. Dobro sam”, umirivala sam ga, vidjevši koliko ga je uznemirilo krvarenje iz mog nosa.

“To je gomila krvi”, brzo je rekao. “Zovem Freda”, dometnuo je i odmah posegnuo za telefonom koji je stajao na noćnom ormariću.

Zabacila sam glavu i stisnula nos. “To je samo neznatno krvarenje, Ethane. Nemoj zvati Freddyja zbog toga, molim te.” Prekinula sam ga u pozivu i ustala s kreveta. Nije baš bilo lako, jer morala sam dobro paziti da krv ne iscure na posteljinu.

Odjurila sam u kupaonicu i dohvatila ručnik. Bit će uništen nakon ovoga, ali nisam imala izbora. Jednom sam ga rukom držala ispod nosa, a drugom rukom otvorila hladnu vodu na umivaoniku.

Ethan je odmah pošao za mnom, i dalje uspaničen, raskolačenih očiju. “Daj da ti pomognem.” Maknuo mi je ručnik s lica i pogledao me. “I dalje curi”, rekao je, blijeda lica.

Vratila sam ručnik na nos. “Nemoj se uzrujavati zbog ovoga. To je samo krvarenje iz nosa. Nije prvi put.”

“Nije?” povikao je. “Kako? Kad si krvarila?” Njegovo je zabrinuto lice poprimalo ljutit izraz. Moj slatki šaljivdžija od maloprije sada je nestao.

“Smiri se, čovječe. Moraš se malo razvedriti - to nije ništa ozbiljno. Krvarila sam i jučer, dok si bio na poslu.”

“Zašto mi nisi ništa rekla?! U kurac, Brynne.” Nervozno je provukao prste kroz kosu i potegao se za vlasi.

“Stani.” Podigla sam ruku, već pomalo ljutita zbog njegove pretjerane reakcije. “Duboko udahni i pogledaj na internetu što piše za osamnaesti tjedan trudnoće.”

Bijesno me pogledao i odmahnuo glavom, ali otišao je po svoj telefon. Ruka umrljana krvlju izgledala je jezivo dok je držao uređaj i proučavao podatke s internetske stranice o trudnoći. Brzo je pročitao ulomak o tipičnim simptomima i nakon toga se malo opustio. Sjeo je na krevet i nakon nekoliko trenutaka pročitao sadržaj naglas. “Povećan pritisak na vene u nosu može dovesti do krvarenja.” Vidjelo se da je uzrujan.

“Jesi li sigurna da to nije nešto zbog čega bismo se morali brinuti?”

Izraz njegova lica pogodio me ravno u srce. Bio je tužan, preplašen, frustriran i zabrinut, sve u isto vrijeme. Jadnik će trebati sredstva za smirenje kad me jednog dana uhvate trudovi. “Dobro sam. Zaista.” Okrenula sam se prema ogledalu i maknula ručnik s lica. Krvarenje je stalo. Usnice i brada bile su mi umrljane krvlju, ali nos je bio suh.

Ethan je skočio s kreveta i prišao mi. “Pusti, ja ću.” Nisam se htjela prepirati s njim. Mirno sam stajala dok mi je on nježno brisao krv s lica. Namakao je ručnik i oprezno me prao, sve dok više nije bilo ni mrljice.

Zatvorila sam oči i pustila ga da radi. Osjećala sam se voljenom, maženom i paženom, bez obzira na to što je Ethan maloprije doživio takvu “traumu”. “Kako ću preživjeti porod, Brynne?”

Dlanovima sam mu obujmila obraze i zagledala se u njega. “Preživjet ćeš. Možeš ti to. Minutu za minutom, kao što ću i ja.” Nisam znala što da mu još kažem. I ja sam se bojala.

Povukao me k sebi i čvrsto zagrlio, ljubeći me u tjeme i milujući mi kosu. Istuširali smo se i spremali za moju rođendansku večeru s njegovom obitelji, ali prije toga smo samo tako stajali. Trebalo nam je to.

Samo me je grlio.

“DAKLE, pojeli smo tortu. Stvarno je bila ukusna. Hvala ti, Hannah”, Ethan je zahvalio sestri uz lagan naklon glavom. “Otvorili smo i poklone... osim jednoga”, gledao je u sve nas i cerio se. Izgledao je previše samozadovoljno za moj ukus. Što li smjera? Imala sam dojam da

je dar vrlo velik, a to mi se nije svidjelo. Nisu mi trebali raskošni darovi. Nisam ih ni htjela. Dobro sam poznavala sebe. Bila sam jednostavna osoba.

“Želim vidjeti što je teta Brynne dobila”, rekla je Zara. Moja petogodišnja nećakinja nije se nimalo ustručavala izraziti svoje stavove o životu. Raskošni darovi nisu je nimalo zanimali. Ethan je skakao na svaki njezin mig, a ja sam je obožavala. Često nam je dolazila u posjet. Jedan od starije braće dopratio bi je do naše kuće, ako je vrijeme bilo lijepo. Trčkarala bi oko kuće i igrala se svojim barbikama. Bila je vrlo zabavna.

“Onda pođimo”, rekao je Ethan zagonetno. “Zara, trebam tvoju pomoć. Tvoj je posao pobrinuti se da Brynne ne otvori oči prije nego što ja kažem da smije.” Zara je gledala u njega i ponosno se uspravila.

“Dobro”, rekla je i uhvatila me za ruku. “Ne smiješ gledati, tetiće Brynne.” “Dogovoreno”, odvrtila sam. “Kad kažeš pođimo, na što točno misliš?” Ethan se nasmijao, a ostali su na licu imali tajnovit smiješak.

“Idemo ispred kuće.” Pružio je ruku prema meni, a ja sam je prihvatila i pošla za njim, s malenom Žarom s druge strane.

Prije nego što smo izišli, izvela sam svoju predstavu - zatvorila oči i pustila ih da me vode. Nisam se morala bojati da ću pasti jer me je Ethan čvrsto držao i pazio na svaki moj korak. Naravno da me je čuvao da ne padnem, s obzirom na posao kojim se bavio. Moj muškarac bio je rođen da čuva i štiti, a te duboko ukorijenjene osobine pokazivao je u svemu što je radio.

Pod našim se stopalima čuo zvuk šljunka. Još uvijek nisam imala pojma kakav mi je to dar kupio.

Stali smo.

Začula sam došaptavanje, a potom je Zara povikala svojim preslatkim glasićem: “Sad možeš pogledati svoj auto, tetiće Brynne!”

Auto? Otvorila sam oči i ugledala nov novcat Range Rover HSE Sport, bijele boje. Puna oprema, volan na desnoj strani. Sranje.

Munjevito sam se okrenula prema Ethanu. “Kupio si mi auto?!”

Osmijeh na njegovu licu bio mi je dovoljan razlog da naučim voziti lijevom stranom. “Jesam, malena. Sviđa ti se?”

“Obožavam svoj Rover.” Plaši me moj Rover. Bacila sam mu se oko vrata i šaputala mu na uho, jer imali smo publiku. “Lud si što si mi kupio tako skup dar. Moraš prestati s tim.” Ethan me pogledao i lagano odmahnuo glavom. “Lud sam za tobom.... i nikad neću prestati.”

I ja sam znala da neće prestati. Njegov pogled govorio mi je to.

U isto sam ga vrijeme htjela zgrabiti za ramena, protresti i ljubiti. Previše je novca trošio za moje darove. Nije to trebao, ali od prvog je dana bio beskrajno velikodušan prema meni. Htio me razmaziti i uživao je u tome.

Gledala sam svoj novi automobil i progutala knedlu. Znala sam otprilike koliko košta. Bila je to golema svota. Isuse Kriste, što ako ga razbijem? I, što je još važnije, kako ću ga uopće voziti?

“Što ću s tobom, Blackstone?”

“Nećeš ništa učiniti sa mnom, ali učinit ćeš nešto sa svojim novim autom.” Doimao se zabrinutim, kao da se boji da mi se nije svidio dar. Ali ja ga ne bih mogla povrijediti. Takvo što nikad neće doći u obzir. Usto, još je bio malčice prestrašen zbog krvarenja iz mog nosa. Vidjelo se da je to u njemu nešto probudilo. Nisam znala što je to točno bilo, ali osjećala sam da nije povezano s mojom trudnoćom, nego s njegovom traumatičnom prošlošću. Tiho sam uzdahnula i odlučila zasad ne misliti o tome. Sad nije bio trenutak za to.

Gledala sam Ethana, a potom Freddyja i Hannah, Colina i Jordana. Svi su s osmijehom čekali da preuzmem svoj dar. Srećom, Zara je počela skakati gore-dolje i tako razbila

trenutak napetosti. "Hoću se provozati. Idemo, tetiće Brynne."

Nervozno sam se nasmijala, a potom pomislila: zašto ne? Udana sam za Ethana. Engleska je sada moj dom, a imamo kuću na selu. Ne mogu ići vlakom u grad. Morat ću izlaziti i obavljati stvari, kao što normalni ljudi obavljaju svaki dan. Uskoro ću postati majka, a bit će puno mjesta na koje ću htjeti odvesti svoje dijete. Bolje da naučim prije nego poslije.

Svima sam uputila svoj najhrabriji smiješak i odlučila pokušati.

Podržite me, ljudi. "Okej... samo spor krug po prilazu. Ja sam izvrsna vozačica."

"Tko će prvi?" upitao je Ethan.

Zara i Jordan bili su prvi dobrovoljci koji su se ukrcali na stražnje sjedalo. Otvorila sam vrata na vozačevoj strani i udahnula miris kožnih sjedala svojega novog automobila. Nisam mogla vjerovati da taj prekrasan stroj sada pripada meni, uz sve drugo što imam.

Uz Ethana, kuću, dijete... Sve je to bilo previše za moje jadno, hormonima opterećeno stanje i obuzele su me silne emocije.

Svezala sam pojas, koji je bio moja najmanja briga u tom trenutku. Naime, pogledala sam kontrolnu ploču. Izgledala je kao kontrolna ploča kakve svemirske letjelice. Pogledala sam Ethana koji je sjedio na suvozačevu sjedalu i ispružila dlan. "Ključ?"

Nasmiješio mi se. "Pali se tako da pritisneš ovdje." Nagnuo se prema mojemu sjedalu i pokazao mi okruglo dugme. "Ti se zafrkavaš?!"

Jordan se cerekao. Zara se hihotala. Ethan je skupio usnice, kao da se želi suzdržati od toga da nešto kaže. Pametan muž. Pritisnula sam jebeno dugme.

Iz mojih je usta izletjelo nekoliko psovki tijekom te prve vožnje lijevom stranom, autom s volanom na desnoj strani. A Ethan je bio moj strpljivi instruktor.

Klincima na stražnjem sjedalu to je bilo urnebesno smiješno i rado su me podsjećali da se držim lijeve strane na seoskoj, šljunčanoj cestici, što je bilo smiješno jer je imala samo jedan vozni trak.

Ethan je bio pametan i nije otvarao usta.

Priredila sam mu uistinu divnu predstavu, u znak zahvalnosti za tako velikodušan i krasan rođendanski dar, čim smo ostali sami.

Sedmo poglavlje

4. listopada London

“EVO je. Beba ovaj put izgleda znatno drukčije, zar ne? Sada je veličine banane. Ušli ste u dvadeseti tjedan, što znači da ste službeno u drugoj polovini trudnoće. Bebina dužina i težina su baš onakve kakve trebaju biti u tom razdoblju. Pupčana vrpca je savršena, a otkucaji srca snažni.” Dr. B. nam je objašnjavao pojedinosti koje smo vidjeli na ekranu. Gledali smo u čaroban prizor našega djeteta kako se koprca i rita, pruža i skuplja ručice i nožice. Nisam mogao odvojiti pogled s ekrana, čak ni kad sam odgovarao na pitanja našega divnog liječnika. Slika je bila toliko jasnija nego kad smo prošli put išli na ultrazvuk... nisam mogao vjerovati očima. Gledao sam u maleno biće i divio se tom ljudskom čudu koje smo stvorili.

Brynne je zajedno sa mnom zurila u ekran, posve opčinjena. Beba je stavila sićušni palac u usta i sisala ga, a potom ga istom brzinom izvadila. “Jesi li vidjela to?” upitao sam je. “Oh.” Brynne se nježno nasmijala. “Sisao je palac... Et- hane, sisao je palac - ili je ona sisala palac.” Stisnula mi je ruku, a zbog svog sramežljivog uzbuđenja sjala je kao nikad prije. Izgledala je... kao majka.

“Znam.” Trenuci poput ovog pokazivali su mi da će Brynne biti dobra majka. U to nije bilo sumnje. Pomilovao sam joj dlan.

“Ah, da, mogu vidjeti hoću li moći odrediti spol vašega djeteta...”

“Ne! Ne želim znati, doktore Burnsley. Molim vas, nemojte mi reći.” Brynne je odmahnula glavom. Njezina je odluka bila konačna. To je mogla vidjeti svaka budala, a dr. Burnsley nije bio budala.

Dr. B. je pogledao u mene i nakrivio glavu, kao da me pita želim li ja doznati. U jednom sam trenu pomislio reći mu da želim, ali odmahnuo sam glavom.

“U redu je, Ethane. Ako želiš znati, okrenut ću glavu i dr. Burnsley će ti pokazati.”

Oduševljavala me njezina tiha ljepota i čvrsta vjera u odluku da se želi iznenaditi spolom svojega djeteta. Znala je točno kada i kako to želi doznati. Nije htjela ništa znati dok se dijete ne rodi i tu nije bilo rasprave. Ja bih na njezinu mjestu samo slegnuo ramenima i rekao: “Naravno, kažite.” Odmah bih znao imamo li sina ili kćer; to bi mi bilo uzbudljivo. Thomas ili Laurel?

“Ne. Želim se iznenaditi zajedno s tobom”, rekao sam joj i opet odmahnuo glavom dr. Burnsleyju, potvrdivši mu tako svoju odluku.

Moja djevojka zaslužuje da poštujem sve njezine odluke. Prinio sam njezinu ruku svojim usnama i poljubio je. Pogledali smo se, bez riječi. Riječi nam nisu bile potrebne.

Dr. Burnsley nas je tada prekinuo. “Onda dobro. Oboje birate iznenađenje.” Ispisao nam je nekoliko slika naše nerođene bebe i obrisao gel s Brynnina okrugloga trbušića, a potom isključio taj čudesni uređaj. Bože, taj je čovjek bio snažniji od mene. Nema tog novca na svijetu koji bi me potaknuo da radim taj posao. “Ali jedno mogu reći sa sigurnošću”, rekao je dr. Burnsley ozbiljno, “vaše će dijete biti ili dječak ili djevojčica.”

“PREŠLI smo polovinu puta, ljubavi.” Sjedili smo za ručkom u Indigu, a ja sam pokušavao raditi više stvari odjednom. Pregledavao sam poruke na mobitelu, pratio novosti iz svijeta nogometa na TV-u koji je bio pokraj šanka i razgovarao s Brynne. Bolje rečeno, ponašao sam se kao šupak.

Stoga sam odložio mobitel, prestao pratiti utakmicu Manchester Uniteda i Newcastlea i potpuno se posvetio Brynne. Tiho me je promatrala, a na licu je imala svoj tipični, savršeni polusmijeh koji je govorio da je zabavlja moja nepažnja. “O čemu sada razmišljaš?” upitao sam je.

"Hmmm, samo uživam u pogledu." Podigla je čašu i otpila gutljaj vode, a pritom je virkala prema meni. "Gledam kako radiš, razmišljam o Banani Blackstone, pitam se kad ćeš shvatiti da ti ne odgovaram na pitanja."

"Oprosti. Omele su me gluposti koje nisu nimalo bitne. Postavit ću ti bolje pitanje. Kako se osjećaš u vezi s onim što je rekao dr. Burnsley?"

"Da trebam hodati umjesto trčati?"

Kimnuo sam. Katkad Brynne nije pokazivala svoje reakcije. Znam da je dobro čula dr. Burnsleyja, ali nisam znao što misli o tome.

Slegnula je ramenima. "Dobro, mogu hodati. Osim toga, imam tebe za tjelovježbu. Ti me držiš u formi, tako da ću nadoknaditi trčanje koje sada moram zapostaviti. Mislim da će mi biti dobro." Njezin polusmiješak razvukao se u pun osmijeh, uz seksi smijeh na kraju.

Nije se šalila u vezi seksa. Trudnoća je mnogim ženama povećavala libido, a ja sam bio presretan što je libido moje žene trenutačno bio luđački. Liječnik nam je dao zeleno svjetlo pa smo se ševili kao ludi. I uživali u svakom trenutku.

"U pravu si. Dr. B. je moj novi najbolji prijatelj."

Zakolotala je očima. "Ma nemoj? Tipične muške spike. 'Ako se možete dignuti, znači da možete imati i odnose'", oponašala je govor dr. Burnsleyja i zamahnula glavom. "Tako pametno i originalno od njega, s tim aluzijama na penis. Pitam se koliko je puta podvalio tu foru."

"Briga me koliko je to puta rekao. Blagoslov za seksanje je sve što mi je bitno, malena." Vragolasto sam je pogledao. "A ja se uvijek mogu dignuti."

"Znam da možeš", zavodljivo je šapnula i nježno se zarumenjela. Poželio sam je ljubiti po cijelom tijelu.

A tek njezin pogled... Senzualan, divan, vragolast, upućen meni preko fino postavljenog stola. I ja sam bio gotov - u restoranu, usred bijela dana, poželio sam nju umjesto tog ručka za kojim sam sjedio. Nikad nam nije trebalo puno.

Bio je dovoljan tek pogled, dodir, prošaptana riječ i ja bih istoga trena počeo misliti samo na jedno.

Stoga sam pokušao skrenuti temu na nešto prikladnije za javno mjesto. "Svidjelo mi se i što je rekao za krvarenje iz nosa." Bila je u pravu. Nije bilo razloga za brigu jer su to bili uobičajeni simptomi trudnoće. "Oprosti što sam onako reagirao."

Spustila je glavu i otpuhnula mi poljubac. "U redu je", prošaptala je. Brynne je podnosila moja strpljivošću svetece. Bio sam svjestan da je moje glupo ponašanje često naporno. Brynne bi mi davala do znanja kad bi to bilo tako, ali bi me uglavnom samo voljela i gladila moje grube rubove. Bila je čudotvorka. Čak sam bio i na dobrom putu zauvijek ostaviti cigarete. Bio sam uporan u tome. Moje odvikavanje od ovisnosti o nikotinu simboliziralo je više toga. Simboliziralo je moj raskid s prošlošću, odluku da počnem zdravije živjeti i predanost najmanje dvjema osobama uz koje moram biti idućih šezdesetak godina.

Moje se pušenje sada svelo na samo jednu cigaretu dnevno. To je gotovo uvijek bilo navečer, prije spavanja. Volio bih da razlog nije bio tako očit, ali trebala mi je svaka pomoć da otjeram ružne snove i nametljiva sjećanja.

Brynne je otišla na zahod, a ja sam se na trenutak vratio sportskim vijestima i porukama na mobitelu. Čini se da u siječnju odlazim u Švicarsku gdje se održavaju Zimske igre. Inače se veselim takvom poslu, ali ovaj me malo zabrinjavao. Mladi princ Christian od Lauenburga bio je vrlo uzbuđen zbog svojega plasmana na Zimske igre. Međutim, njegov djed, kralj od Lauenburga, nije bio baš presretan. Zaštita kraljevskih obitelji uvijek je težak posao, ali ovaj je slučaj bio još teži. Naime, Christian je jedini nasljednik. A nasljednici su kraljevskim obiteljima važniji od svega. Ako taj mladić nastrada, mogu se pozdraviti sa svojim ugledom. Da ne spominjem terorističke organizacije, koje vrlo lako mogu iskoristiti

situaciju tako velikih, međunarodnih događanja. Ondje će svakako biti skrivenih prijetnji. Luđaci sigurno neće moći odoljeti prigodi da njihova djela pune svjetske novinske rubrike.

Dat ću sve od sebe da najbolje odradim taj posao, ali moram priznati i da me nije previše zanimao. Sada mi je najvažnije biti slobodan cijelu veljaču. Dijete bi se trebalo roditi tek krajem mjeseca, ali nisam htio riskirati i biti odsutan kada dođe vrijeme poroda. Na samu pomisao na to nešto bi me stisnulo u želucu. Iskreno, bio sam prestravljen zbog poroda. Bolnice, liječnici, bol, Brynnine patnje, djetetove muke... Bilo je milijun jebelih stvari koje su mogle poći po krivu.

Pažnju mi je odvratila Neilova poruka. Bilo je to nešto što zahtijeva žurnu reakciju. Neil i ja smo, naime, namjestili poseban ton zvona za takve poruke. Pročitao sam što mi je napisao.

I sledila mi se krv u žilama.

Na televiziji su sada bile vijesti iz svijeta politike.

Ne. Oh, ne.

KAD sam se vratila za stol, izraz Ethanova lica govorio mi je da se dogodilo nešto loše. Pogledala sam u ekran i koljena su mi se odsjekla kad sam vidjela njegovo lice. Slušala sam što je urednik vijesti govorio o njemu. Njegovo ime bilo je ispisano na ekranu.

Prošlo je sedam dugih godina.

Prošlo je sedam godina otkad sam zadnji put vidjela njegovo lice. Zapravo, prošlo je i više od sedam. Lagala bih kad bih rekla da nikad nisam pomislila na njega tijekom svih ovih godina. Naravno, mislila sam o njemu katkad. Glavom su mi se vrtjela pitanja poput: Kako si mi to mogao učiniti? Zar si me toliko mrzio? Ili, najteže pitanje: Znaš li da sam se pokušala ubiti zbog toga što si mi učinio?

Urednik vijesti ispričao je cijelu priču, u savršenom tekstu koji zapravo nisam htjela ni čuti ni razumjeti.

Poručnik Lance Oakley jedan je od teško ozlijeđenih ujučerašnjoj eksploziji bombe ispred zgrade Ministarstva unutarstovnih poslova u Bagdadu. Pet je osoba poginulo, a osmero je ozlijeđenih. Vjeruje se da se radi o terorističkom, napadu. Bomba je eksplodirala ujutro, kad su djelatnici Ministarstva dolazili na posao. Oakley je bio ondje stacioniran, a njegova jedinica bila je jedna od posljednjih koje su zadužene za zaštitu američkoga veleposlanstva. Zasad nijedna teroristička organizacija nije preuzela odgovornost za napad, ali se takvo što očekuje zbog prirode Oakleyjeve povezanosti s američkim državnim vrhom. Naime, poručnik Oakleyjedinu je sin američkog senatora Lucasa Oakleyja.. Senator Oakley kandidirao se za potpredsjednika na nadolazećim izborima, koji će se održati početkom studenoga, rame uz rame s Benjaminom Coltom, koji se kandidirao za predsjednika. Coltova predsjednička kampanja od samog je početka popraćena tragedijama. Smrt američkog kongresmena Petera Woodsona u zrakoplovnoj nesreći u travnju dovela je do toga da Oakley bude izabran kao Woodsonov zamjenik. Senator Oakley je sada na putu posjetiti sina, koji se nalazi u bolnici Lord Guilford u Londonu. Poručnik Oakley i drugi ranjenici prebačeni su zrakoplovom iz Bagdada u Englesku, gdje im je pružena potrebna liječnička skrb. Navodno su poručniku Oakleyju zbog ozljeda morali amputirati desnu potkoljenu. Novinari pokušavaju doći do bilo kakvih informacija vezanih uz njegovo stanje. Politički analitičari već proučavaju situaciju, budući da će ovaj događaj imati snažan utjecaj na ishod nadolazećih predsjedničkih izbora u Sjedinjenim Američkim Državama. U živo iz Londona za CNN...

NAKON ručka u Indigu, Ethan nas je odvezao ravno u stan. Oboje smo šutjeli tijekom vožnje. Pitala sam se što misli o cijeloj situaciji, ali nisam htjela razgovarati s njim o tome. A on mi je pročitao misli. Nije postavljao pitanja, nije ništa navaljivao. Moj muškarac me samo odvezao kući.

Ovo je bio slučaj za dr. Roswell, bez sumnje.

Ethan je bio u svom uredu kad mi je zazvonio telefon. Znala sam tko je prije nego što sam se uopće javila. "Zdravo, mama."

"Dušo, jesi li vidjela vijesti o Lanceu?" "Jesam."

"Kako se osjećaš?"

Duboko sam udahнула. Bila sam silno zahvalna što moja majka živi u San Franciscu i što nas dijeli ocean jer mi je odmah bilo jasno kamo vodi ovaj razgovor. "Kako se osjećam? Ne želim čuti njegovo ime, vidjeti njegovu sliku, ne želim čuti ništa o tome kako se njegov otac kandidirao za potpredsjednika niti želim znati da će se sve to povlačiti po vijestima." "Brynne, poslušaj me. Senator Oakley će htjeti da odeš i posjetiš Lancea u znak podrške i prijateljstva, a budući da živiš u Londonu, mislim da bi trebala razmisliti o tome..." "Ne! Nema šanse, mama! Jesi li ti poludjela?"

Tišina. Mogla sam zamisliti njezino nezadovoljno lice. "Ne, Brynne, nisam poludjela. Mislim na tvoje dobro i pokušavam te natjerati da shvatiš kako bi radi svoje sreće i mira trebala posjetiti starog obiteljskog prijatelja."

"Kako to možeš tražiti od mene, majko? Želiš da posjetim čovjeka koji je napravio onu videosnimku koja me gotovo uništila? To hoćeš? Zašto? Zato što se njegov otac kandidirao za potpredsjednika i za našu će obitelj biti divno da ostanemo povezani s njegovom? Je li to razlog?" Boljelo me je postaviti joj to pitanje, ali morala sam znati. Nadala sam se da će mi priznati. Ali znala sam da neće. Htjela sam plakati, ali suze mi nisu navirale. Samo mi se srce još više stvrdnulo prema ženi koja me je rodila. Tvrdila je da me voli, ali nisam više vjerovala u to.

"Ne, Brynne. Mislim samo na tebe. Brinem se da činiš pogrešku što ne dopuštaš samoj sebi da se konačno pomiriš s prošlošću."

"Pomirim s prošlošću?" Takav udarac nisam očekivala. Bio je to udarac s leđa koji me pogodio bez ikakva upozorenja. Obuzela me nevjerica i bol, bila sam izvan sebe. Jedva sam uspjela opet progovoriti. "A kako, mama? Misliš da bih trebala otići u bolnicu i pretvarati se da me nije silovao, da me nije prepustio svojim prijateljima da me zlostavljaju na onom biljarskom stolu? Misliš da bih mu trebala oprostiti?"

"Da, dušo, mislim. Zaboravi prošlost i nastavi sa svojim životom. Ne pomaže ti tvoj stav."

Suze su krenule.

Majka me nije voljela. To je bilo očito. Snažna bol zaparala mi je srce i morala sam duboko udahnuti. .

"Ne, mama." Glas mi je napukao dok sam govorila, ali ono što sam rekla bila je istina. "Da je bar tata ovdje da mi pomogne. On me volio. Tata me volio. A znaš li zašto to kažem? Zato što on od mene nikad ne bi tražio to što si ti sad zatražila!"

Nisam joj dala priliku da mi odgovori. Poklopila sam joj slušalicu i jedva se svladala da ne razbijem telefon o zid. Stajala sam u spavaćoj sobi i samo duboko disala. Obuzela me neobična ravnodušnost. Osjećala sam se snažnom.

Sto bi mogla biti istina, da mi suze nisu tekle niz obraze.

Muš mi je prišao s leđa i stavio svoje mišićave ruke na moja ramena. Privio me uz svoje tijelo, a ja sam se slomila.

"Ethane, ona... ona kaže da b-bih trebala p-posjetiti Lancea i oprostiti mu..." "Suze su mi lijevale iz očiju toliko da više nisam ništa vidjela. "Ona m-misli da će mi to pomoći da zaboravim svoje ružno iskus..." "

"Ššš, smiri se." Okrenuo me prema sebi i privio na svoja prsa, a njegov divni miris punio mi je osjetila i pružao mi utjehu. "Znam", rekao je. "Čuo sam dio vašeg razgovora. Ne moraš nikamo ići, malena. Ne moraš vidjeti nikoga koga ne želiš vidjeti. Ne moraš ni s kim razgovarati."

“Ne mogu vjerovati daje to rekla... Nedostaje mi tata... “ Nisam mogla više govoriti jer bi moje riječi prigušilo jecanje, sa svakom novom suzom koja mi je kliznula niz obraz, sve dok Ethan nije preuzeo težak zadatak umiriti me.

“Ideš u krevet. Ovo nije dobro ni za tebe ni za naše dijete, zato leži.” Poveo me do kreveta i posjeo. Sagnuo se i izuo mi cipele, vrlo tiho i smireno, i za manje od jedne minute bila sam u krevetu. Ethan je primaknuo svoje lice mojemu. “Možeš mi sve ispričati, ali hoću da ležiš dok to činiš. Iscrpljena si i uzrujana, a to nije dobro.” Kretnje su mu bile nježne, ali glas nije. Imao je namršteno lice koje mi je govorilo koliko je ljut zbog cijele situacije. I koliko je ljut na moju majku. Njih dvoje nisu imali apsolutno nikakve šanse postati prijatelji. Ironično sam se nasmijala u sebi. Ne zavaravaj se. Ni vas dvije niste prijateljice.

Ethan mi je donio čašu vode i vlažan ručnik da operem lice, a potom mi se pridružio u krevetu. Nije ništa govorio, samo me grlio i privijao uza se, milovao po glavi i slušao me dok sam mu prepričavala razgovor s majkom, sa svim ružnim pojedinostima.

Kad sam konačno završila, upitao me nešto, a ton mu je od nježnog i umirujućeg postao vrlo ozbiljan. “Brynne, jesi li ikad majci rekla za Karla Westmana?” “Nisam. Rekao si da ni s kim ne razgovaram o njemu.” “Dakle, nisi joj rekla ništa?” “Čak ni dr. Roswell nisam to rekla.”

“To je dobro.” Nastavio mi je milovati kosu i provlačiti kroz nju svoje prste. “Draga, znam daje teško kad se to spomene, teško je uopće pomisliti o tome, ali nikad nitko ne smije doznati što se dogodilo s Westmanom one noći kad te odveo. Nikad. Moraš to zaboraviti, kao da se nikad nije dogodilo.”

“Z-znam. Zato što su ga ubili, je li tako? Ljudi senatora Oakleyja su ga ubili jer ih je Karl ucjenjivao i prijetio im tom videosnimkom, zar ne?”

Ethan mi je sve vrijeme milovao kosu i masirao glavu svojim snažnim prstima. Osjećaj je bio božanstven. Bio je u takvoj suprotnosti s neugodnom temom o kojoj smo razgovarali. “Mislim da se tako nešto dogodilo, iako ne postoje dokazi koji bi to potvrdili. Tijelo mu nikad neće biti pronađeno. Westman je izbrisan s lica Zemlje.”

Kimnula sam. Nisam znala što bih rekla, ali shvatila sam. A Ethanov odabir riječi pogodio me ravno u srce. Izbrisan s lica Zemlje. Jer to se dogodilo i mom ocu. Više ga nije bilo. Nije bio ovdje, uz mene. Više nikad neću osjetiti ljubav u njegovu glasu.

Razlog zašto ga više nema povezan je s nečim što se dogodilo prije sedam godina. Bila je to posljedica mogega ponašanja. Da, i Lance je bio kriv, ali moje su odluke omogućile da počini zlodjelo. Otišla sam na tu zabavu. Napila sam se i nisam poštovala svoje tijelo. Iskoristili su me, a moje me je iskustvo dovelo do toga da si poželim oduzeti život. Ali na kraju je žrtvovan život mog oca.

“O čemu razmišljaš?” upitao me Ethan tiho, drugi put ovoga dana.

“Mislim o tome kako mi nedostaje tata”, brzo sam rekla, osjećajući kako će me preplaviti još jedna navala suza.

“Malena... “ Ethan je stavio ruku na moj trbušćić i počeo ga nježno trljati. Ta je gesta bila jako lijepa, ali zbog toga sam još više poželjela daje moj otac ovdje.

Riječi su počele izlaziti iz mene i nisam ih više mogla zaustaviti. “Danas smo bili kod dr. Burnsleyja i vidjeli slike našega djeteta. Da je tata ovdje, sve bih mu ispričala, a on bi slušao... i bio bi uzbuđen zbog toga što će postati djed. Pokazala bih mu slike. Htio bi znati kako se osjećam. Toliko mi nedostaje... “ Zastala sam kako bih udahnula zrak. “A sad više ne mogu razgovarati s njim. Ne mogu razgovarati ni s majkom. Nemam nikoga... Osjećam se kao siročće... “ Konačno sam utihnula, ali bol je i dalje bila jednako snažna. Ta će bol biti još dugo prisutna.

Ethan je osjetio kako mi tijelo drhti od jecaja, ali nije ništa govorio, samo me još čvršće privio uz sebe, pokazujući mi time da još uvijek imam njega, unatoč svome velikom gubitku. I vjerojatno me snažnije trljao po trbuhu, jer tada se to dogodilo.

Osjetila sam nježno gibanje u maternici. Sitan pokret na prednjoj strani trbuha podsjetio me na treperenje leptirovih krila. Skamenila sam se i brzo stavila ruku na Ethanovu, pritisnuvši mjesto gdje sam osjetila kretanje.

“Što je?” upitao je zabrinuto. “Boli li te nešto?”

“Osjetila sam pokrete djeteta. Osjetila sam kako se miče u meni. Kao da je leptirić unutra.” Kao da anđeo šalje svoju poruku.

Ethan je držao ruku na meni, u nadi da će i on osjetiti ono što ja osjećam, ali mislim da to još nije bilo moguće. Dok smo tako ležali u krevetu i mislili o ružnim stvarima koje se ne mogu promijeniti, shvatila sam nešto važno. Neću moći prebroditi ovo bez Ethana. Njegova me snaga vodila u teškim trenucima.

Ethan nikad neće dopustiti da se predam.

Njegove sljedeće riječi pokazale su mi koliko sam bila blagoslovljena kad me je pronašao, bez obzira na moje nedaće.

“Volim te”, šaputao mi je na uho. “I ovo maleno biće te voli... jako te voli.” Kružio je prstima po mom trbuhu pokazujući mi ljubav, pokazujući da pripadamo njemu. “On te čuva, Brynne. Tvoj te otac čuva. Voli te s drugog mjesta, ali ta je ljubav i dalje prisutna. I uvijek će biti.”

OAKLEY nije gubio vrijeme i odmah je nazvao. Razmišljao sam o tome prije nego što je njegov poziv uopće stigao. Senatoru se, naravno, žurilo. Predsjednički izbori su za manje od mjesec dana, a vrijeme leti. Čim sam tog dana u restoranu vidio vijesti, u glavi sam izvrtio cio scenarij. Ta će šupčina iskoristiti ratnu ozljedu svoga sina kako bi pogurao Colta u utrci za predsjedničku fotelju. I to će mu upaliti.

Poziv je stigao baš u trenutku kad sam pušio svoju večernju cigaretu.

“Blackstone.”

“Da. Što hoćete?”

“Želim se osigurati da prošlost bude duboko zakopana, jednom zauvijek.”

“Naravno da se želiš osigurati. Svi se želimo osigurati. A što predlažete, senatore?” Bojao sam se njegova prijedloga. Vjerojatno zbog toga što sam znao što će reći. Poziv Brynnine majke dao je to naslutiti.

“Samo mali znak podrške obiteljskom prijatelju, to je sve. Jedan posjet u bolnicu. Sve ćemo urediti s medijima.”

Da, znao sam. “Moja žena neće nikad pristati na to”, odvratio sam i sjetio se kako je plaćući zaspala. Bila je slomljena i umorna, vrlo povrijeđena zbog razgovora s majkom. Ta bezosjećajna kučka danas me raspalila do kraja. Koja kravetina može toliko obezvrijediti emocionalno i fizičko zdravlje svoje kćeri? A sad se javlja i ovaj šupak. Ugasio sam cigaretu i odmah zapalio još jednu.

“Natjeraj je da pristane, Blackstone.”

“Znam da brinete samo o uspjehu svoje kampanje, senatore. Nije vas briga ni za to što se dogodilo vašem sinu. Ali mene nimalo ne zanima vaša politika niti me zanima vaš sin silovatelj.”

Vrlo je jednostavno sve to prikazao, moram priznati. Nije gubio vrijeme na riječi. Prešao je odmah na stvar, svojim upadljivim američkim naglaskom koji je zvučao gotovo kao daje lišen humanosti. “Zar ne misliš daje bolje reći daje dvoje indiskretnih tinejdžera donijelo lošu odluku prije mnogo godina nego brinuti zbog iznuđivanja ako njihova sramotna tajna izađe na svjetlo dana? Ako su i dalje prijatelji, onda nije bilo nikakvog zločina. To je samo osiguranje, Blackstone. Mislim da bi i tebi trebalo biti važno.”

Koliko god to nisam htio priznati, plan “osiguranja” bio je vrlo dobro smišljen. Ali to neće pomoći Brynne. To će je samo povrijediti. “Meni je stalo samo do moje žene, kojoj je

večeras pozlilo zbog ovog sranja u medijima. A to vam neće nimalo pomoći, senatore. Ne mogu je natjerati da ga posjeti. Ona to neće učiniti.”

Odvratio je samo: “Neka to bude unutar tjedan dana”, a potom mi je poklopio slušalicu. Jebena gnjida. Zurio sam u svoj mobitel, uvjeren da je broj s kojeg je zvao već deaktiviran. Strah mi se uvukao u kosti. Zapalio sam još jednu cigaretu i duboko uvukao dim. Nisam znao kako da riješim taj problem, a on je iz sekunde u sekundu samo rastao. A iza svega stoje američki predsjednički izbori. Kako da se čovjek bori protiv tako strašne, odurne zvijeri?

Ustao sam i izišao iz radne sobe na balkon. Sjeo sam i palio cigaretu za cigaretom, sve dok nisam bio omamljen nikotinom i aromama koje su dodatno potpirivale moju ovisnost.

Hladan noćni povjetarac odnosio je dim koji je lijeno lelujao zrakom i nestajao. Poželio sam da tako nestanu i moji problemi. Ali ta se želja ne može ostvariti. Život tako ne funkcionira. Nisu mi dodijeljene dobre karte. Katkad je moje iskustvo u pokeru prokletstvo... jer znam kakve su mi šanse ovdje. Mogao sam jasno vidjeti kad je vrijeme da odložim karte i odustanem.

Neće biti dobro za Brynne ako je uvučem u Oakleyjeve krugove. Ali bojao sam se da je to jedina mogućnost. Moja jadna djevojka će biti povrijeđena.

Osmo poglavlje

“NEKU večer zatekla sam Ethana kako puši na balkonu. Nešto prije toga jako sam se uzrujala zbog situacije s Lanceom Oakleyjem... Probudila sam se usred noći i vidjela da je krevet prazan. Ustala sam jer sam morala na zahod pa sam ga išla potražiti. Pokušava se odviknuti od pušenja i koliko ja znam, dobro mu je išlo, ali te večeri... čini mi se da je opet počeo.” “Odvikavanje od pušenja nije ništa teže nego odvikavanje od droge ili alkohola” rekla je dr. Roswell svojim smirenim tonom.

“Mislim da je ovdje u pitanju nešto više od same ovisnosti o nikotinu.” “Kako to misliš, Brynne?”

“Jednom prilikom mi je pričao o svom iskustvu dok je bio ratni zarobljenik u Afganistanu.” Na trenutak sam se kolebala bih li nastavila jer sam se osjećala kao da izdajem Ethana pričajući njegovu priču bez dopuštenja. Ali odlučila sam nastaviti zato što sam morala doznati informacije. “Bio je zarobljen i mučen dvadeset dva dana. Tijekom tog vremena toliko je žudio za cigaretom da je gotovo poludio. Rekao mi je da su mu cigarete podsjetnik da je preživio. Da je živ nakon svega što je prošao. Ima strašne noćne more i proživljava ih sam, a kad mu pokušam pomoći, on se zatvori. Ne govori o tome i mislim da se srami toga. Strašno je... toliko se brinem zbog njega.”

“Vjerujem da mu je teško. Ima jako puno vojnika koji pate od posttraumatskog stresnog poremećaja.” Primijetila sam da je zapisala nešto u svoju bilježnicu. “I kako mu ja mogu pomoći?”

“Ono što moraš znati o žrtvama traume - a sudeći po onome što si mi rekla, Ethan je doživio krajnji oblik traume - jest to da će oni davati sve od sebe kako bi izbjegli da ih se podsjeća na tu traumu. To im je previše bolno.”

“Dakle, ako ga pokušam natjerati da razgovara sa mnom, bit će mu još teže? Još ga više boli kad ga pitam da priča o tome?”

“Sagledaj to sa svojega stajališta, Brynne. I ti si doživjela traumu. Utjecala je na tvoj život na sve moguće načine. Upravo si mi rekla koliko te je vijest o Lanceovu ranjavanju uzrujala.” Dr. Roswell nije nikad ništa govorila u rukavicama. “Koliko se ti trudiš izbjeći podsjetnike na ono što ti se dogodilo?” Trudim se silno, doktorice. LEN mi je pridržao vrata dok sam izlazila iz ordinacije dr. Roswell. “Hoću li vas odvesti kući, gospođo Blackstone?”

Uzdahnula sam i pogledala svojega vozača-diva. “Lene, molim te. Već sam ti stoput rekla da me zoveš Brynne.”

“Da, gospođo Blackstone. Idemo kući onda?”

Polako sam kimnula glavom i promrmljala “odustajem”. Taj čovjek nije nikad pokazivao nikakve emocije, ali ipak, činilo mi se kao da me zafrkava kad smo vodili ovakve razgovore. Smjestila sam se na sjedalo i razmišljala o onome što je dr. Roswell rekla o PTSP-u. Bilo je puno toga o čemu sam trebala razmišljati. I za Ethana i za sebe, ali sada sam htjela biti dobra supruga i pružiti mu podršku. Htjela sam mu dati do znanja da sam uz njega i da ga volim, bez obzira na to koliko on vikao zbog ružnog sna ili što je od mene trebao da se umiri. Ako mu treba žestok seks nakon takva sna, u redu, mogu mu ga pružiti. Seks nam je uvijek bio veličanstven, a libido mi je sad na vrhuncu pod utjecajem hormona, stoga...

Oglasio se mobitel pa sam ga izvadila iz torbice. Poruka od Bennyja. *Jesi li dobro, srećo?* Nasmiješila sam se pročitavši tu rečenicu. Ben je prestao navraćati kod mene jer sam sada bila udana. Ali bili smo u stalnom kontaktu. Bio mi je dobar prijatelj i voljela sam ga svim srcem. S njim sam mogla biti ono što jesam. S Benom sam imala odnos kakav nisam mogla imati s Gaby. I Ben i Gaby su također bili bliski, a i ona je imala svoje demone. Obje smo ga zafrkavale da privlači žene s gomilom emocionalnih problema, a on bi odvratio da skuplja “bodove za pičke”, jer tako doznaje što muči nas žene. Možda ga ne zanimaju pičke, kako

kaže, ali to je ono oko čega se svijet vrti, stoga vrijedi razumjeti. Nažalost, njegova je šala bila istinita. Ben je sigurno čuo priču o Lanceu koja se povlačila po medijima. Čovjek bi morao stvarno biti posve odsječen od svijeta da ne čuje takve vijesti. I zato mi sad piše kako bi mi javio da je uz mene.

Bit ću dobro:). Ali mi nedostaješ. Odvedeš me u trudnički šopingovih dana? odgovorila sam.

Nasmiješila sam se od uha od uha na njegov brzinski odgovor. *Može, seksi mamice. Xo.* Ben je imao najbolji ukus kad je riječ o svemu povezanom s modom i odjećom. Bez sumnje će mi odabrati nešto dobro čim dođemo u robni centar.

Londonski promet diktirao je tempo naše vožnje kući i bilo je očito da će nam trebati puno duže nego inače pa sam izvadila mobitel i pregledala sve poruke i e-poštu. Len nije bio pričljiv i nisam se morala gnjaviti traženjem tema za razgovor dok nas je po laganoj kisici vozio zakrčenim londonskim ulicama.

Nije mi promaknulo da me majka nije više nazvala. Ali nisam bila iznenađena time. Na koncu, nisam baš bila ugodna, a još sam joj i poklopila slušalicu. Proći će još neko vrijeme prije nego što ponovo budemo razgovarale. Naš je odnos bio toliko loš. Bilo mi je to teško prihvatiti, ali istina je katkad ružna, a u slučaju moje majke i mene, istina je bila vještica s teškim PMS-om.

Opet se oglasio moj telefon. Stigla mi je poruka. Izvadila sam ga iz torbice i počela čitati što piše.

Bio je to MMS koji je uključivao prikaz ekrana mojega profila na Facebooku. Pogledala sam malo bolje i krv mi se stala lediti u i žilama kad sam vidjela što mi je poslano. Bio je to post koji sam objavila na svom profilu, kad sam se služila GPS-om na Facebooku da bih rekla Ethanu kamo me vodi Karl Westman. Također sam bila označila Karla Westmana pod *S kim si?* tako da Ethan može znati tko me odveo. Ispod toga prikaza stajalo je samo ovo: *Karl Westman nestao je 3. kolovoza, a zadnja osoba koju je kontaktirao bila si ti.*

BILA je histerična kad je stigla u moj ured. Len ju je dopratio do četrdeset četvrtog kata, a ja sam je dočekao na recepciji i odveo ravno u apartman koji je bio vezan uz moj ured.

Zbunjeno je gledala oko sebe. Vjerojatno se pitala zašto već nije bila tu i zašto me nikad nije čula da spominjem to mjesto. Ranije mi se nije činilo prikladnim reći joj daje to bilo mjesto gdje sam jebao sve žene prije nego što sam upoznao nju, ali sada? Ne dolazi u obzir.

Zato sam je samo zagrlio. "Reci mi da si dobro, malena.

"Ethane, zašto mi to rade? Hoće li ikad prestati?" Njezina pitanja slomila su mi srce. Kao da mi je netko svom silom zabio nož u prsa.

"Brynne, moraš se smiriti i poslušati me." Obujmio sam joj lice i pridigao glavu da me gleda u oči. "Senator Oakley me nazvao one večeri kad je vijest o njegovu sinu dospjela u medije. Zeli da posjetiš njegova sina u bolnicu i pokažeš svijetu koliko ste dobri prijatelji." Boljelo me što uopće moram izgovoriti te riječi, ali shvatio sam još one večeri da nema drugog izlaza iz ove nevolje.

"Zvao te? Razgovarao si s njim i nisi mi rekao?" vikala je optužujućim tonom.

Odmahnuo sam glavom. "Oprosti. Učinio sam što sam mislio daje najbolje u tom trenutku..."

"Ali zašto? Više nikad ne želim vidjeti Lancea Oakleyja, dokle god sam živa. Da se nisi usudio od mene tražiti da idem", bijesno je rekla. "Isti si kao moja majka!"

Vidio sam kako me je gledala i znao sam da je spremna skočiti na mene. Stoga sam joj odmah izbrisao tu ideju. "Ne. Nije istina", rekao sam i zgrabio je za ramena, želeći je prisiliti da se usredotoči na mene. "Rekao sam mu da neću. Rekao sam mu da neću od tebe tražiti nešto što će te uzrujati, ali zato su ti danas poslali tu poruku." Spustio sam ton i rekao joj brutalnu istinu. "To neće prestati dok se ne prikažeš kao obiteljska prijateljica."

"Ne..." rekla je tužno.

“Brynne, ljubavi... Postoji još ljudi koji znaju za tu videosnimku - to si mi sama rekla. Tvoj posjet bolnici učinit će da snimka postane bezvrijedna. Ne mogu više riskirati da ti se nešto dogodi. Molim te, daj da ti objasnim.”

Pogled u njezinim očima... Tragičan izraz na njezinu prelijepom licu prošaranom suzama...

Boljelo je kao sam vrag.

Nakon nekoliko trenutaka zatvorila je oči i neprimjetno kimnula.

Poljubio sam je, dugo i polako, kako bih joj pokazao koliko je volim, da je držim uza se. Potom sam sjeo i prepričao joj svoj razgovor sa senatorom. Rekao sam joj koliko je važno sve one koji znaju za videosnimku spriječiti da pokušaju ono što je izveo Karl Westman. Ta ucjenjivačka, odurna svinja. I koliko je važno neutralizirati moguće posljedice te snimke javnim izjavljivanjem prijateljstva s Lanceom Oakleyjem. Posrani silovatelj bez mozga. Objasnio sam joj kako se, ako ih javnost vidi kao prijatelje, tada ne može reći da se dogodio zločin, nego je to bio samo trenutak nepažnje dvoje tinejdžera, u slučaju da snimka ikad izađe na svjetlo dana u cilju sramoćenja potpredsjedničkog kandidata. Te nemoralne, ljigave šupčine.

Brynne je sve to upijala, slušala me bez prekidanja ili rastezanja cijele priče nepotrebnim potpitanjima. Njezine su me bistre, smeđe oči samo gledale i tiho prihvatile situaciju. Bože, koliko sam se divio njezinoj snazi. Nikad neću moći posumnjati u njezinu hrabrost i inteligenciju.

Ali i ja sam joj sada zadavao bol. Znam kako je teško suočiti se s onim što te plaši. A za Brynne je to bio susret s Lanceom Oakleyjem.

I mene to ubija.

Činilo se da razmišlja o svemu što sam joj rekao. Ustala je, ušla u kupaonicu i stala pred zrcalo. Zurila je u svoj odraz, naizgled bez imalo emocija. Kao da to nije bila strastvena djevojka koju sam upoznao u svibnju.

Konačno se okrenula prema meni. Usnice su joj drhtale, a oči su joj se napunile suzama koje će biti slane ako ih okusim. Potom je progovorila. Refleksno je progutala knedlu, a glas joj je bio napukao. “M-moram otići u posjet Lanceu, zar ne?”

Stesao sam se na njezino pitanje jer sam znao da postoji samo jedan odgovor. Ovo je gomila jebenog sranja.

TKO god kaže da je vlada spora, zacijelo ne govori o ljudima koji rade za budućeg potpredsjednika Sjedinjenih Američkih Država. Sve se zbilo brzinom svjetlosti, čim sam pristala na posjet Lanceu Oakleyju.

Moraš to učiniti. Stajala sam u hodniku ispred bolničke sobe i čekala da uđem. Miris antiseptika i hrane koji se miješao sa sterilnim zrakom tjerao me na povraćanje. Ruke su mi drhtale držeći buket cvijeća koji su mi uvalili u ruke. Pokušavala sam se pribitati. Nemaš izbora. Ethan je posesivno držao ruku na mojim leđima, ali nisam mogla misliti ni o čemu osim o onome s čime sam se u tom trenutku borila. Moraš zaštititi svoje dijete. Zнала sam zašto je Ethan izvan sebe. Ali tog trena nisam mu mogla pomoći.

Čim je Ethan s mogega telefona poslao poruku da pristajem na posjet Lanceu, pokrenula se dobro organizirana medijska predstava. Limuzine, policijska pratnja, tajni ulazi, osobni fotografi, darovi za pacijenta, upute o tome što treba raditi, koliko dugo treba ostati, što treba reći. Sve je bilo uređeno do posljednjeg detalja. Moraš to učiniti. Ethanova ruka milovala mi je leđa. I on je bio prisiljen izigravati ovaj bolnički cirkus. Moj će supruga sada upoznati dio moje prošlosti. Susrest će se sa svime onim što želim zaboraviti. On je samo vojnik koji je ranjen dok je branio svoju zemlju.

“Gospodine Blackstone, vi ćete stajati s lijeve strane, sve dok vas ne upoznaju s poručnikom Oakleyjem, a nakon toga ćete se ispričati i reći da morate izaći iz sobe zbog

važnoga telefonskog poziva. Vaša supruga će sama dovršiti posjet poručniku Oakleyju." Tajnica za tisak, koja je Ethanu upravo dala te upute, problijedjela je zbog pogleda koji joj je Ethan uputio. Trznula se, bolje rečeno. Nisam mogla vidjeti Ethana kako joj pogledom poručuje odjebi sa svojim pretencioznim sranjima jer je bio izvan mog vidokruga, ali mogla sam zamisliti izraz njegova lica. Osobito zato što mu je rekla da mora izaći i ostaviti me s drugim muškarcem. A Lance nije bilo koji muškarac. Ethan je možda neće ni poslušati. Pretpostavljam da će gospođica Tajnica za Tisak uskoro doznati.

"Jesmo li svi spremni?" upitala je, izbjegavajući pogledati Ethana.

Ne. "Da." On je samo vojnik koji je ranjen dok je branio svoju zemlju. Nekoć si ga poznavala. Ti to možeš.

NOGE su me same povele unutra. Ne znam kako.

Iskreno, osjećala sam se kao da nisam u svom tijelu, ali sam nekako uspjela, sitnim koracima, ući u njegovu bolničku sobu. Ne znam što sam očekivala. Zнала sam daje Lance teško ranjen i da su mu amputirali potkoljenu, ali mi je osoba koja je ležala u krevetu bila gotovo neprepoznatljiva.

Lance Oakley kojeg sam ja poznavala bio je srednjoškolac sa zapadne obale. Ambiciozan dečko koji pazi na svoj izgled. Htio je završiti pravo i upisao se na Stanford kad smo bili zajedno. Sada nije izgledao kao netko tko je pohađao Stanford.

Tetovaže su mu prekrivale cijele podlaktice, sve do zglobova prstiju. Smeđa kosa bila mu je ošišana nakratko, kao i u svakog vojnika, ali je onako neobrijan izgledao tjeskobno, neuredno. Krupan i mišićav, odjeven u bolničku halju, ležao je u krevetu i piljio u zid. Nije gledao u mene. Izgledao je nesretno, nimalo poput hladnoga ženomrscakakvog sam pamtila svih ovih godina.

Očito sam zastala jer sam osjetila Ethanovu ruku na leđima kako me čvršće steže.

Napravila sam još jedan korak i primaknula se bliže. Pogledao je u mene. Pamtila sam te tamnosmeđe oči. Više nije bilo onog napuhanog samopouzdanja u njima.

Sada sam na njemu vidjela nešto što nikada prije nisam. Na njegovoj sam pojavi, dok leži onako u krevetu, bez noge, vidjela žaljenje, ispriku i sram. Tijekom proteklih sedam godina, možda upravo nakon ranjavanja, Lance Oakley negdje je pronašao savjest.

"BRYNNE." "Lance. "

Izraz lica mu se smekšao. "Hvala što si došla... ovamo", rekao je. Činilo se da je i on dobio upute očeve tajnice za tisak.

"Nema na čemu." Prišla sam bliže, odložila cvijeće na rub kreveta i pružila Lanceu ruku.

Njegovi tetovirani prsti stisnuli su moju ispruženu ruku i začudo... nije se dogodilo ništa strašno. Svijet se nije srušio niti je nestalo sunca. Lance je prislonio moju ruku uz svoj obraz i držao je tako. "Tako sam sretan što te opet vidim."

Fotograf je tada stao fotografirati kao mahnit. Zнала sam da će slike biti posvuda, u novinama, časopisima, na televiziji. Sada sam bila dio toga i nije bilo povratka. Ni za koga od nas.

Mogla sam osjetiti Ethana pokraj sebe, napetog poput puške koja će svaki čas opaliti. Bez sumnje je bio bijesan što me Lance dodiruje na intiman način. A ja nekim čudom nisam osjećala ništa. Kao da sam bila umrtvljena. Stoga sam se prisilila nastaviti s tom predstavom i odraditi sve što treba, da konačno završimo s tom mukom.

Izvukla sam ruku iz njegova stiska. "Lance, ovo je moj muž Ethan Blackstone. Ethane, ovo je Lance Oakley, stari... prijatelj iz San Francisca."

Lance je sada gledao u Ethana i pružio mu ruku. "Drago mi je, Ethane."

Usljerala je duga stanka, a ja nisam bila sigurna hoće li se Ethan uopće rukovati s njim. Svi smo načas prestali disati i činilo se kao da je vrijeme stalo.

Na trenutak, koji je izgledao kao cijela vječnost, Ethan je pružio ruku i čvrsto se rukovao s Lanceom. "Također." Ethan je to izveo glatko, ali ja sam dobro poznavala svog muškarca. Mrzio je što mora biti ondje. Sto ja moram biti ondje. Što se mora pretvarati.

Potom, kao daje kakav redatelj dao znak za iduću scenu, netko je prišao Ethanu i potapšao ga po ramenu, ispričavajući se na smetnji. Ethan je morao odgovoriti na važan telefonski poziv. Nakon toga je samo izišao. Gledala sam za njim, a njegovo ukočeno držanje govorilo mi je koliko mu je teško ostaviti me ondje samu. *Ti to možeš.*

"Hoćeš li sjesti?"

"Da, naravno." Slijerala sam scenarij, iznenađena da je moj mozak zapamtio što treba govoriti i činiti.

Kad sam sjela pokraj njega, opet me uhvatio za ruku. Dopustila sam to samo zato što sam iza sebe čula škljocanje fotoaparata. Slikali su nas kako čavrljamo, kao što bi čavrljali bliski prijatelji od kojih je jedan u bolnici. Obavljaš posao i uskoro ćeš završiti. A čim završiš, izaći ćeš kroz ta vrata i nećeš se više ni osvrnuti.

"Divno izgledaš. Čini se da si sretna, Brynne."

"Da, sretna sam." Kao da me je trebalo podsjetiti, moj maleni anđeo odabrao je baš taj trenutak da me uvjeri u svoju prisutnost. Zatvorila sam oči i dopustila si osjetiti sićušne, treperave pokrete svoje bebe koja tako sigurno raste u meni. Ljepota tog čudesnog trenutka učinila je da sva nelagoda nestane i pomogla mi podnijeti taj teški zadatak.

"Brynne... žao mi je zbog ovoga... što si morala doći ovamo. Zao mi je, ali sam toliko zahvalan što te konačno opet vidim." Glas mu je sada bio posve drukčiji. Način na koji je govorio bio je drukčiji. Osjetila sam iskrenost...

Otvorila sam oči i pogledala ga. Nisam znala što da mu odgovorim. Konačno sam uspjela nešto prozboriti. "Nadam se da ćeš se brzo oporaviti, Lance. Moram ići." Stiglo je vrijeme za *coup de grace*, dio koji mi je bio najteži. Ali znala sam što se od mene očekuje, stoga sam to odradila.

Ustala sam sa stolca i spustila glavu prema njemu.

Lance se snuždio i lice mu je poprimilo izraz nezadovoljstva što završavam posjet. Duboko sam udahnula i u jednostavnom, kratkom zagrljaju prislonila obraz uz njegov. Stajala sam tako nekoliko trenutaka dok su bljeskali fotoaparati u još jednom nizu mahnitog škljocanja.

Lance je podigao ruke i zagrlio me.

Opet sam zatvorila oči... Mislila sam na Ethana i svog anđelka, kako bih preživjela taj trenutak.

Zadatak je uskoro bio završen, kockasta zastavica samo što nije označila kraj utrke, kad mi je Lance šapnuo nešto na uho. Te su riječi bile izgovorene u žurbi i nije ih čuo nitko osim mene, a u njima se odražavalo samo jedno: očaj.

"Brynne, molim te, ponovno me posjeti. Moram ti reći koliko mi je žao zbog onoga što sam ti učinio."

Dereto poglavlje

ZNALA sam da Ethan nije dobro čim sam izašla iz Lanceove sobe. Čelo mu je bilo namreškano od brige, a vilica čvrsto stisnuta. Njegova napetost postala je još očitija kad je odbio da nas kući odveze vladin automobil i pozvao Lena. Ethan neće više ništa primiti od senatora. On je s njim završio.

Istoga trena kad nas je Len dovezao pred zgradu, Ethan me poveo unutra, brzim koracima. Nije čak ni pozdravio Claudea, našega kućepazitelja, što inače uvijek učini. Vodio nas je kući s jednim jedinim ciljem i povukao me u dizalo ne rekavši ni riječi.

Poveo me u kut dizala i pritisnuo svoje tijelo uz moje, udišući miris moga vrata. I dalje nije ništa govorio, samo me držao tako zarobljenu i udisao me. Mogla sam osjetiti njegov zavodljivi muževni miris. Bio je to miris želje za seksom i nesavladiv poriv za parenjem.

“Ethane”, zajecala sam.

“Tiho.” Stavio je prst na moje usnice. “Bez priče.”

Osjetila sam njegov tvrdi kurac kako se pritišće uz moj bok i zadrhtala. Već sam bila vlažna, a on još nije učinio ništa osim što je pritisnuo svoje tijelo uz moje i dao mi do znanja da mu nije do razgovora. Očaravala me njegova moć sugestije, način na koji je komunicirao sa mnom, umom i tijelom.

Ethan se htio jebati. Sa mnom.

Znala sam da pokušava svladati vatrenu oluju koja će se sručiti na mene čim se nađemo iza zatvorenih vrata.

ZVUK kvake vrata koja se zatvaraju bio je nevjerojatno glasan u napetoj tišini.

Osjetila su mi bila pojačana do maksima i pripremala sam se za njegov nasrtaj. Nisam trebala dugo čekati. Za manje od sekunde, snažno me tijelo pritisnulo straga, sa samo jednim ciljem: da bude u meni.

Prije negoli sam se stigla okrenuti, Ethan mi je zavukao ruke pod suknu i trljao klitoris. Dirao me tako silovito, nagonski, sirovo, da sam odmah gorjela od požude. To njegovo životinjsko očajanje istog je trena uključilo moj prekidač. Ethan je bio gladna zvijer koja je nasrnula na mene s leđa, a erotske slike koje mi je stvarao u glavi dovele su me u stanje ludila.

“Već si tako vlažna”, samozadovoljno mi je šapnuo uz vrat, gurajući se svojim bokovima u moju stražnjicu i vodeći me prema mjestu na kojem moje tijelo preuzima kontrolu, a um više ne razmišlja ni o čemu.

Gurnuo me naprijed, prema stolicu u predsoblju. “Osloni se rukama i čvrsto se drži”, zapovjedio mi je.

Dok sam zauzimala položaj, osjetila sam kako mi grubo skida gaćice, a potom... njegovi čarobni prsti vratili su se na moju picu. Hvala. Ovaj put me rukom trljao sprijeda kako bi se mogao zabijati u mene straga. Kružio je prstima po mojem ulazu i razmazivao moje tekućine, milovao i vlažio moje tkivo, sve dok se nisam stala bližiti orgazmu. Ethan je bio vrlo vješt u čitanju mojih znakova i znala sam da će zato promijeniti igru. Odrađivao me je sve dok se nisam počela njihati u njegovu ritmu, trljajući se o njegovu ruku poput bludnice. A tada je stao. “Ne”, pobunila sam se kad me je njegova ruka napustila.

“Tu sam, malena. Drži se.” Snažno me pljesnuo po dupetu, a ta kratkotrajna bol još je više pojačala moj užitak. Sva sam se napela i zadrhtala, još očajnija za njegovim kurcem u sebi. Kako li je samo znao?

Otvaranje smička njegovih hlača bio je najljepši zvuk koji sam čula cijeli dan. Drhteći i dalje, zastenjela sam u iščekivanju kad sam osjetila njegov glavić kako se gurka oko mog ulaza, vruć i spreman.

Uхватиła sam se čvršće za stol i pogledala dolje u prediv- ni mramorni pod. Prizor je odisao seksom. Prošarani kamen bež boje, koji je stvorila sama priroda, i razbacana odjeća. Ethanove tamnosive hlače i kožni pojas skupljeni oko njegovih listova, ružičaste čipkaste gaćice zgužvane oko mojega lijevog gležnja, moje raširene noge u Gucci štiklama. Da, bio je to nevjerojatan prizor, jer predstavljao je divlji i prljav seks dvoje ljubavnika koji ne gube vrijeme na svlačenje.

Taj je prizor govorio da će me jebati do besvijesti.

Ethan ga je mirno gurnuo u mene i cijelu me ispunio, držeći se za moje bokove. Ispustio je glasan uzdah zadovoljstva koji sam voljela čuti kad bi utonuo u mene. "Osjeti to, ljepotice. Sve ovo - samo za tebe." Lagano je izvukao svoj golemi kurac koji je veličanstveno klizio mojim mesom. "Tako si dobra, tako lijepa ovako nagnuta nad stol", duboko se zabio u mene, "dok primaš moj kurac."

Bože, kakav dobar osjećaj. "Da... oh!" Nisam mogla reći ništa suvislo na njegovo erotično mrmljanje. Mogla sam samo uzimati.

"Ti pripadaš meni!" viknuo je snažno se zabijajući u mene, a njegov se ritam, dok je sve brže ulazio i izlazio, činio gotovo kao da me kažnjava.

Da, pripadam tebi. Moj muškarac htio je iznova potvrditi svoje vlasništvo nada mnom, nakon što me morao ostaviti u onoj bolnici. To mu je trebalo. Meni je to trebalo. Nastavio mi gaje gurati, zločesto i snažno, a njegovo vruće meso tonulo je u moje. Gotovo sam ostala bez daha.

"Želim čuti kako to kažeš."

Bližila sam se orgazmu i više nisam mogla misliti, a kamoli govoriti, ali on je to uspio izvući iz mene. "O, Bože, Ethane... da... pripadam samo tebi!"

Osjetila sam kako se moji mišići počinju grčiti, stezati i grabiti njegov tvrdi kurac, a ja sam se vinula u beskrajne visine.

"Oh, da, stišći ga, baš tako!" Zgrabio me za kosu i povukao unatrag. Znala sam zašto. Ethanu je trebala intimnost susreta naših očiju i usta, jednako kao i intimnost našega spajanja. Drugom me rukom uhvatio za vrat i čvrsto me držao dok se njegov kurac neobuzdano zabijao u mene. Ljubio me, a poljubac je bio vruć, divlji. Proždirao me. Grizao me i sisao svojim snažnim usnicama, posjedovao me na svaki mogući način, pokazivao mi da sam doista njegova.

Kao što sam trebala biti.

Dok sam svršavala u blaženoj, snažnoj eksploziji, njegov jezik harao je mojim ustima. Sve je bilo njegovo, moj dah, moja duša, sve.

Osjetila sam kako je sve tvrdi u meni. Izvikivala sam njegovo ime u dugačkom stenjanju. Nisam mogla prozboriti ništa osim jedne riječi. "Ethan" je bio jedini svijet koji sam poznavala.

"Volim te", dahtao je uz moje usnice kad je počeo svršavati.

* * *

BRYNNINO stezanje i stiskanje mog kurca bilo je veličanstveno. Tako -jebeno - dobro. Svaki grčeviti drhtaj njezine pice posjedovao je moj kurac. Osjetio sam kako mi se ukrućuju jaja i počeo sam svršavati. "Uhn... uhn... uhn", stenjavao sam i zabijao se u njezinu usku pičku. Moja mi se prekrasna djevojka veličanstveno podala.

"Jebote, da!" povikao sam dok su iz mene štrcali mlazovi vrele sperme i punili joj picu. Nastavio sam je jebati kroz cijelu tu ekstazu, držeći je za predivnu kosu. Jebanje. Ljubav. *Moja je.* Brynne... Misli su mi se bez reda i smisla rojile glavom dok sam se praznio u njoj, ali jedna je pomisao uvijek bila jasna. Kamo god me život odveo, Brynne će me uvijek posjedovati, imat će i moje tijelo i dušu.

Zauvijek.

Pustio sam njezinu kosu iz ruke, ispravio joj vrat i zario lice ispod njezina zatiljka. Udisao sam njezin cvjetni miris pomiješan s mirisom pice i usnama klizio po kralješcima njezina vrata. Saputao sam joj, milovao je, ljubio između riječi. Malo sam se smirio, ali bio sam svjestan da sam upravo jebao svoju ženu kao mahnit, u hodniku našega stana. "Jesi li dobro?" upitao sam je. "Mmmm hmm", prela je zavodljivo.

Pitao sam se što joj se mota po glavi. Ali čak i da znam, nisam ništa mogao učiniti drukčije. Kad sam izašao iz Oakleyjeve bolničke sobe, utonuo sam u mračne predjele svoga uma. Razumio sam da je posjet bio nužan, ali mrzio sam svaku sekundu koju sam proveo ondje. Sve što želim jest štiti Brynne od svega što bi je moglo povrijediti. Ali to danas nisam mogao. Morao sam stajati po strani i dopustiti da on opet stavi svoje ruke na nju.

Nemoj misliti na to bijedno govno.

Izvadio sam kurac iz nje i navukao hlače, i to samo zato da mi ne smetaju oko gležnjeva dok hodam. Za dvije minute ću ih opet skinuti.

Pomilovao sam joj veličanstveno izloženu guzu i lagano je stisnuo, upijajući pogled. "Tako si... jebeno... lijepa." Riječima se ni izbliza nije moglo opisati kako je izgledala u tom trenu. Jednostavno nije bilo riječi. I nikad se neću moći zasititi pogleda na nju.

Brynne je izvila leđa i protegnula se poput mačke. Izgledala je fino zadovoljena, ali ja još nisam bio gotov s njom. Ta očajnička ševa na vratima bila je samo zagrijavanje.

"Mislim da moram odmoriti noge", rekla je, još uvijek nagnuta nad stol, a prekrasne dugačke noge u crnim štiklama uokvirivale su joj ružičastu picu.

Preplavio me osjećaj krivnje. Naravno da želi odmoriti noge. Pa trudna je. Katkad si pravi kreten. Pomogao sam joj da se uspravi i okrenuo je prema sebi. "Oprosti zbog ovoga, malena. Dopusti da ti nadoknadim." Podigao sam je u naručje i poljubio je, zadovoljan što vidim kako joj seksi smiješak titra na usnicama. "Masirat ću ti stopala."

"Da, molim", zapjevušila mi je uz prsa.

I to je sve što je bilo potrebno da svijet opet postane lijep. Trebao mi je samo jedan njezin znak. Smiješak, riječ, dodir - nešto čime će mi poručiti da joj ne smetaju moji strahovi, da me još voli. I da mi se bliži još jedan zasljepljujući orgazam. A Brynne zaslužuje još najmanje dva. Uz doista divnu masažu stopala.

"Bit ćeš zadovoljena", rekao sam joj i polegao je na krevet.

Dok smo bili u Specijalnim snagama, svaki je zapovjednik imao jedinicu od pet ljudi. Bile su to male skupine za strateške operacije u kojima smo morali biti nevidljivi. Moji ljudi bili su najbolji vojnici Britanskih snaga. Mike, Dutch, Leo, Chip i Jackie. Taj dan, kad smo našli dječaka i njegovu mrtvu majku nasred ceste, bio je posljednji da smo svi bili živi i zajedno. Posljednji dan da su britanski sinovi, očevi, muževi i braća disali. Dvadeset dana kasnije ta se brojka svela samo na jednoga.

Mike je uz mene bio jedini koji je preživio zasjedu na cesti. Ali bilo bi mu bolje da nije...

LEŽALA sam u kadi, u mirisnoj kupki koja mi je grijala cijelo tijelo, i razmišljala o svemu što se dogodilo proteklih dvanaest sati. Isuse Kriste, trebat će mi duže od jednog namakanja u kadi da mi sve to sjedne.

Ethan je nakon našega drugog seksa zaspao tako čvrsto da se nije ni pomaknuo kad sam ustala iz kreveta. Obično bi odmah došao za mnom, čim bi čuo zvuk kade koja se puni, a vrlo često bi on ustao prvi i pripremio kupku. Ali večeras nije.

Pretpostavljala sam da je iscrpljen zbog cijele predstave u bolnici. Vidjelo se koliko je bio slomljen što mora tražiti od mene da odem tamo. Ali nismo imali izbora. Lucas Oakley će osigurati Coltu predsjedničku fotelju jer je igrom sudbine njegov sin postao ratni heroj. Mladom zgodnom vojniku raznesu nogu u ratu. A taj mladi, zgodni vojnik je sasvim

slučajno sin potpredsjedničkoga kandidata na predstojećim izborima u Sjedinjenim Američkim Državama. Ankete su već sada govorile da će to biti uvjerljiva pobjeda.

Što me je tu plašilo? Čim Lucas Oakley postane potpredsjednik, bit će samo korak od toga da jednog dana postane predsjednik. Srce me zaboljelo na samu pomisao. Uobičajena bi reakcija bila da protrljam mjesto koje me boli, ali nisam protrljala srce, nego sam milovala svoj trbuščić. Moj prvi nagon bio je zaštititi svojega malenog anđela. Danas sam učinila ono što sam morala. Morala sam osigurati da moja sramotna prošlost s Lanceom nikad ne naštetiti njegovu ocu, ali ni meni. I učinila bih to opet. Sve za mojeg anđela.

Lance... Kad sam se jutros probudila, on je bio zadnja osoba koju bih očekivala vidjeti. Nisam još bila spremna za susret s njim, ali bila sam dovoljno razumna da shvatim kako Lance Oakley neće nestati. Pogotovo ne sad. *"Brynnne, molim te, ponovno me posjeti. Moram ti reći koliko mi je žao zbog onoga što sam ti učinio."*

Bio je to još jedan šok. Žao mu je? Nisam znala kako shvatiti tu njegovu zamolbu, ali vidjela sam da Lance nije htio da to čuje itko drugi osim mene, jer to mi je rekao šapatom. Nije važno. Nisam mislila ikad otići onamo. To mi nije trebalo. Začudo, posve sam dobro prihvatila kako su se stvari odvile. Sve u svemu, posjet nije bio traumatičan kao što sam mislila da će biti. Bila sam snažna i odigrala sve što se od mene zahtijevalo. Lance također.

Nisam previše razmišljala o tome kakav će utjecaj sve to imati na moje emocionalno zdravlje. Jednostavno nisam imala ni vremena ni volje za to. Morala sam živjeti svoj život, s mužem koji me voli i koji treba moju podršku te s djetetom kojem ću biti sve na svijetu. Sva sranja koja su se u prošlosti dogodila s Lanceom sada će morati pasti u drugi plan, jer je u prvom planu samo moj sadašnji život. Nisam vidjela drugi način za krenuti dalje.

A namjeravala sam krenuti dalje. Opet sam stavila ruku na svoj trbuščić jer sam htjela osjetiti još djetetovih pokreta. Ali pretpostavljam da ono tog trena nije bilo raspoloženo.

Nisam htjela dopustiti Lanceu ni njegovom prepredenom ocu da mi zasmetaju u onome što trebam činiti. Doduše, taj me je posjet iznenadio jer se činilo da je Lance posve drukčiji nego onda kad smo bili zajedno. Još uvijek nisam mogla povezati muškarca kojeg sam danas vidjela u bolnici s muškarcem kojeg sam nekoć poznavala. Kao da je to bila neka druga osoba. Možda se promijenio tijekom proteklih godina. Tijelo mu je svakako bilo drukčije sa svim tim tetovažama.

"Neeeeee! Mike, oprosti, brate. Neću više nikad! Aaaa, kvragu, ne. MIKE! Bože, molim te, ne. KVRAGU! NE, MOLIM TE, NEMOJ TO UČINITI. NE... NE... NE!"

Ethan. Čula sam ga kako viče iz sobe i odmah mi je bilo jasno. Moj muškarac opet ima noćne more. Ustala sam iz kade i dohvatila ogrtač. Navukla sam ga preko svojega mokrog tijela i izjurila iz kupaonice. Ethan me trebao i ja sam mu morala pomoći. Vrlo jednostavno.

NAGLO sam se uspravio. Držao sam se objema rukama za vrat i pokušavao doći do zraka. *Diši, idiote. Unutra, van, unutra, van*

Ta mi je noćna mora bila najgora. Moja najgora muka, koja se nikad neće moći izbrisati iz mojega uma. Znao sam da sam osuđen nositi je sa sobom do kraja života. On je sada miran. Ponavljao sam si to svaki put kad bi me krivnja dovela do točke na kojoj sam trenutačno bio. Nije mi puno pomagalo, ali malo ipak jest. Nisam si mogao drukčije pomoći.

Unutra, van, unutra, van

"Ethane, ljubavi..." Čuo sam njezin nježni glas i znao da je ovaj put budna.

Bojao sam se pogledati je. Bojao sam se podići glavu i suočiti se sa svojom slatkom djevojkom. Ako je pogledam, vidjet će moj sram i moju slabost. Tko zna što sam sve vikao... Mislio sam da ću povratiti.

Ali Brynnne ovaj put nije učinila ono što inače čini. Nije se uzrujala i nije zahtijevala da počnem govoriti. Nije me osuđivala ni ispitivala. Samo je stavila svoju nježnu ruku na moja prsa i privila se uz mene tako da joj mogu udisati miris i znati da sam tu, da nisam izgubljen

u svojoj prošlosti. Dala mi je do znanja daje pokraj mene. "Tu sam. Volim te", šapnula mi je na uho. "Kako ti mogu pomoći?"

Preplavilo me beskrajno olakšanje kad sam čuo te riječi. Čvrsto sam je zagrlio. Grlio sam je kao da je to bila moja borba za goli život. Grlio sam svoju djevojku jer ona jest bila moj život.

KOSA joj je na zatiljku bila još vlažna. Mogao sam se satima igrati njome. Volio sam njezinu mekoću, teksturu, miris, sve.

Čim me Brynne pitala kako mi može pomoći, pokazao sam joj. Mislim da je već znala što treba jer mi je i prije "pomagala" i dopuštala mi da pronađem mrvu utjehe u njezinu tijelu. Seksom sam tjerao demone. Nakon toga uslijedio bi teži dio. Dio u kojem sam se ispričavao zbog svoje zvjerske reakcije i zbog toga što mi služi kao sredstvo za smirenje.

Oboje smo ležali na boku, jedno uz drugo. Udisao sam njezin miris i milovao našu mrvicu. Nadao sam se da ću osjetiti udarac ili kakav pokret, ali još nisam bio te sreće. Brynne je stavila ruku na moju i zadovoljno uzdahnula. Zbog toga sam se puno bolje osjećao. Zadovoljna Brynne je dobar početak.

"Oprosti, malena", konačno sam joj šapnuo. "Žao mi je... "

"Nema ti zbog čega biti žao, Ethane. Nikad. Želim da znaš da sam ovdje i da te volim. Samo mi je to važno." Pospano je zijevnula i potapšala me po ruci. "A sad spavaj."

Otvorio sam oči. Jesam li je dobro čuo? Neće me ispitivati o tome što sam sanjao ili zahtijevati da odem psihiću i razgovaram o sranjima iz svoje prošlosti? Zanimalo me otkud sada ta promjena.

"Brynne?" Njuškao sam joj rame.

"Hmm?"

"Nisi uznemirena zbog onog što sam noćas radio? Zbog moje noćne more?" upitao sam oprezno. Prislonio sam usnice na njezinu kožu čim sam izgovorio to pitanje. "Razgovarala sam s doktoricom Roswell o tvom PTSP-u."

Na trenutak sam se borio s osjećajem izdaje, ali otjerao sam ga jer sam bio siguran da ću dobiti objašnjenje. Brynne nije bila brzopleta kao ja. Promislila bi prije nego što nešto kaže. Uglavnom. Da sam bio na njezinu mjestu, učinio bih isto. Moje stanje više nije bilo tajna za nju. Zašto bih se pretvarao s jedinom osobom kojoj mogu vjerovati.

"Nisam joj rekla puno, samo da te proganjaju sjećanja iz vremena kad si bio ratni zarobljenik. Pitala sam je kako ti ja mogu pomoći." Okrenula se licem prema meni, a njezin je izraz govorio više od riječi. "Zato što te volim, Ethane, i učinit ću sve da te izbavim iz tog mraka."

"Ti to već činiš. Činiš to od samog početka", rekao sam joj. "Ti si jedino što mi pomaže." Dodirnuo sam joj jagodicu i poželio da joj mogu reći kako više nikad neću imati noćne more ni ružna sjećanja niti ću je buditi svojim ludilom usred noći.

"Dr. Roswell mi je objasnila nešto o načinu na koji djeluju traumatska sjećanja", otpočela je Brynne oprezno, a glas joj je zvučao poput najnježnijeg milovanja.

"Što je rekla?" usudio sam se upitati.

"Rekla mi je da ljudi koji pate od PTSP-a čine sve što mogu kako bi izbjegli podsjetnike na traumatske događaje. To im je previše bolno i zastrašujuće." *Doktorica Roswell je upravu.*

Polako je odmahнула glavom. "I zato te više neću ispitivati... Samo ću biti uz tebe. Pružit ću ti što god ti treba. A seks? Ako treba, bit će samo seksa. Ne moraš razgovarati ako ne želiš." Utihнула je, a potom mi je nježno dodirнула obraz. "Kad sam te prije tjerala da mi pričaš o svojim noćnim morama, samo sam ti otežavala stvar. Sad to znam. Tako mi je žao, Ethane. Tada sam mislila da će ti razgovor pomoći. Nisam znala da te tako još više boli..."

Poljubio sam je i prekinuo njezinu rečenicu. Dovoljno sam čuo. Čuo sam predivne riječi koje su mi govatile da me prihvaća, a one su pomagale mojem izlječenju više nego išta

drugo. Možda ću sada, uz njezinu bezuvjetnu podršku, smoći hrabrosti potražiti stručnu pomoć.

Brynne je zavukla ruke u moju kosu i čvrsto me stisnula, pokazavši mi tako da će sve vrijeme biti uz mene. Bože, nisam mogao riječima izraziti koliko sam je volio. To je bilo nešto što ću morati držati u sebi. Bio sam jedini koji je znao dokud seže moja ljubav prema Brynne.

Kad smo se prestali ljubiti, još sam je dugo samo grlio jer nisam mogao podnijeti da je pustim iz naručja. Jednostavno nisam. Nisam je pustio iz ruku, sve do jutra.

Deseto poglavlje

19. listopada Škotska

BRYNNE i ja bili smo odjeveni za vjenčanje, ali ne kao mladoženja i mlada. Čast je ovaj put pripadala Neilu i Elaini. Ako Neil dosad već nije svisnuo od nervoze.

“Izdubit ćeš rupu u podu ne prestaneš li koračati kao luđak. Hoćeš li još i sjesti u kut i njihati se naprijed-natrag?” Nisam se mogao svladati. Prilika da zafrkavam Neila bila je preslatka da bih je propustio.

Neil mi je uputio bijesan pogled i nastavio koračati. “Lako je tebi reći, sada kad si oženjen. Sjećam se koliko si šizio u onoj sobi prije nego što si razmijenio zavjete s Brynne. Pušio bi tri cigarete odjednom da nismo dobro sakrili tvoje zalihe.”

Odmahnuo sam glavom u čudu. Dakle, oni su maznuli moje cigarete. Supci. “Stari, gle, sve će biti okej, i to vrlo brzo. Već me počinješ zabrinjavati.”

Neil je prestao koračati. “Ne osjećam se dobro”, procijedio je. “Treba mi vode.”

“Mislim da ti zapravo treba boca viskija, ali bit će sve u redu.”

Slabašno je kimnuo glavom i duboko disao. “Koliko je sati?”

“Dvije minute više odonda kad si me posljednji put pitao.” Sažalio sam se na tog jadnika. Stvarno je bio očajan. Stoga sam mu prišao i potapšao ga po leđima, onako bratski, te izrekao sitnu laž. “Vidio sam je u haljini, spremnu za tebe. Maloprije sam provirio u onu sobu, htio sam škicnuti svoju djevojku.” Nisam vidio Elainu, ali on to nije morao znati. Ali zato sam vidio Brynne, u svijetloplavoj haljini. Seksi. Htio sam se uvjeriti da je dobro jer ju je jutros boljela glava.

Neil je odmah stao ispaljivati pitanja i bio je previše očajan da bi pričekao moje odgovore -koji bi, naravno, bili izmišljeni, ali moje iskrivljavanje istine nije bilo važno u ovom trenutku. Moj je zadatak bio dovesti ga do oltara u jednom komadu, na nogama, a ne u nesvijesti. “Vidio si je? Kako je? Je li izgledala nervozno? Je li izgledala kao da se brine zbo...”

Dobro sam lagao, što uopće nije bilo teško. Elaina je sigurno izgledala lijepo, kao i uvijek. “Izgledala je prekrasno i kao da jedva čeka da vas spoje zauvijek, gorilo jedna. Trebam li ti donijeti nešto za smirenje?”

Moj komentar očito je bio učinkovit jer se Neil konačno malo pribrao i odbrusio mi. “Sjetit ću se ovoga kad Brynne bude trebala roditi, a ti se pretvoriš u hrpicu želea na podu. Bez brige, ponudit ću ti tablete za smirenje i uzvratiti uslugu”

Da, kvragu. U pravu je. Tog trenu nisam htio razmišljati o porodu. Počnem li, razlit ću se po podu, skupa s Neilom. Bio sam uvjeren da izgledam kao Simba kad čeka hranu; zinuo sam i ostao tako sve dok se nisam malo pribrao i konačno zatvorio usta. Neil mi se pobjedonosno nacerio, a potom odmahnuo glavom. Pogledao sam na sat i odlučio priopćiti mu brutalnu istinu. Bio mi je najbolji prijatelj i zaslužio je znati što ga čeka. Preživjet će, kao što smo svi mi preživjeli. “Okej, bit ću iskren. Cijela ceremonija je totalni stres i sranje i ne mogu ti nikako pomoći. Dobra je vijest da za nekih pet sati možeš početi svoju bračnu noć, a taj dio zlata vrijedi.” Napravio sam pokret rukom kao da je ona avion koji fino klizi.

Neil me pogledao kao da sam najveći idiot na svijetu. Slegnuo sam ramenima, a potom smo obojica prasnuli u smijeh, što je odagnalo svu napetost. Izgledao je bolje, a to je bio glavni cilj mog priznanja. Neil će biti dobro. Nisam poznavao snažniju i odaniju osobu od njega. To su bila dva razloga zašto je bio moj prijatelj i moja desna ruka. Konačno je sa svojom djevojkom, nakon toliko godina čekanja. Bio sam sretan zbog njega i bila mi je čast što mu pružam podršku na dan njegova vjenčanja.

“Idem”, rekao sam mu i ostavio ga nasamo s njegovom budućom punicom. Neil je imao sreću s njom. Caroline Morrison bila je divna žena i dobra majka. Sušta suprotnost

mojoj punici, pomislio sam i napravio grimasu. Neilu je sigurno lijepo.

Izišao sam i pogledao u svoj Rolex. Ako budem brz, stići ću popušiti cigaretu prije nego što nas budu zvali unutra.

Brdoviti krajolik koji je okruživao imanje jednostavno je oduzimao dah, a Neilova je kuća bila prava ladanjska utvrda. Stajao sam ispod procvjetalog stabla i zapalio cigaretu. Odluka da potražim stručnu pomoć za svoje probleme već je umanjila moju tjeskobu, a sve zahvaljujući Brynne. Samo njoj. A odluka da prestanem pušiti? Taj mi dio nije tako dobro išao. Ali korak po korak, rekao sam samome sebi i uvukao dim.

Ugasio sam cigaretu i gledao gdje ću baciti opušak. Nisam ga htio zagurati u džep jer ne bi izgledalo baš lijepo u ovakvoj prigodi, ali činilo se da ću morati.

“Ethane?”

Okrenuo sam se i ugledao osobu za koju sam mislio da je više nikad u životu neću vidjeti. Imao sam osjećaj da mi se srce raspada i nestaje iz grudi. Kao da sam zapeo u vremenu. Moja me je prošlost pronašla.

“Sarah... “ Jedva sam izgovorio njezino ime. Stajala je tu, preda mnom, nakon toliko vremena. Bila je prelijepa, kao i uvijek. Činilo se da nije nimalo ostarjela. Uputila mi je osmijeh, a srce me je još više zaboljelo. *Nemoj mi se smiješiti, Sarah. Ne zaslužujem tvoj osmijeh.*

Ispružila je ruke prema meni i zagrlila me, a ja sam zatvorio oči, u strahu od svih osjećaja koji će me preplaviti, u strahu od sudbine koja ju je opet vratila na moj put.

“JESI li dobro?” upitala me Brynne nježno. Zabrinuto me je gledala. *Ne baš.* “Jesam. Zašto pitaš?”

Slegnula je ramenima i prevrtala vilicom po tanjuru. “Tijekom ceremonije izgledao si kao da te nešto muči. I sad tako izgledaš”, rekla je tužno.

Priberu se. “Ne, ljubavi.” Zagrlio sam je oko vrata, nježno privukao k sebi i poljubio u čelo. “Još uvijek te boli glava?”

Kimnula je. Protrljao sam je po zatiljku i nježno joj masirao vrat.

“Mmmm, to stvarno pomaže” promrmljala je i protegnula vrat da je mogu lakše masirati. “Drago mi je. Hoću da malo pripaziš dok...”

“Ethane, nisi me upoznao sa svojom ženom”, prekinula nas je Sarah prišavši nam s leđa. Njezin veseo izraz lica bio je samo maska radi cijele situacije. *Sranje.*

POČELO je.

Dakle, Sarah je danas odabrala mučeništvo. Jednostavno je odlučila baciti se na tračnice pred jurećim vlakom. Pokušao sam shvatiti njezine motive, ali nije mi išlo. Htjela je upoznati Brynne... moju ženu i Htjela je znati sve o našem raskošnom vjenčanju i medenom mjesecu? Radosno je slušala o bebi i bilo joj je zabavno što ne želimo znati unaprijed hoće li biti djevojčica ili dječak. Htjela mi je čestitati na uspjehu u vođenju tvrtke?

Zašto? Kako uopće podnosi slušati sve to? Ja zasigurno ne bih mogao. Trebalo mi je da se maknem odande.

Ali nisam se imao kamo sakriti. Mogao sam samo zaviriti u čašicu. Ili u više čašica. Bilo je to najbolje što sam mogao, s obzirom na situaciju.

Nalazim se na vjenčanju bivšeg vojnika, a pokraj mene je moja trudna žena...

Ako se napijem, možda umrtvim osjetila dovoljno da izvedem predstavu radosna čovjeka, prikladnu za vjenčanje. A možda i ne uspijem.

Bilo je dobro što Brynne nije bila raspoložena za tulumarenje. Tako možda neće primijetiti koliko je njezin muž sjeban u glavi.

Mislio sam kako sam dobro podnio situaciju sa Sarah, uzevši u obzir da me iznenadila i da nisam imao vremena pripremiti se, sve dok nisam morao govoriti pred gomilom ljudi. A Brynne je bila pokraj mene, puna majčinskoga sjaja, i uživala je u trenutku. Nije pošteno.

Ne govori to. Ništa od ovoga nije pošteno. Ne za Sarah. I sigurno ne za Mikea.

Bio sam previše smeten tijekom obreda da nisam previše pratio što Brynne od svega toga primjećuje. Ali moja me je djevojka predobro čitala. Nisam htio da se brine, jer se ionako nije osjećala dobro. Nisam to htio dopustiti.

Mislio sam da ću nekako izdržati večer, sve dok mi Sarah nije prišla kad sam otišao po svježu vodu za Brynne. Došla mi je reći da mora otići... sa suzama u očima. Nadala se da će moći ostati, radi Neila, ali čim je stigla ovamo i vidjela nas obojicu, bilo joj je preteško. Bilo joj je previše bolno. Stoga je morala otići.

A ja sam počeo piti.

“KAKO je tvoja glavobolja?” upitala je Gaby.

“Nažalost, još uvijek je ovdje”, odgovorila sam kiselu. “Jedan od simptoma trudnoće koji nije baš lijep, a još mi je gore što ne mogu uzeti ništa protiv bolova.” Podigla sam čašu punu hladne vode i prislonila je na čelo.

“Ali lijepo izgledaš, ako ti to imalo pomaže”, rekla je dok je prebivala po svojoj haljini djeveruše. “Imaš lijepu haljinu koju sad možeš dodati svojoj kolekciji lijepih haljina.” Slegnula je ramenima. “Ja sam ih već podosta skupila.” Elaina nas je obje zamolila da budemo djeveruše, a Gaby je to bio drugi put u sedam kratkih tjedana da je u toj ulozi. Prvo na mom vjenčanju, a sad i na Elainom - sigurno se već utapa u moru sentimentalnosti i moli da je netko izbavi.

“Voljela bi da možeš biti negdje drugdje, ha?”

“Ne, naravno da ne bih. Želim biti ovdje, Bree.” Uputila mi je pogled koji mi je govorio puno više od njezinih riječi. Dobro sam poznavala svoju prijateljicu i stoga sam vrlo lako mogla od nje izvući što je muči.

“Izvrсна si lažljivica, draga”, nježno sam je potapšala po ruci. “Ali znam koliko Elaina cijeni što si ovdje.”

“Ali ne lažem”, odvrtila je tvrdoglavo i otpila gutljaj nekog alkoholnog pića koje je divno izgledalo i koje ja ne smijem piti. “Ne bih htjela biti igdje drugdje osim ovdje, uz Elainu, na dan njezina vjenčanja.”

Nasmiješila sam se svojoj najboljoj prijateljici, koja nikako da postane svjesna svoje ljepote. Gabrielle Hargreave bila je prekrasna žena, kose boje mahagonija, zelenih očiju i savršena tijela, ali činilo se da ona to ne vidi. Muškarci su oduvijek uzdisali za njom. I na ovom vjenčanju bilo je muškaraca koji su je gledali. Jedan od njih bio je Ivan, Ethanov rođak.

“Onda? Što je s tobom i Ivanom?” Bacila sam pogled na šank gdje su Ethan i Ivan čavrljali uz pivo. Uz velike količine piva. Činilo se da je moj muž na dobrom putu napiti se. I Ethan i ja smo bili dio ceremonije, isto kao što su Neil i Elaina bili dio naše. Pretpostavljam da si pokušava olakšati napetost, a imao je pravo na to. Ali činilo mi se daje tijekom obreda bio malo nervozan. Pitala sam se zašto. Ovo bi trebali biti sretni trenuci. Njegov najbolji prijatelj upravo se ženi djevojkom koju voli već godinama. Ethanovo ponašanje nije imalo smisla, čak ni za njega.

“Kako to misliš?” Gaby je usmjerila pogled prema Ethanu i Ivanu. Nije mi promaklo da je i Ivan pogledao nju, u istom trenu. “Upoznali smo se na tvom vjenčanju, naravno, jer smo bili kum i kuma. Bili smo prisiljeni jedno drugome praviti društvo.”

“Prisiljeni, ha? Ivan je tako drag... i zgodan. Zašto netko ne bi htio biti u njegovu društvu?” Osjetila sam da mi nešto skriva. I pokušavala sam to izvući iz svoje najbolje prijateljice. Nisam zaboravila što mi je Ethan rekao o onoj večeri kad se uključio alarm na svečanosti u Mallertonovu čast, kad su svi morali brzo napustiti zgradu. Ethan ih je vidio blago raščupane; izgledali su kao da su bili zajedno. Ethan je znao kakve žene voli njegov bratić, a više mi je puta rekao da Gaby ima sve ono što on traži.

“Paaa... mislim da je on vrlo... hmm... zanimljiv tip.” Smotala je ubrus svoga koktela u oblik čačkalice. “Pričao mi je o Mallertonovim slikama na svojem imanju u Irskoj. Htio bi da se vratim tamo i napravim katalog za cijelu zbirku.”

Ahaaa, tu smo. Nervozno igranje ubrusom, mucanje, rumeni obrazi, sve mi je ukazivalo na to da su Ethanove pretpostavke bile istinite. “U Irsku?” upitala sam. Njezin nevini pogled nije me zavarao.

“Koristila si riječ vratim tamo. Kao da si već bila na njegovu imanju u Irskoj.” Upitno sam je pogledala. “Gaby, jesi li otišla pogledati Ivanove slike a da svojoj najboljoj prijateljici nisi ništa rekla o tome?”

“Paaa, jesam. Poslao me Paul Langley da pogledam kakve su.” Ali odmahнула je glavom. “Trenutak nije bio dobar za mene.” Otpila je još jedan gutljaj pića i spustila glavu. Izbjegavala je pogledati me u oči.

“Dobro, možda nađeš bolji trenutak za ponovni odlazak tamo. Slike su sigurno veličanstvene ako su imale nalik mojoj *Lady Percival*.” Odlučila sam prekinuti sa svojom istragom - zasad. Bilo je jasno da ne želi više govoriti o tome, a ja je nisam htjela povrijediti spominjući nešto čega se ona nije željela sjećati.

“Da, nadam se.” Pogledala je u mene i postavila mi iskreno pitanje. “Kako se nosiš sa svojom političkom slavom?”

Glatka promjena teme, Gaby. Sad je na meni bio red izbjegavati razgovor. “Nastojim ne misliti o tome”, lagala sam. “Oboje smo trebali odglumiti predstavu, a to smo i učinili. A sada samo želim nastaviti dalje i ostaviti prošlost iza sebe, znaš?”

“Znam, draga prijateljice.” Nježno mi je stisnula ruku, a potom otišla potražiti Bennyja, koji je bio fotograf na vjenčanju.

“SMIJEM li ti se pridružiti?” začuo se svilenkast glas.

Dillon Carrington je doista bio tu. Rekao je da će doći na vjenčanje kad smo se sreli u Italiji. Bio je jedan od mladoženjinih kumova, a sve su žene uzdisale za njim. Kao velika zvijezda automobilskih utrka, vjerojatno je već bio naviknut na takvo što. Usto je bio tamnoput i zgodan. Jednostavno je bio prelijep. I bio je vrlo svjestan toga. “Smiješ. Ako voliš druženje s trudnicama koje su mrzovoljne jer ne smiju piti vino.” Namignula sam mu.

Nasmijao se i privukao stolac kako bi sjeo. “Čuj, trudna ili ne, jako si zgodna, pa čak i ako si malo luda zbog nedostatka vina. Mogu li ti kako pomoći?”

Odmahnula sam glavom i nasmiješila se. “Dobro sam. Opuštam se i promatram ljude. To mi je omiljena zabava.” “Stvarno? A znaš li da neki ljudi vole promatrati tebe na fotografijama?”

Je li on možda očijukao sa mnom? Ako jest, zašto svoju pažnju poklanja meni kad može imati bilo koju slobodnu djevojku na ovom vjenčanju. “Vidio si moje fotografije, Dillone?” Skupio je usnice, kao da pokušava zatomiti smiješak. “Da, Brynne. Jesam.” Lagano mi se naklonio. “I u cijelosti ih odobravam.”

Prasnula sam u smijeh. “Ethan ih ne odobrava.” Kimnuo je i lagano nakrivio glavu, kao da razmišlja. “Mislim da znam zašto se tako osjeća. Ethan čuva ono što je njegovo. Takav je i zbog svoje profesije, a ne zaboravimo da te tek šćepao s tržišta. Mogu zamisliti koliko mu fotografije smetaju.”

“Da, znam.” Duboko sam udahнула i razmislila o tome iz Ethanove perspektive. Sto da je on model i da žene gledaju fotografije na kojima je gol? Ne bi mi se to svidjelo. Iskreno, mrzila bih to. Odlučila sam brzo promijeniti temu i popraviti raspoloženje. “A gdje je tvoja zgodna djevojka, Dillone? Zašto ne plešeš s njom?”

“Oh, Gwen? Ona mi nije djevojka, samo mi je pratilja za ovaj vikend.” Uputio mi je vragolast smiješak koji mi je govorio više o njegovim seksualnim navikama nego što sam htjela znati. Na čelu mu je pisalo NEVOLJA, velikim tiskananim slovima, a Ethan ga je točno

opisao kad je rekao da on nikad nema djevojku, nego pratilju. "Ne plešem s njom jer to trenutačno čini tvoj muž."

DILLON se nasmijao mojoj reakciji. Ethan je doista plesao s Dillonovom "pratiljom", dugonogom Gwen. Izgledala je kao da uistinu uživa u plesu s mojim mužem. A on je samo izgledao pijan. *Nimalo mi se ne sviđaš, Gwen.*

"Htio sam te pitati hoćeš li plesati sa mnom, ali nisi izgledala baš spremna za to kad sam ti prišao i bojao sam se da ćeš me odbiti." Njegove svijetlosmeđe oči vragolasto su sjale.

Bacila sam kratak pogled na Ethana i ustala kako bih si poravnala haljinu. "Dillone, rado ću plesati s tobom."

Dillon je bio tako dobar plesač da sam i ja izgledala dobro na plesnom podiju s njim. I bilo je zabavno. Kad bi me zavrtio, haljina bi mi lepršala na sve strane i uživala sam u tome. Prvi put danas osjećala sam se lijepo i privlačno, a ne kao čudna, trudna djeveruša koja sjedi na svojem sve većem dupetu i pilji u druge ljude kako se zabavljaju.

Kad je zasvirala "Bloodstream" grupe *Stateless*, zahvalila sam Dillonu na društvu i potražila Ethana. Bila je to jedna od mojih omiljenih pjesama i podsjećala me na Ethana i na moj odnos s njim. *I think I might have inhaled you - lean feel you behind my eyes - you gotten into my bloodstream - I can feel you flowing in me?*² Nije mi padalo na pamet da na tu pjesmu plešem i s kim osim sa svojim mužem. Ali nije više plesao s Gwen. Kamo je, dovraga, otišao? Moj muž treba plesati sa mnom na ovom vjenčanju, a ne s nekakvom ženskom koja je lijepa i mršava. Moje se tijelo prebrzo mijenja...

Iskreno, stvarno me razljutio. Doslovce me ostavio samu i otišao za šank piti s dečkima, a nakon toga je išao plesati s drugom ženom. Nije mi se svidio osjećaj koji me obuzeo i prvi put otkad poznajem Ethana činilo mi se da me izbjegava. Ali zašto? Jutros je sve bilo u redu, a nakon obreda mi je prišao kako bi se uvjerio da sam dobro - brinuo se zbog moje glavobolje. Bio je nježan i pažljiv, kao i uvijek. Ali kasnije, kad je počela zabava, činio se dalek i otišao je na muško druženje s Ivanom i Elaininim bratom. Možda mu ide na živce sentimentalnost vezana uz vjenčanje?

On je bio taj koji je ustrajao na ženidbi, podsjetila sam samu sebe. Ja nikad nisam zahtijevala prsten. Sve je započeo Ethan i bio je uporan u zamisli da se odmah vjenčamo. Ako se sada premišlja, onda je malo zakasnio.

Kako se u ovom trenu ponašao? Kao potpuni šupak! Bio je veliko razočaranje svojoj trudnoj i čangrizavoj ženi.

Poljubila sam mladu i mladoženju i pozdravila se s Benom i Gaby. Rekla sam im da moram otići zbog glavobolje. Pretpostavljala sam da ću ostatak ekipe vidjeti sutra na doručku. Kad sam se vratila u sobu, obukla sam dugačku, udobnu spavačicu i smjestila se u krevet. Osjećala sam se napuštenom i pitala se kad će se pojaviti i pridružiti mi se. Kad-tad će doći, to sam znala.

Jer nas dvoje imali smo nešto posebno. Vjerovala sam mu iako se sada ponašao kao kreten. Znao je kako stvari stoje kod mene. Tražim iskrenost i odanost. Ako toga nema, onda nas više ništa neće držati zajedno.

Dobar seks ne znači ljubav.

Za mene je ljubav odanost i povjerenje.

Kad bi Ethan prevario, okrenula bih se i otišla, zauvijek. Oboje smo to znali.

Jedanaesto poglavlje

DAO sam joj pola sata prije nego što sam pošao s njom uza stube. Htio sam još malo pričekati tako da me alkohol još malo otupi, da me učini ugodnijim i sigurnijim za okolinu. Ali nisam više mogao izdržati bez nje. Trebalo mi je moje sredstvo za smirenje. Neil mi je to jednom bio rekao. Brynne je tvoj lijek. Ništa me nije moglo izvući iz mojega pakla... osim nje.

Lakše sam disao znajući da neću morati puno govoriti. Njezino novo pravilo da me pušta na miru s mojim demonima uvelike mi je pomagalo. Pomagalo mi je sve što dolazi od nje.

Kad sam došao u sobu, ona je spavala, kao što sam se i nadao. Skinuo sam odijelo, uvukao se pod plahte i privio se uz nju. Dovoljan mi je bio udisaj njezinog cvjetnog parfema i već sam se osjećao bolje. Dobio sam nadu da ću uspjeti otjerati sve ružno. Privio sam se uz njezin vrat i zario lice u njezinu kosu. Bio je to najljepši osjećaj koji sam doživio cijele večeri.

Brynne je bila toliko velikodušna i uvijek mi se podavala. Nikad joj nije smetalo kad bih je probudio usred noći radi jebanja.

A sad sam je morao jebati.

Morao sam utopiti krivnju.

MAKNUO sam pokrivače i vidio da na sebi ima nekakvu spavaćicu koja ju je pokrivala od glave do pete. Takvo nešto vjerojatno je nosila moja baka... kad je prešla osamdesetu. Ta ružna stvar svakako je kandidat za kantu za smeće. Skrivala je svu njezinu ljepotu od mene, a to me frustriralo. Usto sam bio i pomalo pijan, što mi nije pomagalo u mojim prosudbama. Nekako sam pronašao mjesto gdje se ta stvar otkopčavala, zavukao prste između dva dugmeta, a potom rasparao tu krpeticu na dva dijela, sve do kraja. Najprije sam ugledao njezine gole sise, a potom i ostatak tijela. Odmah mi je bilo bolje. Kurac mi je bio tvrd i čvrst kao stijena. Probudila se uz vrisak.

"Šššš." Pokrio sam joj rukom usta i brzo prislonio usnice na njezinu bradu. Nisam htio posjetitelje koji će doći i zapitkivati je li sve u redu. Mjesto je vrvjelo takvim ljudima. Širom je otvorila oči i nije izgledala zadovoljno što sam joj upravo poderao spavaćicu. Ali to me nije omelo. "Samo sam se riješio te ružne spavaćice na tebi. Bila mi je grozna." Maknuo sam ruku s njezinih usta i poljubio je. Prvo je nešto mrmljala pod mojim usnicama, sva napeta, ali čim je osjetila moj jezik, reagirala je drukčije i stala se topiti u mojemu zagrljaju. Pustila je da igram svoju igru i daje uzmem. "Mrzim tu spavaćicu, ali volim tebe." Ljubio sam joj vrat i klizio sve niže, dok se nisam zaustavio među sisama, a potom sam jezikom navalio na njezinu bradavicu. Izvijala je leđa kako bi mi se primaknula bliže. Lizao sam joj propupali ružičasti vršak i kružio po njemu jezikom sve dok nije počela stenjati.

"Sad je bolje", rekao sam joj. "Moram vidjeti svoju prelijepu ženu... svaki centimetar njezina tijela." "Ethane?"

"Šššš, malena", umirivao sam je, "samo osjeti ono što ću ti dati."

Ljubio sam je sve niže i pomilovao joj trbuščić. Raširio sam joj bedra i uživao u veličanstvenom pogledu. Oduzimala mi je dah, kao i uvijek. Njezina pička... nije bilo riječi kojima bih je mogao opisati. Udisao sam joj miris i opijao se njime. Bio je to jedinstven miris i predivan okus. Odmah bih je poželio imati.

Lizao sam joj unutrašnjost bedara i svakom sam posvetio jednaku količinu pažnje. Na kraju se više nisam mogao kontrolirati. Morao sam imati tu slatku pičku u ustima. Počeo sam polako i prvo sam samo lickao njezine baršunaste nabore, kružio jezikom, zašiljivši ga u oblik sićušnog kurca. Izvijala se pod mojim ustima i kružila bokovima u ritmu koji sam joj ja nametnuo. Mogao bih tako cijelu noć, dokle god ona uživa u mojoj gozbi ili dok mi ne kaže da prestanem.

Predivan zvuk njezina ubrzana disanja otopio je moju tjeskobu, odagnao sve moje muke. Taj mi je zvuk govorio koliko ona uživa. Gurnuo sam dva prsta u njezinu vlažnu toplinu i lagano ih savio kako bi kliznula do one posebne točke, kad se dogodila čarolija.

Naglo se izvila i glasno zastenjala, jer moji su prsti pronašli njezinu G-točku u isto vrijeme dok je moj jezik nasrtao na klitoris. Bila je to eksplozivna kombinacija. Za manje od dvije minute Brynne je svršavala i izvikivala moje ime, baš onako kako sam volio. Bila je to čista ljepota.

Kad je zadrhtala na valovima svojega drugog orgazma, stavila je ruku na moju glavu. Znao sam što to znači. Bila je spremna za moj kurac.

Klizio sam usnicama s njezine pice nagore, podigavši joj pritom noge. S nestrpljenjem je uzdahnula dok sam je namještao da primi moj kurac.

Nasmijao sam se vidjevši koliko je frustrirana kad sam joj nekoliko puta kurcem protrljao klitoris.

“A sad ću te jebati, malena”, prošaptao sam i gurao joj ga unutra. Bio sam potpuno svjestan da gubim kontrolu čim je moj glavić poljubio njezinu sklisku toplinu. Nestao sam u magli seksa i požude, u magli veličanstvenog jebanja.

Čvrsto stezanje njezine pičke oko mojega kurca dok sam klizio duboko u nju isisalo je iz mene sav zrak. Primala me od početka do kraja, prihvaćajući moj napad koji nisam mogao kontrolirati. Nikad nisam mogao kontrolirati svoju potrebu da budem u njoj. To mi je bilo neizvedivo. Jer to je bilo moje jedino utočište na ovom svijetu.

Kako je strast rasla, osjećao sam sve snažnije stiskanje, sa svakim svojim prodiranjem u tu sklisku pičku. Počela je dahtati i kružiti bokovima kako bi se trljala baš ondje gdje joj je potrebno. A ja sam gurao sve jače i spazio izraz njezina lica kad je vidjela da će se to dogoditi. Bio je to izraz pobjede. Voljela me gledati kako svršavam, isto kao što sam i ja volio gledati nju.

Kurac mi je bio nabrekao, spreman za erupciju.

Gledala me s vatrenim sjajem u očima, a ja sam je uhvatio za vrat i držao da se ne miče. Gurnuo sam joj palac u usta, a ona je kružila jezikom po njemu i sisala ga. Jaja su mi se ukrutila i počeo sam se prazniti u njoj. Preplavila me bujica zadovoljstva.

Maknuo sam se u stranu prije nego što sam se srušio, pazeći da joj ne pritisnem trbuh. Brynne je pokušavala povratiti dah, omamljena od orgazma, a moj je kurac još pulsirao u njoj. Maknuo sam ruku s njezina vrata i uhvatio je za sisu. Mogao sam osjetiti kako joj srce tuče pod tim bujnim, mekanim mesom. Moje srce.

“Što je to sad bilo?” upitala me nakon nekoliko trenutaka. Bilo je teško pročitati joj izraz lica jer su joj oči drukčije sjale pod svjetlom lampe.

“Tvoj muškarac upravo te dobro izjebao, ljepotice moja”, zadirkivao sam je. Stisnuo sam joj sisu, koju i dalje nisam puštao iz ruke, pa se protrljao bokovima o njezinu picu.

“Ne govorim o jebanju, Ethane. Taj sam dio jako dobro razumjela, još kad si mi poderao spavaćicu. Želim znati zašto si me ostavio na vjenčanju svojega najboljeg prijatelja i otišao se opijati.”

Osjetio sam kako mi je kurac uvenuo čim mi je postalo jasno kako se ona morala osjećati. U očima sam joj vidio bol i tugu... čak su se nazirale suze.

Osjećaj euforije brzo je nestao kad sam postao svjestan što sam joj učinio. *Ne zaslužujem je. Nikad je neću zaslužiti.*

GLEDALA sam kako mu samozadovoljan smiješak nestaje s lica. “Je li se nešto dogodilo, Ethane? Misliš li da si pogriješio što si se oženio mnome? Jesi li nesretan... sa mnom i s djetetom... jer se moje tijelo mijenja?”

Morala sam ga to pitati. Znao je kako funkcioniram - samo uz istinu. A uz njega sam se osjećala sigurnom, od samog početka, jer uvijek je bio tako izravan i iskren. Voljela sam tu

njegovu osobinu. Uvijek bi mi govorio što mu je na umu, kakve su mu želje, i tako bi mi pomagao shvatiti što mu treba. Ali njegovo čudno ponašanje večeras samo me je zbunilo i povrijedilo.

“Oh, malena... ne! Zaboga, ne!” Mahao je glavom u čudu. “Brak s tobom je najbolje što mi se dogodilo u životu, Brynne. Misliš da nisam sretan s tobom i djetetom? Zašto?!”

Držeći me i dalje za dojkicu, nadvio se nada mnom i primaknuo lice mojemu. Njegove tamnoplave oči istraživale su moje, intenzivno me gledajući u potrazi za odgovorom.

“Povrijedio si me. Ostavio si me za onim stolom i otišao piti. Nikada ne radiš tako nešto, Ethane. I zašto si plesao s Gwen, a ne sa mnom?” Ta tužna pitanja samo su izletjela iz mojih usta i ponižavala me, ali nisam se mogla zaustaviti. Hormoni su krivi za to.

“Tko?”

“Gwen, ona mršava plavuša.” Nije mogao izgledati zbunjenije.

“Dillonovapratičnja”, pojasnila sam, zapitavši se je li još pijan.

“Ahaaa, ona...”, rekao je nehajno. “Odvukla me na podij, a ja sam bio previše razbijen da bih se odupro.”

“Ali to ne opravdava tvoje ponašanje prema meni večeras.” Htjela sam da čuje sve što mi je na umu. Htjela sam da zna kako takvo ponašanje više neću trpjeti.

“Tako mi je žao, malena” rekao je iskreno, a potom je spustio svoje usnice na moje. Ljubio me nježno i pažljivo, kao što bi i inače činio u našem maženju nakon seksa. Lijeno i polako kružio je jezikom i usnicama, a jedini cilj bio mu je pokazati mi koliko me voli. Osjećala sam se puno bolje, ali svejedno sam bila zbunjena zbog njegova ponašanja na vjenčanju.

Kad je konačno prekinuo poljubac i pogledao me u oči, osjetila sam da mi se sprema nešto priznati.

“Toliko te volim, Brynne. Ne bih mogao živjeti bez tebe. Nikad neću požaliti što imamo dijete i nikad te neću prestati voljeti. Ni tebe ni našu djecu. Ti si moj život. I ne puštam te. Najljepša si žena na svijetu. Na cijelom jebenom svijetu! Razumiješ li me, Brynne?” Zvučao je grubo, ali pogled mu je bio očajan i molećiv.

“D-da”, prozborila sam zatomivši jecaj. Osjetila sam golemo olakšanje, ali svejedno sam imala još pitanja. “Pa što se dogodilo večeras? Nešto se dogodilo, zar ne?”

Namjestio se na bok i zagledao u mene. I dalje me je držao, kao da mu treba stalni tjelesni kontakt sa mnom kako bi mi mogao sve ispričati. “Da, malena, nešto se dogodilo.” Privio me uza se, priljubio lice uz moju kosu i duboko di-sao. “Sjećaš se žene koja je došla upoznati te za večerom? Sarah?”

“Da. Bila je vrlo simpatična i draga. Otkud je poznaješ, Ethane?” Sarah je bila prelijepa žena, ugodna i šarmantna. Uistinu je pokazala zanimanje za moju i Ethanovu priču. Pitala je i kad mi je termin poroda, ali sve mi se to činilo uobičajenim za jedan razgovor.

“Došla je na vjenčanje iskazati poštovanje, ali morala je otići jer joj je bilo preteško gledati Neila i Elainu, i tebe i mene, kako smo sretni i kako živimo svoje živote s voljenim osobama. Lagano mi je milovao bok. “Sarah Hastings bila je udana za čovjeka koji je sa mnom služio u Specijalnim snagama. Poginuo je u Afganistanu.”

“Oh, to je strašno. Vjerujem da ste ti i Neil bili bliski s njim...”

“Da. On je bio u mojoj jedinici, pod mojim zapovjedništvom.”

Ethan je smireno izgledao dok je govorio, ali osjećala sam da u sebi gomila silnu tugu ili krivnju zbog smrti tog čovjeka. To mu je iskustvo sigurno bilo strašno i bolno.

“Volio si ga”, rekla sam nježno, ali nisam htjela postavljati pitanja koja će ga još više povrijediti. Bolje je da samo kažem ono što je bilo i ne zapitkujem o nečemu o čemu on ne želi govoriti.

“Mike Hastings bio je jedan od najboljih vojnika. Bio je snažan, odan - borac do samoga kraja, vojnik kakvog želiš uza se kad sve pođe po krivu”, rekao je Ethan, a riječi su mu bile pune poštovanja za ratnoga kolegu.

“Čula sam jednom kako ga zoveš... kad si imao noćnu moru... “ Nježno sam ga ljubila po prsima, točno na mjestu gdje mu se nalazi srce. Prislonila sam ondje svoje uho da mogu čuti kako hrabro kuca. Moje srce.

Zavukao mi je ruke u kosu i milovao me, držeći me čvrsto uza se, primajući moju utjehu. “Mike. Da... Uspomena na Mikea mi je najteža.”

“Ne moraš govoriti o tome ako ne želiš, Ethane. Ne moraš sve to ponovno proživljavati zbog mene.”

“Ne, ti trebaš ovo znati. Ti si moja žena i trebaš znati zašto... zašto se ovako ponašam.”

Zatvorila sam oči i pripremila se za ono što će mi reći jer sam znala da slijedi nešto strašno. “Volim te, Ethane”, prošaptala sam.

“Mike je bio sa mnom u zarobljeništvu. Prolazio je sve ono što sam prolazio i ja. Samo što je on bio zatvoren dvadeset dana, a ja dvadeset dva. Smaknuli su ga pred mojim očima. Služio im je kao vježba za ono što su se spremali učiniti meni.”

Osjetila sam kako je progutao knedlu, ali ton mu se nije mijenjao. Govorio je mirno, a ja sam bila sva napeta jer sam zamišljala Mikeovu smrt. Dobro se sjećam što mi je Ethan jednom rekao. Talibani su mu htjeli odrubiti glavu i svijetu pokazati videosnimku kako to čine.

“Imali su ogroman nož i prisilili su me da gledam. Rekli su mi da će Mike duže patiti ako zatvorim oči ili okrenem glavu, prijetili da će ga rezati tako da ne umre odmah i da mu produlje agoniju. To bi ih zabavljalo, u njihovom sjebanom svetom ratu zbog kojega su toliko fanatični.”

Tiho sam plakala. Nisam mogla ništa reći. Nisam znala ni što bih učinila. Mogla sam ga samo grliti i pružati mu sve što od mene očekuje.

“Ali ja sam ga iznevjerio. Trudio sam se - toliko sam se trudio, Brynne, da se ne trznem, da ne odvratim pogled, ali nisam si mogao pomoći...”

Ušutio je i zavladao je potpuna tišina. Čula sam samo kucanje njegova srca uz svoj obraz, sav natopljen suzama... Plakala sam zbog njega, zbog njegova prijatelja, zbog bespomoćnosti i krivnje koju nosi sa sobom, krivnje zbog nečega što nije mogao promijeniti.

“Volim te. Uvijek ću te voljeti.” To je bilo sve što sam mu mogla reći.

Udisao je miris moje kose i činilo se da mu je malo lakše. Nakon poduže tišine, upitao me je nešto. Bilo mu je vrlo teško to izgovoriti. Mogla sam osjetiti strah u njemu dok se borio prevaliti te riječi preko svojih usana. “Misliš li da postoji mjesto ili osoba koja mi može pomoći?”

“Da, Ethane. Postoji.”

Dranaesto poglavlje

23. studenog Somerset

MOJA radna soba bila je najljepša soba u cijeloj kući. Bila sam uvjerenjena u to. Zidovi obloženi hrastovinom uokvirivali su prozor s kojeg je pucao veličanstven pogled na ocean. Prizor me podsjećao na *Ali Along the Watchtower*, Hendrixovu obradu Dylanove pjesme. Tko zna kakva je princeza ovdje boravila? Koliko je imala sluga? Ovdje sam se svakako osjećala kao princeza.

Preda mnom se pružao Bristolski zaljev, a za vedrih dana moglo se vidjeti sve do velške obale. Divan krajolik krasio je Somerset, s koje se god strane gledalo. Otkrila sam da se u njegovoj unutrašnjosti nalaze brojna polja lavande koja se protežu kilometrima i čiji mirisi ispunjavaju zrak. Ti su ljubičasti cvjetovi stvarali nezamisliv prizor. Voljela sam dolaziti ovamo na duge vikende, a znala sam i da to godi Ethanu. Uživao je u miru koji je pronalazio na ovome mjestu.

Ethan i ja smo istraživali prostorije u kući i pokušavali odlučiti za što ćemo ih koristiti, ali čim sam nogom kročila u ovu sobu, znala sam da će biti moja. Ono što me oduševilo bio je veličanstven radni stol koji se ondje nalazio, a koji mi je govorio daje i netko davno prije mene ovu sobu smatrao izvrsnim radnim mjestom.

Taj je stol bio druga najbolja stvar u sobi, nakon očara- vajućeg pogleda s prozora. Bio je načinjen od engleske hrastovine, prava masivna zvijer, ali na sebi je imao divne umjetničke rezbarije, zbog čega je izgledao delikatnije. Bio je savršen za mene. Odmah sam se zamislila kako sjedim ovdje pred očaravajućim pogledom na ocean, radim na svojim projektima za studij, telefoniram ili surfam internetom.

Čisto savršenstvo.

Pijuckala sam šipkov čaj i uživala u plavetnilu mora i neba koji su se vidjeli s moga prozora. Shvatila sam da bih mogla tako sjediti satima, ali to mi neće pomoći u obavljanju onoga što sam zacrtala - a toga je bilo puno. Čini mi se da me obuzela faza gniježđenja, i to mrvicu prerano. Ethan me već zadirkivao, jer je čitao o tome u knjizi o trudnoći koju je držao na noćnom ormariću i koju je pomno proučavao. A moj muž nije uživao u čitanju kao ja. Čitao je vijesti iz svijeta i sporta, čitao je o stanju na burzi, ali nije čitao knjige. Njemu je čitanje bilo sredstvo informiranja i učenja. Bilo mi je lijepo vidjeti ga kako proučava sadržaje internetskih stranica i kako čita knjigu jer želi znati što moje tijelo proživljava i što sve trebamo očekivati. Ethan je bio izvrstan u planiranju i pripremama, bolje rečeno bio je izvrstan u svemu, ali najbolji je bio u svojoj brizi za mene.

Uzdahnula sam i prekinula svoje sanjarenje, jer čekalo me još mnogo zadataka kojima se nisam pretjerano veselila. No dobro, pretpostavljam da petljanje po žicama računala nikoga baš ne veseli. Spustila sam se na koljena i zavukla ispod stola kako bih vidjela postoji li rupa otraga kroz koju bih mogla provući kabel. Nadala sam se da se netko služio ovim stolom i u modernom dobu. Oslonila sam se dlanom o unutarnji kut stola kako bih se opet izvukla, kad sam začula sitan zvuk, nakon čega se otvorila drvena ploča.

DNEVNICI. Tri dnevnika uredno poslagana na mom radnom stolu. U kožnom uvezu, pozlaćeni, sa svilenom vrpcom, a njihove su stranice sadržavale ispovijesti mlade žene koja je nekoć davno živjela u ovoj kući.

Kad sam odvezala vrpču, koja se nakon toliko godina stajanja već bila ukrotila, očarala me prva stranica. Očarala me toliko da sam zaboravila sve drugo i izgubila se u njezinim riječima...

7. svibnja 1837.

Danas sam posjetila J.-a. Razgovarala sam s njim i otkrila mu vijest. Više od svega željela bih da on razumije koliko žalim, ali znam da je to izvan svih granica mogućnosti, dok se jednoga dana ne susretnem sa svojim Stvoriteljem. Tek ću tada moći doznati kako se on osjećao u vezi sa svim ovim.

Koja je cijena krivnje? Šest slova ove riječi pritišću me svom težinom. Živim, ali ne zaslužujem taj dar. Ritmom svakodnevnice koračam kroz dane, ali koja je svrha toga? Mogu li osobama koje volim i koje mi uzvraćaju ljubav donijeti išta dobro otkriju li moju tajnu? Nisam postupila ispravno kad sam to mogla.. Šutjela sam jer sam se bojala da ću ograničiti slobodu osobe koju volim više od svega. Moje gorko žaljenje sada će morati počivati u vječnoj šutnji koja je slomila srca svih koje sam ika.d voljela.

Danas sam pristala udati se za čovjeka koji kaže da mu je najveća želja brinuti se o meni. Traži da mu dopustim da me voli i štiti. Kad me pogleda u oči, dodirne mi dio duše na način koji me plaši, ali istodobno me vuče sve bliže k sebi, želeći mi pokazati svoju odlučnost. Mislim da zna ponešto o mojoj tajni. Razumije me, njegove riječi prodiru u samu srž mog problema, a ja ne mogu ništa drugo nego popustiti njegovim zahtjevima.

Stoga ću otići živjeti u Stoneivell Court i započeti život s njim, ali jako se bojim onoga što me čeka. Kako ću ikad moći ispuniti ono što se od mene očekuje? Ne zaslužujem poštovanje i bojim se da će se ovo srce koje tako brižno čuvam naći u velikoj opasnosti, da će se razbiti u tisuće komadića i prestati kucati u mojim prsima. Darius Rourke ne razumije da ne zaslužujem da me ijedan muškarac voli. Ja sam rastrgana, slomljena, ali on me unatoč tome uporno uvjerava i tješi da će sve biti u redu i želi da mu vjerujem

Otkrivam da ne mogu Dariusu uskratiti želju da me usreći, kao što nisam mogla uskratiti ništa ni svom dragom Jonathanu... MG

Marianne George, koja je kasnije postala Rourke, udajom za Darius Rourkea u ljeto 1837.

Mojim su tijelom prošli trnci. Kakva slučajnost, pomislila sam zagledavši se kroz prozor. Slučajnost je bila nevjerojatna.

Stara antologija Keatsove poezije, koju mi je Ethan darovao one večeri kad me zaprosio, također je pripadala toj Marianne. Unutra je tintom, elegantnim kurzivom bilo ispisano Mojjoj Marianne. Zauvijek tvoj, Darius. Kako bih mogla zaboraviti tu posvetu? To je bio dar voljenoj osobi. Svidjele su mi se te riječi, tako jednostavne riječi, ali ipak prepune značenja. Darius je volio Marianne, ali ona se nije smatrala dostojnom njegove ljubavi, tko zna zbog kojeg razloga. Pritiskala ju je krivnja. Kao što pritišće i mene. Kao što pritišće Ethana.

I mi sad živimo u njihovoj kući? Uistinu je bilo nevjerojatno. Marianne spominje Jonathana. To je ime uklesano u kip sirene-andjela, koji se nalazi u našem vrtu, vječno zagledan u pučinu. Shvatila sam da taj kip služi kao spomenik njezinom izgubljenom Jonathanu, jer on nema grob. Ona ga je voljela, a on se utopio. A Marianne se osjećala krivom za to što mu se dogodilo.

Voljela ga je, a on se utopio. Razumjela sam Marianninu bol bolje od ikoga. Razumjela sam je, jer sam i ja čeznula za oslobođenjem od svoje krivnje. Ali neću to nikad dočekati. Neke se stvari jednostavno moraju prihvatiti jer se ne mogu promijeniti. Što se dogodilo, dogodilo se, a ja znam kako je to biti odgovoran za gubitak voljene osobe... osobe koju više nikad neću vidjeti.

Da, osjećala sam da me čuva odozgor, ali to nije umanjivalo strašnu prazninu koju sam osjećala. Nedostajao mi je. Njegova je smrt na momem srcu ostavila ranu koja još nije zacijelila. Svaki me dan pratila krivnja, vječno sam se borila s njom. Osjećala sam da sam uglavnom ja odgovorna za to što mu se dogodilo. Nisam bila svjesna koliko mi je značila njegova ljubav i podrška sve dok to nisam izgubila. Nedostajala mi je njegova prisutnost. Nedostajala mi je njegova ljubav. Nedostajao mi je on.

Tata, toliko mi nedostaješ...

U tom sam trenu osjetila djetetovo ritanje, kao da me želi izvući iz tužnih misli. Nasmiješila sam se i pomilovala svoj trbuščić, koji je iz dana u dan bivao sve veći. "Zdravo, anđeoski leptiriću."

Moj me anđeo lagano gurnuo u rebra i time mi uzvratio pozdrav. Nasmijala sam se. Baš je odabrao trenutak. Djetetovi pokreti više se nisu činili poput treperenja leptirovih krila jer bila sam već u dvadeset šestom tjednu, ali i dalje sam govorila da je anđeoski leptirić.

"Pretpostavljam da želiš jesti, a to znači da je vrijeme da ubacim nešto u grlo."

"Imamo vrlo pametno dijete i potpuno se slažem s njim. Moraš jesti." Ethan je stajao iza mene i stavio svoje snažne ruke na moja ramena. Približio mi se, duboko udisao moj miris i ljubio mi vrat. Zabacila sam glavu i malčice nakrivila vrat kako bih mu omogućila bolji pristup. I ja sam udisala njegov miris - uvijek je božanstveno mirisao. I moj muškarac volio je mirisati mene. Posvuda. Katkad je to bilo pomalo perverzno, ali to mi je pokazivalo koliko je iskren sa mnom. A ja sam voljela iskrenost. Trebala mi je iskrenost jer drukčije nisam mogla funkcionirati.

"Ah, opet si me ulovio kako razgovaram sama sa sobom."

"Ne razgovaraš sama sa sobom, nego s našom malom salatam, a to je nešto posve drugo. Mislim da te ne moramo slati ni u kakvu ustanovu. Zasad."

"Dakle, ovaj tjedan je naše dijete salata?" Bilo mi je smiješno kako je s internetske stranice o trudnoći pamtio voće i povrće s kojim se uspoređivala veličina djeteta. I svaki bi put bio u pravu. Počinjem misliti kako Ethan ima fotografsko pamćenje. Uvijek se svega sjećao, dok je mene uhvatilo trudničko zaboravljanje. Nisam mogla ništa upamtiti. Osjetila sam još jedan djetetov udarac. "Evo, opipaj. Dijete se upravo rita."

Okrenuo je moj stolac prema sebi, kleknuo preda me i brzo mi zadigao majicu da vidi trbuh. Pokazala sam mu mjesto gdje sam osjećala pokrete i oboje smo gledali. Potrajalo je cijelu minutu, ali na kraju smo vrlo jasno vidjeli kako se sićušna nožica proteže i gura o moj trbuh, a potom se vratila u svoj prostor, jednakom brzinom.

"Oh, jesi li vidjela to?" upitao je očarano.

"Da", kimnula sam, "i osjetila sam."

Poljubio me u to mjesto na trbuhu i nježno šaptao. "Hvala što paziš na svoju mamu i brineš se da jede na vrijeme." Potom je podigao glavu i zagledao se u mene, ozbiljna izraza lica, ali preplavljen emocijama.

"Što je?" upitala sam ga.

"Ti si nevjerojatna, znaš li to?"

Stavila sam ruku na njegov obraz. "A zašto?"

"Zbog svega što mi daješ. Zbog svega što činiš." Spustio je pogled i objema rukama milovao moj trbuščić. "Zato što ovdje stvaraš život." Opet se zagledao u mene. "Zato što me voliš onakvog kakav jesam."

Kad je izgovorio posljednju rečenicu, osjetila sam kako me zaboljelo nešto u srcu. Ethan se i dalje borio sa svojim iskustvom ratnog zarobljenika i s onim što mi je otkrio o Mikeu. Bilo mi je strašno i pomisliti na to i bila sam svjesna da je Ethanu neusporedivo teže i gore sjećati se toga. On je s time morao živjeti. Nije mogao zaboraviti jer ga je njegova podsvijest neprestano podsjećala na to, kad god je htjela. Stoga sam počela raditi na tome da mu pronađem pomoć preko doktorice Roswell - nešto što mu neće biti neugodno i što će mu pružiti načine da si olakša barem dio muka. Nije bilo drugog izbora i odlučila sam biti uporna. Ethan mora dobiti stručnu pomoć.

"Ja ni ne želim drukčijeg Ethana. Ti si upravo onakav kakav trebaš biti." Spustila sam glavu kako bih ga poljubila, ali on je mene poljubio prvi. Poljubio me duboko i strastveno, a kad se konačno odmaknuo, bila sam bez daha.

"Da naša salatica ne traži hranu, sad bih te odnio nekamo, gospođo, i pokazao što je dobra zabava." Zavodljivo me je pogledao, a potom mi opet namjestio majicu i hlače. "Ali,

kakva šteta, sad ne mogu." Ustao je prvi, pomogao mi da i ja ustanem te me nježno poljubio u ruku. "Poslije vas, gospo." "Vrlo ste fini, gospodine Blackstone", rekla sam i pošla ispred njega. "Čemu to mogu zahvaliti?" Umjesto odgovora, snažno me pljesnuo po dupetu. "Oh!" ciknula sam. "Nisi valjda to učinio, Blackstone!" Srdačno se smijao, baš onako kako sam voljela čuti, a potom se odmaknuo da ga ne mogu dosegnuti. "Bojim se da jesam, malena. A sad dovući to spektakularno američko dupe u kuhinju da te možemo nahraniti."

"Osveta će biti slatka", rekla sam mu, opako ga pogledavši preko ramena.

"Obećavaš?" rekao mi je tik pokraj uha. "A što ćeš mi napraviti?"

"Oh... ne znam. Možda nešto poput ovoga..." Naglo sam se okrenula i zgrabila ga za međunožje. Vrlo sam lako pronašla svoju metu i nježno stisnula njegovu dragocjenost. "Mislim da je to poštena razmjena za udarac po guzi."

Izraz njegova lica bio je jednostavno neprocjenjiv. Zinuo je od iznenađenja. "Držim te za jaja, Blackstone", podsjetila sam ga. Nasmijao se i poljubio me. "To mi nije ništa novo, ljepotice."

"TO je iznenađenje, rekao sam ti. Moraš mi vjerovati." Oprezno sam joj vodio korak jer su joj oči bile povezane svilenim šalom. "Želim ti pokazati prije nego što svi nasrnu ovamo na tvoju večeru za Dan zahvalnosti."

Moja je djevojka odlučila spraviti večeru povodom Dana zahvalnosti i pozvati sve da s nama proslave taj američki blagdan. U Engleskoj se Dan zahvalnosti nije slavio, ali sudeći po tako snažnom utjecaju naših američkih prijatelja, taj dan postaje sve značajniji i kod nas.

Brynne je ovom prilikom htjela proslaviti i naše useljenje u kuću - stoga ćemo uskoro biti okruženi ljudima. Stižu moj otac i Marie te Neil i Elaina. Bit će tu i Hannah s obitelji, naravno, a doći će i Clarkson i Gabrielle. Kuća će nam biti puna gostiju i morat ću dijeliti svoju djevojku s drugima nekoliko dana.

A ja je nikad nisam htio dijeliti.

Brynne je onjušila zrak. "Osjetim miris klinčića. Čini mi se da smo blizu tvog ureda?"
Ne smijem više pušiti u kući.

Vratio sam se svojoj navici pušenja samo jedne cigarete na dan, nakon malog skretanja s puta zbog senatorova ultimatum - te jebene zmijurine. Uskoro će postati potpredsjednik Sjedinjenih Američkih Država. To će se dogoditi već ovoga siječnja, kad novi predsjednik stigne u Bijelu kuću. Kombinacija Colt-Oakley doista je odnijela uvjerljivu pobjedu na izborima početkom ovog mjeseca. Strašna ratna ozljeda Oakleyjeva sina poslužila je kao izvrstan način za buđenje nacionalne svijesti i osvajanje glasova. Očito je bilo posve nevažno što je taj i sci sin sa svojim prijateljima zlostavljao djevojke na zabavama i sve to snimao. Njegova nas pobjeda nije nimalo iznenadila.

Činilo se da je Brynne odlučila ostaviti prošlost iza sebe, jednom zauvijek, a meni je bilo drago zbog toga. Nije mi rekla puno o svom razgovoru s Oakleyjem. Rekla je da joj je posjet protekao lakše nego što je očekivala, ali svejedno sam se nadao da je razgovarala o tome s dr. Roswell. Ne bih volio da više pati zbog toga. Taj je posjet bio i meni pretežak, stoga mogu samo zamisliti kako je bilo njoj i kako se osjećala što ga je morala vidjeti, razgovarati s njim... i dotaknuti ga. Zatvorio sam oči i otjerao te misli. Udisao sam opojni miris svoje djevojke i usredotočio se na ono što sam joj htio pokazati.

"Stvarno si nepopusdjiva. Katkad zaboravim da si tako borbena." To je bila istina. Brynne je bila borac do kraja. Ulazila bi u igru podignutih šaka, spremna zadati udarac, ali ga i primiti. Volio sam to kod nje. Zbog toga mi je bila još više seksi. "Mislim da je to stvarno seksi, malena."

Nasmijala se na taj moj komentar. Digao mi se kurac na zvuk njezina seksi glasa i odmah sam stao zamišljati razne scenarije.

“Evo nas, stigli smo”, šapnuo sam joj na uho i namjestio je tako da ima najbolji pogled na iznenađenje. “Htio bih ti reći da čekam ovo već šest mjeseci. Šest dugih mjeseci razmišljam o ovom trenutku”, rekao sam dramatično.

“To je uistinu dugo, Ethane, slažem se. A meni se čini da šest mjeseci čekam da mi skineš ovaj povez.”

Stavio sam prst na njezine usnice i nježno kružio njihovim rubom. “Malena, imaš tako pametna usta, a ja imam puno za njih kasnije... Ali sada hoću da vidiš iznenađenje pa ću ti maknuti povez.” Odvezivao sam joj šal, a njezino se disanje ubrzalo. Moje su je riječi uzbudile. “Ovaj svileni šal izgleda pakleno seksi na tebi. Mislim da ću ga morati još koji put upotrijebiti”, šapnuo sam joj uz vrat.

“Mmmm”, mekano je zastenjala. Kratko i slatko, tek toliko da mi dade do znanja što misli o ideji poveza na očima. Neću zaboraviti.

“Evo tvog iznenađenja”, rekao sam i skinuo joj šal.

Otvorila je oči i ugledala svoju fotografiju. Tiho ju je promatrala. Pitao sam se vidi li je onako kako je ja vidim. Dugačke noge podignute uvis i prekržene na gležnjevima, jedna ruka pokriva grudi, a prsti druge ruke skrivaju međunožje, kosa rasuta sa strane...

Fotografiju mi je poslao Tom Bennett u e-poruci, kad je od mene zatražio pomoć u zaštiti svoje kćeri. Tu čarobnu fotografiju vidio sam i u galeriji, one večeri kad sam upoznao Brynne. Kupio sam je bez razmišljanja, nagonski, ali nisam znao da mora biti izložena u galeriji šest mjeseci prije nego što mi je pošalju. Slika moje prekrasne Amerikanke - sada je moja.

Pogled na nju oduzimao mi je dah.

“Konačno je imaš.” Glas joj je bio nježan i tih dok je proučavala golemo platno koje je zauzimalo glavni zid moje radne sobe u Stonewellu. “Da, konačno.”

“Stvarno ti puno znači što imaš ovu moju fotografiju, Ethane.” Naslonila se na mene i nastavili smo je promatrati. “Istina.”

“A zašto?” upitala je.

“Zato što sam tada prvi put ugledao dio tebe. Vidio sam ovu sliku i rekao samome sebi da je moram imati. Bio je to trenutak koji je sve odredio. Ne mogu ti to objasniti, ali u svojoj glavi savršeno razumijem.”

Nježno sam je milovao po ruci, a potom joj ljubio vrat. Jezikom sam joj okusio kožu i uživao kako se izvijala nudeći mi se. Uvijek je bila tako velikodušna. Očaravala me.

“Nikad nisam upoznala nijednog kolekcionara, dok nisam te večeri srela tebe”, rekla je zamišljeno. “Pomisao na to da si kupio moju sliku... Potom smo se upoznali... I za mene je to bio trenutak koji je sve odredio. Stajao si ondje u tamnosivom odijelu i gledao me, s druge strane prostorije. To je nešto što nikad neću zaboraviti, dokle god sam živa.”

Njezine su me riječi dirnule ravno u srce. “Ne bih mogao zaboraviti taj trenutak ni da hoću, Brynne. Urezan mi je u pamćenje.”

“Zašto, Ethane?”

“Dođi ovamo.” Okrenuo sam je prema sebi kako bih joj mogao gledati prekrasne zelenkastosmeđe oči. Pomilovao sam joj jagodice. “Ne mogu zaboraviti tu večer jer sam te tada prvi put vidio uživo... To je bio trenutak kad sam opet oživio.”

U očima su joj se nazirale suze. Uvijek vidim na njoj kad je preplave emocije i zato sam znao da joj ove moje riječi puno znače. I bile su istinite. Vidjeti je prvi put... To me vratilo u život, nekim čudom. Ništa od toga nisam planirao ni očekivao. Jednostavno se dogodilo.

“Istina je. Zbog tebe sam poželio ponovno živjeti, i to u trenutku kad me nimalo nije zanimalo što mi budućnost nosi.”

“Volim te, Ethane.”

“A ja tebe volim još više, ljepotice.”

Njezino je lice poprimilo malo drukčiji izraz. Izraz koji je bio jednako lijep, seksi izraz kojim mi je govorila koliko me želi.

“Maloprije si rekao da imaš planove za moja usta”, pjevušila je tihim, ali dubokim glasom, a pogled joj je poprimio taman sjaj.

“Nudiš se, malena?” uspio sam izustiti.

Kleknula je na mekani orijentalni sag i dala mi najljepši mogući odgovor... Svojim divnim i vrlo zaposlenim ustima.

“BRYNNE, zlato, treba ti čestitati na ovako izvrsnoj večeri. Za Dan zahvalnosti”, nazdravio je moj otac veselo i podigao čašu vina. “Mislim da je ova proslava jako dobra ideja i predlažem da to radimo svake godine. Neka ovo bude obiteljska tradicija.”

“Potpuno se slažem, Jonathane” rekla je Marie. “Da, draga moja Brynne, večera je bila divna. Već dugo nisam ovako uživala u jelu za Dan zahvalnosti. A tek umak od brusnica i slatki krumpir... Budi mi predivne uspomene. Tako mi je drago što si nam odlučila donijeti Dan zahvalnosti i rado bismo ovaj dan učinili našom novom tradicijom, kako je rekao Jonathan.” Pogledala je u mog oca, a u očima joj se vidjela iskrena privrženost.

Znao sam da je Brynnina prateta dijelom američkog podrijetla, ali cijeli je svoj život provela u Engleskoj. I zapela za oko mom ocu. Nisam bio siguran što se između njih zbiva, ali nagađao sam. Nakon ove večeri ćemo znati, ovisno o tome u kojim sobama budu odnosno ne budu spavali.

Svi su redom nazdravljali i zahvaljivali mojoj djevojci na trudu. Zara je iskreno pokazala koliko joj se svidjela pita od bundeve, koja ju je podsjetila na kekse od đumbira, samo što je pita “malo gnjecavija”.

Brynne je svima zahvalila što su došli proslaviti ovaj blagdan s nama, zarumenjevši se zbog njihovih pohvala. Bila je tako ljupka i skromna. Divno je kuhala, ali to sam već znao, jer kuha za mene otkad smo postali par. Imao sam nevjerojatnu sreću što sam pronašao djevojku koja je dobra u svemu što radi.

U životu sam imao dvije sreće. Prva je sreća bila u kartama, ali ona me nakon nekog vremena napustila. Druga je sreća bila ona. A taj dar imam do kraja života.

“Htio bih nazdraviti”, rekao sam i podigao čašu. Gledao sam u članove naše obitelji i prijatelje koji su došli k nama da zajedno proslavimo Dan zahvalnosti i činilo mi se da je sve kako treba biti.

Shvatio sam da uistinu imam čemu biti zahvalan.

“Mojoj prelijepoj Amerikanki, zato što nas podsjeća da budemo zahvalni.” Zagledao sam se samo u nju. “Ali posebno zato što podsjeća mene da budem zahvalan, zato što mi je pomogla da konačno shvatim koliko sam blagoslovljen u životu. Imam na čemu biti zahvalan, ali ona je razlog svemu tome.” Govorio sam glasno da me svi mogu čuti. “Njoj dugujem najveću zahvalnost.”

Treći dio

ZIMA

*As the winter winds litter London with lonely hearts
Oh the warmth in your eyes swept me into your arms
Was it love or the fear of the cold that led us through
the night?*

For every kiss your beauty trumped my doubt.³

— Mumford & Sons - Winter Winds

---

³ Dok zimski vjetrovi pustoše London ostavljajući za sobom usamljena srca/Toplina tvog pogleda privlači me k sebi/Je li to ljubav ili pak strah od hladnoće što nas vodi kroz noć?/Sa svakim poljupcem tvoja ljepota razbija moju sumnju

Trinaesto poglavlje

13. prosinca London

POSLALA sam Ethanu poruku. Pitala sam se hoće li stići prije nego što medicinska sestra u ordinaciji dr. Burnsleyja prozove moje ime. Bilo je neobično za njega da propusti moj pregled. Štoviše, Ethana su trudničke pojedinosti zanimale više nego mene. Više je vremena provodio čitajući sadržaje s interneta i naše knjige o trudnoći. Uvijek bi mi otkrio neku zanimljivost ili činjenicu koju bi doznao u svojem istraživanju. Znao je sve o razvoju našeg djeteta i prenatalnim fazama. Zadirivala sam ga da se pretvorio u superštrebera koji zna "sve o porađanju djece", da citiram *Prissy* iz *Zameo ih vjetar*. Odgovaralo mi je da on bude stručnjak i poštedi me toga da sama sve istražujem.

Doista nije bilo nalik njemu da ne pošalje poruku ili da me ne nazove. Poslala sam mu još jednu poruku. *Je li se što dogodilo? Gdje si?*

Pitala sam se hoćemo li se svejedno naći na ručku. Imali smo malu rutinu nakon pregleda kod dr. Burnsleyja - odlazak na ručak u grad. Nakon toga bi se Ethan vratio u ured, zaposlen kao nikad prije. Uskoro, odmah nakon Nove godine, odlazi na Zimske igre, gdje ima vrlo važan zadatak. Kralj od Lauenburga zatražio je njegove usluge. Ethan nije bio oduševljen što mora biti dadilja mladom princu na međunarodnom sportskom događanju, ali kralj ga je osobno zamolio. Jednostavno nije mogao odbiti. Nisam mogla ići s njim u Švicarsku jer nije baš preporučljivo letjeti zrakoplovom u trećem tromjesečju trudnoće. Ostat ću ovdje sama, ali samo tjedan dana. Namjeravala sam iskoristiti to vrijeme da dovršim još neke sitnice u uređivanju dječje sobice. To jest, sobica. Naime, imam dva doma, a u oba treba sve pripremiti do završetka veljače.

Odlučila sam otići u kupovinu nakon pregleda, s Ethanom ili bez njega. Već mi je prije palo na pamet da će to biti dobar trenutak za kupnju božićnih darova. Do Božića je ostalo tek dvanaest dana, a darovi se neće sami umotati.

"Brynne Blackstone." Medicinska sestra označila je nešto na svojem papiru i otvorila mi vrata. "Uđite. Dat ćete mi uzorak urina, a ja ću vam nakon toga izmjeriti težinu." Široko se nasmiješila, vjerojatno kako bi se unaprijed obranila od ružnih pogleda trudnica koje ne mogu izdržati da obave prvi zadatak, ali drugog se zato užasavaju.

Zabava počinje.

STATISTIČKI podaci koje mi je upravo otkrio dr. Wilson nisu mi baš ulijevali optimizam za budućnost. Jedan od petorice vatrogasaca, jedan od troje tinejdžera kojfsu stradali u automobilskim nesrećama, jedna od dviju žrtava silovanja, dvoje od troje ratnih zarobljenika. Posebice posljednja dva podatka. Sto je to govorilo o Brynne i meni? Govorilo je da patimo od PTSP-a. Nas dvoje bili smo dvije oštećene duše čije je živote povezala sudbina. Brynne se borila sa

svojim demonima i odlazila je k doktorici Roswell kako bi našla način da se nosi s onim što joj se dogodilo. Divio sam se njezinoj snazi. Baš kao što je govorio natpis koji je stajao iznad radnog stola dr. Wilsona: *BUDI SMIREN I NASTAVI DALJE*. Moja lijepa djevojka bila je uistinu hrabra.

Je li bilo nade i za mene? Htio sam da bude. Očajnički sam želio pronaći način da se oslobodim jebenog prokletstva koje se zavuklo u najmračnije predjele moje psihe. Silno mi je trebalo olakšanje.

Olakšanje mi je trebalo da mogu biti dobar muž i otac. Moram to biti, zbog Brynne i našega malenog anđela.

“Slušam”, rekao sam Gavinu Wilsonu, psihijatru specijalistu za stres. Razmišljao sam o razlozima zbog kojih sam ovdje, u neuglednoj ordinaciji u Surreyju, i pitao se koliko će mi kognitivno-bihevioralna terapija pomoći.

“Fokus nije na događajima iz prošlosti, nego na vašem trenutačnom emocionalnom stanju. Ovo nije oblik terapije u kojem ležite na kauču i pričate, Ethane.”

Hvala kurcu. Duboko sam udahnuo, osjetivši golemo olakšanje zbog doktorovih riječi.

Bojao sam se govoriti o tome. Kad bih govorio, sva bi mi se osjetila umrtvila, zapeo bih u prošlosti, na onom mjestu: čuo bih opet one glasove, osjetio miris mokraće, rigotine i govana, osjećao bih hladnoću, vidio nož i rijeke krvi... Ispričao sam Brynne samo djelić onoga najgoreg, jer sam mislio da zaslužuje znati kakav teret nosim. Ali nisam joj mogao reći sve. Bilo mi je previše bolno. Ta su sranja bila prestrašna i pre- mračna i nisam je želio opterećivati.

“Pa to je dobro. Kako ta terapija djeluje na nekoga poput mene?” upitao sam.

“Kognitivno-bihevioralna terapija usmjerava se na ono što se zbiva ovdje i sada - preko ratnih događaja zbog kojih sada sjedite ovdje i razgovarate sa mnom.”

“Moj žena... ona je također doživjela traumatsko iskustvo u prošlosti. Bojim se, ako me svladaju - ne znam uopće kako bih to nazvao - moje najstrašnije uspomene, da neću biti dovoljno snažan kad ona bude trebala moju potporu. Krajem veljače očekujemo prvo dijete... “ Zamro sam, žaleći u tom trenu što zvučim tako patetično. Ali potom sam shvatio da trebam biti iskren s dr. Wilsonom.

“Čestitam.” Zapisao je nešto u svoju bilježnicu. “Odlazi li i vaša supruga na kakvu terapiju?” Kimnuo sam glavom. “Već četiri godine. Kaže da ne može bez posjeta svojoj doktorici.” “A vi je podržavate u tom njezinu traženju psihijatrijske pomoći?” upitao me dr. Wilson. Činilo mi se da znam kamo vode njegova pitanja.

“Naravno da je podržavam. Terapija joj pomaže i to je najvažnije.”

Dr. Wilson se blago nasmiješio. “Uvjeren sam da vaša supruga želi da i vi primete podršku kakvu ona prima, Ethane. Ali odluka mora biti vaša, naravno.”

Znam da ona to želi. “A što bismo onda radili kad budem dolazio ovamo?”

“Kognitivno-bihevioralna terapija uviđa da događaji iz prošlosti utječu na vaša razmišljanja i ponašanje. Ono što vas pogađa, prema tome što ste mi rekli, jesu zakasnjele posttraumatske reakcije. Pokušat ćemo doznati zašto vas intruzivna sjećanja i snovi sada pogađaju intenzivnije nego onda kad ste doživjeli traumatske događaje.” Ja znam zašto. “Ipak, ova se terapija ne bavi prošlošću, nego se usmjerava na pronalaženje rješenja i načina da se promijene vaša ponašanja i stanja, kako biste mogli bolje funkcionirati u sadašnjosti i budućnosti. Ovdje je riječ o emocionalnoj obradi vaše prošlosti, a ne samo o olakšavanju duše. Emocionalna obrada zapravo je najvažnija.”

Kimnuo sam glavom, upijajući njegove riječi. Nisam znao što bih mislio o svemu tome. Nisam bio pretjerano optimističan, ali nisam bio ni kritički nastrojen. Svidio mi se dr. Wilson. Osobito mi se svidio njegov izravan pristup i što mi nije ništa muljao. Nije mi obećao nikakva čuda. Jer vam se čuda neće dogoditi. Moje se čudo već dogodilo, prije sedam godina... dvadeset drugog dana. To mi je bilo posve jasno i prihvatio sam taj dar. Dr. Gavin Wilson također je služio u Britanskoj vojsci. Na neki smo način bili ratni kolege. Ako mi itko može pomoći, to će biti netko poput njega.

Krenuli smo potom u samu srž problema, u gole činjenice, a na kraju seanse osjećao sam se bolje i bilo mi je drago što sam donio tu odluku. Dobio sam čak i domaću zadaću.

U ŽURBI sam pogledao na sat. Znao sam da će mi trebati barem sat vožnje da stignem na drugi kraj grada i sastanem se s Brynne kod dr. Burnsleyja. Bilo je očito da ću kasniti. Posegnuo sam u džep za mobitelom, ali shvatio sam da ga nemam uza se. Bio sam toliko smeten zbog svog prvog posjeta Centru za ratnu traumu, da sam ga negdje ostavio. U kurac.

To sranje mi sada nije trebalo. Smetenost. Toga sam se najviše bojao, jer to je bilo najgore što mi se može dogoditi u mojoj profesiji. Nisam si smio dopustiti takvo što jer neću moći funkcionirati na poslu. Ne mogu vjerovati da mi se ovo zbiva. Démoni iz moje podsvijesti ometali su moje svakodnevne aktivnosti. Trebao sam imati mobitel uza se, da mogu nazvati Brynne. Htio sam joj reći da ću kasniti, da se ne brine.

Kad sam izašao iz ordinacije, ponovno sam je sreo. Ona je izlazila iz druge ordinacije, iz ordinacije psihijatra koji je primao pacijente sa sličnim problemima. Činilo mi se da se to dogodilo s razlogom. To je bila moja domaća zadaća. Moj prvi korak prema suočavanju s problemima doveo me na isto mjesto kamo i nju. "Sarah, čekaj", zazvao sam je.

IZIŠLA sam iz ordinacije dr. Burnsleyja i pošla prema dizalu. Još ni glasa od Ethana. Mogu zamisliti koliko će mu biti krivo što je propustio pregled. Morat ću ga zadirkivati. Reći ću mu daje propustio divno druženje i Burnsleyjeve šale.

Nisam obratila pažnju na osobu koja je sa mnom ušla u dizalo jer sam bila zaokupljena pregledavanjem poruka na mobitelu. Morala sam javiti i Lenu da sam završila s pregledom. Nisam ga primijetila sve dok nije izgovorio moje ime. "Brynne."

Odmah sam znala tko je. Polako sam podigla pogled, počevši od poda. Ugledala sam jednu nogu u protezi, a potom mišićava bedra, snažno tijelo i široka ramena, tamne oči i ljepušasto lice, koje je sada izgledalo potpuno drukčije.

"Lance. Š-što radiš ovdje?" Osjetila sam kako mi je glas napukao.

"Nemoj se ljutiti, ali vidio sam te kako ulaziš na pregled pa sam odlučio pričekati te."

"Zar me slijediš po Londonu?"

"Ne." Pogledao me je, a potom odmahnuo glavom. "I ja sam bio na pregledu. Uzimali su mi mjere za trajnu protezu."

"Oh!" Nisam znala što bih mu rekla. Lance je ostao bez noge i unatoč našoj ružnoj prošlosti, bilo mi ga je žao. Moj um nije mogao potpuno isključiti svoj centar za suosjećanje. Taj dio mog uma i dalje se okretao, bez obzira na davna sjećanja. Lance Oakley me slijedio u dizalo i rekao mi da je čekao da završim s pregledom. Moj pregled trajao je sat i pol, uz sjedenje u čekaonici. Zašto bi me toliko dugo čekao? Kvrugu sve, rekla sam samoj sebi i izravno ga upitala. "A zašto si me čekao, Lance?"

"Rekao sam ti još onog dana u bolnici, ali ti se nisi vratila." Pogledao je u pod, a potom opet u mene. "Znam da tražim previše, Brynne, ali doista moram razgovarati s tobom. Ne znam samo hoćeš li ti htjeti razgovarati sa mnom."

"Čula sam što si mi šapnuo u bolnici, ali ne znam mogu li to." Doista nisam znala mogu li razgovarati s njim. Dio mene htio je doznati zašto mi želi reći koliko mu je žao zbog onoga što mi je učinio. Iskreno, jako me iznenadio svojom izjavom. Nikad mi ne bi palo na pamet da će se Lance jednom htjeti ispričati. Nikad. I sada, kad se pojavio preda mnom, izgledajući vrlo iskreno u svojoj namjeri, uistinu sam se borila sama sa sobom. Nagonski sam rukom prekrila trbuh.

Začuo se zvuk zvonca i vrata dizala su se otvorila. Izišla sam, a Lance me slijedio u predvorje zgrade. Njegovo je šepanje bilo vrlo uočljivo, a ja sam zbog toga bila još zbunjenija. Nisam znala što bih.

"Razumijem." Tužno je kimnuo glavom. "Znam da si trudna... Ne želim te uzrujati ili uznemiriti, ali... " Prestao je govoriti i podigao ruke u znak predaje.

"Ali što, Lance?" Nisam ga namjeravala tako lako pustiti. Kad mi je već prišao, neka objasni.

"Ništa mi ne duguješ, Brynne. Ne želim te povrijediti ili omesti tvoj život, ali uistinu me muči što ne znaš cijelu istinu o meni... i onome što se te noći dogodilo."

"Hm... čuj, ja znam što se dogodilo meni, Lance. Vidjela sam na onoj videosnimci." Okrenula sam glavu jer ga nisam mogla gledati u oči kad sam izgovorila posljednje riječi.

“Znam”, rekao je tiho. “Toliko mi je žao što sam te povrijedio i htio bih da mi pružiš priliku da ti objasnim.” Duboko je udahnuo. “Znam nešto o tome kako ti je bilo. Tvoj a mi je majka rekla kad sam pokušao doći do tebe. Tvoj otac nije mi dopuštao da ti se približim, a nakon toga otišla si u Novi Meksiko. Prihvatio sam činjenicu da me ne možeš više vidjeti pa sam odustao. Ionako sam nakon toga otišao u Irak”, rekao je s gorčinom. Nakon trenutka tišine, Lance je nastavio. “Čuo sam vijesti o smrti tvog oca. Sjećam se koliko ste bili bliski. Žao mi je.”

Ove proklete suze će me dokrajčiti. Obrisala sam oči i pokušavala se pribitati. Nisam htjela da se na meni vidi da sam plakala, u slučaju da se pojavi Ethan. Ili Len.

Upravo tada ugledala sam Lena kako mi prilazi. Izraz njegova lica govorio mi je da je moj susret s Lanceom završio. I Lance ga je ugledao.

“Oprosti... Moram ići. Sretno, Lance”, rekla sam. Nisam mu mogla dati ništa drugo osim pozdrava. Bila sam zbunjena. Trebala sam Ethana.

“Dobro.” Lance me stoički pogledao i kimnuo glavom. Potom mi je tutnuo posjetnicu u ruku. “Molim te, razmisli o tome”, tiho je rekao, okrenuo se i otišao. Njegov teški hod je vrlo jasno pokazivao koliko se promijenio u ovih sedam godina.

REKLA sam Lenu da me ostavi u Knightsbridgeu da mogu obaviti kupnju. Nisam mogla otići kući nakon svega onoga. Trebala sam razbistriti glavu i razmisliti o svojim osjećajima. Jedno je bilo sigurno - nisam namjeravala Ethanu ispričati ništa o svom susretu s Lanceom. To bi ga samo uzrujalo i postao bi posesivan, što ni meni ni njemu ne bi pomoglo. Ali nazvati ću dr. Roswell i zatražiti da se vidimo ranije nego što je bilo zakazano. Treba mi nečije objektivno mišljenje i savjet, a Ethan nipošto neće moći biti objektivan. Još uvijek nisam znala gdje je i zašto je propustio moj pregled. Bila sam tužna.

Zaokupila sam se odabirom darova i prisilila samu sebe da se usredotočim na zadatak po zadatak. Svileni ogrtač izdajničke žute boje činio mi se posve prikladnim za majku. Bio je doista lijep i pomislila sam kako će joj se svidjeti. Ako uredim da ga pošalju izravno iz dućana, mislim da će joj stići točno za Božić. Nisam znala što bih u ovom trenu osjećala prema njoj, osobito zbog onoga što mi je Lance rekao. Razgovarao je s njom o meni. Pitam se kako je taj razgovor protekao. Zna li ona nešto što ja ne znam? To me uistinu kopkalo. Lanceova posjetnica bila je u mojoj torbi. Na njoj je njegov broj. Mogu ga nazvati i pitati, a on će mi vjerojatno reći sve.

Razgovarale smo samo jednom nakon one telefonske svađe. Pitala sam se koliko je razočarana što je otac mojega bivšeg dečka sada potpredsjednik države, a vrlo lako može postati predsjednik jednog dana. Sigurno joj je bilo teško. Sigurno se nadala da ću zaboraviti ono što mi je Lance učinio i mislila da ćemo se pomiriti. Vjerujem da je to bio razlog zašto nije prihvaćala Ethana. Pomrsio joj je planove. Znala je da neće imati priliku odlaziti na raskošne zabave u Bijeloj kući. Zgrabio me Britanac kojem živo puca kurac, kako je sam rekao, i da Lucas Oakley postane kralj cijeloga svijeta, a kamoli neka politička figura. Ethan mi je napravio dijete i oženio me. Moja je majka morala odustati i prihvatiti da su njezini planovi otišli u vjetar. Ethan i ona su ionako bili loša kombinacija - poput benzina i šibica, spremni planuti svakoga trena. To mi je bilo tako tužno. Ona će biti baka mog djeteta, a ne može podnijeti mojega muža.

Oglasio se moj telefon. Konačno, pomislila sam vadeći ga iz torbice. Nepoznat broj? *Malena, tako mi je žao što sam propustio tvoj pregled. Duga priča. Bez mobitela sam. Ovo je telefon Sarah Hastings. Gdje si sada? xoE*

Sarah Hastings? Dobro sam znala tko je ona. Bilo mi je čudno što je Ethan s njom kad je trebao biti sa mnom. Sjetila sam se koliko se uznemirio kad ju je vidio na vjenčanju i bojala sam se da ga ona želi iskoristiti kako bi olakšala svoju bol. Poštovala sam odanost među ratnim kolegama, ali nije bilo pošteno da Ethan i dalje pati zbog njezina gubitka. Ako mu

pokušava nametnuti osjećaj krivnje kako bi ga navela da razgovaraju o njezinu mužu, morat ću to spriječiti. Na njegovu sam poruku odgovorila vrlo kratko. Nisam htjela ništa odati jer nije pisao sa svog telefona. Prije nego što sam uzvratila poruku, pohranila sam Sarahin broj u imenik. *Sve ok. U Harrodsu sam, kupujem poklone. Len je sa mnom. B.*

Ethan je odmah odgovorio. *Stižem. Nađemo se u Sea Grillu? E.*

Dobro, gospodine Blackstone, pomislila sam dok sam mu odgovarala kratkim ok. Pokušavala sam se smiriti, ali jednostavno mi je nešto bilo čudno. Moje nesigurnosti opet su izbile na površinu i ispunile me sumnjom.

Platila sam darove koje sam kupila i predala ih Lenu da ih odveze kući. Dogovorila sam s trgovinom da se darovi za moju majku i Franka zamotaju i dostave na njihovu adresu, a potom sam krenula prema Sea Grillu čekati Ethana.

Uskoro sam sjedila u restoranu i pijuckala čaj od brusnice. Razmišljala sam o ovom neobičnom danu i sjetila se posjetnice koju mi je Lance stavio u ruku. Izvadila sam je iz torbice i pročitala što na njoj piše. Na prednjoj strani stajao je Lanceov broj telefona i e-adresa, uz njegovo ime i prezime te njegove kontakt-podatke u Američkoj vojsci. Okrenula sam je i na poleđini ugledala rukom napisanu poruku koju prije nisam primijetila. *Molim te, dopusti mi da sve ispravim, Brynne.*

Podigla sam pogled i spazila Ethana kako mi se približava. U rukama je nosio golem buket lavandina cvijeća. Brzo sam spremila Lanceovu posjetnicu i zapitala se zašto se moj muž osjeća toliko krivim da mi je odlučio donijeti cvijeće.

Trebala bih cijeniti njegovu gestu, korila sam samu sebe. Ali nisam je cijenila.

“GDJE si zapeo?” upitala je, a izraz njezina lica nije nimalo odavao što joj se mota po glavi. Prihvatila je i pomirisala cvijeće sa zahvalnošću, ali bili smo na javnom mjestu i Brynne je bila suzdržana. Možda bi mi najradije bacila cijeli buket u glavu. Sjebao si stvar. Nadao sam se da će mi oprostiti što sam tako zaribao.

“Jutros sam otišao iz stana bez mobitela. Oprosti.”

“To nije nalik tebi, Ethane.” Nije podizala pogled s jelovnika. Da... u debelim si govnama. “Ne, nije. Ali bio sam vrlo smeten kad sam izlazio iz kuće.”

“Zašto?” Okretala je stranice jelovnika i proučavala ih kao da je riječ o stranicama vrlo rijetke knjige.

Očajnički sam poželio da sam imao vremena za cigaretu prije nego što sam uletio u restoran. “Nisam ti ništa rekao jer nisam bio siguran hoće li me primiti.” Odložila je jelovnik i konačno me pogledala. “Jutros sam imao prvi razgovor s dr. Wilsonom u Centru za ratnu traumu.” Njezine smeđe oči zurile su u mene s druge strane stola. “Centar se nalazi u Surreyju. Kad sam izlazio iz ordinacije, u namjeri da se sastanem s tobom kod dr. Burnsleyja, sreo sam Sarah. Ona također dolazi u Centar. U tom sam trenu već gadno kasnio, a nisam ti mogao javiti. Zato sam uzeo njezin telefon...”

“Našao si nekoga?” prekinula je moju rečenicu, a u očima sam joj vidio iskru koju sam uvijek volio vidjeti. Odmah sam se osjećao bolje.

Kimnuo sam glavom. “Jesam, malena. Dajem dr. Wilsonu priliku da me pokuša izliječiti.”

Uhvatila me za ruku. “Tako mi je drago. Tako mi je drago što to čujem, Ethane. To su najbolje vijesti koje sam danas čula”, rekla je i stavila moju ruku na obraz.

Osjetio sam da moju djevojku muči još nešto osim mojega kašnjenja. “Zašto? Je li se nešto dogodilo kod dr. Burnsleyja? Postoji li nešto što bih trebao znati?”

Brynne je napućila usnice i polako odmahнула glavom. “Ništa se posebno nije dogodilo kod dr. Burnsleyja. U dvadeset devetom smo tjednu, veličine tikvice, polako rastemo. Svi sustavi rade.” Namignula mi je.

To je moja seksi cura. "Dakle, dr. Burnsley je i dalje moj najbolji prijatelj?" Nasmijala mi se. Voljela me zadirkivati u vezi uskraćivanja seksa. Na trenutke mi je to bilo smiješno, na trenutke nije. Jednostavno ćemo morati postati kreativniji kada dođe vrijeme da se suzdržimo od seksa. Moći ću to podnijeti, glavno da je ona pokraj mene, da je mogu dodirivati i osjetiti njezin miris.

Intimnost je bila puno više od seksa. To sam naučio vrlo brzo nakon što sam pronašao svoju Brynne.

"Da, još uvijek je tvoj najbolji prijatelj. Nego, pričaj mi o svom posjetu Centru za ratnu traumu." Nasmiješila mi se, opet sretna i zadovoljna. "Pričaj mi o dr. Wilsonu. Hoću znati sve." *Kako da ti kažem sve, moja ljepotice? Kako? Kako bih ti to mogao učiniti? Volio bih da joj mogu reći sve. Ali sumnjam da će se to ikada dogoditi.*

Četrnaesto poglavlje

24. prosinca London

“ONA je lijepa, ona je pametna, ona je seksi do jaja i divno kuha.” Prišao sam joj s leđa i privio se uz nju. Stajala je za kuhinjskim šankom i pripremala hranu. “Posvuda slastice”, rekao sam, zgrabio keks u obliku ptice i ubacio ga u usta. “Poslastice i... ti.” Uhvatio sam je za dupe i nježno stisnuo, dok mi se slatki keks s maslacem topio u ustima.

“Kradljivce”, rekla je.

“Ti me voliš, unatoč tome što sam kradljivac.” Njuškao sam joj vrat iza uha. “Istina je, volim te. Prvo što si ukrao bilo je moje srce”, rekla je okrenuvši se prema meni i prislonivši svoje usnice na moje, “i ne želim ga natrag.”

“Dobro, jer je sada moje”, promrmljao sam, a potom gurnuo jezik u njezina usta. “I uvijek mi kažeš nešto lijepo.”

“Sve što kažem istina je”, rekao sam i privio je čvršće uza se. “Lijepa si.” Opet sam je strastveno poljubio. “Nevjerojatno pametna.” Klizio sam usnicama prema njezinu vratu. “Toliko seksi da sav gorim.” Klizio sam sve niže, prema dekolteu koji je iz dana u dan postajao sve raskošniji. “I prava kuhinjska vila.” Protrljao sam se bokovima o nju, pružajući joj tako priliku da osjeti koliko cijenim sve njezine talente.

“PRIJE godinu dana prošli smo jedno pokraj drugoga u trgovini akvarijima, ne znajući da ćemo jednoga dana završiti zajedno na ovome mjestu”, rekla sam milujući Ethanovu ruku. Ležali smo na kauču i promatrali lampice na našem božićnom drvcu, iza kojeg se pružao pogled na londonska gradska svjetla. “Sjećaš se?”

“Da, sjećam se još otkako smo to shvatili. Sjetim se toga svaki put kad vidim Simbu u njegovu akvariju.” Kružio je dlanom po mojemu trbuhu i milovao me gdje god je mogao u našem ležećem položaju. “A pogotovo kad vidim svoj rođendanski dar, koji je savršen. Siguran sam da se i Simbi sviđa.” “Drago mi je da ti se sviđa. Za tebe je teško kupovati. Ali Dory će biti savršena djevojka za Simbu. Svakako mu treba dobra žena da ga dovede u red.”

Ethan se nasmijao. “Baš kao i meni.”

“Točno. A ti si zbilja pretjerao s darom za moj rođendan. Ti meni kupiš luksuzni auto, a ja tebi ribu.”

“Sviđa mi se moja nova ribica”, pobunio se. “Plava ribica je bila moja najveća rođendanska želja.”

Nasmijala sam se. Voljela sam gledati svog ozbiljnog muškarca kako se s lakoćom šali i zadirkuje me. Unatoč svojim životnim iskustvima, Ethan je bio blagoslovljen izvrsnim smislom za humor. Mogao me nasmijati jednakom brzinom kao što me mogao i uzbuditi. Ethan je bio čovjek s jedinstvenim talentima. “Dakle, danas nam je neka vrsta godišnjice”, rekla sam. “Godina dana.” Duboko je udahnuo miris mojega vrata. “Nisam te stigao dobro pogledati, ali sjećam se tvoje ljubičaste kape i šala. I, naravno, sjećam se koliko si bila opčinjena božićnom snježnom olujom.”

Budući da je bila zima i da smo na kauču ležali posve goli, čudila sam se što mi je tako toplo. Nije bilo ni zrnca neugodne hladnoće u cijeloj sobi. Vruć i živahan seks i toplo tijelo mojega muža čvrsto privijeno uz mene činilo je čuda. “Čuj, snijeg je bio čarobno lijep. Moraš razumjeti daje božićni snijeg nešto što djevojka iz Kalifornije vidi možda jednom u životu.”

“Nikad se ne zna. Sad kad živiš ovdje, možda jednom opet dočekaš snijeg na Božić.” Nježno me poljubio u vrat.

“Istina.” Drhtala sam pod njegovim usnicama koje su ostavljale trag na mojoj koži. “Sjećam se koliko sam bila ljubomorna na onu žensku koja te sve vrijeme njuškala. Čudno je,

ali tada nisam ni ja tebe dobro pogledala. Da jesam, prepoznala bih te na Bennyjevoj izložbi."

Ljubio mi je rame. "Benova izložba... Najljepša noć u mom životu."

"Ali ne i u mome", rekla sam i stisnula se uz njega. "Mislim da je ovo najljepša noć u mom životu."

"Mmmmm... nije ti žao što nismo na nekoj zabavi i što ne slavimo blagdane?" "Ne, nimalo. Osim toga, sutra smo cijeli dan kod tvog tate."

"Radije bih proveo Božić u Stonewellu umjesto u Londonu", rekao je, lijeno klizeći rukom po mojemu tijelu. Zaustavio se na dojci, nježno je stiskao i kružio po bradavici. "Ali ondje ne bismo mogli raditi ovo... pa je možda bolje ovdje."

Nasmijala sam se njegovu načinu razmišljanja. "Da, kante boje, alat i bušilica velik su problem kad treba naći mjesta za ševu." Razmišljali smo o tome da provedemo blagdane u Stonewellu, ali smo zbog zahtjevne obnove kuće ipak odlučili ostati u Londonu. Ovdje je sve bilo prilično organizirano, osim što dječja sobica još nije dovršena.

"Mislim da bih pronašao način da nasrnem na tebe među silnom opremom", šapnuo mi je na uho i upirao svoju dugačku, tvrdu muškost u moju stražnjicu. Htio je još onoga što smo maloprije radili.

Ethanu jedanput nije nikad bilo dovoljno. I meni je to odgovaralo. Nadam se da njegova potreba za mnom nikad neće nestati. Mislim da ne bih mogla živjeti bez toga.

"HOĆU ovo", rekao je promuklim glasom i prstima obrađivao moj stražnji ulaz, a iskre vatrenog užitka strujale su cijelim mojim tijelom.

"Da... dobro." Dvije riječi i moj je razgovor bio gotov. To je bilo najviše što sam mogla reći u stanju takve uzbuđenosti. Iščekivanje onoga što će Ethan činiti s mojim tijelom ispunjavalo bi me takvom potrebom i požudom da nisam mogla prozboriti ništa suvislo. Nikad se nisam brinula što će mi Ethan raditi u seksu. Sto god to bilo, znala bih da će biti dobro. Ethan bi se za to pobrinuo.

"Oduzimaš mi dah", šaptao je iza mene dok me pripremao da ga primim straga. Znala sam da zuri u mene, da ga uzbuđuje prizor u kojem ga čekam na sve četiri, pognute glave. Osjetila sam masne kapljice lubrikanta koji je iscijedio iz bočice kako bi lakše klizilo. Kurac mu je bio velik i širok, savršen, ali ipak mi je trebao lubrikant.

Uhvatio me čvrsto za guzove i raširio ih.

Shvatila sam što mi se prvo sprema. Njegov veličanstveni jezik.

Ethan me najprije lizao i nježno draškao moju usku rupicu, dovodeći me u stanje posvemašnje bespomoćnosti. Drhtala sam, lebdeći između ovog svijeta i beskraj.

Završio je s lizanjem i namjestio se. "Doista mi oduzimaš dah." Osjetila sam njegov glavić na svom ulazu. "Svaki." Gurao se u mene, ušavši tek vrškom penisa. "Jebeni." Osjetila sam njegov golemi ud kako se želi stapati sa mnom, njegovu silnu potrebu da utone u moje predjele i svoju glad za njim. "PUT", glasno je zastenjao, ušavši u mene do kraja, ispunjavajući me od vrha do dna, dok su njegova jaja priljubila uz moju picu.

"Oh!" zastenjala sam zbog njegova savršena nasrtaja. Obuzeo me seksualni zanos i osjećaj krajnje ispunjenosti koja je graničila s boli, ali se nikad ne bi pretvorila u nju. Pripremala sam se za užitak koji tek dolazi - čim ga počne gurati unutra i van, fino i glatko. Stala sam drhtati još jače, bila sam gotovo u stanju ludila. Užitak je bio toliko intenzivan da sam jedva disala.

"Jesi li dobro, ljepotice?" šapnuo mi je na uho. Njegova nekoliko dana stara bradica okrnula mi je rame kad se privio uz mene čekajući odgovor. Tražio je moje odobrenje, odobrenje da me može uzeti, da može dominirati mojim tijelom.

A ja sam mu ga uvijek davala. Očajnički sam željela njegovu tjelesnu dominaciju.

“Daaaa.” Zabacila sam glavu, ne mogavši izustiti ništa više od jedne riječi. Morala sam se usredotočiti na to da se malo priblerem prije nego što se raspadnem u milijune komadića.

Naše spajanje uvijek bi imalo takav učinak na mene.

“Oh, jebote, daaa.” Jednom me rukom zgrabio za kosu i stao mi ga nježno gurati. Njegov vrući ud prodirao je u mene na najbolji mogući način. “Tako je dobro...”, stenjao je i zabijao se, ispunjavajući me duboko. Poveo me na erotično, požudom ispunjeno putovanje kroz užitak. “Tako si lijepa... tako seksi... tako nevjerojatna...” govorio je, vješto me obrađujući svojim kurcem, baš onako kako sam voljela. Potpuno me posjedovao, svaki dio mog tijela bio je njegov.

U njegovu sam glasu osjetila još nešto. Osjetila sam očajavanje, bolnu želju da se spaja sa mnom. Njegovo je tijelo žudjelo da se stopi s mojim, da nestanu sve granice, da se ne vidi gdje on završava, a ja počinjem. Htio je da sve njegovo bude u meni - njegov kurac, jezik, prsti, dah, sperma.

Tako me Ethan odveo na najviše uzvisine orgazma i čvrsto me držao dok sam se raspadala u milijune komadića veličanstvenoga sjaja. Svojim je ustima gutao moje stenjanje i davao mi se još više. Kurac mu je nabrekao do nerazumne tvrdoće, spreman za eksploziju. Dok je svršavao, govorio mi je koliko me obožava i voli... samo mene... i punio me svojim bićem.

3. siječnja London

GLEDAO sam Brynne kako se šminka i nisam mogao skinuti pogled s nje. Nadao sam se da nije primijetila kako zurim u nju jer nisam htio da joj bude nelagodno. Naime, primijetio sam da je pomalo zabrinuta jer joj se tijelo u trudnoći toliko promijenilo. Ali meni je bila ljepša nego ikad. Naša je borovnica rasla skupa s njom, a imala je već trideset dva tjedna. Sada se već naveliko ritala, udarala i okretala.

“Počni se spremati ili ćemo zakasniti. Planovi tete Marie nikoga ne čekaju...”, rekla je ne skinuvši pogled sa zrcala. Nanosila je nekakvo tamno sjenilo na oči, a bila je odjevena u čipkastu crnu haljinicu zbog koje mi se dizao kurac.

Brzo sam shvatio da nećemo stići na rođendansku večeru mog oca ako se ne budemo držali plana. Stoga sam se prisilio misliti na nešto nezanimljivo, poput posla. Nije mi dugo trebalo. Pomisao na to da moram čuvati princa Christiana od Lauenburga na Zimskim igrama odmah je pomogla mom kurcu da se spusti. Putujem za dva dana, ali već sada mi je bilo prestrašno što ostavljam Brynne. Glupi, usrani posao.

“Radije bih bio ovdje i gledao te”, rekao sam joj.

Uzdahnula je. “Čuj, dupe mi raste iz sekunde u sekundu i natječe se s mojim trbuhom. Nadam se da dupe neće pobijediti. Kad sve ovo završi, želim samo dijete, a ne debelu guzicu.” Pogledala me u zrcalu, ali izraz njezina lica nije odavao što joj se motalo po glavi. Moja je djevojka i dalje znala biti tajnovita. Volio sam to kod nje. Zbog toga sam bio još odlučniji biti joj što bliže, da je mogu dodirivati, okusiti i upijati svaki atom njezina bića. Moja potreba za Brynne bila je i dalje jednako snažna. Uvjeren sam da se to nikad neće promijeniti.

“Tvoja guza je čisto savršenstvo, a mene nećeš nikad čuti kako prigovaram zbog toga što te imam za što uhvatiti.” Namignuo sam joj i uputio joj vragolast osmijeh. “Odavde čak ni ne izgledaš trudna.” Prišao sam joj s leđa i obgrlio je oko trbuha. “Zato moram učiniti ovo, kako bih se opet uvjerio.” Pomilovao sam joj čvrsti, okrugao trbuh, u kojem je raslo naše dijete.

Naslonila se na mene. “Nešto je unutra, bez brige”, odvrtila je. “Za to si ti zaslužan.”

Tiho sam se nasmijao. “Uživao sam u tome.”

“Jesi, koliko se sjećam”, odmah je dometnula.

“I ti si uživala.” Uhvatio sam je za raskošne sise i nježno ih stiskao. “A ovo... to je posve druga priča. One su se jako promijenile. Vrlo sam zadovoljan tom transformacijom.”

“Primijetila sam.” Na trenutak je zatvorila oči i zabacila glavu, dopuštajući mi da je dodirujem kako želim. Uvijek je bila tako velikodušna prema meni i mojoj gorućoj potrebi.

“Mmmm... Tako mi odgovaraš, gospođo Blackstone. Uvijek će biti tako.”

“Jesam li ti ikad rekla koliko volim kad me zoveš gospođom Blackstone?” upitala je lijeno, zagledavši se u mene svojim prekrasnim smeđim očima.

“Da, nekoliko puta. Oduševljen sam što ti se sviđa tvoje novo prezime.” Nasmiješio sam joj se u zrcalu. “Znaš da te volim tako zvati. Sretan sam što je moje ime sada i tvoje. Sretan sam zbog puno toga... sada.”

Dodirnula je moj obraz, ne skidajući pogled s mene u zrcalu. “Ali i ti dobivaš drugo ime. Uskoro nam dolazi netko tko te neće zvati Ethan, nego nekako drukčije.”

“Tata.”

“Da. Sada si nečiji tata.” Toplo se nasmiješila, a u očima sam joj vidio sreću, ali i tračak tuge zbog njezina oca. “Bit ćeš najbolji tata...”, prošaptala je.

Brynne bi me uvijek zadivila svojom velikodušnošću - svojom sposobnošću da daje unatoč boli i gubitku. Hrabra. Snažna. Nevjerojatna. Poljubio sam joj vrat, a potom spustio bradu na njezino rame. Oboje smo se zagledali u zrcalo

taštine. “Sviđa mi se kako to zvuči. Tata. Ja sam tata, a ti si mama.”

“Da, tako je.”

Opet sam spustio ruke na njezin trbuh. “Volim naš maleni ananas.” Okrenuo sam je prema sebi i objmio njezino nasmiješeno lice. “I volim tebe, gospođo Blackstone.” “Ja tebe volim više”, odvrtila je.

Petnaesto poglavlje

4. siječnja London

HUMANITARNA zaklada koju je vodio moj otac dok je bio živ poslala bi mi obavijesti kad bi netko uplatio kakvu donaciju. Gotovo sam pala u nesvijest kad sam pročitala iznos koji je stajao u poruci. Provjerila sam još jednom i prebrojila znamenke. Svih šest.

Drugo je iznenađenje bila poruka koju je donator ostavio u rubrici za komentare. *Molim te, dopusti mi da sve ispravim, Brynne.*

Lance.

Nisam mogla vjerovati svojim očima. To je učinio Lance? Uplatilo je golemu donaciju zakladi mojega oca? Pomaže siromašnim, ali motiviranim klincima da dobiju fakultetsko obrazovanje? Zašto bi to učinio?

Doista nisam mogla zamisliti zašto, ali shvatila sam da moram doznati. Pretražila sam džepiće svoje torbice i pronašla posjetnicu koju mi je Lance dao. Okrenula sam je na poleđinu i još jednom pročitala poruku koju je ispisao plavom kemijskom. *Molim, te, dopusti mi da sve ispravim, Brynne.*

Drhtavom sam mu rukom poslala poruku. Srce mi je lupalo kao mahnito. Bojala sam se onoga što će mi reći, ali znala sam daje došao trenutak da to čujem.

Ethan je bio u uredu, pripremao se za put u Švicarsku. Nisam mu rekla ni riječi o Lanceovim pokušajima da razgovara sa mnom, ni za ono što mi je rekao u bolnici, ni za naš susret nakon mojega pregleda. Prošlo je toliko vremena, a ja sam i dalje odbijala suočiti se s tim. Ali to više nije imalo smisla. Trebala sam nastaviti dalje i baviti se sadašnjošću umjesto razmišljati o sranjima koja su se dogodila prije mnogo godina.

Nisam ništa rekla Ethanu, iako sam ga možda trebala pripremiti na to. Ne bi bio sretan da me vidi samu s Lanceom, ali bilo kakav sastanak kojem bi prisustvovao i on bio bi posve uzaludan jer bi se ponašao previše zaštitnički. Ne, s Lanceom sam se trebala naći nasamo. Riječ je o mojoj povijesti. Mojoj prošlosti. A ja sam bila ta koja se s njom mora suočiti, jednom zauvijek.

Stoga sam Ethanu ostavila kratku poruku na kuhinjskom šanku. U slučaju da dođe kući prije mene, pronaći će poruku u kojoj stoji da sam otišla u šetnju.

PROŠETALA sam se do Hot Jave, kafića koji se nalazio nedaleko od našega stana. Dobro mi je došlo malo hodanja.

Lance je stigao prije mene. Sjedio je za drugim stolom pokraj prozora. Izgledao je kao i prošli put - posve drukčiji od dečka kojeg sam davno poznavala. Kao da je bilo u nekom drugom životu. Lance je sada bio slavna osoba političkog svijeta, tetovirani ratni heroj, sin potpredsjednika SAD-a. Imao je i čuvara koji ga je čekao vani - vjerojatno je to bio netko iz tajne službe, zbog mogućeg rizika od terorista. Vjerojatno je taj rizik bio veći kad je riječ o Lanceu.

Izgledao je napaćeno. Sjela sam nasuprot njemu i zapitala se bole li ga još njegove ozljede.

“Uskoro se vraćam u SAD. Moram nazočiti svečanosti inauguracije.” Tetoviranom je rukom potapšao nogu. “Nedostajat će mi London. To je dobro mjesto u kojem se možeš stopiti s masom.”

Da, jest. “Zašto si zakladi mojega oca poslao onako veliku donaciju? Je li to uistinu nešto na što želiš potrošiti svoj novac, Lance?” pitala sam ga, nervozno miješajući čaj. Koliko se god trudila, nisam mogla shvatiti motive zbog kojih je uplatio novac. Jedino što mi je padalo na pamet bila je mogućnost da mu je uistinu žao. Nisam znala što da mislim.

Lance se zagledao kroz prozor i promatrao užurbani promet i jednako užurbane korake kako slijede svoj put na zimskoj kisici. "Hvala ti što si se sastala sa mnom, Brynne. Ovo je nešto što već dugo želim... i čega se jako bojim." Utihnulo je i pogledao opet u mene.

"Rekao si... rekao si da mi želiš reći što se stvarno dogodilo one noći na zabavi." Srce mi je luđački tuklo u prsima.

"Da." Promeškoltio se u stolcu. Činilo se da se priprema za ono što mi želi reći. "Ali najprije ti se iskreno ispričavam zbog onoga što sam ti učinio, zbog toga što sam ti nanio bol. Nemam opravdanja za svoje postupke. Silno žalim zbog njih."

U njegovu sam pogledu na trenutak ugledala tračak čežnje. Za čim, nisam znala. Čežnja za mnom? Čežnja za onim što je moglo biti između nas?

"Htio sam da to znaš, prije nego što ti kažem i ostalo."

Osjetila sam kako se nešto u meni pokrenulo, kao da se golema zaledena površina počinje lomiti. Nisam još mogla ništa reći, uspjela sam samo kimnuti glavom. "Vidjela si videosnimku, Brynne?"

Opet sam kimnula glavom, ne skidajući pogled sa svoje šalice malinova čaja. "Jednom. Nisam to mogla više gledati..." Prizori su mi se izvrtjeli u glavi. Ona dvojica, njihov smijeh, zlostavljanje, riječi pjesme, mučenje mog tijela onim predmetima, način na koji su govorili, kao da sam kurva koja želi da joj se to radi.

"Žao mi je... nisam mislio da će to tako daleko otići."

"A zašto si nas uopće snimao?" odbrusila sam mu i pogledala ga. "Znaš li kako mi je bilo zbog tog videa? Znaš li koliko je promijenio moj život? Znaš li da sam se pokušala ubiti? Jesi li svjestan svega toga?"

"Da." Trznuo se i zatvorio oči. "Brynne, kad bih mogao vratiti vrijeme... Žao mi je. Toliko mi je žao."

Zurila sam u njega u potpunoj nevjerici. Toliko sam dugo tu mračnu istinu prihvaćala onakvom kakva jest. Bila je zlodjelo koje su počinili zli ljudi, koji u sebi nemaju ni trunke kajanja ni čovječnosti. A sad je Lance sjedio preda mnom i najiskrenije se ispričavao. Uopće nije izgledao kao zao čovjek... Bilo mi je teško to pojmiti.

"I? Koja je bila tvoja stvarna namjera te večeri? Kad već želiš ispraviti to što je bilo, onda bih se trebala potruditi i poslušati te."

"Hvala ti", tiho je rekao, kuckajući prstima po stolu, polako i ritmično. Tetovaže paukove mreže prekrivale su mu cijelu desnu šaku.

Pitala sam se što tata misli o toliko tinte na sinovoj koži.

Nakon trenutka šutnje, Lance je počeo govoriti.

"Bio sam pravi šupak. Svjestan sam toga i nemam opravdanja za to. Ali kad sam otišao na Stanford i doznao da izlaziš s drugim dečkima dok me nema, poludio sam od ljubomore. Htio sam te kazniti... tada je moj mozak funkcionirao na taj način." Počeo je kuckati prstom po svojoj šalici. "Napio sam te na zabavi s namjerom da nas snimim kako se seksamo. Mislio sam ti poslati videosnimku kako bih te podsjetio da si ti moja djevojka i da nitko ne smije dirati ono što je moje dok me nema." Pročistio je grlo i nastavio govoriti. "To je bilo sve što sam htio, Brynne. Nikad ne bih tu snimku nigdje objavio niti bih je kome pokazao. To je trebalo poslužiti tebi, kao podsjetnik na mene."

"Ali ona dvojica... Justin Fielding i Eric Montrose... bili su ondje." Nisam mogla gledati u njega pa sam samo zurila van u mokat pločnik i užurbane prolaznike. Ipak, nastavila sam ga slušati.

"Da", rekao je tužno. "Napio sam te, ali ja sam bio još pijaniji, toliko da sam se onesvijestio kad sam... završio. Njih dvojica došli su sa mnom na vikend, a znali su da namjeravam svojoj curi dati lekciju koju nikad neće zaboraviti. Rekao sam im što namjeravam s tom videosnimkom. Idiot. Bio sam toliko pun sebe da mi nije palo na pamet da će oni išta pokušati. Nakon seksa - nakon što sam završio, na snimci me više nema. To se

jasno vidi. U jednom trenutku snimanje se prekida, a potom se vide samo Fielding i Montrose... i ti. Vjeruj mi, pogledao sam to tisuću puta, užasnut da su to učinili." Ponovno sam ga pogledala i proučavala izraz njegova lica. I on je pogledao mene, bez skrivanja. U očima sam mu vidjela žaljenje i sram. "Brynne, ja... nisam htio da..."

Znala sam da mi Lance govori istinu.

"Gledali su nas, a kad sam se onesvijestio... preuzeli su stvar. Ni ne sjećam se da sam te ostavio u toj sobi za biljar, Brynne. Idućeg jutra probudio sam se na stražnjem sjedištu svog auta. Snimka je već bila objavljena na internetu i bilo je prekasno. Kružila je cijeli vikend." Spustio je glavu. "A ta pjesma koju su stavili..."

Pokušala sam se sjetiti cijelog sadržaja snimke, ali pogledala sam je samo jednom i to mi je bila dovoljna trauma. Nisam se mogla sjetiti koliko je Lance bio umiješan. Znala sam da se ljutio na mene zato što sam izlazila s Karlom. Bila sam nezrela sedamnaestogodišnja droljica koja nije znala razmišljati o tome kamo ide, što radi i s kim to radi. Nažalost, svoju sam lekciju naučila na vrlo ružan način, ali svejedno je bilo nevjerovatno čuti Lancea kako mi otkriva nešto što nisam znala.

"Dakle, nisi to učinio zato što si me mrzio?" postavila sam mu pitanje na koje sam uvijek tražila odgovor. Jednostavno mi to nije imalo smisla. Imali smo svojih problema, ali prije te večeri nisam nikad s njegove strane osjećala mržnju. Svih sedam godina tu sam snimku smatrala izrazom mržnje. Nisam znala čime sam to zaslužila i teško sam se nosila s time.

"Ne, Brynne. Nikad te nisam mrzio. Čak sam mislio da ćemo se jednog dana vjenčati." Gledao me svojim tamnim očima, pun tuge i žaljenja.

Duboko sam uzdahnula. Nisam mogla ništa reći. Kao da sam izgubila glas. Stoga sam samo šutjela i zurila u njega.

Posegnuo je svojom rukom prema mojoj, ali zaustavio se na vrijeme i vršci njegovih prstiju ostali su tek nekoliko centimetara od mojih. Trenutak je bio tako nelagodan da sam odmah podigla šalicu i držala je objema rukama, ne znajući što bih inače s njima.

"Pokušavao sam te nazvati, htio sam te vidjeti, ali tvoj i moj otac sve su spriječili. Otac me odmah obavijestio da će me ubiti ako upropastim njegovu političku karijeru. Istoga dana ispisao me sa Stanforda i prijavio u vojsku. Poslali su me na osnovnu obuku u Fort Benning, a ja tu nisam mogao ništa. Nisam te čak mogao ni nazvati da ti kažem koliko mi je žao i da te pitam kako si... A sad još ovaj politički cirkus... Jednostavno su me upleli u sve to. Nema mi izlaza, pogotovo sad kad je postao potpredsjednik...", rekao je tužno.

Nevjerovatno. Nikada mi, ni u najluđim snovima, ne bi palo na pamet da će se ovo dogoditi. Nisam znala što bih mu rekla, kako bih reagirala. Stoga smo nekoliko trenutaka samo sjedili u tišinu. Lance nije znao ništa o nastavku te strašne priče. Nije znao kako su i zašto umrli Montrose i Fielding, nije znao za Karlov pokušaj ucjenjivanja, za ubojstvo mog oca - sve se to dogodilo zbog te videosnimke. Ali neće to doznati od mene. Dogodilo se što se dogodilo i bilo je vrijeme da se sve zaboravi. Ništa mi ne može nadoknaditi moj najveći gubitak. Nitko mi ne može vratiti oca.

Pomilovala sam svoj trbušić, u potrazi za utjehom nevinog, bezgrešnog bića. Nakon toliko zla u prvih dvadeset pet godina mog života, sigurno ću u budućnosti pronaći ljepotu i mir. I kao da mi je netko odozgor poslao poruku - osjetila sam lagano gurkanje u rebra. Još sam tu i znam da si ti moja mama, činilo se da mi govori moj anđeoski leptirić. Da, anđele moj. Ja sam tvoja mama.

"Dakle, tvoj se život promijenio nakon te noći... kao i moj", rekla sam konačno. "Da. Odluke koje sam te večeri donio sve su promijenile."

OPROSTILI smo se ispred kafića, a medijski cirkus na prometnoj ulici bio je još izraženiji. Bili su tu vozači, zaštitari, fotografi. Morala sam požuriti kući skuhati Ethanu

večeru. Bila nam je ovo posljednja noć zajedno prije nego što ode u Švicarsku na tjedan dana.

Susret s Lanceom bio je doista neobičan, ali osjećala sam se bolje zbog njegova otkrića. I dalje sam osjećala sram zbog svog ponašanja koje me i dovelo na onaj biljarski stol prije sedam godina, a dobar dio tog samoprijezira pao je s mene. Osjetila sam golemo olakšanje i prvi sam put pomislila kako će taj osjećaj ostati sa mnom zauvijek.

“Hvala ti, Lance.” .

Zbunjeno me pogledao. “Na čemu, Brynne?”

“Hvala ti što si mi ispričao svoju priču. Zbog nekog razloga mi pomaže da se oslobodim.” Pomilovala sam trbuh. Nisam mu mogla objasniti svoje razmišljanje, ali meni je imalo savršenog smisla. “Uskoro ću biti majka. Želim da moje dijete ima mamu koja se ponosno drži, koja zna da nije učinila ništa loše, da je dobra osoba koja je nekoć davno napravila glupost.”

“Ti jesi dobra osoba, Brynne. A svi radimo gluposti, nažalost. Katkad se zbog tih gluposti dogode ružne stvari na koje ne možemo utjecati.” Pogledao je u svoju protezu.

“Što ćeš sada, Lance?”

“Otići ću kući i razmisliti o tome što mogu raditi sada kad sam završio s vojskom. Naučiti živjeti s jednom nogom. Možda ću se vratiti na faks i konačno zaraditi diplomu iz prava.”

“Onda tako i učini, ako ti je to želja.” Nasmiješila sam mu se. “Uštogljenim profesorima na Stanfordu sigurno će se svidjeti tvoje tetovaže.”

Nasmijao se. “Da, kao i ekipi u Washingtonu. Ali nije loše malo uzdrmati stvari s vremena na vrijeme.” Njegov vozač otvorio je vrata automobila i dao mu znak da je vrijeme za odlazak.

“Mislim da te zovu”, rekla sam i pokazala prema autu.

“Da.” Izgledao je kao da mi hoće još nešto reći. “Brynne?” “Da, Lance?”

“I meni je sad puno lakše. Ovo mi je pomoglo više nego što možeš pojmiti. Trebala si to čuti od mene još davno. Još jednom ti hvala što si se sastala sa mnom.” Duboko je udahnuo, kao da prikuplja snagu. “Sada si još ljepša nego kad si bila sedamnaestogodišnjakinja. Drago mi je da sam te vidio trudnu. Bit ćeš divna majka. Želim da ti budeš svjesna koliko si lijepa, unatoč tome kako nekad sami sebe vidimo. Pamtit ću te upravo ovakvu.” Nasmiješio se, ali vidjela sam koliko ga je cijelo priznanje dirnulo. Susret je bio vrlo emocionalan, i za mene i za njega, a sad je stigao trenutak da se pozdravimo.

Nisam znala kako bih reagirala na njegove komplimente, ali osjećala sam se dobro što sam to čula od njega. “Želim ti sve najbolje, Lance.” Pružila sam mu ruku. “Nadam se da ćeš sada dobiti priliku da slijediš svoje snove.”

Rukovao se sa mnom i nježno me zagrlio. Potom je sjeo u limuzinu čiji su prozori bili toliko tamni da je postao nevidljiv čim su se vrata za njim zatvorila.

I tek tako, Lance Oakley je otišao.

PRIJALA mi je blaga kišica na povratku kući. Podsjećala me na one dane kad sam se privikavala na londonsku klimu. Kad sam se tek doselila ovamo, nedostajalo mi je kalifornijsko sunce. Ali kako sam cvjetala u svojoj novoj okolini, zaokupila se studiranjem i kulturnim utjecajima, tako sam polako zavoljela londonsku kišu. Sićušne kapi padale su na moju kapu i šal, a meni ništa nije smetalo. Uvijek sam imala osjećaj da me kiša pročišćava.

Ubrzala sam korak jer sam htjela doći kući prije nego što Ethan shvati da me nema. Htjela sam izbjeći njegova pitanja. Jednostavno nisam još bila spremna razgovarati s njim o Lanceu. Istina o onome što se dogodilo te noći na zabavi bila je samo moja i nisam je tako lako dijelila, čak ni s Ethanom. Morat će razumjeti da želim ovo učiniti na svoj način i mora mi vjerovati da ću donijeti najbolju odluku za sebe. I za nas. Ethan bi trebao razumjeti takav

proces jer sada i on prolazi terapiju. Prisiljavanje žrtve da iznova proživljava traumu nije uvijek najbolje rješenje. Katkad je to previše bolno.

Otvorila sam teška staklena vrata naše zgrade, mahnula Claudeu i poslala prema dizalu. Pritisnula sam dugme i čekala. Malo sam se oznojila od šetnje, što nisam ni primijetila zbog kiše. Skinula sam kapu i shvatila da mi je kosa sva slijepljena od nje. Nadala sam se da neće biti nikoga sa mnom u dizalu; nisam htjela da itko vidi taj prizor.

Vrata dizala su se otvorila. Iz njega je izašla visoka plavuša koju sam već prije vidjela. Sarah Hastings brisala je oči rupčićem. Činilo se da briše suze.

Naglo je zastala, zamijetivši da sam je spazila i shvativši kako se ne može pretvarati da nisam. "Brynne, zdravo. Ja sam Sarah Hastings. S Neilova vjenčanja, sjećaš se?"

"Da, naravno, sjećam se. Kako si?" Ono što sam je zapravo htjela pitati jest; Zašto izlaziš iz moje zgrade i jesi li upravo bila s Ethanom?

Imala sam svoje razloge zašto mi je Sarah bila sumnjiva. Ethanove poruke s njezina mobitela bile su prva stvar koja mi nije bila ugodna, ali kasnije, te iste večeri, Sarah ga je nazvala, a moja ženska intuicija dala mi je znak da nešto nije u redu. A sad je došla u naš stan kako bi se vidjela s njim? Imala sam dojam da ga iskorištava, možda i nešto gore, a to mi se nimalo nije svidjelo. Znala sam također i koliko je Ethan u teško razgovarati s njom. Dani koje je proveo u zarobljeništvu s Mikeom bili su njegova najveća trauma. Prisilili su ga gledati Mikeovo ubojstvo i emocionalno su ga mučili. Ethanu je bilo strašno kad bi to morao iznova proživjeti, a to je bilo svaki put kad bi ona nazvala.

Odmjerala me od glave do pete, obrativši pažnju na moj trbuh i slijepljenu kosu. Nije mi se to svidjelo i znala sam da užasno izgledam. "Oh, u žurbi sam. Ali da, dobro sam, hvala na pitanju." Zagledala se u pod. Oči su joj bile crvene i bilo je očito da je plakala.

"Jesi li sigurna? Izgledaš uzrujano."

"Zapravo... bila sam kod tvog muža. Trebala sam mu nešto dati." "A smijem li pitati što?" hlabro sam je upitala.

"Paaa... mislim da ćeš morati pitati Ethana. Ja ti to ne mogu reći, Brynne." Odmahnula je glavom i činilo se da joj je bolno stajati ondje i razgovarati sa mnom. Sarah Hastings mi je zamjerala, a imam dojam da se zbog toga osjećala krivom. Možda je zavidjela Ethanu i meni što smo zajedno... dok je njoj ostala samo uspomena na Mikea.

Toga sam se i bojala. Preplavili su me osjećaji koji mi se nisu svidjeli. Osjećala sam ljubomoru i beskorisnost, sve u isto vrijeme. Nisam znala što bih joj nato rekla pa sam samo kimnula glavom i ušla u dizalo. Sarah se okrenula i otišla prije nego što su se vrata zatvorila.

Kad sam ušla u stan, mislila sam da ću odmah zateći Ethana kako me nestrpljivo čeka. Ali nije me nestrpljivo čekao. Vladala je potpuna tišina. Danas nije bilo Annabellin dan pa je nisam ni očekivala, ali Ethan je trebao biti tu jer je znao da večeras planiram kuhati. Trebali smo provesti mirnu večer prije nego što otputuje u Švicarsku.

Potražila sam ga u spavaćoj sobi, pomislivši da se pakira, ali nije ga bilo ondje. Pošla sam na drugi kraj stana, kad sam osjetila miris klinčića. Vrata njegova ureda bila su zatvorena. Provirila sam bez kucanja. Unutra je bilo mračno. Akvarij i Ethanova cigareta bile su jedino osvjetljenje.

"Tu si." Oči su mi se privikle na tamu i uspjela sam mu vidjeti lice. Izgledao je neraspoloženo i samo je sjedio i pušio. Nije bio sretan što me vidi. Nije me ni pozdravio kako treba. "Je li sve u redu?" upitala sam ga i prišla mu bliže.

"Vratila si se", rekao je odsutno. Sjedio je i gledao u mene, a iza njega je svijetlio akvarij u kojem su Simba i Dory mirno plivali među blistavim koraljima. Ignorirao je moje pitanje.

"Zašto sjediš u mraku?" Pitala sam se hoće li mi reći išta o Sarahinu posjetu. Bilo je očito da ga je uzrujala. Obično bi išao zapaliti cigaretu nakon ružnog sna ili noćne more. Razgovor ili susret sa Sarah u njemu bi izazvao isto ponašanje, ali sada bi pušio samo vani. Stoga je pušenje u uredu bilo prvi znak da nešto nije u redu. Htjela sam da mi kaže o čemu

su razgovarali, ali do sada mi nije ništa otkrio. Nisam ga silila, jer sam mu obećala da neću, ali boljelo me je što s njom može razgovarati o nečemu o čemu ne može sa mnom. Ona mu može pomoći, a ja ne mogu? Nisam se dobro osjećala zbog toga, ali mislila sam kako se ne smijem žaliti i gnjaviti ga jer bi mu tako bilo još teže. Nisam mu htjela izazvati još više boli i stresa, jer bilo mu je dovoljno i bez toga.

“Kako je bilo u šetnji?” Ugasio je cigaretu i ustao. “Ne želim da budeš ovdje i udišeš ovaj usrani dim.”

“Pa zašto onda pušiš u kući?” Bio je tako hladan. Osjetila sam kako me hvata napetost.

“Pogriješio sam.” Prišao mi je i izveo me van iz ureda. Bio je vrlo odlučan i odmah mi je bilo jasno da nema odupiranja ni prepiranja. Vidjelo se to po strogu izrazu njegova lica.

Ušli smo u kuhinju i Ethan me posjeo za šank. On bi često sjedio ondje dok ja kuham. Radio bi na prijenosnom računalu ili razgovarao sa mnom. Ali sada nije izgledao raspoložen za čavrljanje. Odložio je mobitel na granitnu radnu ploču, pogledao me i prekrizio ruke. U očima mu se vidjelo da je bijesan, kao da je sijevalo iz toga plavetnila.

Progutala sam knedlu i pokušala ponovno. “Ethane, je li se nešto dogodilo?”

Upitno je podigao obrvu, ali nije odgovorio na moje pitanje. Shvatila sam da nije odgovorio ni na jedno moje pitanje otkad sam došla.

“Kamo si šetala, malena?” Na moja pitanja odgovara protupitanjima.

“Otišla sam do Hot Jave”, odvratila sam, ali imala sam dojam da on to već zna. “Imaš li mi nešto za reći, Ethane?” “Ne, draga moja, nemam. Ali mislim da ti imaš.” Dohvatio je telefon i podigao ga da vidim što je na zaslonu. Lance Oakley kako me grli na ulici.

Šesnaesto poglavlje

9. siječnja Švicarska

OTKRIO sam da mladi princ ima brojne vještine i talente. Išlo mu je posve dobro na snježnim padinama, ali i sa ženama. Nije čudo da je njegov djed bio zabrinut. Momak bi mogao završiti u teškoj opasnosti na Zimskim igrama.

U opasnosti da krepa od jebanja.

Vrlo glasna ševa koja se trenutačno odvijala u susjednoj sobi dodatno je kvarila moje raspoloženje. Ionako sam se osjećao kao da sam u paklu, bez obzira na tinejdžera jebača. Htio sam nazvati Brynne. Trebao sam joj čuti glas. To bi mi učinilo podnošljivijim nekoliko predstojećih dana.

Nismo se oprostili kako treba. Došlo je do strašne svađe zbog tajni koje oboje čuvamo. Kad je fotografija koja prikazuje njih dvoje na ulici izišla na Twitteru, odmah sam primio obavijest. Naravno, bio sam zaprepašten, ali kad je došla kući, shvatio sam da mi ne namjerava reći išta o tome zašto se sastala s tipom koji joj je uništio život i zbog kojeg se umalo ubila. Bio sam lud.

Lud. Baš sam se tako osjećao i sada, bez svoje djevojke.

Natočio sam si votke u čašu i otpio gutljaj. Pravo piće u trenucima kad mi je trebao alkohol. A sad mi je bez sumnje trebao, jer moram nekako zaspati u slučaju da "oh, da, jebi me" uskoro ne prestane. Sigurno će se Njegovo Mlado Visočanstvo uskoro onesvijestiti od seksa pa možda bude malo tišine. Molim te, Bože.

Brynne mi nije rekla ni riječi o sastanku s Oakleyjem. Ni tijekom naše svađe ni nakon toga. Još uvijek ne znam zašto je otišla naći se s njim. Možda nikad neću doznati.

Samo je ponavljala jedno te isto. Ne mogu sada razgovarati o tome, Ethane. Morat ćeš to prihvatiti dok se za mene nešto ne promijeni.

Kad sam navaljivao da mi kaže, naljutila se i uzvratila mi optužbama u vezi Sarah i naših "privatnih" sastanaka. Rekla je da isključujem nju, a uključujem Sarah. Je li to stvarno bilo tako? Meni se nije činilo, ali kad me upitala zašto je Sarah bila u našem stanu, nisam joj mogao reći. Nisam bio spreman.

Na licu joj se moglo jasno vidjeti koliko je povrijeđena. Ali sigurno se vidjelo i na momemu. Ovo je prvi put da smo se ovako posvađali. Oboje smo bili tvrdoglavi i borili se s problemima koji su silno utjecali na naše osobnosti. Veliko sranje.

Mislim da bismo riješili to da smo imali više vremena.

Ali nije bilo vremena. Morao sam doći na ovaj usrani posao i ostaviti je tužnu, trudnu i samu. Doduše, nije bila posve sama. Neil i Elaina su je čuvali.

Moja djevojka i ja morat ćemo se ozbiljno pozabaviti svojim problemima kad se vratim, a to sam joj i rekao idućeg jutra kad sam odlazio.

Kimnula je glavom, a u njezinim crvenim i natečenim očima vidio sam suze.

Poljubio sam je za rastanak i njezine slatke usne stopile su se s mojima. Čvrsto me zagrlila. Upijao sam njezinu mirisnu mekoću i bilo mi je preteško odmaknuti se od nje. Ali morao sam. Užasno je boljelo. Nadao sam se da ćemo riješiti nesuglasice i osloboditi se sumnja koje su nas oboje mučile. Neću prihvatiti nikakav drukčiji ishod.

Uhvatila me za obraze i rekla: "Vrati mi se." Znao sam da su te riječi imale još jedno značenje. Razumio sam na što je mislila.

"Ništa me ne može spriječiti da se vratim tebi", rekao sam. "I našem malenom", prošaptao sam joj uz trbuh.

I vjerovao sam u to.

PROBUDILO me glasno lupanje po vratima. Tko god bio, treba mu lekcija lijepog ponašanja, koju ću mu objasniti šakama ako se ne prestane zajebavati.

“Ethane! Ustani, čovječe! Idemo na skijanje po dubokom snijegu!”

Žmirkao sam prema budilici na noćnom ormariću. Ustao sam iz toploga kreveta i otvorio vrata. Ondje je stajao moj mladi štíćenik, u punoj opremi, nasmiješen od uha do uha.

“Sada?” rekao sam glasno. “Ti bi sad išao gore, Christiane?” Na tren sam se ponadao da je ovo san, ali, nažalost, znao sam da nije.

Nasmijao se. “Da, čovječe. Spremaj se. Inače nam je propao dan. Ako sad krenemo, u zoru ćemo već biti na vrhu. Moram se malo ispuhati prije sutrašnjeg dana.”

“Zar se još nisi ispuhao? Ni nakon toliko praskanja?” To je bilo prvo valjano pitanje. Drugo valjano pitanje bilo je spava li taj deran uopće. Svijet mu je bio pod nogama zbog silnog bogatstva, dobra izgleda, kraljevskog statusa i slave. Svi su radili što on hoće. Ne krivim ga zbog toga, ali moram priznati da me pakleno živcirao.

“Praskanje mi je bilo samo pričica za laku noć.” Radosno me pogledao i nestrpljivo se vrpeljio. Bio je sav nabrijan i jedva je čekao da krenemo. Sumnjam daje uzeo kakvu drogu jer bi ga u tom slučaju diskvalificirali zbog dopinga i njegova bi skijaška karijera time završila. Mislim da je jednostavno bio takve prirode... i bilo mu je jebenih devetnaest. Ako moje dijete bude ovako hiperaktivno, najebo sam. Mogu se već sad pokopati i završiti s tim.

U nevjerici sam odmahnuo glavom i zakolutao očima. “Daj mi koju minutu da se spremim, okej?”

“Nema frke, stari.” Opet se nacerio od uha do uha, a ja sam se prvi put u životu doista osjetio starim.

CHRISTIAN i njegova četvorica sunarodnjaka odabrali su padinu s dubokim snijegom koja, doduše, nije bila previše udaljena od uređenih staza, ali nisam dopustio da mi to ulije lažan osjećaj sigurnosti. Znao sam da postoje rizici takva skijanja. Prije nego što smo krenuli, svima sam jasno rekao da imaju lopate i ostalu opremu te odašiljače položaja za slučaj nužde. Znao sam koliko ljudi postanu euforični na neistraženim i neuređenim terenima. Vrlo često nisu svjesni opasnosti. Dubina snijega može znatno varirati, a katkad samo nekoliko koraka čini golemu razliku. Viđao sam skijaše kako skijaju niz padine, tik uz snježnu lavinu, kao da je to nešto posve uobičajeno. Neki su od njih poginuli upravo zbog svoje nepromišljenosti.

“Upamtite što sam rekao: ako iza sebe čujete tutnjanje, usmjerite se prema bilo kojem stablu ili grebenu.” Pogledao sam svakog od njih u oči. “I nemojte usporavati. Idite dalje, što god bilo.”

Christian se cerekao. “Da, tata”, odvratio je. Primijetio sam da ima slične oči kao Brynne -njihova se boja mijenjala ovisno o svjetlu i odjeći koju je nosila. Nedostajala mi je.

“Ozbiljno vam govorim. Nema zajebancije kad je u pitanju snježna lavina.”

TREĆA neuređena padina koju su odabrali nije mi ulijevala povjerenje. Rekao sam im da ne idu tamo. Bilo je previše svježije napadalog snijega koji se još nije slegnuo, a time su rizici bili puno veći.

Ali momci se nisu složili sa mnom i bili su čvrsti u svojoj namjeri da nastave. Lukas i Tobias krenuli su prije nego što sam ih stigao zvati da se vrate, a Jakob i Felix pošli su odmah za njima. “Kvragu sve, Ethane, kad ćemo ako ne sada?” radosno je povikao Christian u svojoj fluorescentno zelenoj jakni, a potom se i on spustio.

U tom je trenu odluka bila donesena i za mene. Morao sam za njim.

Ne znam tko je to potaknuo, ali začuo sam grmljavinu iza sebe, a potom ugledao oblak.

Loše vijesti.

Naglo sam skrenuo prema drveću i uhvatio se za najveće deblo koje sam u tom trenu mogao naći. Gromoglasna snježna lavina otkinula me od stabla i strmoglavila niz padinu. Nisam više vidio ništa pred sobom. Molio sam se da su dečki uspjeli pobjeći negdje u stranu.

Nešto me uzdrimalo i čuo sam zvuk loma. Nisam osjetio nikakav bol, samo sam bio svjestan da sam se zaustavio na stijeni. Ta me stijena spasila od sigurne smrti, jer minutu poslije uslijedio je još jedan snažan snježni val.

OTVORIO sam oči i ugledao nebo. To je bio dobar znak, jer mi je govorio da nisam zakopan pod snijegom. Mogao sam disati. Pogledao sam niže i shvatio otkud je došao zvuk loma. Moja lijeva čizma bila je okrenuta za 180 stupnjeva. Odmah sam pretpostavio da sam pretrpio višestruki prijelom. Sranje. Nekako sam se uspravio u sjedeći položaj i pokušao odrediti gdje sam.

Lavina me odnijela predaleko od glavnog uspona i nisam vidio ništa osim bjeline. U snijegu sam vidio jarkocrvene kapljice krvi. Osjetio sam kako me nešto šaklja po licu, ali imao sam rukavice pa nisam mogao osjetiti odakle teče krv.

Prvo sam aktivirao odašiljač, što se uvijek treba učiniti u takvim situacijama, a potom pogledao nogu. Izgledala je zdrobljeno. Pješačenje ne dolazi u obzir. A daska je bila izgubljena negdje na planini.

Duboko sam udahnuo i uhvatio se za potkoljenicu. Brojio sam do tri, a potom je naglo okrenuo u pravi položaj... i onesvijestio se.

BILO je tako hladno. Nisam imao pojma koliko je vremena prošlo. Možda nekoliko minuta. Ili nekoliko sati. Vjerojatno nisu prošli sati jer bih u tom slučaju već umro od pothlađenosti.

Umirem li?

Ne. Ne! Nisam htio vjerovati u to. Moje tijelo može pretrpjeti i veće neprilike, kao što je to bilo u prošlosti. Bio sam snažan. Ne smijem umrijeti. Moram se vratiti Brynne... i našem djetetu. Ne smijem ih ostaviti same. Trebaju me. Obećao sam joj da ću se vratiti. Nisam htio umrijeti.

Trebao sam se samo ugrijati. Trebala mi je toplina. A toplinu je predstavljala Brynne. Najtoplije mjesto koje sam mogao zamisliti bila je Brynne, privijena uz mene dok s njom vodim ljubav. Brynne je bila moje toplo, sigurno utočište, od samog početka. Ako moj um u tom trenu nije bio svjestan toga, srce svakako jest.

Otišao sam onamo gdje sam mogao osjetiti njezinu toplinu...

... Čim je ušla u prostoriju, znao sam da je to ona. Stvarna Brynne Bennett bila je još ljepša uživo nego na fotografiji - koja je, srećom, sada bila moja. Pijuckala je pjenušac i proučavala svoju sliku na zidu galerije. Pitao sam se kako vidi sebe. Je li bila samouvjerenija? Kritičnija? Ili oboje?

"Evo moje djevojke. " Clarkson joj je prišao s leda i zagrlio je. "Predivna je, zar ne? Usto, imaš najljepša stopala na svijetu.

"Sve što ti učiniš izgleda dobro, Bene, pa čak i moja stopala." Okrenula se prema njemu. "Jesi li što prodao? Bolje rečeno, koliko si ih prodao?"-

Mogao sam čuti sve što su govorili.

"Tri dosad. Čini se da i ova uskoro odlazi", rekao je Clarkson "Nemoj biti preočita, ali vidiš li onog visokog tipa u sivom odijelu, crna kosa, razgovara s Carole Andersen? Zainteresiran je. Čini se da ga je očarala tvoja prekrasna golotinja. Vjerojatno će imati blizak sastanak s desankorn čim bude imao fotografiju samo za sebe. Sto kažeš na to, Brynne. Neki bogatunčić nateže kitu na prizor tvoje nestvarne ljepote. "

Da bar. Šest sam mjeseci morao čekati tu fotografiju..

"Daj, šuti. Zločest si. Nemoj mi govoriti takve stvari jer neću više htjeti pozirati." Pogledala ga je i odmahнула glavom kao da je glup. "Imaš sreće što te tako volim, Benny Clarkstone."

"Ali istina je", nastavio je Clarkson. "Tip te nije presta.o snimati otkad si došla. A nije peder."

"Završit ćeš u paklu, Benny, zato što govoriš takve stvari", odvratila mu je i pogledala prema meni. Osjetio sam njezin pogled, ali nastavio sam razgovarati s ravnateljicom galerije i pretvara.o se da ništa ne primjećujem

"Upravu sam, ha?" rekao je Clarkson

"U vezi drkanja.? Nema šanse, Benny! Previše je lijep da bi morao pribjeći ruci za postizanje orgazma"

Sranje. U tom se trenu nisam mogao svladati i pogledao sam je. Nisam moga.o odvratiti pogled kad sam čuo što je rekla. Sviđa joj se što vidi. Aluzije na moj kurac i drkanje - iz njezinih usta... U sekundi sam morao smisliti plan. Večeras ću je upoznati. Točka.

Ali ona se preplašila, na brzinu iskapila svoju čašu i pozdravila se s prijateljem.

Čekaj, nemoj još otići.

Gledao sam je kako se premišlja hoće li ići taksijem ili će pješa.čiti. Ima.la je dugačke, prekrasne noge, svi su to mogli vidjeti. Ka.d se okrenula prema postaji podzemne željeznice, znao sam da je odlučila. Nisam to mogao dopustiti. Ako je netko prati, imat će izvorsnu priliku ščepati je dok hoda tako sama. Pomisao na to da bi joj netko mogao nauditi u meni je probudila nešto što nikad prije nisam osjetio.

"Vrlo loša ideja, Brynne. Nemoj riskirati. Daj da te povezem."

Skamenila se i ukočeno okrenula prema meni. "Ali ja te ne poznajem", rekla je.

Ali upoznat ćeš me, moja prelijepa Amerikanko, upoznat ćeš me.

Nasmiješio sam joj se i pokazao u smjeru svog Rovera. Nisam bio posve svjestan što radim. Znao sam samo da joj se moram približiti.

Ali ona je progutala knedlu i zauzela obrambeni stav. "Zoveš me mojim imenom i očekuješ da ću ući u auto s tobom Jesi li ti lud?"

Da, potpuno sam lud. Prišao sam joj i pružio ruku. "Ethan Blackstone."

"Otkud znaš moje ime?" Bože, kako je bilo lijepo čuti joj glas. Bio je tako seksi.

"Prije petna.estak minuta kupio sam Brynnin odmor u galeriji Andersen, za Jinu svotu. I prilično sam siguran da nemam mentalnih teškoća. To zvuči politički korektnije od riječi lud, zar ne?"

Oprezno mi je pružila ruku. Ja sam je prihvatio i nježno stisnuo. Čim su se naša tijela dodirnula, nešto se pokrenulo u mojim prsima. Planula je iskra, ili nekakva vrućina, nisam mogao točno odrediti. Bože, imala je ta.ko neobične oči. Nisam znao reći koje su boje. Ali nije bilo ni važno. Htio sam ih samo gledati, i to dugo.

"Eto, sad se poznajemo - Brynne, Ethan Hoćeš li mi sada dopustiti da te odvezem kući?"

Opet je progutala knedlu, vidio sam nježan pokret njezina grla. "Zašto tije toliko stalo do toga?"

Vrlo la.k odgovor. "Možda zato što ne želim da ti se nešto dogodi? Zato što te štikle izgledaju divno na tvojim nogama, ali je pakleno u njima hodati? Zato što je za ženu opasno da noću hoda gradom sama?" Odmjerio sam je od glave do pete kako bih joj dokaza.o što mislim Mora biti svjesna koliko je seksi. "Osobito žena koja izgleda poput tebe, gospođice Bennett."

"A što ako baš tobom nisam sigurna?"

Eh, kad bi znala zašto sam ovdje. Pitam se što bi mi onda rekla.

"I dalje te ne poznajem niti znam išta o tebi. Ne znam čak nije li Ethan Blackstone tvojepravo ime."

Gospođica Brjnne Bennett bila je pametna djevojka.. Divio sam se njezinoj iskrenosti i odlučnosti da ne sjedne u auto s potpunim neznancem. To je kći Toma Bennetta, nema sumnje.

"Upravu si. Ali to mogu lako riješiti." Pokaza.o sam joj vozačku dozvolu i dao joj svoju posjetnicu. "Možeš je zadržati", rekao sam. "Vrlo sam zauzet svojim poslom, gospođice Bennett. Nemam vremena za hobije poput serijskog ubijanja, vjeruj mi."

Nasmijala se. Bio je to najljepši zvuk koji sam u životu čuo.

"Dobra fora., gospodine Blackstone" Spremila je moju posjetnicu, a potom rekla nešto što me obmdovalo. "Dobro. Možeš meprovozati."

Oh, da., malena, mogu. Pomislio sam na razne načine na koje je mogu "provozati" i odmah mi se probudio kurac. Nisam moga.o suspregnuti smiješak. Gospođica Bennett nije imala pojma što mi radi svojim nevinim komentarima. Ako ika.d budem ima.o priliku "provozati je" u svojem krevetu, bit će to vožnja za pamćenje, jer nisam vodio žene u svoj krevet. Ali mislim da bi ona mogla biti iznimka.

Koji ti je vrag?! pomislio sam kad sam prislonio dlan na njezina leđa i poveo je prema autu.

Svidjelo mi se što je dopustila daje dodirnom. Konačno sam je mogao pomirisati. Bio je to miris cvijeća, miris žene; čudeno. Fitao sam se je li to parfem ili nešto što je stavljala na kosu. Štogaod bilo, došlo mi je da zarijem lice u njezin vrat i udišem je punim plućima - toliko je dobro mirisala.

Smjestio sam je na suvozačevo sjedalo i osjetio golemo uzbuđenje što sam se našao u zatvorenom prostoru s njom. Ta prekrasna djevojka sjedila je sa mnom u autu. Bila je na sigurnom. Nitko joj neće moći nauditi jer noću hoda sama. Mogao sam razgovarati s njom, slušati joj glas. Mogao sam je mirisati, gledati je, diviti se tim dugim nogama na sjedalu svog auta, zamišljati kakav bi osjećaj bio osjetiti te noge raširene pod mojim kurcem...

Pitao sam je gdje živi.

"Nelsonov trg u Southvarku."

Nije baš neka lokacija, ali moglo je biti i gore. "Amerikanka si", rekao sam. Nije mi ništa drugo palo napamet.

"Studira.m ovdje. Dobila sam stipendiju Sveučilišta u Londonu. Na postdiplomskom sam" To sam već znao. Zanimao me njezin drugi posao. "A posao modela?"

Uskomešala se na to moje pitanje. Razumljivo, naravno. Znao sam kako izgleda gola. Spektakularno. "Pa... poziram prijatelju, Bennyju Clarksonu. Fitao me bih li to radila, a pomaže mi platiti račune, kužiš?"

"Ne kužim baš, ali sviđa mi se tvoja fotografija, gospođice Bennett. "Držao sam pogled na cestu. Nijejoj se svidjelo moje ispitivanje. Zauzimala je obrambeni stav. Kunem se, doslovce je kipjela na tom sjedalu.

"Čuj, moja osobna međunarodna korporacija ne zarađuje tako dobro kao tvoja, gospodine Blackstone. Zato sam počela raditi kao model. Draže mi je spavati u krevetu nego na klupi u parku. I volim imati grijanje. Ovdje su zime jebene!"

Oh, da, nevjerojatna je. "Iz svog iskustva mogu reći da je štošta ovdje jebeno." Okrenuo sam glavu prema njoj i zagledao joj se u oči, a potom u usta. Zamišljao sam kako ta usta puše moj kurac i uživao sam u tome kako sam je zbunio svojim odgovorom.

"Onda se barem u nečemu slažemo. "Protrljala je čelo i zatvorila oči.

"Boli te glava?"

"Da. Kako znaš?"

Iskoristio sam priliku i dobro je odmjerio pogledom. "Nagađam. Nisi večerala, samo si iskapila onaj šampanjca u galeriji, a sad je već kasno i tijelo ti se buni. " Upitno sam je pogledao. "Jesam li u pravu?"

Okrenula se prema meni, a činilo se da su joj se usta osušila. "Trebam samo dva aspirina i vodu i bit ću dobro. "

To nije dobro. "Kad si zadnji put nešto pojela, Brynne?" "Dakle, opet se zovemo imenom?"

Oh, da, malena. Nije mi se svidjelo što ne pazi na sebe. Mora jesti, kao i svi drugi. Čuo sam kako govori da će si pripremiti nešto kad dođe kući. Kuhat će u ovo doba? Nema šanse, Brynne.

Zaustavio sam se ispred ljekarne. Rekao sam joj da ostane u autu i da se vraćam za minutu. Kupio sam joj vodu, Nurofene i proteinsku čokoladicu koja je izgledala ukusno. Nadao sam se da će ih uzeti.

"Zašto si išao u... "

Nije bilo problema. Odmah je uzela vodu i počela je piti. Otvorio sam paketić tableta i izvadio dvije u dlan. Uzela je i njih i progutala ih, brzo iskapivši cijelu bocu. Stavio sam joj proteinsku čokoladicu na koljena.

"A sad to pojedi, molim te"

Ispustila je dugačak uzdah zbog kojeg mi se opet trznuo kurac i polako otvorila čokoladicu. Nešto se u njezinu držanju promijenilo kad je počela jesti. Osjetio sam tračak melankolije kad je pognula glavu i prošaptala: *"Hvala."*

"Nema na čemu. Svi trebamo ono osnovno, Brynne. Vodu, hranu... krevet."

Nije ništa rekla na moju sitnu opasku.

"Koja tije točna adresa?"

"Fra.nklin Crossing 41."

Krenuli smo dalje, a nakon nekoliko trenutaka oglasio se njezin telefon. Odvratila je nekome na poruku, a nakon toga se činilo da se donekle opustila. Malo kasnije zatvorila je oči i zaspala.

Imati je pokraj sebe, na sigurnom, probudilo je nešto u meni. Nisam mogao odrediti što je to bilo, ali nikada prije nisam osjetio takvo što. I svidjelo mi se to. U tom trenu učinio sam nešto vrlo nepromišljeno. Nisam se ponosio svojim postupkom, ali nisam se mogao zaustaviti. Oprezno sam uzeo mobitel iz njezina krila i nazvao svoj broj.

"Brynne, probudi se." Nagnuo sam se prema njoj i dodirnuo joj rame. Bio sam joj dovoljno blizu da udišem njezin miris. Vjeđe su joj se trzale u snu, a dugačke trepavice pružale su se na meku kožu koju je krasio tračak maslinastog tona. Nešto sanja? Njezine pune, tamnoružičaste usnice bile su lagano razmaknute, a preko obraza joj se razlilo nekoliko pramenova dugačke smeđe kose. Htio sam uzeti te vlasi u ruku i mirisati ih.

Polako je treptala, a potom širom otvorila oči.

"Sranje! Oprosti... zaspala sam?" Nervozno je pokušavala napipati kvaku, a u glasu joj se osjećala panika.

Uhvatio sam je za ruku i umirio je. *"Polako. Na sigurnom si, sve je u redu. Samo si malo zadrijemala."*

"Okej... oprosti." Duboko je udahнула, pogledala kroz prozor, a potom opet u mene. *"Zašto se stalno ispričavaš?"* Izgledala je uznemireno, a ja ništa nisam želio više nego otjerati sve njezine strahove, dok me u isto vrijeme obuzeo čudan osjećaj koji nisam mogao dokučiti. *"Ne znam",* prošaptala je.

"Jesi li dobro?" upitao sam je, nadajući se da je nisam prestrašio. Ne bih volio da me se boji, ali svakako sam htio da me ne zaboravi nakon ove večeri. I htio sam da mi vjeruje. *"Hvala na vožnji. I na vodi. I na drugim stva..."*

Prekinuo sam je, znajući da moram preuzeti stvar ako želim priliku ponovno je vidjeti. *"Čuvaj se, Brynne Bennett."* Otključao sam joj vrata. *"Jesi li pripremila ključ? Pričekat ću dok ne uđeš. Na kojem si katu?"*

Izvadila je ključ iz torbice i spremila mobitel. *"Na petom"*

"Imaš cimericu?"

"Da, ali vjerojatno je sad nema."

Što joj se motalo po glavi? Silno me zanimalo što misli o meni, želi li doznati više o meni. *"Pričekat ću dok ne upališ svjetlo",* rekao sam.

Otvorila je vrata i izišla iz auta. *"Laku noć, Ethane Blackstone",* rekla je i potom zatvorila vrata.

Gledao sam za njom dok je hodala prema ulaznim vratima. Izvadila je ključ i ušla. Pričekao sam dok se na petom katu nije upalilo svjetlo, a potom se odvezao.

Nisam znao što osjećam niti sam znao što će se dalje zbivati. Znao sam samo jedno: vidjet ću je opet. Sigurno. Neću prihvatiti nijednu drugu mogućnost...

Smiješio sam se jer mi više nije bilo hladno. Boljela me noga, ali znao sam da to sad nije važno. Bilo mi je toplo i bio sam u svome utočištu, s uspomenu na Brynne. Ondje je sve bilo lijepo. Ona je bila moje svjetlo. Znao sam to onog trenutka kad sam prvi put ugledao

njezinu ljepotu. Brynne me je voljela i činila pribranim, što nisam mislio da će itko ikad moći. Uskoro ćemo dobiti dijete. Pomisao na dijete razveselila me, ali i rastužila. Tamo kamo idem nema mog djeteta. On ili ona me nikad neće upoznati. Ali Brynne će našem sinu ili kćeri pričati o meni. Bit će tako divna majka. Već i jest divna majka. Brynne je bila dobra u svemu što radi pa tako i u majčinstvu. Znao sam da mi nije preostalo puno vremena. Neću moći održati obećanje koje sam joj dao. To me je zaboljelo više od ičega. Obećao sam joj da ću se vratiti. Rekao sam da me ništa neće spriječiti u tome.

Očajnički sam joj htio reći koliko je volim i koliko me usrećila u to malo vremena što smo proveli zajedno. Kako da se ne vratim, kad me voli najsavršenija žena na svijetu? Ona je bila jedina osoba koja je zavirila u moju mračnu dušu, pronašla me, a ja sam se osjećao kao da sam dobio na lutriji života. Nije me toliko boljelo što ću umrijeti jer sam bio radostan što je ona bila dio mog života.

Brynne jest bila moj život. Ona je bila komadić slagalice koji mi je nedostajao. Htio sam da joj to mogu nekako dati do znanja, da se ne brine za mene. Htio sam da zna koliko sam na kraju života bio sretan... jer sam dobio nešto rijetko i dragocjeno... njezinu ljubav.

Sedamnaesto poglavlje

10. siječnja London

NEIL i Elaina ne znaju prihvatiti odbijanje. Sve vrijeme dok Ethana nije bilo zvali su me k sebi na večeru ili bi oni dolazili k meni. Znam da je Ethan uredio da njih dvoje budu moje dadilje, a valjda je to imalo smisla jer smo bili prvi susjedi. Sva sreća da sam ih oboje silno voljela.

Ali oni su se tek vjenčali i trebali bi biti nasamo, pokušavala sam im reći. Neil i Elaina također su radili na djetetu, a druženje sa mnom im u tome neće pomoći. Kad sam im to rekla, oboje su se nasmijali i razmijenili tajnovite komentare, zbog čega sam se zapitala jesu li već uspjeli, a ne žele još nikome otkriti vijesti. Nadala sam se da jesu. Njih dvoje bili su tako savršen par, a nakon što sam ih bolje upoznala, doznala sam da se poznaju još otkad su bili djeca. Bilo im je suđeno da budu zajedno od samog početka. Lijepo je znati daje u njihovu slučaju prava ljubav pobijedila. Ethanove upute išle su mi na živce, ali to je bilo tako tipično za njega. Bio je tako zaštitnički nastrojen, pun ljubavi... i oprezan. Pitala sam se kako mu je s princem Christianom u švicarskim Alpama. Bilo mu je strašno što mora otići, isto kao što je meni bilo strašno što me ostavlja. Nismo imali vremena riješiti našu svađu, zbog čega sam se grozno osjećala.

Toliko mi je nedostajao. Trebala sam ga. Htjela sam mu ispričati sve što mi je Lance rekao. Nadala sam se da ću i ja čuti što mi on želi reći. Nadala sam se da ćemo se vratiti na ono gdje smo bili prije te strašne noći, kad smo se posvađali zbog stvari kojima smo jedno drugome bez razloga nanosili bol. Te stvari nisu bile vrijedne toga. Ni meni, a ni njemu.

MOJA nova hrana za dušu tijekom trudnoće bili su tacosi s piletinom i salsom. Pokušala sam odgovoriti Neila i Elainu od toga da mi kuhaju svaku večer i rekla sam im da mi je dvaput u tjedan dana dovoljno, ali nisu popuštali. Rekli su kako obožavaju moje verzije meksičke hrane. Sva sreća. Jer je britanska verzija meksičke hrane bila katastrofa, ako se mene pita. Ako moja karijera konzervatorice umjetnina propadne, možda se mogu baviti uličnom prodajom tacosa. Možda bih zaradila bogatstvo. Tiho sam se nasmijala pomislivši kako bi Ethan reagirao na takav moj pothvat. Mogla bih postaviti štand pokraj Murielina novinskog, na cesti ispred zgrade Blackstone Securityja, pa bi Ethan mogao silaziti na ručak.

Neil je obožavao kuhati pa mi je on sada bio pomagač u kuhinji. Elaina je bila u dječjoj sobici i radila na fresci čiji sam nacrt osmislila uz njezinu pomoć. Zasad je to bilo samo stablo s nekoliko ptica i leptira. Boju i ostalo ćemo kasnije odrediti, kad budemo znali je li curica ili dečko... Laurel ili Thomas.

“Znaš li da je ovo prvo jelo koje sam napravila za Ethana?” Stavila sam komadić avokada u usta. “Bio je donio malo Dos Equisa, a na kraju se navukao i na meksičko pivo i na meksičku hranu.”

“Znam”, odgovorio je Neil uz smijeh i dodao malo začina na piletinu koja se pržila. “Stalno je govorio o tebi. Rekao je da si izvrsna kuharica i da probam Dos Equis s malo limete.” “Stvarno?”

“Da. Već sam tada znao da je gotov. Ne zbog meksičke hrane, nego zbog piva. Napustio je Guinness praktički preko noći”, rekao je pucnuvši prstima i tužno odmahnuvši glavom.

“Da, to je Ethan. Kad jednom nešto odluči, to je to”, rekla sam sa žaljenjem, sjetivši se naših neriješenih “problema”.

Neil je prestao s rezanjem rajčice i pogledao me. “Brzo će doći kući, Brynne. Ne želi biti nigdje drugdje osim pokraj tebe.”

“Znam, ali otišao je kad... kad stvari među nama nisu bile baš najbolje. Znaš li zašto smo se posvađali, Neile?” pitala sam ga, svjesna da vjerojatno zna.

Neil je kimnuo glavom. “Da. Vidio sam fotke tebe i Oakleyja ispred kafića. Ne možeš pobjeći od tih internetskih objava.”

“Nisam razmišljala o tom dijelu. Jednostavno je to bilo nešto što sam morala učiniti, a kad se Ethan vrati, sve ću mu objasniti. Ali tada nije bio pravi trenutak za to, razumiješ?”

Neilove tamnosmeđe oči bile su pune topline i razumijevanja. “Vas dvoje ćete to riješiti, Brynne. Poznajem Ethana i znam da nema stvari koju ne bi učinio za tebe. Prošao bi kroz vatru ako treba, samo da ti se vrati.”

Suspregnula sam suze i nastavila pripremati salsu s kukuruzom. “Neile, kakva je priča sa Sarah Hastings? Ethan ju je vidio na tvom vjenčanju i bio je jako dirnut njezinom prisutnošću, ali ne na pozitivan način. Rekao mi je što se dogodilo njezinu mužu i koliko mu je bilo strašno svjedočiti njegovoj smrti. Razumijem koliko je strašna ta trauma... ali, s druge strane, ne mogu zamisliti kako se osjeća kad ga proganjaju te bolne slike.”

“Sarah? Sarah je dobra osoba. Pretpostavljam da ona ima nekakve veze s njegovom terapijom. On mi nije ništa rekao, a ja ne pitam.”

“Razumijem”, rekla sam tiho, shvativši da ću jednostavno morati biti strpljiva s njim i da ću morati čekati dok mi Ethan sam ne kaže kakvu ulogu Sarah igra u njegovu emocionalnom zdravlju. “Ethan ti je rekao za svoju terapiju kod dr. Wilsona iz Centra za ratnu traumu?”

“Da. Tako mi je drago da je konačno potražio nekakav oblik stručne pomoći. A znam da je to učinio zbog tebe.”

“Strašno je to što mu se dogodilo...” Utihnula sam pomislivši koliko mu je strašno.

Neil je zastao s kuhanjem. “Da, Brynne. Bilo je krvavo.” “Znam da se osjeća krivim, rekao mi je to, ali zašto se tako osjeća? Nije njegova krivnja što su ga zarobili i mučili.” Neil je spustio glavu i na trenutak zatvorio oči. Dugo je ostao tako stajati. Pretpostavljala sam da mi neće ništa reći ili da mi ne može reći zbog nekakvih pravila Britanske vojske. Na kraju je opet uzeo nož i nastavio sjeckati povrće, a potom je počeo pričati.

“Ne znam cijelu priču, ali znam dovoljno da povezem pojedinosti. Ethan mije rekao koliko je mogao, a ostalo znam zato što sam čuo kolege tijekom komunikacije između baze i jedinica. Ja sam zapovijedao svojim timom, kao i Ethan svojim. Nisam bio ondje. Bili su samo Ethan i njegovi. Bilo je pet grupa, a Mike Hastings bio je u jednoj od njih. Nitko se nije vratio živ. Mike i Ethan preživjeli su zasjedu... a ostalo znaš. Kad se Ethan vratio, ispričao je što se dogodilo. Onoga dana kad su ga planirali smaknuti, netko je cijelu zgradu u kojoj je bio zarobljen digao u zrak. Na njezinu je mjesto ostala samo hrpa smeća. Nitko ne zna kako se Ethan uspio izvući živ odande. Ne zna ni on. Rekao je da ne može objasniti zašto i njega bomba nije raznijela u komadiće. To je bilo uistinu čuderno.”

Zaustavila sam dah dok mi je Neil davao odgovore na brojna pitanja. Govorio mi je stvari koje Ethan jednostavno nije mogao. Sad sam razumjela i zašto. Srce mi je prepuklo zbog njega i njegove patnje. “Nije čudo što na leđima ima anđeoska krila”, prošaptala sam.

“Da.” Neil je još jednom promiješao piletinu i rekao mi da odem odmoriti se. “Mikeovo mučenje i smaknuće doista je bilo brutalno. Znam da Ethan osjeća golemu krivnju i bol zbog toga. Misli da je kao zapovjednik jedinice sve doveo u opasnost i da je pet mladića izgubilo život zbog njegove odluke.”

“Ali bio je rat. Kako to može biti njegova krivnja?” Patila sam za Ethanom još više nego prije. Htjela sam ga samo zagrliti, priviti se uz njegova prsa, osjetiti njegovo hrabro i prekrasno srce kako tuče uz moje.

“Rat je sranje kako god okreneš. A ono što se dogodilo njemu i njegovoj jedinici bilo je prestrašno. Namamili su ih stavivši nasred ceste tijelo majke kojoj su prerezali vrat, a pokraj nje je bio njezin sinčić koji je histerično plakao. Nije mu bilo više od tri godine. To je trajalo

satima. Ethan je htio otići po dječaka. Nakon nekoliko sati odlučivanja, konačno je dobio dozvolu da to učini. Ali to je bila zamka. Talibani su iskoristili ženu i dijete kao mamac da smaknu cijelu postrojbu elitnih vojnika, zapadnjaka koji su suosjećali s dječakom, koji nikad ne bi pribjegli ničemu tako strašnom. I uspjelo im je. Ethan je zgrabio dječaka, ali dječaka su ubili tek nekoliko sekunda poslije, dok je još bio u Ethanovim rukama. Uslijedila je paljba i poginulo je dvoje nevinih civila, četvorica naših također su bila mrtva, a Mikea i Ethana su zarobili." "Oh, Bože..."

Nisam mogla prozboriti. Nisam imala što reći. Zar bi itko mogao reći išta na to? Ne... nije bilo riječi koje bi mogle ublažiti bol nakon takve priče, bez obzira na to koliko godina prošlo. Pomilovala sam svoj trbušić i mislila na Ethana, na to koliko ga volim. Bio je toliko više od onoga što je pokazao kad smo se tek upoznali. Bio je istinski heroj, u svakom smislu riječi, koji je časno služio i zbog toga patio.

"Hvala ti što si mi to ispričao, Neile... Pomaže mi što to znam."

Doista mi je pomoglo. Ali bilo mi je i strašno što sam doznala istinu. Osjećala sam mučninu i znala sam da neću moći pojesti večeru koju smo Neil i ja spravljali. Kako itko od njih može išta pojesti, nakon svih tih ružnih uspomena i ratnih iskustava? Znala sam kako Ethan razmišlja i mogla sam zamisliti kakav teret krivnje nosi na svojim leđima zbog smrti svojih kolega... i koliko pati kad mu se ti događaju ukažu u snovima.

"Toliko ga volim. Učinit ću sve da mu pomognem", konačno sam rekla.

"Ali već jesi, Brynne. Tvoja ljubav pomogla mu je više od ičega."

KAD sam se idućeg jutra probudila u svojem praznom krevetu, preplašila sam se. Neil i Elaina sami su ušli u stan i shvatila sam da se dogodilo nešto loše. Vidjela sam Neila kako stoji na vratima. Uхватила sam se za prsa i počela plakati. Kad sam čula kako mi govore da se nešto dogodilo Ethanu, zavrištala sam.

Vrištala sam na oboje i molila ih da mi ne kažu.

FLUORESCENTNA zelena boja pekla mi je oči. Koji se vrag zbiva? Pokušao sam maknuti to što mi je bilo pred očima, ali nije se htjelo pomaknuti.

"Ethane... jebote, stari, koliko nam je trebalo da te nađemo."

"Što?" Pokušao sam se usredotočiti, ali sunce mi je tuklo u glavu i svjetlo je bilo gotovo zasljepljujuće. Mogao sam vidjeti samo blještavilo i jarkozelenu boju - ta me boja podsjetila na Christianovu jaknu dok je klizio padinom, točno prije...

"Jesi li to ti, Christiane? Dobro si", promrmljao sam. "To je dobro." Toliko mi je laknulo što je živ da mi je došlo da poljubim tog malog seronju, ako uopće osjećam svoje lice. Kralj i dalje ima nasljednika. Hvala kurcu. "Reci mi... jesu li se i drugi dečki izvukli?"

"Da, uspjeli smo. I ti si se izvukao, Ethane."

Jesam li? Nisam se tako osjećao. "Ali zapeo sam ovdje na planini i ne mogu hodati... noga mi je sjebana." Bilo mi je drago da su Christian i dečki dobro, ali nisam vidio kako ću se izvući iz ovoga, osobito ako pomoć ne dođe brzo. Bio sam u lošem stanju, dobro sam to znao. Nisam mogao jasno vidjeti Christianovo lice, sve je bilo kao u magli, a bio sam umoran... tako umoran.

"Znam", rekao mi je i prislonio mi nešto tvrdo na usta. "Popij. Pomoći će ti."

Popio sam malo tekućine, ali nisam mogao odrediti što je to. Nisam osjećao ništa osim iscrpljenosti. U tom trenutku sjetio sam se što moram učiniti. To je bilo važnije od svega. Odgurnuo sam piće. "Christiane, imaš li... mobitel? Moj se izgubio. Moram javiti ženi... moram joj poslati poruku..."

"Drži se, Ethane. Pomoć je na putu. Bit ćeš dobro, stari."

"Ne... moram zvati Brynne. Sad!" Očajnički sam htio da me shvati.

"Nema signala. Poruka joj neće stići."

“Nema veze... poslat će se čim uhvatiš signal. Mogu snimiti i glasovnu poruku... ” Pokušao sam ga dosegnuti kako bih ga natjerao da me poslušaju. “Pomozi mi, molim te.” “U redu, Ethane. Koji je njezin broj?”

Polako sam mu govorio brojeve jer nisam htio pogriješiti. Ovo je bilo važno, ne smijem sjebati stvar. “A sada otvori glasovne poruke... i daj mi da govorim.”

Christian je stavio mobitel u moju ruku. Bilo mi ga je teško držati zbog rukavica, ali Christian mi je pomogao i rekao mi kad da počnem govoriti.

“Brynne, ljubavi... nemoj se uplašiti, okej? Volim te i sretan sam. Vrlo, vrlo sretan. Jer sam mogao biti s tobom... i voljeti te. I dalje ću biti ovdje, voljet ću te s drugog mjesta, tebe i našeg Laurel-Thomasa.” Trudio sam se da se priblerem i završim poruku, ali bilo je tako teško oprastati se. Kako je to uopće moguće? Ali morao sam joj reći. Ništa me neće spriječiti. “... Ti si me učinila stvarnim, ljepotice. Volim te zbog toga. Uvijek ću te voljeti... do kraja vječnosti.”

Eto, uspio sam. Čut će moje riječi, posljednji put... i znat će istinu.

Sada mogu zatvoriti oči i zaspati. Tako sam umoran...

Neko sam vrijeme samo plutao, mirno lebdio... nekamo, ne znam kamo. Sjetio sam se majke. Opet ću je vidjeti, a to je bila lijepa pomisao. Osjećao sam se neobično lakim, kao da me nešto nosi... nešto lagano.

Krila?

Točno sam se tako osjećao, kao da me podižu nečija krila, nose me. Svileni, raskošna krila. Meka, ali vrlo snažna. Nakon nekoliko trenutaka shvatio sam čija su to krila. To su krila anđela. Nosio me anđeo.

12. siječnja London Vratila mi se...

Ovdje sam, Ethane. Uvijek. Vratila mi se kad budeš spreman. Čekat ću te ovdje, s Laurel-Thomasom. Trebaš nam. Trebaš mi da ovo preživim. Trebaš mi i nikad te neću pustiti da odeš. Nikad.

Sjedila sam pokraj svojega muškaraca u bolničkoj sobi. *Vratila mi se, ljubavi.* Bila je to ista bolnica u kojoj smo posjetili Lancea. Zahvaljivala sam nebesima jer je Ethan sada bio pokraj mene. Mogla sam ga dodirnuti, gledati i liječnici će mu moći pomoći. Neil je potegnuo veze i uredio da Ethana prevezu u London. I Ivan je pomogao. Ne znam što bih bez njih dvojice. Oni su poznavali ljude koji mogu sređivati stvari. Da je Ethan ostao u Švicarskoj, kamo ja ne mogu ići, poludjela bih.

Mislili su me Jonathan i Marie htjeli poslati kući, ali ja se nisam htjela ni pomaknuti. Konačno su otišli po nešto za jelo i rekli da će se vratiti kasnije.

Mogu govoriti svašta i iskušavati razne taktike, ali to im neće pomoći. Ja znam gdje moram biti. *Neću te ostaviti, ljubavi. Bit ću ovdje kad se probudiš.*

Ali nisam mogla učiniti puno za njega. Bolnica se pobrinula za sve. Zašili su mu posjeklinu pokraj desnog oka, na vrhu jagodice. Ostalo će mu ožiljak. Operirali su mu lijevu nogu. Lisna i goljenična kost bile su mu slomljene, ali namjestili su ih. Zacijelit će brže zbog vijaka koje su mu umetnuli u kosti. Moj muškarac sada je “spavao”. Trebao mu je odmor, da se može oporaviti.

Zato sam samo sjedila pokraj njega i dozivala ga natrag k sebi. “Dobila sam poruku koju si mi ostavio na Christianovu telefonu. Bio je vrlo drag i vrlo zabrinut za tebe. Nazvao me i razgovarao sa mnom jer nije htio da me preplasi poruka koju si mi ostavio. Rekao mi je što se dogodilo, kako ste išli na skijanje na divljem terenu i kako si im rekao što trebaju raditi ako dođe do nevolje. Rekao je da su svi činili upravo ono što si im rekao i da su zbog toga dobro. Grozno mu je što si baš ti nastradao...”

Osjetila sam nečiju ruku na ramenu. “Imali su samo okus borovnice. Nadam se da ti je to u redu.” Ivan mi je pružio šalicu vrućeg čaja. “Oh, donio sam ti i ovo.” Dao mi je proteinsku čokoladicu. “Pojede to, molim te.”

Iznenadena, polako sam podigla glavu. Ivanove riječi, geste... bile su gotovo identične Ethanovim. Pogledala sam ga, a on stajao preda mnom i mrštio se. Visok, zelenook, malo duže kose, jednako zgodan kao i njegov rođak, ali ipak drukčiji. Ivan je imao malo profinjeniji izgled, dok je Ethan izgledao snažnije i grublje. Ali njihovi zajednički geni? Bili su jasni kao dan. Bili su iste krvi i slična uma.

Kad mi je Ivan ponudio proteinsku čokoladicu, u djeliću sekunde preplavila su me sjećanja na onu večer kad me Ethan vozio kući s Bennyjeve izložbe. Mogla sam osjetiti Ethanov miris i toplinu grijanih automobilskih sjedala. Mogla sam ga jasno vidjeti kako mi stavlja čokoladicu na koljena i kako čeka da je pojedem prije nego što me odveze dalje. Sjećam se tog stava koji kao da je govorio "ne zajebavaj se sa mnom". I velike doze te čarobne dominacije kojoj se nisam mogla oduprijeti. *Vrati mi se, Ethane...*

"Dobro." Kimnula sam glavom, dok su mi se oči punile suzama. Pokušavala sam se pribрати i biti jaka za Ethana.

"Tako treba", rekao je Ivan nježno i privukao stolac da sjedne pokraj mene. "Ethan bi poludio kad bi pomislio da ne paziš na sebe."

"Znam", odvrtila sam tužno i odgrizla komadić čokoladice. Imala je okus kao piljevina, ali svejedno sam je pojela i pijuckala čaj. Moj anđeoski leptirić treba hranu unatoč tome što ja ne mogu jesti.

"Hvala ti, Brynne", rekao je Ivan i blago se nasmiješio. Nisam prije vidjela tu njegovu stranu. Ivan Everley bio je ubojita kombinacija šarma, seksepila i duhovitog cinizma, ali u ovom je trenutku bio drukčiji. Jasno se vidjelo koliko je zabrinut za Ethana. Uvijek sam imala dojam da su njih dvojica više kao braća nego rođaci. Bili su braća u srcu, kad god je to trebalo.

"One večeri kad sam upoznala Ethana, kupio mi je proteinsku čokoladicu i natjerao me da je pojedem" rekla sam Ivanu.

Osjetila sam kako mi naviru suze i slijevaju mi se niz obraze. Pokušavala sam ih obrisati rukom.

Ivan me zagrlio. "Ethan te jako voli. I znam da se bori da nam se vrati. Poznajem ga. Znam kako razmišlja. On upravo sada traži put k tebi, Brynne."

Kimnula sam glavom. Nisam mogla govoriti, mogla sam samo vjerovati. Ivanove riječi u tom su trenu trebale služiti Ethanu kao uža za spašavanje i ne smijem dopustiti ni jednoj drugoj misli da mi se zavuče u glavu.

Tako smo ostali sjediti ondje zajedno, čekajući da nam se vrati.

KONAČNO. Opet sam joj mogao osjetiti miris. Zavlačio mi se u nosnice i ja sam ga duboko udisao. Punim plućima. Ali kako je to moguće? Oprostio sam se s njom na onoj planini. Ali sada sam se osjećao drukčije.

Doista drukčije.

Sada sam osjećao tijelo. Osjećao sam svoje ruke, svoje nožne prste, glavu. Znači li to... da sam se izvukao? Oh, da! Preplavila me euforija. Živ sam, a Brynne je pokraj mene. Godilo mi je... što god čine. Nečiji prsti milovali su me po kosi. Dobro sam znao čiji su to prsti. Ta je ruka nježno masirala moje tjeme. Njezina ruka - Brynnina ruka - dodirivala me, a to je bilo nešto najsavršenije na svijetu. Htio sam joj reći koliko je volim i da će sve biti u redu, ali nisam još mogao govoriti. Mogao sam je samo udisati i uživati u njezinu dodiru. Nekim čudom, nečijom čarobnom intervencijom, ja sam preživio. Sjetio sam se anđeoskih krila koja su me držala dok sam lebdio između života i smrti. To mi se već jedan put dogodilo.

Hvala, mama. Još jednom ti hvala.

Preplavilo me silno olakšanje i znao sam da se sada mogu prestat boriti... da mogu još malo odspavati, sa svojom djevojkom pokraj sebe.

OSJETIO sam sitne udarce i bacakanje na svom dlanu. Predivno. To mi uvijek izmami smiješak. Znao sam što je to. Laurel-Thomas razgovara s taticom. Ojačala si, bebe. Pomilovao sam trbušćić i pokušavao dokučiti koji dio bebina tijela osjećam. Je li to guza ili glavica. Osjetio sam još udaraca na svom dlanu i nasmijao se. Bio je to najljepši osjećaj na svijetu. Poput blagoslova - savršena, divna dara koji nisam očekivao.

"Ethan se nasmijao. Jesi li ga čuo, Ivane? Smije se jer se dijete rita." Znao sam čiji je to glas. To je moja Brynne, razgovara s Ivanom.

Otvorio sam oči.

"Upalilo je", prošaptala je. "Vratio si mi se."

Brynnino lice bilo je uplakano i zabrinuto. Izgledala je iscrpljeno, s tamnim kolotovima oko očiju i raščupane kose. Oči su joj sjajile od suza. Ali taj prizor nje pokraj mene bio je nešto najljepše što su moje jadne oči ikad vidjele.

"Brynne, ljubavi..." Nasmiješio sam se i proučavao joj lice, upijao njezinu sliku. "Sanjao sam te gore na planini. To mi je pomoglo da se ugrijem... i pronađem utočište. Sanjao sam te i tada sam znao da će sve biti u redu. Bio sam sretan, nisam se bojao."

"Oh, Ethane, Ethane, Ethane...", jecala je, zarivši lice u moja prsa. Pogledao sam oko sebe i shvatio da sam u bolničkom krevetu. Oboje smo ležali na boku, licem okrenuti jedno prema drugome. Moja djevojka mi se ušuljala u krevet da je mogu mirisati. I stavila svoju ruku na svoj trbuh da mogu osjetiti Laurel-Thomasa kako se rita i bacaka. Njih dvoje su me dozivali natrag.

Pogledao sam u svog rođaka i pročitao dobro došao natrag s njegovih usana.

Hvala, odvratio sam mu, zahvalan što je pazio na Brynne dok me nije bilo. Ivan se nasmiješio i izišao, uputivši mi prije toga znak rukom da ga nazovem.

"Toliko te volim", prošaptao sam, pokušavajući svladati emocije. Stavio sam ruku na njezinu bradu i pridigao joj lice da joj gledam oči. To je bilo prvo što sam htio. A potom, nakon što zaplivam u njihovom veličanstvenom sjaju, dugo ću je ljubiti.

Mislim da ju je preplavio blagi šok jer je samo ponavljala jedno te isto.

"Vratio si mi se."

"Jesam, ljepotice. Ti si me dovela natrag. Ti si me vratila... uz pomoć jednog anđela."

15. siječnja

ETHAN je bio vrlo tih na povratku kući iz bolnice. Sjedili smo zajedno na stražnjem sjedištu, a Len je vozio. Čvrsto me držao za ruku i stiskao, na trenutke i previše, ali nisam se htjela ni pomaknuti. Ethanu je trebalo da me dodiruje, makar to bilo samo držanje za ruku.

Ranije me nazvao njegov otac i pitao hoćemo li doći k njemu na večeru da proslavimo njegov povratak kući, ali odgodila sam to za sljedeći tjedan. Ethanu nije bilo do druženja, a iskreno, nije ni meni. Zbog nesreće koju je doživio bila sam paranoidna. Zнала sam da ću doživjeti napad panike ako si dopustim razmišljati o tome kako je umalo poginuo. Stoga nisam dala strašnim mislima da me obuzmu. Htjela sam samo biti uz njega, brinuti se o njemu i pomoći mu da se oporavi.

Ethan je sam hodao do stana, uz pomoć štaka. Zatvorila sam vrata za njim i zaključala, a potom i sama pošla u dnevnu sobu.

Zastao je nasred sobe i promatrao me, a u očima sam mu vidjela sirovu želju. Konačno smo sami.

"Dođi ovamo", prošaptao je promuklo. I ja sam došla svome Ethanu.

Odmah me povukao u naručje, toliko me čvrsto privio uz svoje tijelo da sam uzdahnula od iznenađenja. Štake su mu pale na pod uz glasan zvuk. Očajnički me želio imati uza sebe, a razumjela sam zašto. Moj je muškarac opet proživio traumu. Opet mu je prijetila smrt. Bio je uvjeren da će umrijeti na toj planini i da neće više nikad imati priliku

vidjeti me, upoznati naše dijete, reći nam koliko nas voli i pošteno se oprostiti od nas. Uspomena na mene bila mu je utjeha. Preživio je i vratio se u stvarnost. Sad je trebalo sve to proživjeti. U glavi mu je bila posvemašnja zbrka.

“Ethane. Ovdje sam, ljubavi. Dopusti da ti pomognem.”

“Trebam te... trebam biti s tobom”, šaptao mi je uz vrat, a njegova mi je brada bockala kožu.

Malo sam se odmaknula jer sam htjela da me gleda u oči i usredotoči se na moje riječi. “Idemo u krevet i na trenutak zaboravimo sve. Samo ti i ja, zajedno.” Obuzele su ga emocije. “Kasnije ćemo razgovarati o onome što smo trebali reći jedno drugome prije nego što si otišao u Švicarsku. Ali sada moramo samo biti zajedno i osjećati jedno drugoga.”

Na trenutak je zatvorio oči i opet ih otvorio, a u njima sam vidjela beskrajno olakšanje. “Da... molim te.” Pogledao je u pod gdje su ležale njegove štake. Sagnula sam se i dohvatila ih, pružajući mu jednu po jednu. Bolan izraz njegova lica smekšao se kad je opet uzeo štake. “Htio bih ti reći koliko te volim, ali nema riječi kojima bih to mogao izraziti.” “Znam.”

Pošao je za mnom u spavaću sobu i sjeo na krevet. Ovaj sam mu put stavila štake ondje gdje će ih lako moći uzeti kad bude htio ustati. Stala sam ispred njega i ponovno osjetila njegove ruke kako me obavijaju. Zario je lice u moje grudi, uhvatio me rukama za stražnjicu i udisao moj miris.

Ethan se očajnički želio opet zavući u mene.

Znala sam da mu treba žestoka, divlja ševa. Ali znala sam i to, kao što je i on znao, da mu je sada ne mogu pružiti niti je on može pružiti meni u takvu stanju. Smislit ćemo nešto drugo. Malo sam se odmaknula, tek toliko da me ne može dohvatiti, ali dovoljno blizu. Izuvala sam balerinke i gledala ga u oči.

“Hoću da se sjetiš prvog puta kad sam bila u ovom krevetu s tobom - prvog puta kad smo bili zajedno.”

Otkopčala sam džemper i pustila da klizne na pod. Pogledom je pratio džemper kako pada, a potom se zagledao u moje oči. “Sjećam se”, rekao je.

“Onda se vratimo u taj trenutak zajedno”, nastavila sam. “Bili smo pažljivi jedno s drugim jer nismo znali što onaj drugi želi ili treba.”

Njegove su plave oči zasjale. “Nisam mogao vjerovati da si pristala doći sa mnom kući. Te sam noći umirao za tobom, Brynne. Nikad u životu nisam nekoga toliko želio.”

Opet sam mu se približila. Svukla sam mu majicu preko glave.

On je učinio isto s mojom tamnosivom haljinom. Samo ju je podigao, a ja sam pognula glavu kako bih mu pomogla skinuti je do kraja.

Ponovno sam se uspravila. “I ja sam tebe jednako željela te noći, Ethane. Jednako.” Otkopčala sam grudnjak i on je pao na pod, proizvevši zvuk koji je još pojačao seksualnu napetost.

Raširio je oči kad je ugledao koliko su mi grudi narasle. Podigao je ruku i odmah stao dirati jednu dojku. Kružio je po njoj prstom i polako se primicao bradavici.

Pogledao me u oči. “Htio sam te zadovoljiti, više od ichega na svijetu. Želio sam da svršiš... slušati tvoje riječi dok svršavaš.”

Kleknula sam na pod i odvezala mu desnu cipelu. Naslonio se na laktove, ispruživši tijelo, i lagano podigao bokove da mu mogu svući hlače preko nogu i gipsa.

Moj je muškarac bio prekrasan, onako gol, u punoj erekciji. Znam što ću mu prvo raditi.

Primaknula sam se krevetu tako da sam mu klečala točno između nogu. Šapatom sam ga upitala: “I što sam rekla dok sam svršavala?” Uхватила sam ga za tvrdi, nabrekli kurac i počela ga natezati, točno iznad njegovih isklesanih trbušnih mišića.

Duboko je udahnuo i zatvorio oči od zadovoljstva, ali odgovorio mijе na pitanje. “Ethane...” Rekla si: 'Ethane.'”

Stavila sam njegov kurac u usta i pustila da mi klizi sve do grla.

DALA mi je što sam trebao. Ne znam kako je znala što mi točno treba i kad mi to treba, ali Brynne bi uvijek učinila pravu stvar.

Nakon što me zadovoljila svojim savršenim ustima, uzvratio sam joj uslugu, uživajući u veličanstvenom osjećaju što ga je pružalo moje toplo utočište, koje je drhtalo pod mojim usnama i stezalo mi se oko jezika. Čuo sam kako izvikuje moje ime više puta prije nego što sam završio s njom.

Kasnije smo oboje zaspali, na boku, privijeni jedno uz drugo, a ja sam ostao u njoj. Tako smo spavali satima.

Nikad u životu nisam tako lijepo spavao - zagrljen sa svojom djevojkom. Nisam zaboravio da moram biti zahvalan.

Osamnaesto poglavlje

24. siječnja Somerset

PROIZVOĐAČI Land Rovera znali su kako se prave luksuzna vozila, a taj sam podatak doznala iz prve ruke. Obožavala sam svoj auto, a sad, kad sam svladala vožnju lijevom stranom ceste, vozila sam više nego ikada prije. Sigurno je Ethan požalio što nije dvaput razmislio prije nego što mi je kupio takav dar. Sad ti je kasno, Blackstone. Jednostavno će se morati pomiriti s tim, zasad. I dalje je nosio gips i hodao uz pomoć štaka. Trebat će proći još nekoliko tjedana prije nego što se bude mogao osloniti na tu nogu. Imat će gips i kad se dijete rodi. To ga je silno živciralo, vidjela sam to, ali se nije žalio. Ni ja se nisam žalila. Oboje smo bili svjesni koliko smo blagoslovljeni što je ovdje, u gipsu... i što nije poginuo. Dovraga, volim taj ružni, nezgodni gips.

Ethana sam prepustila na milost i nemilost Zari. Priredila je čajanku. Mislim da mu nije teško palo. Činilo se da mu je zabavno, čak je obukao baršunasti sako i stavio leptir-mašnu. Slikala sam ih svojim fotoaparatom. Fotografije će biti neprocjenjive, pomislila sam u sebi. Robbiejeva žena, Ellen, napravila je divne mafine s finom glazurom, jagode i čaj, naravno, s mlijekom i šećerom. Pridružila bih im se, ali trebala mi je masaža, na koju sam odlazila dvaput tjedno, više nego čaj i kolačići. Osobito sada, kad sam bila puno krupnija i kad su me mučili razni bolovi. Bol u leđima, bol u zdjelici, pa čak i glavobolje. Masaže su mi doista pomagale.

Na masaže redovito odlazim još od Božića, kad mi je Ethan poklonio bon. Uživala sam u tako božanstvenom daru. Bože, doista je znao odabrati. Ali kad smo odlučili provesti vrijeme njegova oporavka u Stonewellu, trebala sam i ondje imati nekoga tko će mi pomoći izgurati posljednje tjedne trudnoće. Tako sam, uz Hannahinu pomoć, pronašla Diane, koja se lijepo pobrinula za mene, zahvaljujući znanju iz aromaterapije i refleksologije.

Zaustavila sam se pred Dianinom malenom radnjom i parkirala automobil. Kilve, povijesno seoce, bilo je maleno, ali bogato znamenitostima. Ondje se nalazila taverna The Hood Arms, izgrađena u 17. stoljeću, koja je nekoć služila kao postaja za poštanske kočije, te srednjovjekovna crkva sv. Marije, a tuda se protezala i prekrasna plaža prepuna fosila. Seoce je uistinu izgledalo kao s razglednice i bilo je mirno. Mislim da smo i Ethan i ja odmah prepoznali kakav mir nudi ovaj kraj, a to je, uz njegove prirodne ljepote, bilo upravo ono što nam je trebalo. Godilo nam je biti ovdje, više od ičega. Namjeravali smo ostati u Stonewellu sve do sredine veljače. Do termina za porod, 28. veljače, vratit ćemo se u London, gdje će nas čekati dr. Burnsley sa svojim vrhunskim liječničkim iskustvom.

Dok sam prilazila Dianinoj radnji, ugledala sam prelijepoga mladog psa. Sjedio je ispod stolića na pločniku i ustao kad me vidio. Radosno je zamahnuo repom i požurio prema meni pozdraviti me onim uobičajenim pozdravom kojim vam psi pokazuju da su prijateljski nastrojeni. "O, zdravo, ljepotane", rekla sam i pogladila ga po glavu. Njegovo je gusto krzno oko glave bilo tamnije boje, a na prsima i truhu svjetlije. To nije bio psić, nego, moglo bi se reći, pas tinejdžer, bez sumnje mužjak. Prepoznala sam vrstu - bio je to njemački ovčar, prelijep njemački ovčar. "Kako se zoveš, dečko? Čekaš vlasnika?" rekla sam gladeći mu krzno. Imao je prekrasne oči. Polizao mi je ruku i približio mi se kad je shvatio da mu poklanjam pažnju. Pitala sam se zašto nema uzicu i ogrlicu. Sigurno je bio nečiji.

Kad sam ustala i pošla prema Dianinim vratima, tužno me pogledao. "Moram ići, prijatelju", rekla sam mu.

Zalajao je jednom, kao da govori "nemoj ići". Srce mi se slamalo što ga ostavljam.

"EH, sad bih rado malo odspavala. Diane, ovo je bilo divno", pohvalila sam je i protegnula vrat, uživajući u mirisu aromatičnih ulja koje je upotrebljavala. Pružila sam joj

karticu s namjerom da platim, kad sam začula kratak lavež. Odmah sam ga ugledala. Zurio u mene kroz staklo Dianina prozora i mahao repom.

“Čini se da imaš obožavatelja, Brynne”, nasmijala se Diane. “Kladim se da bi te pratio kući kad bi mu dopustila.”

“Bi?” Ali što je s njegovim vlasnikom? “Čiji je?” “Lutalica je. Pojavio se prije nekoliko dana i kruži ovuda u potrazi za ostacima hrane. Tužno je što ljudi rade tim jadnim životinjama. Osobito onim većim, a ovaj će još rasti. Veće pse češće napuštaju, jednostavno ih ostave uz cestu.” Odmahnula je glavom i napravila žalosnu grimasu. “Takvi seronje zaslužuju da se njih ostavi na hladnoći, bez hrane i utočišta, pa bi vidjeli kako je to.” Diane je pogledala kroz prozor u psa. “Ostavljam mu hranu, kao i Lowell, susjed, jer ne želim da bude gladan. Ali njemu treba dom i obitelj. Tako velikom psu treba otvoren prostor gdje može trčati.” Namignula mi je. “Bio bi izvrstan pas čuvar. Mislim da bi se tvoj muž složio.”

“JA ću govoriti, može?” Razmijenili smo pogled. Njegove okrugle, zlatne oči izgledale su kao da me razumiju. Nova, kožna ogrlica i uzica dobro su mu pristajale. I bio je sav čist i mekan, zahvaljujući Diane koja mi je pokazala gdje se nalazi salon i trgovina za pse. Ondje je igrom slučaja radio njezin sin Clark. Uz Clarkovu pomoć, kupila sam pseću hranu, košaru za spavanje, posudice za hranu i vodu, čak i neke pseće igračke, a on se za to vrijeme kupao i šišao. Clark je sve utovario u moj prtljažnik i radosno mi mahnuo kad sam odlazila. I tek tako, odluka je pala.

Vožnja kući bila je vrlo zabavna. Mislim da se nijednom nisam prestala smiješiti. Moj krzneni suputnik sjedio je na suvozačevu sjedalu, privezan pojasom. Moj pas. Odmah sam znala da me već voli.

Sve je bilo sređeno, preostalo mi je jedino objaviti vijest Ethanu.

“Moram ti smisliti ime”, rekla sam mu dok smo tražili Ethana i Zaru. Čuo se zvuk šapa dok je hodao pokraj mene. Divno se ponašao, pokazujući mi time koliko će biti dobar pas. Nisam se ni brinula zbog toga. Zanimalo me jedino kako će Ethan reagirati kad se pojavim s velikim njemačkim ovčarom i kažem mu da ga namjeravam zadržati.

Još malo pa ću doznati.

Čula sam ih i prije nego što sam ušla u sobu i znala što rade. Igrali su igru za djevojčice koju je Zara jednostavno obožavala, dok Ethan vjerojatno nije bio baš oduševljen, ali se ponašao kao pravi prijatelj. Igra lijepe princeze. I ja sam voljela igrati tu igru... kad sam bila djevojčica. Sjećam se fotografija tate s krunom na glavi, okićenog draguljima, kako mi udovoljava i igra se sa mnom te smiješne igre samo da ja budem sretna. Bio si tako dobar prema meni, tatice.

Ugledala sam Ethana, s tirkiznom ogrlicom oko vrata i odgovarajućim naušnicama, kako se bori sa Žarom za pobjedu. “Ha! Crni prsten je moj!” hvalisao se Zari, koja je sjedila nasuprot njemu u plavo-žutoj svečanoj haljinici.

“Ali nemaš krunu!” pobjedonosno mu je uzvratila, a potom zarila prst u glazuru na mafinu i polizala ga.

“Ali mislim da ću je osvojiti”, zadirkivao ju je Ethan. “Mislim da će mi dobro stajati.”

Zara se smijala, a meni se topilo srce. Ethan će biti divan otac. Bilo je čarobno gledati ga kako se igra sa Žarom. To me je činilo beskrajno sretnom. Morala sam se pogladiti po trbuhu da se uvjerim kako je to sve stvarno. Da, pod mojim dlanom je nečija malena guza. Nasmiješila sam se kad sam shvatila u kojem je položaju moj anđeoski leptirić. Okrenuo se naopačke. Bilo je doista zabavno to otkriti.

Katkad mi se život činio nestvarnim. Toliko se toga promijenilo u tako kratkom razdoblju. Ali moja jedina mogućnost i želja bila je ići dalje, prema budućnosti. Uz Ethanovu ljubav i odanost, te uz naše dijete, što bih drugo mogla poželjeti?

Moj pratitelj lagano je zacvilio. Ethan i Zara podigli su glave i spazili nas. Gledala sam kako će Ethan reagirati i odlučila samo stajati i smiješiti se. Nadat ću se najboljem i čekati da mu sve sjedne.

“TVOJ pas izgleda kao gospodin Frisk”, rekla je Zara. “A tko je gospodin Frisk, ako smijem pitati?” “Pas na slici u mojoj kući.”

“Ma nemoj.” Zanimalo me ovo što sam upravo čula. Vidjela sam sve slike u Hannahinoj i Fredovoj kući, ali nisam ni na jednoj spazila psa.

“Pokazat ću ti kad dođem kući. To je jako lijepa slika psa, tetiće Brynne.” Ozbiljno je kimala glavom i nježno milovala psa po leđima. “A ovaj pas izgleda baš kao on”, dometnula je.

Moj novi pas sigurno je mislio da je umro i završio u psećem raj. Sjedio je pokraj Ethanovih nogu, a draga, slatka djevojčica vrlo je predano milovala njegovo tek oprano krzno. Mislim da nema te sile koja bi ga mogla odvući iz naše kuće.

“Tako dakle, dok se ja ovdje borim za krunu, ti skupljaš lutalice i dovodiš ih kući?” rekao je ozbiljna tona, a usto je lagano nakrivio glavu i upitno podigao obrvu. Bio je tako seksi da sam ga htjela polizati.

“Bojim se da je tako, Blackstone”, odvrtila sam samouvjeren. “Dobar je to pas.”

“Čuj, sigurno je dobar kad je odabrao tebe”, rekao je Ethan i sagnuo se pomilovati psa ispod njuške. “Hoćeš li štititi svoju gospodaricu i čuvati je od opasnosti, mladi gospodine?” Tako je iskreno razgovarao sa psom, kao s čovjekom. “Hmm? Naime, to je vrlo važan zadatak i netko ga mora obavljati. Posao je tvoj, ako želiš.”

Uživala sam gledati kako je drag i sladak u svemu što radi. Postoji li na svijetu savršeniji čovjek? Iskreno sumnjam. “Dakle, slažeš se s tim da on bude naš čuvar ovdje?”

“Da, ljepotice, slažem se.”

“KAKO divan pas. O, Bože, izgleda baš kao gospodin Frisk.” Hannah se sagnula, milovala psa po glavi i proučavala ga. “Možda je to njegov potomak.” “To mi svi govore. Želim vidjeti tu sliku.” “Ja ću ti je pokazati”, rekla je Zara i uzela me za ruku.

Ethan je ostao u kuhinji sa sestrom. Nije baš bio spreman za uspon mramornim stubama poput onih u Hallboroughu. “Pazi na gospodaricu, mladi gospodine”, rekao je psu ozbiljnim tonom. “I ti se pazi”, rekao mi je, pomilovavši me po trbuhu i poljubivši me u čelo.

“Hoću.” Pomilovala sam mu obraz i šapnula volim te.

“I ja tebe”, tiho je uzvratio. To je bio moj Ethan. Čuvao me i štitio čak i na štakama. Odlučio je riješiti se štaka prije negoli se dijete rodi. Planirao je služiti se samo ortozom za nogu. Znam daje bio nezadovoljan što ne može raditi sve što bi htio, ali nijednom se nije požalio. Slomljene kosti zarastaju.

Zara nas je povela u dio kuće koji im je služio isključivo za primanje gostiju pa zato nisam prije vidjela sliku gospodina Friska. Vidjela sam galeriju, naravno. Sva imanja poput Hallborougha imala su posebnu prostoriju koja je čuvala privatne zbirke umjetnina koje su obitelji prikupljale s vremenom. Galerija u Hallboroughu doista je imala impresivan broj mramornih skulptura i divne slike, ali nisam sve to detaljno proučavala. Jednostavno nisam stigla jer sam imala puno posla u svom vrtu i bila sam zaokupljena uređivanjem Stonewella.

Zaustavile smo se na kraju hodnika, a sa svake strane nalazila su se vrata koja su vodila u gostinjske sobe. Točno iznad izrezbarenog drvenog stolića stajala je slika njemačkog ovčara, vrlo realistična, bogatih detalja. Izgledala je gotovo poput fotografije i podsjetila me na camera obscura. Zaključila sam da se umjetnik sigurno njome poslužio dok je slikao ovu sliku. Pas na slici doista je nalikovao mojemu psu, i bojom krzna i oblikom tijela. U dnu ukrasnoga mjedenog okvira nalazila se zlatna pločica u koju je bio ugraviran naziv slike: Gospodin Frisk.

“Gle, gle.” Nasmiješila sam se Zari. “Stvarno su slični.” Nasmijala se. “Rekla sam ti, tetiće Brynne.”

“Sviđa mi se njegovo ime. Sviđa li se i tebi, Zara?” Kimnula je glavom ozbiljno me pogledavši. “Tako će se zvati. Gospodin Frisk”, rekla je samouvjerenom, kao daje ta odluka već odavno donesena. “Može se igrati s Ragsom. Bit će najbolji prijatelji.”

“Što kažeš na to, Gospodine Frisk?” obratila sam se svom psu. Veselo je isplazio jezik i nakrivio glavu. “Mogu te zvati samo Gospodine, to je kraće.” Počešala sam ga ispod brade, prilično uvjerenom da mu se sviđa njegov novi život, bez obzira na to kako ga zvali. Ipak, trebao bi imati kraljevsko ime da mu pristaje uz njegovo prekrasno držanje. “Onda ćeš biti Gospodin Frisk”, rekla sam svečano.

U tom sam trenu osjetila bebino ritanje. “Oh, beba se miče. Želiš li osjetiti?” upitala sam Zaru.

“Da, molim.” Prislonila sam njezinu ručicu na svoj trbuh. Zara je raskolačila oči i silno se razveselila. “Osjetim kako se miče. Sviđa joj se Gospodin Frisk i želi se igrati s njim.”

Svidjelo mi se njezino zaključivanje. “Čuj, još ne znamo je li curica. Možda nosim dečka.”

Zara je odmah odbacila tu mogućnost. “To je curica, tetiće Brynne.”

“Kako znaš?”

Slegnula je ramenima. “Zato što ja hoću da bude curica.”

Trebalo bi uvijek o svemu pitati djecu. Čim sam upoznala Zaru, shvatila sam da o svemu ima svoje mišljenje. O svemu. I nikad se nije ustručavala izraziti ga. Jednostavno je bila nevjerojatna, od glave do pete. Bez obzira na to hoću li roditi djevojčicu ili dječaka, Zara će mom djetetu biti najbolja sestrična na svijetu. Jako sam se veselila tome.

Potom je uslijedilo još jedno iznenađenje.

Još sam jednom pogledala sliku, Gospodina Friska, jer mi je nešto na njoj bilo vrlo poznato... Nešto mi je govorilo da znam čija je ruka to naslikala. Radila sam na nečemu vrlo sličnom tome. Ako ste konzervator umjetnina, provodite sate i sate nad nekim djelom i istinski upoznate umjetnika, iako on već dugo nije među živima. Upoznate način na koji slikari stvaraju svoju sliku, i što duže proučavate njihove radove, to su vam jasniji njihovi stvaralački postupci.

Je li to moguće?

Približila sam se platnu i pokušala razaznati potpis na dnu. Premaz je tijekom godina potamnio i djelomično prekrpio slova pa nije bilo lako pročitati što piše. Ipak se vidjelo. Slova su na ovoj slici bila manja nego što je to bilo uobičajeno za slikara kojeg sam imala na umu. Ali dobro sam znala što tražim. Osjetila sam miris pobjede kad sam razaznala MALLERT. Rub okvira sakrio je ostatak slova. Srce mi je brže zakucalo kad sam shvatila što mi je pred očima. Ovu naizgled nepoznatu sliku psa po imenu Gospodin Frisk naslikala je vješta ruka nikoga drugog doli slavnog Tristana Mallertona, tvorca *Lady Percival* te brojnih drugih remek-djela. Isuse Kriste, pa što još ovi ljudi imaju u svojoj kući?!

6. veljače

BRYNNE je bila prelijepa. Divio sam joj se iz kreveta, odakle sam imao savršen pogled na nju dok stoji pred zrcalom i češlja se. Uvijek mi je bila lijepa, ali u posljednje vrijeme moja je veza s njom postala dublja nego ikad. Emocije su bile još snažnije. Nesreća na planini, zbog koje sam se umalo zauvijek oprostio od nje, otvorila je dio mene u koji se prije nije moglo doprijeti. Činilo se kako se u mom emocionalnom svijetu sve posložilo. Strahote iz moje prošlosti više nisu bile toliko važne, zbog onog što dijelim s Brynne. Naš zajednički život me promijenio, zbog njega sam postao ono što jesam. Bilo je teško to objasniti riječima, ali znao sam kako se osjećam, a osjećam se puno bolje - kao da mogu nadići događaje iz

prošlosti koji su donedavno oblikovali važan dio mene. Konačno ih mogu ostaviti za sobom. Zauvijek.

To je u mom slučaju uključivalo Sarah Hastings, a u Brynninu Lancea Oakleyja. Sklopljen je mir, nazovimo to tako, i ti su događaji jednostavno prihvaćeni kao takvi. Ispričao sam se Sarah Hastings zbog Mikeove smrti. Bilo mi je teško, ali taj je čin bio ključan u oslobađanju jednog dijela moje krivnje. Dr. Wilson znao je što radi kad mi je zadavao domaću zadaću. Odlučio sam dati sve od sebe na toj terapiji i nadao se najboljem.

Brynne je imala svoje razloge zašto se onog dana sastala s Lanceom Oakleyjem i zašto ga je htjela saslušati. Možda ja osobno ne vjerujem ni u jednu jedinu riječ koju je rekao, ali to nije ni važno. Nisam nikad vidio tu videosnimku niti ću je vidjeti. Brynne je bila ta koja odlučuje o svojoj sudbini. Prema tome, ona će odlučivati o svojem emocionalnom oporavku. Ako joj ono što joj je Lance otkrio pomaže, onda to potpuno podržavam. Ne mogu reći koliko sam sretan što je otišao iz Londona. Taj bi mi šupak bio velik problem da je odlučio ostati i biti njezin novi prijatelj. U tom slučaju ne bih više bio toliko razuman, a Lance bi morao razmisliti o svojoj odluci.

Na kraju, Brynne i ja naučili smo dragocjenu lekciju o povjerenju i poštivanju onih naših aspekata koji ne mogu biti zajednički. Shvatili smo da nema ničega važnijeg od moje i njezine sreće. Voljela me i to sam znao, a ona je znala koliko ja volim nju. Nastojao sam joj to pokazati kad god sam mogao.

“O čemu razmišljaš?” upitala je kad je izašla iz kupaonice, odjevena u finu, prozirnú spavaćicu. Puno je bolja od one ružne koju sam rasparao. Dobila je obline, ali i dalje je bila vitka. Osim trbuha i grudi, sve je drugo na njoj bilo isto kao prije trudnoće. Moja prelijepa Amerikanka.

“Razmišljam o tome kako si lijepa.” Ispružio sam ruke prema njoj. “Dođi.”

Lagano se nasmiješila i legla pokraj mene u krevet. Oprezno je razmaknula plahte i otkrila me. Mislim da se nije iznenadila kad je vidjela u kakvom mije položaju kurac. On je savršeno funkcionirao, bez obzira na to što još nisam mogao stajati na nogama i što je nisam mogao nositi dok bismo se jebali. No s vremenom će mi se noga oporaviti i moći ću opet voditi ljubav s Brynne onako kako sam volio.

“Znala sam”, rekla je, a potom je zadigla spavaćicu i zajahala me. Sjela je na moj tvrdi kurac i osjetio sam nabore njezine pice svom svojom dužinom.

Gurnuo sam joj ga u vlažne, vruće predjele i zastenjao; “Jebote, tako si dobra.” Zgrabio sam rub njezine spavaćice, svukao je preko glave i bacio na pod. “Sad je bolje”, rekao sam promatrajući joj golo tijelo. Nikad se neću zasititi toga da je gledam. Očaravala me u svakom mogućem izdanju. Spustio sam glavu do njezine dojke i sisao joj bradavicu, a ona je počela kliziti po mom kurcu.

Gurala je sise prema mojim ustima da ih mogu obje obrađivati, sisati i grickati joj bradavice sve dok se posve ne ukrute i dok ne bude na rubu orgazma od trljanja uz moj kurac.

“Želiš svršiti, malena?” Pogledao sam je u oči i vidio blažen izraz očaja na njezinu licu. “Reci mi što želiš i ja ću ti to dati”, rekao sam joj.

“Aaah... želim svršiti s... želim tvoj kurac u sebi dok svršavam.” Kružila je bokovima i dobro se trljala o mene, a miris njezina uzbuđenja koji se osjetio u zraku još me je više zapalio. Lagano se podigla i uzela moj kurac u ruku.

Oh, da!

Polako je opet kliznula na mene.

Osjećaj je bio toliko dobar. Režao sam od zadovoljstva koje su mi pričinjale stijenke njezine pice dok su se stezale oko mojega pulsirajućeg kurca. Gurnuo sam jezik u njezina usta i kružio duboko. Uvijek sam htio biti u njoj na sve moguće načine. Nešto je pokretalo tu

potrebu u meni i morao sam je ispunjavati sobom. Nisam se mogao svladati. A znao sam i da ona to voli.

Uhvatio sam je za dupe i potom smo se počeli pošteno jebati - ja sam joj ga gurao sve više, a ona se nabijala na mene, stiskala svoje unutarnje mišiće i kružila bokovima. Trudili smo se da nam potraje koliko god može i usporavali tek toliko da oboje ostanemo na rubu. Pustio sam neka ona diktira ritam. Ostatak ćemo ovako dokle god to ona želi. Uvijek sam htio zadovoljiti svoju djevojku i mislio sam da je jebeno seksi u trenucima kad postane očajna za mojim kurcem, kad ne želi čekati ni sekunde da ga dobije. Volio sam je dovoditi u stanje delirija i povesti nas oboje preko ruba kad bi za to došlo vrijeme.

Posegnula je rukom iza sebe i uhvatila me za jaja. Stiskala ih je zajedno sa svojom picom koja mi je stezala kurac, a to je upalilo sve moje prekidače.

I do kraja ubrzalo ritam našega jebanja.

“Tako si savršena, malena. Tako je dobro jebati te. Hoću da ovako ostanemo zauvijek. Nikad neću prestati... ulaziti u... TEBE.”

“Nemoj nikad prestati, Ethane. Ne želim da prestaneš.” “Nikad, malena... ovo ću raditi do kraja života.”

Pronašao sam joj mokri klitoris i kružio prstima po njemu, a ona me nastavila jahati. Večeras sam htio svršiti skupa s njom, u isto vrijeme. To mi je bilo važno. Htio sam osjetiti kako joj se pica grči kad moj glavić bude erumpirao u njoj. Htio sam gutati njezino stenjanje dok moja usta budu posjedovala njezina, dok budem upijao njezine okuse.

Naravno, morat ćemo stati kasnije, nakon što ona svrši izvikujući moje ime. Nakon što se sav ispraznim u njoj. Za mene i nju nisu bile važne definicije riječi, nego sva značenja koja su se skrivala iza njih. Nikad neću prestati voljeti Brynne, a divlje jebanje s vremena na vrijeme bio je način pokazivanja te ljubavi. Nas dvoje smo uvijek bili na istoj valnoj duljini kad je bila riječ o seksu. Hvala bogovima, koji god od njih bio zaslužan što smo blagoslovljeni u tom području. Bio sam svjestan koliko je neobično i rijetko pronaći nekoga tko ti je toliko kompatibilan.

Podigao sam je sa svojih nogu i namjestio na bok da se možemo gledati. I dalje sam imao potrebu nakon seksa je gledati u oči i ljubiti. Bila je sva meka i snena od orgazma. Zabrinuo sam se da nismo pretjerali, da nismo bili previše žestoki za ovu fazu trudnoće.

“Jesi li dobro, malena? Možda nismo trebali ovako grubo.” Prstom sam pratio rub njezinih usana. Otvorila je usta i ja sam joj gurnuo prst unutra. Zatvorila je usta i stala mi nježno sisati prst. Odmah sam osjetio kako mi se opet diže. Nema šanse, jebeni neandertalce. Ne smiješ.

“Mmm hmmm. Ne brini. Divno se osjećam”, promrmljala je poluzatvorenih očiju. “Trebao mi je taj orgazam. Očajnički mi je trebao. Volim te...”

“A meni sad treba poljubac”, rekao sam i priljubio svoje usnice uz njezine dok su se naše glave odmarale na jastuku.

Tako sam je ljubio i pričao o svemu što sam htio da ona zna, o svemu što je trebala čuti od mene, sve dok nismo zaspali, posve obavijeni jedno drugim.

Preplavio me posve nepoznat osjećaj. Osjećaj potpunog, čistog zadovoljstva i mira. Prvi put u životu osjećao sam se tako. Molio sam se da ne bude i posljednji.

Devetnaesto poglavlje

7. veljače Somerset

“OVO je zadnja dostava iz Londona, gospođo Blackstone. Kolijevku ću moći sastaviti tek navečer, kad moj pomoćnik bude imao vremena.” Robbie mi je namignuo. Njegov “pomoćnik” je Ethan, koji želi sudjelovati u sastavljanju kolijevke.

“Oh, znam, Robbie, stalno me podsjeća na to. Sigurno i tebe podsjeća. Ethan se samo želi uvjeriti da je kolijevka sastavljena kako treba, i daje potpuno sigurna za korištenje. Takva mu je profesija. Ulazi u svaku sferu našega života, kao što vjerojatno već znaš...” rekla sam sarkastično.

Robbie se nasmijao i pošao van, ali se zaustavio na vratima. “Želi li Gospodin Frisk možda u šetnju prije nego što odem?” upitao me.

“Ne znam. Možda želi. Iako mi se čini da mu je i ovdje dobro.” Pogledala sam u Gospodina koji se izvalio na novi sag i gledao me prekasnim zlatnim očima. “Hoćeš li ići vani s Robbiejem?”

Nije se ni pomaknuo. Bila sam uvjerenja da je razumio moje pitanje. Moj Gospodin Frisk bio je vrlo pametan, a najviše je volio mene. Pseća ljubav za pobjedu.

“Mislim da neće sada, Robbie. Dat će mi do znanja kad bude htio, a ja ću ionako htjeti prošetati.”

“U redu, gospođo Blackstone.”

Kad je Robbie otišao, vratila sam se oslikavanju zida u dječjoj sobici. Robbie i Ellen, njegova žena, doista su se lijepo brinuli i održavali Stonewell, bez obzira na to jesmo li Ethan i ja ovdje ili u Londonu. Robbie je također zavolio Gospodina Friška, zbog čega mi je bilo vrlo drago jer će pas uvijek biti u Stonewellu. Nismo mogli zamisliti da vodimo to biće u nekakav stan u Londonu. Jednostavno ne bi bilo u redu. Nedostajat će mi, naravno. Planiramo se vratiti u London idući tjedan, za svaki slučaj ako me uhvate preuranjeni trudovi. Ethan je bio paranoidan u vezi s tim, a ja sam puštala neka bude po njegovom.

Za razliku od slike stabla u dječjoj sobici u Londonu, ovdje sam slikala more. Neke pojedinosti ćemo i ovdje morati ostaviti za kraj, kad budemo znali dolazi li nam Thomas ili Laurel. Nasmiješila sam se dok sam slikala bijele oblake, prisjetivši se kako me Ethan jutros ispitivao o bojama koje sam koristila. Htio je znati jesu li na bazi vode, jesu li toksične... Uvijek je bio silno oprezan u svemu, ali znala sam daje to zato što me toliko voli.

I sinoć je bio zabrinut, nakon onog nevjerojatnog seksa. Ali nije bilo razloga. Dobro sam se osjećala, a prema onome što sam čitala, seks je u trudnoći bio potpuno siguran dokle god ne postoje komplikacije i dokle god je trudnica voljna. Ja sam svakako bila voljna. Ethan je uvijek bio voljan. Mislim da je i njemu i meni očajnički trebala intimnost i blizina nakon njegove nesreće. Zdravlje voljene osobe najbolji je i najučinkovitiji poticaj da odrediš životne prioritete.

Bili smo previše blizu toga da zauvijek izgubimo jedno drugoga. Zadrhtala sam zbog te pomisli, a potom sam se vratila bojenju prozračnih bijelih oblaka što se nadvijaju nad plavim morem.

GOSPODIN Frisk spustio se na šape, spreman skočiti čim mu bacim omiljenu krpenu igračku. “Donesi je, dečko!” Dobro mi je išlo bacanje jer sam bila sportašica u srednjoj školi. Frisk je trknuo po igračku i našao je u grmlju na kraju travnjaka. Valjao se u travi i uživao. Sjela sam na zidić i čekala ga da se vrati.

Boljela me glava i nadala sam se da će mi šetnja sa psom pomoći, ali nije. Tupa je bol i dalje bila prisutna i trebalo mi je toplo piće. Podigla sam ovratnik džempera kako bih se

ugrijala. Na koncu, još uvijek je trajala zima. Bila sam sretna što je suh dan, ali sudeći po oblacima koji su se nakupljali, izgledalo je kao da će kišiti već za sat ili dva.

Dozvala sam Gospodina Friška i ustala, namjeravajući se vratiti u kuću. Najednom sam osjetila neobičan osjećaj topline među nogama. Nakon dvije sekunde više nisam osjećala toplinu. Bila sam samo mokra. Vrlo mokra. Kao da sam se upiščila u gaće, ali znala sam da nije to u pitanju.

Na trenutak sam se prestravila, pomislivši da je možda krv, ali kad sam si dodirnula hlače, ruka mi je bila mokra i čista, a ne krvava. Pomirisala sam si prste. Nije mokrać, samo je mokro... to je voda...

Sranje!

Shvatila sam da mi je upravo pukao vodenjak. *Dvostruko sranje!*

VOĐENJE posla iz Somerseta doista je dobro funkcioniralo. Ugradio sam isti komunikacijski sustav kao i u Londonu i vodio posao jednako kao i prije. Neil je bio zadužen za ured u gradu i sve je išlo kao po loju. Mislim da nitko ni ne primjećuje da me nema. Morat ću ozbiljno razmisliti o svojoj ulozi u londonskom uredu. Zamisao da u Stonewellu ne provodim samo vikende bila mi je vrlo privlačna. Znam koliko je Brynne voljela biti ovdje, a čak je sa svojim mentorom sa Sveučilišta u Londonu razgovarala o proučavanju slika na imanju Hallboroughu. Nakon što je otkrila da je Gospodin Frisk Mallertonov rad, naumila je istražiti što se još krije u toj staroj kući. Rekla je da ondje ima toliko posla da bi bila zaokupljena godinama, ako njezin prijedlog dobije financijsku potporu.

Iz misli me je prenuo pseći lavež. Neprekidan, živčan lavež. To nije bilo nalik Gospodinu Frisku. Obično je bio vrlo tih, što mi se kod njega sviđalo. Bio je dobar pas, ali sada se ponašao uznemireno. Zapitao sam se je li netko došao na posjed.

Ustao sam, dohvatio štake i prišao prozoru. Moja radna soba bila je okrenuta prema vrtovima i obali koja se pružala iza njih.

Ugledao sam Gospodina Friška. Glasno je lajao, gledajući prema kući.

Pokraj njega je bila Brynne.

Sjedila je na vrtnom zidiću i držala se za međunožje.

Njezine svijetlozelene hlače imale su tamne mrlje na unutarnjoj strani bedara. *Sranje. NE! NE! NE!*

"FREDE, što se događa? Reci mi nešto konkretno!" Zgrabio sam šogora za ovratnik. Mislio sam da će mi srce svakoga trena eksplodirati.

"Prestani zlostavljati doktora koji će poroditi tvoje dijete", rekao je Fred smireno, maknuvši moje ruke sa svojega vrata. "Pođi s Mary Ellen. Ona će te pripremiti za operacijsku salu. Postat ćeš otac, seljačino."

"Carski rez? Stvarno, Frede?" zacvilio sam.

"Bojim se da si u pravu, stari. Dijete je okrenuto na zadak. Ne možemo riskirati s takvim porođajem u Brynninu slučaju. Nije građena za to." Snažno me pljesnuo po leđima. "Bit će dobro. Prestani me zabrinjavati i pođi spremi se." Fred me ostavio nasred hodnika i nestao iza vrata namijenjenih samo za bolničko osoblje.

Progutao sam knedlu i pošao s Mary Ellen. Nadao sam se da se neću onesvijestiti prije nego što stignemo, kamo god da me vodila.

"Kamo su odveli moju ženu?" upitao sam.

"Pripremaju je za operaciju. Upravo prima epiduralnu. Dr. Greymont će vam sve objašnjavati dok postupak bude trajao. Moći ćete sve gledati i razgovarati sa suprugom." Srdačno se nasmiješila. "Čestitam, tata."

"Stvarno."

Jesam li to ja rekao? To mi nije zvučalo kao moj glas. Zašto samo govorim stvarno kao da sam retardiran? Mislim da sam doživio prevelik šok da bih mogao razabrati sve što se oko mene zbivalo protekla dva sata. Kad me Gospodin Frisk obavijestio o situaciji, nazvao sam 999. Dok smo čekali vozilo hitne pomoći, nazvao sam dr. Burnsleyja u London. Nazvao sam i Freda, u totalnoj panici. Potom ta grozna vožnja, tih predugih dvadeset kilometara do bolnice u Bridgewateru. Toliko o planovima. Neće biti fine bolnice u Londonu, neće biti našeg liječnika. A najgore mi je bilo što nisam mogao unijeti Brynne u kuću dok smo čekali hitnu. Morao sam hopsati uokolo poput idiota i nisam imao pojma što se zbiva. Dijete se trebalo roditi tek za tri tjedna...

“Gospodine Blackstone?”

“Što?” Okrenuo sam se prema glasu koji me dozvao.

“Morate skinuti odjeću i staviti ovo, čak i kapu. Nakon toga ćete oprati ruke prema uputama na zidu, a kad budete spremni, ići ćete sa mnom onamo.”

Sestra Mary Ellen pokazala je na salu. “Ja ću vas uvesti u operacijsku salu, gdje će vam biti žena, i gledat ćete kako se rađa vaše dijete.” Izgledala je radosno.

“Oh, stvar... U redu.” Opet sam pomislio kako taj jadnik koji govorio piskutavim glasom sigurno nisam ja.

Mary Ellen ponovno se nasmiješila. Duboko udahnite, gospodine Blackstone.” “Ali... hoće li sve biti u redu? Prerano je za...”

Ozbiljno me pogledala i rekla: “Bebe same odluče kad će se roditi. Tu ne možemo ništa. Vaša supruga je u najboljim mogućim rukama. Dr. Greymont stalno to radi, ali mislim da to već znate.” Čudno me pogledala, vjerojatno misleći kako nešto sam mnom nije u redu, a potom je izišla iz sobe da se ja mogu presvući.

Ne znam kako sam uopće ušao u tu operacijsku salu jer sam bio silno prestrašen. Ali u isto sam vrijeme imao potrebu vidjeti Brynne i uvjeriti se da je dobro. Prostorija je bila hladna, a u zraku se osjećao prodoran miris antiseptika. Polako sam šepao prema mjestu na kojem su se svi okupili, i to bez štaka. Odlučio sam u ovo ući na svojim nogama, što god bilo.

“Evo ga”, rekao je Fred i podigao palac uvis kao da mi čestita.

“Ethane?” zazvala me Brynne.

Zatvorio sam oči od silnog olakšanja što joj čujem glas. Prišao sam joj. Mogao sam joj vidjeti samo lice i dio trbuha. Sve drugo bilo je pokriveno medicinskom plahtom. “Tu sam, ljubavi.” Nagnuo sam se prema njoj i poljubio je u čelo. “Kako si?”

“Dobro sam, kad si ti ovdje.” S usana sam joj pročitao volim te.

Čudno, ali i ja sam se osjećao isto tako. Sva nervoza i panika jednostavno su nestale čim sam je vidio, čim smo opet bili zajedno. Brynne je bila tako snažna i hrabra. Činilo se da je posve spremna za ono što će uslijediti. I bila je tako lijepa. Ako ona može proći sve to, onda se ja barem mogu potruditi ostati pri svijesti. Kako li sam samo pronašao ovu nevjerojatnu ženu? Kako to da se ona zaljubila baš u mene?

“Ja tebe volim više”, rekao sam joj.

“Jeste li spremni postati mama i tata?” upitao nas je Fred veselo. *Da.*

“DOBRO, sad možeš pogledati ako hoćeš, Ethane”, rekao je Fred ozbiljno, što mi je govorilo da je potpuno usredotočen na svoj posao, kao što treba i biti.

Dok je Fred izvodio carski rez, gledao sam Brynne u oči i milovao joj ruku. Nije bilo šanse da gledam kako nož reže njezinu savršenu kožu. Bila je tako smirena i pribrana. Nije pokazivala ni mrvu straha, samo čvrstu odlučnost da izdrži sve do kraja. Čudesna je. Prije porođaja žene dobiju nevjerojatnu hrabrost i snagu. Bilo mi je veličanstveno gledati Brynne takvu.

U pozadini se čuo zvuk monitora, uz zveckanje kirurških instrumenata i povremene Brynnine pokrete.

“Ne osjećam nikakav bol, Ethane. Samo lagan pritisak i izvlačenje. Osjećaj je čudan, ali dobro sam.” Kimnula je glavom i nasmiješila mi se. “Jedva čekam da upoznam naše dijete.”

“I ja, ljepotice. I ja.”

“I evo nas”, rekao je Fred pobjedonosno.

Provirio sam preko plahte i ugledao tamnu kosicu koja izlazi iz Brynnina trbuha, a potom zgužvano lice, koje je izgledalo kao daje izvan sebe od bijesa što ga vuku u svijet blještavih svjetala i glasnih zvukova. Nakon toga vidio sam sićušna ramena i ruke i potom... ostatak tijela. Cijeli postupak trajao je možda deset sekundi.

I tek tako... konačno je bila s nama.

LAUREL Thomasine Blackstone rodila se 7. veljače točno u 15 i 45. Težila je tri kilograma, a bila je duga pedeset centimetara. Na ovaj svijet stigla je uz glasan plač i s prekrasnim, tamnim kovčama koje su joj uokvirivale savršenu glavicu. To dvoje je, naravno, naslijedila od oca.

Moj anđeoski leptirić zapravo je bila prelijepa djevojčica koja će me trebati, kojoj ću pomagati da odraste i koju ću bezuvjetno voljeti zajedno s njezinim ocem koji će činiti sve što i ja. Ethan Blackstone bit će divan otac. Zato što je divan čovjek, koji gaji toliko ljubavi prema meni i našoj kćeri.

Plakala sam od sreće kad su mi je prvi put stavili u naručje. Nisam mogla skinuti pogled s nje, iako sam bila toliko iscrpljena da sam vjerojatno mogla prespavati cijeli dan. Htjela sam joj samo gledati ručice, i prstiče, i mala stopala. A to sam i radila. Satima. Gledala sam joj nosić, oči, ružičaste usnice i anđeoske obraščice.

Kad se tek rodila, Ethan ju je vidio prije mene zato što mi je plahta zaklanjala pogled. Pogledao je u mene i rekao mi da smo dobili kćer.

I prvi put otkad ga poznajem, vidjela sam mu suze u očima.

14. veljače Somerset

“SAMO još malo, mrvice, tatica će te obući, a onda će te odnijeti mamici. Moraš biti dobra curica i prestati se ritati... i pustiti me da ti stavim... oh, u kurac... ne mogu ti navući ovu smiješnu stvar. Vrlo je glupa”, nježno je pjevušio Ethan. “Zato ćemo te samo umotati u ovu dekiću. Da, hoćemo...”

Ethan je razgovarao s Laurel usred noći. Bili su to najljepši zvukovi. Tada bih zaustavila dah da mogu čuti svaku prošaptanu riječ, svaki bebin zvuk, svako šuškanje pelene i Ethanovo negodovanje kad bi joj pokušavao zakopčati odijelce. Ethan je sve to radio zato što je htio, zato što je prihvatio očinstvo kao što je prihvaćao sve drugo u svom životu: s punom pažnjom, odanošću i predanošću.

Kod svoje sam kćeri vrlo brzo nakon porođaja otkrila nešto važno: bila je tatina curica, kao što sam i ja nekoć bila. Ethanov glas bi je umirio kad bi bila nemirna i uspavao kad bi bila umorna. Bez sumnje je bio “šaptač Laurel”. Nadala sam se da je moj otac može vidjeti, da barem zna za nju, nekako... gdje god bio u ovom golemom svemiru.

“Ahh, budna si”, rekao je šepajući prema meni, s Laurel u naručju. Još je imao gips na nozi. Moj prekrasni muškarac, slatko raščupan i snen, sa svojih sto devedeset centimetara, snažnih, isklesanih mišića i divne građe tijela, u rukama je nosio sićušni zamotuljak, kao najdragocjenije blago na svijetu. Moram ih slikati zajedno.

Srećom, fotoaparat mi je bio na noćnom ormariću. Odmah sam ga dohvatila i fotografirala ih.

“Ova će biti savršena.” Nasmiješila sam mu se kad mi je stavio Laurel u naručje. “Hvala ti što si je presvukao.”

“Nema na čemu”, rekao je i smjestio se u krevet pokraj nas dvije. Ethan mi je silno pomagao prvih nekoliko dana kad sam izišla iz bolnice. Još me bolio rez od operacije, a od

lijeka protiv bolova bila sam pospana. Stoga je Ethan svake noći ustajao i donosio mi je na hranjenje. Pričekao bi da završim, a potom bi je vratio u kolijevku. Katkad bi je i nosio i čekao da podrigne. Kad je shvatio kako sve treba ići, postao je vrlo vješt u brizi o njoj, osim u jednome. Njegove velike ruke i dugački prsti nisu bili najspretniji kad joj je trebalo obući odijelca sa sićušnim kopčama i zatvaračima.

“Opet si imao problema s odijelcem?” rekla sam dok sam otkopčavala grudnjak za dojenje koji sam sada nosila dvadeset četiri sata na dan. Shvatila sam da je to bolje nego da se budim u lokvicama mlijeka.

“Da. Teško joj je navući rukave.”

“Znam. Čula sam te.” Čim je Laurel namirisala mlijeko, stala je glavicom tražiti bradavicu. Našavši je, počela je sisati, prislonivši šačicu na moju dojku. “Čula sam onu riječ na k dok si joj pjevušio.”

“Sranje”, promrmljao je. Pogledala sam u njega i nasmijala se. “Morat ću poraditi na tome. Oprosti. Imam prljava usta.”

“Volim tvoja usta, ali da, prljava su. A ovaj naš anđelak će te oponašati u svemu što činiš. Ona će biti tatina curica.” Ethan se ozario zbog mojih riječi i oči su mu veselo zasjale. “Misliš?”

“Ne mislim, nego znam?”

“Volim vas, obje”, rekao je nježno. Te su jednostavne riječi bile prepune emocija i iskrenosti. Nagnuo se prema meni i poljubio me, a potom se opet naslonio na jastuke, promatrao nas i čuvao.

PROBUDILA sam se u zoru. Bila sam sama u sobi. Kad sam ugledala ruže boje lavande, sjetila sam se koji je dan i nasmiješila se. Valentinovo. Bilo je to naše prvo Valentinovo. Pogledala sam što mi je ostavio moj romantični muž.

Pokraj vaze s cvijećem stajala je omotnica koja je bila naslonjena na crnu baršunastu kutijicu. Najprije sam otvorila kutijicu. Unutra je bio još jedan primjerak iz zbirke nakita njegove obitelji, a bio je prekrasan - filigranski privjesak u obliku leptira čije je tijelo činio golem rubin. Savršen za mene. Stavila sam ga odmah oko vrata i divila mu se. Rado ću nositi ovu ogrlicu jer će mi biti podsjetnik na mojega anđeoskog leptirića.

Uzela sam njegovo pismo u ruku i počela čitati.

Ljepotice moja, od prvog dana činiš moj život vrijednim življenja. Zbog tebe se svakog dana probudim znajući da sam sretan čovjek. Uz tebe sam stvaran Ti si me učinila stvarnim one večeri kad si ušetala u galeriju i pogledala me. Ti si jedna jedina. Jedina osoba koja je ikad mogla prodrijeti u moju dušu.

Želim svaki svoj dan, do kraja života, provesti pružajući ti ljubav. To je sve što želim, sve što trebam

Zauvijek tvoj,

E

Brišući suze radosnice s lica, ustala sam i pošla potražiti svojega voljenog muža, da mu zahvalim na tako dragocjenom daru.

28. veljače London

“ZNAŠ li koji je danas dan?” upitao sam sa svoga mjesta na sagu.

“Naravno da znam. Dobro pamtim datume”, odvratila sam samozadovoljno.

“Dobro onda, kaži koji je danas dan, gospo?”

“Danas je bio termin Laurelina rođenja, gospodine.” Nisam se iznenadio što ona zna. Brynne je pamtila važne stvari. Naša je curica danas navršila tri tjedna, a rasla je poput

biljke. Dobila je gotovo pola kilograma, što je dobro jer je bila presitna kad se rodila, po mom mišljenju. Ali bila je snažna. Borac, baš kao i njezina mama.

Laurel i ja upravo smo ugađali mamici i pozirali za njezinu fotografiju. Brynne se pretvarala u pravog fotografa i neprestano nas je slikala. Fotografiju koju je sada pokušavala snimiti vidjela je na jednoj internetskoj stranici prije nego što se Laurel rodila. Pitala me može li nas fotografirati u takvom izdanju kad se beba rodi. Trenutak za fotografiranje je očito stigao...

Najprije je trebalo dobro nadojiti Laurel da čvrsto zaspi. Potom ju je Brynne smjestila na moja leđa tako da moja istetovirana krila izgledaju kao da su njezina. Izgledala je kao maleni anđeo. Zapravo, ona jest bila anđeo, pa zašto je onda ne bismo tako fotografirali? "Kako izgledam?" upitao sam je dok je škljocala fotoaparatom. "Kao seksi tatica kojemu na leđima spava novorođenče", zadirkivala me. "Čini mi se da nekome treba zaposliti usta."

Nasmijala mi se. "Nadam se da je to obećanje koje namjeravaš ispuniti", rekla je zavodljivo.

"Moj kurac te čuo" odvratio sam, očekujući njezin sarkastičan odgovor. Ali Brynne je nepredvidljiva. I vrlo jaka na riječima. Kad god bih mislio da vodim u našem verbalnom prepucavanju, ona bi uletjela s nečim i porazila me. Uvijek.

Ali sada je zastala. Zbog toga sam se zapitao misli li na moj kurac i razmatra li opet druge mogućnosti. Sigurno je pomislila na to, ali bio sam razuman i svjestan da se još oporavlja od važne operacije. Jednostavno ću morati još čekati dok ona ne bude spremna.

"Završila sam", rekla je i odložila fotoaparat na stolić. "A netko je spreman za kolijevku." Uzela je našu bebu i poslije nekoliko trenutaka čuo sam zvuk zatvaranja vrata. Ostao sam sam u sobi.

Okrenuo sam se na leđa i zurio u strop, razmišljajući o tome kako se moj život promijenio u proteklih godinu dana. Čovjek koji sam bio prije točno godinu dana uskoro će dobiti e-poruku Toma Bennetta. Ali tog čovjeka više nisam poznao. Hvala Bogu da nisam, jer se više nikad ne želim vratiti praznom životu koji sam tada vodio.

Vrata su se opet otvorila i ušla je Brynne, prekinuvši moje misli.

Blago rečeno.

Stala je iznad mene i pogledala me svojim seksi očima, koje su se u trenu činile zelenkastim. Polako je posegnula za rubom svoje majice. Osjetio sam kako mi nestaje zraka.

Podigla je majicu, svukla je preko glave i bacila na pod. Potom je vješto skinula tajice pa bacila i njih. Ostala je samo u oskudnim ružičastim gaćicama i grudnjaku. Izgledala je gotovo isto kao i prije trudnoće, osim ožiljka od carskog reza i veličanstvenog para sisa koje su sada bile još spektakularnije.

Stavio sam ruke iza glave i smiješio joj se. Nisam mogao smisliti ništa pametno što bih mogao reći. Osim toga, usta su mi se posve osušila kad sam vidio kako poseže rukom za kopčicom na grudnjaku i otkopčava ga.

Moja prelijepa djevojka davala mi je do znanja i pokazivala mi koliko sam rijedak dar dobio s njezinom ljubavlju. Od samoga početka.

Rijedak dar.

To je bila Brynnina ljubav.

Dobio sam dragocjen dar, božanstvenom igrom sudbine koja ju je dovela u moj svijet... i promijenila sve u meni. Promijenila je moj pogled na život, moje snove o budućnosti, dala mi je snage da se otrgnem sjenama svoje prošlosti.

Brynnina ljubav promijenila je apsolutno sve.

Četvrti dio

PROJECE

*Take me down, take me down by the water,
water Pull me in until I see the light
Let me drown, let me drown in your honey, honey
In your love I wanna be baptized.*

— Daughtry - Baptized⁴

Dradeseto poglavlje

26. travnja Somerset

BILO je to jednostavno vjenčanje, a održavalo se u vrtu, s pogledom na more. Mladenci su izgledali vrlo sretno, kao što i trebaju izgledati. Namignuo sam Brynne, pomislivši kako slasno izgleda u ljubičastoj čipkastoj haljini. Istu je haljinu nosila na svečanosti u Mallertonovu čast. I danas je opet djevuša. Namignula je i ona meni i uputila mi svoj prepoznatljivi seksi polusmiješak.

Hannah je bila odjevena u haljinu boje crvenih ruža. Podsjetila me na majku. Često sam se pitao kako je mome ocu kad vidi svoju kćer, koja je slika i prilika njegove žene. Upravo je tako izgledala kad ju je izgubio. Nije nikad govorio o svojim osjećajima vezanim za majčinu smrt i pretpostavljam da će tako i ostati.

Danas smo slavili nešto novo i zbog toga sam bio vrlo zahvalan. Nakon što sam pronašao Brynne i naučio što znači nekoga silno voljeti, konačno sam shvatio težinu očeva gubitka. Shvatio sam zašto je trebalo proći trideset godina da opet potraži ljubav.

Danas je bio poseban dan za mog oca. Konačno je uspio učiniti korak naprijed... sa svojom dražesnom Marie.

ONO što me najviše iznenadilo jest drastična promjena osobe od koje to nikad ne bih očekivao. Ali događale su se i nevjerojatnije stvari, pretpostavljam. Meni osobno to nije previše značilo, ali je za Brynne bilo neizmjerljivo važno i bilo je vrlo dobro i za moju kćer.

Gledao sam svoju ukusno odjevenu punicu kako drži Laurel u naručju. Bio je to dokaz da ta žena doista ima srce, a ono nije bilo od kamena kao što sam nekoć mislio. Izgledala je... kao prava baka.

Štoviše, moja me punica i potražila tijekom proslave, što me silno iznenadilo.

“Ethane?”

Okrenuo sam se prema njoj, spreman odgovoriti joj na pitanja i ponašao se posve neutralno.

“Laurel postaje nemirna, a Brynne mi je rekla da je donesem tebi. Rekla je da je malena tatina curica.” Stavila mi je kćer u naručje.

“U redu”, odvratio sam i namjestio Laurel na prsa. Okrenuo sam je tako da može sve promatrati, kako je voljela, i nježno je ljuljuškao. “Hvala, Claire.”

“Prelijepa je, kao Brynne”, rekla je tiho.

Kimnuo sam glavom i šutio, ne znajući što bih joj rekao.

“Ethane, hvala ti.”

“Na čemu?”

“Hvala ti što čuvaš moju kćer, što je toliko voliš i što si je toliko usrećio.”

Osjetio sam kako su mi se oči same raskolačile. Nisam mogao vjerovati u to što čujem.

“I hvala ti na ovom malom zlatu.” Claire je uhvatila Laurel za ručicu i poljubila je, a potom se vratila za stol pokraj svojega muža. Nisam mogao zamisliti da se slažem s Claire ni to da s njom imam ikakav odnos. Nisam htio biti zlopamtilo, ali nisam zaboravio koliko je povrijedila moju prelijepu ženu. Ipak, čini se da ću se morati potruditi, zbog Brynne i naše kćeri.

NAS dvoje otišli smo na naše posebno mjesto. Kad god bi Laurel postala nemirna i umorna, umirile bi je nježne riječi i promatranje lijepih predmeta. I dok je proslava vjenčanja i dalje bila u tijeku, iskrao sam se sa svojom malenom princezom i odnio je u kuću. Putem smo zastali i gledali sve što je zanima, poput slika na zidu ili cvijeća u vazi, ili pak mora na koje se s naših prozora pružao prelijep pogled.

Kad smo ušli u moju radnu sobu, ritnula se nožicama i zagugutala, kao da me požuruje i kao da želi stići onamo što prije.

Nasmijala me svojim dječjim načinom komunikacije, a bilo joj je tek tri mjeseca. Što će tek biti kad progovori?

Duboko sam udahnuo, ali moju radnu sobu više nije ispunjavao miris cigareta s aromom klinčića. To je dobro. Ovaj sam put bio vrlo odlučan zauvijek se osloboditi te navike. Nisam zapalio još od Švicarske i više nisam žudio za mirisom cigareta. Volio sam misliti kako mi terapija pomaže da prestanak pušenja povežem s činjenicom da sam živ. A sada imam i dobre razloge ne pušiti.

“Evo je, mrvice. Tvoja najdraža slika.” Laurel se opet ritnula i zagugutala kad je ugledala Brynninu fotografiju na zidu moje radne sobe. “To je mamica, znaš?” Radosno je gugutala i gurala prstiće u usta.

“Jesam li ti ikad pričao o večeri kad sam je prvi put vidio, u jednoj umjetničkoj galeriji?” Dvaput me nožicom udarila u trbuh.

“Ušetala je unutra i pošla ravno prema ovoj fotografiji. Mamica u tom trenu nije znala da sam ja tada već bio kupio tu fotografiju.” Nasmijao sam se. “Snalažljiv tatica, znam. Ali nisam se mogao svladati. Ono što mi je najviše privuklo pažnju bio je način na koji me pogledala s drugoga kraja galerije. Bila je tako lijepa. Preljepa...”

3. svibnja Somerset

“A SAD je na meni red da uzmem fotoaparat u ruke. Mislim da znam zašto te tako privlači fotografiranje”, rekao mi je Ethan škljocajući. Načinio je niz fotografija koje sam jedva čekala vidjeti. Golim sam leđima bila okrenuta prema objektivu, ali je Laurel u mojim rukama gledala prema Ethanu. Ne znam koliko ću još moći tako pozirati. Naime, tromjesečna beba nije se prestajala migoljiti u mojemu naručju.

Ethan se slatko nasmijao. “Vidim te, princezo”, rekao je Laurel.

“Što radi osim što pokušava iskočiti iz mojih ruku?” upitala sam.

“Oh, Bože. Smiješi se. Neprestano se smiješi. Kao da voli pozirati.”

“Čuj, uvjeren sam da zna što radiš s tim fotoaparatom. Uperen je prema njoj otkad se rodila.”

“Znam, ali sada izgleda tako sretna”, rekao je Ethan.

Načinio je još nekoliko fotografija. To je bila njegova zamisao. Pitao me hoću li mu pozirati i ja sam, naravno, pristala. Nisam mu mogla ništa odbiti, a ovo je bilo nešto posebno, samo za njega. Zamolio me to nedugo nakon što sam mu rekla da napuštam posao modela. Znam da gaje moja vijest obradovala. Ethan je ranije prihvaćao moj posao, ali samo zato što je to bila moja odluka. A sada je prihvaćao moju odluku da prestanem raditi taj posao. I dalje je bio onakav kakav je bio kad sam ga upoznala prije godinu dana: slatko posesivan, zgodan, dominantan i katkad pomalo nerazuman. Silno ga je razveselila vijest da me muški fotografi više neće viđati голу.

Zašto sam se odrekla posla modela?

Vrlo jednostavno: nisam više imala potrebu za njim. Ono što me određivalo kao osobu bilo je puno više od tjelesnoga. Odrasla sam i promijenila se protekle godine. Naučila sam puno o sebi. I naučila sam voljeti.

Što je još važnije, naučila sam dopustiti sebi da budem voljena.

Mislim da mi se sve dobro što sam tijekom protekle godine doživjela ne bi nikad dogodilo da nije bilo Ethana. U to sam vjerovala svim srcem. Nitko za mene ne bi mogao učiniti ono što je on učinio. Samo je Ethanova ljubav mogla pronaći put do mojega usamljenog srca. Samo mi je Ethanova ljubav mogla dati sigurnost koja mi je trebala da opet nekome poklonim svoje povjerenje i ponovno zavolim sebe. Samo Ethan.

“Naravno da je sretna. Gleda u svog dragog taticu.”

Epilog

28. svibnja 1838.

Već sam na ovim stranicama pisala o težini svoje krivnje. Pisala sam o trenucima kad me krivnja izjedala toliko da za sebe nisam mogla zamisliti nikakvu budućnost. Godinama sam nosila težak teret, sve dok mi jedna osoba nije pomogla da se oslobodim. Znam da će biti još trenutaka u kojima će me gušiti krivnja, ali sada, prvi put u životu, počinjem razumjeti da moja krivnja nimalo ne pomaže onima koje sam izgubila.

Darius me spasio od mene same. Svjesna sam toga. Bez njegove ljubavi danas ne bih više disala niti bi mi srce kucalo u prsima.

Tako je lijepo s povjerenjem se predati drugome biću i dopustiti da te ono štiti. Moj me Darius tomu naučio. Od samog je početka znao doprijeti do mene. On je jedina osoba koja je ikad zavirila u moju dušu. Darius je bio dragocjen dar, koji mi je vratio život.

Darovao mi je našega dragog Jonathana i dao mi mir pomogavši mi da pustim svoga J. Sada znam da je J. na spokojnome mjestu, gdje je naša stvarnost tek mrljica koja pluta na oceanima vječnosti. U trenucima najvećega mraka, Darius je bio moje svjetlo. Moj ljubavnik, koji je otključao moje izmučeno srce i oslobodio me.

MR

ODLOŽIO sam dnevnik i zagledao se u kip anđeoske sirene koji je bio okrenut prema pučini. Brynne se svidio još kad ga je prvi put vidjela. Bio je doista neobično izrađen, ali sada, kad smo otkrili priču koja stoji iza njega, bio je puno više od lijepog komada isklesanog kamena što ukrašava zid našega vrta.

Ovaj sam ulomak pročitao više puta. Vjerojatno ga znam napamet. Bile su to privatne misli žene koja je živjela u ovoj kući prije gotovo dvjesto godina. Brynne je pronašla njezine dnevnike u tajnoj ladici radnoga stola. Kad mi ih je pokazala, pročitao sam ih, naravno. Bili su zanimljivi i pružili su nam priliku da nakratko zavirimo u život kakav se nekoć odvijao u ovoj kući. Ali ovaj je ulomak bio poseban. Imao je veliko značenje.

Još kad sam ga pročitao prvi put, pomislio sam kako se ime Darius može zamijeniti imenom Brynne. To je bila moja istina.

U trenucima najvećega mraka, Brynne je bila moje svjetlo. Moja ljubavnica, koja je otključala moje izmučeno srce i oslobodila me.

Kraj

Riječ Autorice

Ako ste uživali u knjizi, razmislite o tome da objavite svoje mišljenje o njoj na Amazonu. Bit ću vam vrlo zahvalna na vašem vremenu.

Nije mi bilo lako napisati KRAJ na prethodnoj stranici. Štoviše, ne mogu ni tvrditi da je ovo apsolutni kraj za Ethana Blackstonea i njegovu Amerikanku. Nikad ne znam odgovor na takva pitanja, a uvijek se trudim ne biti lažljivica. Uvijek kažem, ako budem imala još neku priču o njih dvoje, svakako ću je napisati. Zasad ih pustimo neka žive "sretno do kraja života". Zaslužuju to, bez sumnje, nakon svega što su preživjeli. Ali bit će zato drugih priča, i to o likovima koje ste susreli upravo u ovoj knjizi, 'namigujem'. Kladim se da pogađate.

Dariusova i Mariannina priča ujedno je moja prva objavljena knjiga i posebna mi je zbog brojnih razloga. Bio je užitak povezati njihovu priču s ovom.

Ovdje sam vam također dala priliku da upoznate i Neila i Elainu. Njihova prelijepa priča govori o dvoje ljudi koji su očajnički tražili priliku da se vrate jedno drugome. Nadam se da ćete je pročitati i uživati.

Moram iskazati veliku zahvalnost svojim čitateljima. Oni me svakodnevno nadahnjuju svojim dobrim željama i daju mi ohrabrenje, ili mi napišu koju riječ poručujući mi koliko su uživali u pojedinim ulomcima mojih knjiga. Vaš entuzijazam i podrška pruža mi nadahnuće za nove priče, koje će nas još dugo držati zaokupljenima. Vaš sam dužnik.

Drage moje dušice iz NS-a i SC-a, ne bih mogla bez vašega prijateljstva, ljubavi i svakodnevne predanosti. Uistinu, mnome bi vladao opći kaos, dvadeset četiri sata na dan. Volim vas.

Svima vama želim puno dobrih priča.

xxoo 'Raine